

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๑

ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๐ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)

วันพุธที่ ๒๙ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๕๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๗๗ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขณะนี้มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้มาลงชื่อ
ประชุมจำนวน ๒๐๐ ท่าน ครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอดำเนินการประชุมตาม
ระเบียบวาระต่อไปครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

เรื่องแรก รับทราบเรื่องสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีแจ้งเหตุขัดข้องที่
นายกรัฐมนตรีไม่สามารถพิจารณาให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
ได้ภายในกำหนดเวลาตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕
ข้อ ๙๒ เนื่องจากเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งเหตุขัดข้องที่นายกรัฐมนตรี
ไม่สามารถให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินภายในกำหนดเวลา
เนื่องจากอยู่ในระหว่างการพิจารณาของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ๕ ฉบับ คือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ซึ่ง คุณอัญชลี วานิช เทพบุตร กับคณะ เป็นผู้เสนอ

๒. ร่างพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ซึ่ง

คุณวิลาศ จันทร์พิทักษ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ

๓. ร่างพระราชบัญญัติสถานพยาบาล พ.ศ. ซึ่ง

คุณวิชัย ชัยจิตตนิชกุล และ คุณเปรมศักดิ์ เพียยุระ เป็นผู้เสนอ

๔. ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร (ฉบับที่...) พ.ศ. ซึ่ง

คุณเจริญ คันธวงศ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ

๕. ร่างพระราชบัญญัติตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย

พ.ศ. ซึ่ง คุณนิพนธ์ บุญญามณี กับคณะ เป็นผู้เสนอ จึงเรียนมาเพื่อที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม
ไม่มีนะครับ

ต่อไปนี้เป็นเรื่องการพิจารณาเรื่องด่วน ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งค้างมาจากการประชุมในคราวที่แล้ว ในการประชุมคราวที่แล้วที่ประชุมได้ลงมติอนุมัติให้พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภา ตามที่คณะรัฐมนตรีร้องขอ โดยพิจารณาตั้งแต่ ชื่อร่าง ค่าปรารภ แล้วเรียงตาม ลำดับมาตราจนถึงมาตรา ๒ ซึ่งมีผู้แปรญัตติในมาตรา ๒ อยู่ ๑ ท่าน คือคุณสนัย จุลพงษ์พร ซึ่งข้อความ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติมาตรา ๓ และมาตรา ๔ ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่จะต้องยื่นรายการใน ปี พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นต้นไป วันนี้จึงยังอยู่ในขั้นการพิจารณากรรมาธิการเต็มสภาในมาตรา ๒ เพราะฉะนั้นก็ขอเชิญสมาชิกอภิปรายได้ครับ คุณจุติครับ

นายจุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม จุติ ไกรฤกษ์ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดพิษณุโลก ถ้าท่านประธาน จำได้ว่าการพิจารณา พ.ร.บ. ฉบับนี้ได้สะดุดหยุดลงเมื่ออาทิตย์ที่แล้วนั้นก็ปรากฏว่า ยังมีประเด็นอีกหลายประเด็น ซึ่งทางคณะรัฐมนตรียังไม่สามารถให้คำตอบกับสมาชิกได้ชัดเจนในหลาย ๆ ประเด็น ฉะนั้นก่อนที่จะท่านประธานจะกรุณาอนุญาตให้ดำเนินการต่อไป กระผมอยากขอความกรุณากราบเรียนท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง ใครขอขอความกรุณาว่า ได้โปรดอธิบายประเด็นที่ค้างค้างมาจากอาทิตย์ที่แล้ว ให้สมาชิกได้รับทราบชัดเจนแล้วก็เข้าใจก่อนที่จะเราจะผ่านไปทุกอย่างจะได้ดำเนินการไปด้วยดีแล้วก็ด้วยความเรียบร้อยครับ ผมขอความกรุณาท่านรัฐมนตรีได้โปรดตอบข้อซักถาม ข้อสงสัย ซึ่งค้างคาอยู่จากการพิจารณาอาทิตย์ที่แล้วครับ ขอกราบเรียนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงการคลังครับ

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม จาตุรนต์ ฉายแสง ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงการคลังและกรรมการ เรื่องที่ท่านสมาชิกประสงค์จะให้ชี้แจงนั้น
ความจริงในการอภิปรายในวาระที่ ๑ ได้มีการแสดงความเห็นอภิปรายกันไป
บ้างแล้ว ในบางคำถามเป็นเรื่องที่อยู่ในมาตราต่อไป เช่นในมาตรา ๓ หรือ
มาตรา ๔ ซึ่งผมคิดว่าหากจะได้มีการอภิปรายซักถามหรือชี้แจงกันในมาตรา
เหล่านั้นต่อไปน่าจะตรงประเด็นมากกว่า เพราะว่าเรากำลังพิจารณาอยู่ใน
มาตรา ๒ สำหรับในมาตรา ๒ นี้ผมได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นหรือชี้แจง
ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังไปแล้วว่าในส่วนของ
กระทรวงการคลังได้พิจารณาแล้วก็เห็นว่า ถ้าหากว่ามาตรา ๒ จะแก้ไข
เสียใหม่เป็นว่า พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไปซึ่งตรงกับที่สมาชิกหลายท่านได้อภิปรายไว้
ก็น่าจะเหมาะสมกว่า เพราะฉะนั้นในส่วนนี้กระทรวงการคลังไม่ขัดข้องที่จะ
ให้แก้ไขในมาตรา ๒ ซึ่งจะทำให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้นและป้องกันปัญหา
ที่อาจจะทำให้เกิดการที่กฎหมายมีผลย้อนหลังมาในลักษณะที่อาจจะไม่เป็นคุณ
แก่ผู้เสียภาษี เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ในส่วนของมาตรา ๒ นี้ในความเห็นของ
กระทรวงการคลังก็เห็นว่าความเห็นที่สมาชิกหลายท่านได้อภิปรายไว้ที่
ต้องการให้แก้ไขเป็น ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไปนั้น กระทรวงการคลังเห็นด้วย ส่วนจะให้เป็นไปตามนี้ได้ก็ต้อง
อาศัยท่านสมาชิกเสนอแปรญัตติและใช้เสียงข้างมากในการลงมติเพื่อให้แก้ไข
มาตรา ๒ ให้เป็นไปตามนั้น สำหรับเรื่องที่จะทำให้ถอนหรือไม่ถอน
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกไปนั้น กระผมขอกราบเรียนว่านอกจากเรื่อง
ความจำเป็นเร่งด่วนที่ควรจะต้องผ่านกฎหมายฉบับนี้ให้ทันในสมัยประชุมนี้แล้ว
ผมในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังไม่มีอำนาจที่จะถอน
ร่างพระราชบัญญัตินี้อกจากที่ประชุมกรรมการเต็มสภาแล้ว เนื่องจากว่า
กระบวนการของการพิจารณากฎหมายได้มาสู่ขั้นการพิจารณาในชั้นที่ใช้
คณะกรรมการเต็มสภาเสียแล้ว ในฐานะรัฐมนตรีจึงไม่อยู่ในฐานะที่จะมี
อำนาจถอนหรือไม่ถอนกฎหมายฉบับนี้อีกต่อไป จึงไม่อาจจะพิจารณาได้ว่า
ถอนหรือไม่ถอน ก็หมายความว่าคงจะต้องขอให้ที่ประชุมช่วยกันพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อไป ขอขอบคุณครับ

นายจุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายจุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : จะได้เสร็จ ๆ ไป ผมอยากทราบเรียนถามท่านนิดเดียวว่าที่ผมสงสัยมากก็คือว่า เมื่อครั้งที่แล้วที่มีการซักถามกันมากในสภา เนื่องจากผมนั้นไม่ได้มีพื้นฐานทางกฎหมายเลย ผมก็ยังไม่ค่อยเข้าใจว่าที่พูดกันว่าเรื่องโทษเป็นแพ่งหรืออาญานั้น ผมอยากจะทราบจริง ๆ ว่าทำไมถึงต้องเป็นแพ่งหรือทำไมถึงต้องเป็นอาญา เพราะว่าครั้งที่แล้วมีท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องที่ชำนาญด้านกฎหมายบอกว่าแพ่งก็ได้ อาญาก็ได้ และแนวโน้มอาจจะเป็นแพ่ง ตรงนี้ที่ผมยังไม่กระจ่างชัดเลย เพราะผมไม่มีพื้นฐานทางกฎหมายมาก่อนเลย ก็อยากจะขอความกรุณาความแจ่มชัดตรงนี้ครับท่านประธาน อีกประเด็นหนึ่งซึ่งผมคิดว่าสภานี้ น่าจะพูดให้ชัดเจนว่า ผมก็ไม่แน่ใจว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังท่านพูดผิดหรือเปล่า เมื่อครั้งที่แล้วที่ท่านบอกว่าเมื่อปี ๒๕๓๘ กับปี ๒๕๓๙ รัฐบาลนั้นได้เสียโอกาส เงินภาษีที่ควรจะได้ขึ้น ๑๑๐ ล้านบาท กับ ๑๗๘ ล้านบาทนั้นผมไม่ทราบว่าท่านพูดผิดหรือพูดถูก เพราะว่าพอมีการไปออกวิทยุแล้วกลายเป็นบอกว่า พวกผมนั้นสร้างความเสียหายกับประเทศปีหนึ่ง ๗๐๐ กว่าล้านบาท ผมก็อยากจะฟังตรงนี้จากท่านรัฐมนตรีด้วยว่าจริง ๆ แล้วข้อเท็จจริงตรงนี้เป็นอย่างไร แล้วก็ในแง่ของทางกฎหมายนั้นกรุณาอธิบายให้สมาชิกได้ชัดเจนด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุนัยก่อน แล้วก็คุณประยุทธ์

นายสุนัย จุลพงศธร (นครสวรรค์) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดนครสวรรค์ พรรคชาติพัฒนา ขออนุญาตที่จะทราบเรียนท่านประธานว่าสืบเนื่องจากการประชุมคราวที่แล้วมีประเด็นที่เกิดขึ้นที่เห็นที่ยังไม่ตรงกันในฟากของฝ่ายค้านดูจะติดใจมากในเรื่องของกฎหมายย้อนหลัง -----

และการประชุมในคราวนั้นอยู่ในวาระของการแปรญัตติ กระผมเองได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างหนึ่งว่า การเก็บภาษีในกรณีนี้เป็นการเก็บภาษีในส่วนที่ยังไม่ถูกต้อง ทำให้เสียให้ถูกต้อง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการเก็บภาษีจากคนรวย คือนายธนาคาร ผู้ถือหุ้นอยู่ในธนาคารก็เห็นว่าการเร่งรัดเก็บภาษีให้ได้โดยรวดเร็ว นั้นจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชน ถ้าการเก็บภาษีนั้น ดำเนินกันในลักษณะเก็บต่อประชาชนคนยากคนจน ชาวไร่ชาวนา ก็เห็นจะไม่เดือดร้อนเท่าไร ถ้าจะเข้าไปบ้าง ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินการเท่าที่จะสามารถประนีประนอมกันได้ และเป็นไปตามเจตนารมณ์ของฝ่ายค้าน กระผมจึงได้เสนอการแปรญัตติไว้ในมาตรา ๒ ซึ่งจะ เป็นมาตราที่สำคัญที่มีการถกเถียงกัน นั่นก็คือในความคิดเห็นของผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับร่างที่รัฐบาลเสนอก็คือว่า รัฐบาลเสนอในมาตรา ๒ ว่า พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม เป็นการย้อนหลัง ซึ่งกระผมก็ได้พยายามกราบเรียนและหาหลักฐานแบบของกฎหมายอื่น ๆ ที่เคยมีลักษณะเช่นนั้นมาแสดงหาเหตุผลในสภา แต่เพื่อมิให้เกิดความล่าช้าไปอีก ก็ได้ทราบเจตนาของรัฐบาลว่า ถ้าจะเสียหายไปบ้างในส่วนนี้ ก็ไม่เป็นไร ถ้าจะไม่ให้ย้อนหลัง จะเริ่มนับตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาไปเลยก็ไม่เป็นไร ดังนั้นในเวลานั้น ขณะนั้น กระผมจึงได้เสนอการแปรญัตติว่า ให้เป็นไปตามแบบที่ฝ่ายค้านเสนอ นั่นคือร่างพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป แต่ก็เพื่อไม่ให้รัฐได้เสียหายในส่วนนี้ที่จะได้เรียกเก็บภาษีมาจากผู้ประกอบธุรกิจธนาคาร จึงมีอีกข้อความหนึ่งคือยกเว้นไว้ คือเว้นแต่บทบัญญัติมาตรา ๓ และมาตรา ๕ ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำปี ๒๕๕๐ ที่จะต้องยื่นรายการใน พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นต้นไป มาถึงวันนี้ กระผมเองก็คิดว่า เพื่อให้การพิจารณาในสภาเป็นไปโดยรวดเร็ว ความคิดเห็นของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ขอให้มีการอธิบายนั้น กระผมเห็นว่าถ้าได้มีการดำเนินการประชุมไปตามวาระในการแปรญัตติก็จะถึงมาตรา ๓ และ มาตรา ๕ ซึ่งสามารถที่จะมีการถกเถียงหาข้อเท็จจริงให้ชัดเจนได้เหมือนกัน ดังนั้นเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามวาระการประชุม ผมขออนุญาตเสนอให้ท่านประธานดำเนินการไปตามวาระการประชุมตามที่ผมเสนอแปรญัตติครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตอนนี้ท่านสุนัยได้เสนอคำแปรญัตติไว้
ดังที่ได้กล่าวเมื่อสักครู่นี้ไหมครับ ตอนนี้เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ จะเห็นด้วย
หรือไม่เห็นด้วยกับคำแปรญัตติของคุณสุนัย เชิญคุณประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ชาติดไทย จังหวัดมหาสารคาม กระผมคิดว่า
 ท่านประธานก็คงจะจับประเด็นในการประชุมอยู่เหมือนกัน แต่ท่านก็ปล่อย
 ให้ทางท่านรัฐมนตรีและทางสมาชิกที่รัฐบาลดูเหมือนจะจัดไปที่วาระที่ ๑
 ผมเองผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่า แท้ที่จริงแล้วในส่วนที่ ๑ ซึ่งผม
 อยากจะชี้ให้ชัดเจนว่า เราเห็นว่าควรจะไปทบทวนหรือไม่ เราไม่ได้พูดจา
 กันแล้ว อยากจะเอาเข้ามาประชุมกรรมการเต็มสภาเราก็จะทำหน้าที่
 ในมาตรา ๒ มาตรา ๓ และมาตรา ๕ ต่อไป แต่ดูเหมือนถ้าหากผมไม่ได้ชี้แจง
 ไม่ได้พูดถึงในประเด็นที่ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงนั้น ก็ดูจะเหมือนเป็นฝ่ายค้าน
 ทำให้รายได้รัฐบาลเสียหาย ขาดรายได้ไปมากมาย ซึ่งในฐานะที่พวกเราเป็น
 ประชาชนคนไทยคนหนึ่ง ก็อยากให้รัฐบาลมีรายได้ ผมคิดว่าสามัญสำนึก
 ของพวกเรา ก็ไม่ได้แพ้คนที่ทำหน้าที่เป็นข้าราชการแต่ประการใด ผมจึงอยาก
 กราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าท่านประธานจะปล่อยให้ในเรื่องของจะกลับ
 มาพิจารณาและพูดจากันถึงวาระที่ ๑ ผมก็จะทำ

สำหรับในประเด็นที่ ๒ ในการที่ท่านสนธิได้แปรญัตติ ค่าแปรญัตติ
 ของท่านนั้นดูเหมือนจะมีการหมกเม็ดอยู่ในตัว ถ้าหากหลักทั่วไปถ้าบอกว่า
 ร่างพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
 เป็นต้นไป ดูเหมือนจะไม่มีปัญหาท่านก็มีไว้แล้ว คำว่า เว้นแต่ ในมาตรา ๓
 มาตรา ๕ ก็คือท่านต้องคำนวณตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๐ อยู่นั่นเอง
 ท่านประธานครับ ในเรื่องนี้เรารู้กันทันกันพอสมควรถึงแม้ว่าท่านจะปิดตัวหนังสือ
 เป็นอย่างไรก็ตาม สภาพบังคับก็จะมีผลอยู่นั่นเอง ผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่า
 ในประเด็นในการที่จะออกกฎหมายย้อนหลังในลักษณะนี้ยังเคยมีการกระทำอยู่
 ยกวันในกรณีที่เป็นเรื่องของกฎหมายอาญาดังที่เราได้พูดจากันถึง ในมาตรา ๒ นี้
 ท่านประธานครับนี่คือส่วนที่ ๑ ที่เราไม่ให้ออกกฎหมายย้อนหลัง ในส่วนที่ ๒
 ท่านประธานครับ ตัวนี้มีสภาพบังคับ ที่จะทำให้ผลของกฎหมายนั้นบังคับแก่บุคคล
 ที่จะต้องเสียภาษีท่านประธานลองหลับตานึกดูสิครับว่า สมมติว่า นาย ก เป็นผู้
 จะต้องเสียภาษี นาย ก สามารถรับภาระตรงที่กฎหมายใหม่ออกใช้บังคับได้หรือไม่
 ความเป็นธรรมกับเขามีหรือไม่ ในกรณีที่เป็นการบังคับใช้กฎหมายมีความพร้อมกัน
 ที่ทุกคนจะต้องปฏิบัติกันทั่วหน้า คนที่ประกอบการค้ามาค้าขาย สัมมาอาชีพจะ
 เป็นใครผมไม่ทราบ ใครได้ประโยชน์ผมไม่ทราบ จะเป็นนายธนาคารผู้ส่งออก
 หรือใครก็ตามผมไม่ทราบ แต่ความคิดของตัวกระผมก็ดูเหมือนจะสอดคล้อง

กับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทางฝั่งรัฐบาลว่า เราอยากให้รัฐบาลมีรายได้ เราไม่ใช่
 ว่าไม่อยากจะให้รัฐบาลมีรายได้ แต่การขึ้นแปรรูปติดอย่างเช่นที่ว่านี้ ผลสภาพบังคับ
 ก็คือวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๐ อยู่นั่นเอง ก็ยังทำกำกวม ๆ แบบเรียกว่า หนีไป
 ไม่พ้นจากจุดแรกอยู่นั่นเอง ท่านประธานครับ ในกรณีที่เราคำนวณภาษีจริงอยู่
 ดูเหมือนท่านรัฐมนตรีช่วยฯ ได้ชี้แจง ท่านได้คุ้มครองสรรพากรที่จะดูแลในเรื่องนี้
 หรือไม่ ผมไม่ทราบได้ ดูเหมือนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงจะดูแล แต่ท่านก็ได้
 มอบหมายให้ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ มาชี้แจง แต่ผมไม่ทราบว่าในการปฏิบัติกันจริง ๆ แล้ว
 ผู้ชี้แจงดีก็น่าจะเป็นผู้ดูแล แต่ถึงอย่างไรก็ตามผมจะไม่ได้คิดถึงประเด็นนั้นมากนัก
 แต่ผมกราบเรียนท่านประธานและสมาชิกผู้มีเกียรติว่า ภาระใดที่ผู้เสียภาษี
 จะมีภาระที่เกินกว่าที่เขาจะรับภาระนั้นได้ในขณะนั้น ท่านจะออกกฎหมายย้อนหลัง
 ให้เขารับภาระเกินกว่าที่เขาได้รับรู้ ที่จะต้องเสียภาษีในขณะนั้นก็ไม่ควรที่จะ
 กระทำเช่นนั้น ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าหากเป็นการแปรรูปติด ตั้งแต่วิน
 วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป หยุตคงแค่นั้นก็คงจะพอ
 ไปได้ครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณกฤเทพครับ อยู่ในวาระ ๒
 ร้อยโท กฤเทพ ไสกระจำง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม กฤเทพ ไสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ
 พรรคความหวังใหม่ ในฐานะกรรมการเพื่อให้เป็นไปตามคำอภิปรายของ
 ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ท่านได้กรุณาให้เหตุผลอย่างมีหลักเกณฑ์ ซึ่งเข้าใจ
 ว่ากรรมการเสียงข้างมากในวันนี้ก็คงจะเห็นด้วยกับท่านนะครับ เพื่อไม่ให้
 เป็นปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้ กระผมขอแปรญัตติในมาตรา ๒
 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
 เป็นต้นไป ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เป็นคำแปรญัตติของคุณกฤเทพ
 ไสกระจำง นะครับ เชิญครับอาจารย์ปรีชา

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภา
 ที่เคารพ กระผม นายปรีชา สุวรรณทัต ประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร
 การขอแปรญัตติเป็นสิทธิของสมาชิกทุกท่าน แต่การที่จะขอแปรญัตติได้นั้น จำเป็น
 จะต้องมีเหตุผลมีที่มา ร่างกฎหมายฉบับนี้มีเพียง ๕ มาตราด้วยกัน ทุกมาตรานั้น
 เกี่ยวข้องกัน ร่างกฎหมายที่เสนอมาให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม
 พ.ศ. ๒๕๕๐ นั้นไปเกี่ยวข้องกับมาตราอื่นด้วยเช่นเดียวกัน ประเด็นสำคัญที่
 กระผมได้เรียนถามค้างมาตั้งแต่การประชุมคราวที่แล้วว่า ความในเรื่องของ
 ความรับผิดชอบ ในส่วนมาตรา ๕ เป็นความรับผิดชอบในเรื่องอะไร ท่านยังไม่ได้
 ตอบให้ชัดเจน และแม้ท่านจะเห็นด้วยกับการที่จะให้มีการแก้ไข ให้มีผลใช้บังคับ
 ในวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษานั้น ก็ต้องมีเหตุผลเช่นเดียวกัน
 ทำไมท่านจึงขอที่จะให้มีการแก้ไขและไม่ชัดเจนในเรื่องนั้น สิ่งนี้ต้องตอบให้
 ชัดเจนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณครับ
 ท่านประธาน ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร
 ประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ สิ่งที่เพื่อนสมาชิกได้กรุณาขอแปรญัตตินั้น ผม
 คิดว่าเป็นเรื่องเอกสิทธิ์เฉพาะตัวของสมาชิก ที่ขณะนี้ฐานะเป็นกรรมการ
 ด้วยกันทุกท่าน แล้วผมก็ขอกราบเรียนว่า ปัญหาเรื่องมาตรา ๒ นี้เรายังพูดกัน
 ไม่จบ ผมก็อยากจะแปรญัตติและเพื่อนสมาชิกอีกหลาย ๆ ท่านก็อยากจะแปรญัตติ

แต่เรายังไม่ได้แปลว่า ทุกคนจะต้องแปรญัตติ แต่เราจะแปรญัตติต่อเมื่อเราทราบครับว่า เหตุและผลของมาตรานั้นที่เขียนไว้เดิมเป็นอย่างไร มีเหตุและผลอย่างไร ซึ่งเมื่อเราทราบชัดเจนแล้ว เราอาจจะไม่ขอแปรญัตติก็ได้ สำหรับเพื่อนสมาชิกบางท่านที่ได้ขอแปรญัตติไปแล้ว ก็เป็นเอกสิทธิ์ของท่าน สำหรับส่วนกระผมนั้น เมื่อครั้งที่แล้วผมก็ได้นั่งฟังอยู่ว่า

ประเด็นแรกที่เรายังถกเถียงกันอยู่ในเรื่องของผลบังคับของมาตรา ๒ ว่า ย้อนหลังไปบังคับวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐ นั้น มีปัญหาว่า เนื่องจากว่าในมาตรา ๕ เราไปใส่ความรับผิดชอบเอาไว้ ปัญหาที่ท่านสมาชิกจากกรุงเทพฯ คือท่านอาจารย์ปรีชาขอภัยที่เอ่ยนามท่าน ท่านได้ยกประเด็นปัญหาไว้ว่า ความรับผิดชอบตรงนั้น เป็นความรับผิดชอบทางแพ่งหรือเป็นความรับผิดชอบทางอาญา ซึ่งตรงนี้จะครับ เป็นประเด็นแรกของมาตรา ๒ ไม่ได้แปลว่ามาตรา ๒ มีประเด็นแรก ประเด็นนี้ที่ต้องพิจารณากัน สำหรับบางท่านอาจจะเข้าใจกระจ่างชัดแล้ว ก็เป็นเอกสิทธิ์ของท่านที่ท่านจะแปรญัตติและจะไม่พูดจากันอีก สำหรับในส่วนของกระผมและอีกหลายคนยังมีความสงสัยครับ เพราะเรายังไม่ได้คำตอบที่ชัดเจนในประเด็นแรกว่า ความรับผิดชอบตรงนั้น ถึงแม้จะเป็นคนละมาตรา แต่ว่ามาตรา ๒ มีผลบังคับตรงนั้น ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นในวันนี้ผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีต้องทำความเข้าใจกระจ่างชัดก่อนครับ ก่อนที่พวกกระผมจะแปรญัตติต่อไปว่า ตรงนี้เป็นความรับผิดชอบทางแพ่ง หรือความรับผิดชอบทางอาญา ในครั้งที่แล้วบางคนพูดว่า ถ้าเป็นความรับผิดชอบทางอาญา ย้อนหลังไม่ได้ ถ้าเป็นแพ่ง เป็นอีกประการหนึ่ง เพราะฉะนั้นถ้าท่านรัฐมนตรีได้กรุณาให้ความเห็นได้ชัดเจนครับว่า เป็นความรับผิดชอบทางแพ่งไม่เกี่ยวอะไรกับอาญาเลย ก็อาจจะมิใช่ที่ไม่ว่าจะแปรญัตติก็เป็นได้ แต่ถ้าหากท่านรัฐมนตรีชี้แจงว่า เป็นทางอาญา ก็อาจจะมีหลายคนเห็นว่า น่าจะขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า ในส่วนของท่านที่จะขอแปรญัตติหรือว่าได้ขอแปรญัตติไปแล้ว ก็เป็นสิทธิของท่านที่ท่านทำความเข้าใจไปแล้วในประเด็นหนึ่งส่วนหนึ่ง แต่ก็ยังมีอีกหลายท่านที่ยังไม่สามารถเข้าใจ เพราะวันนี้ในขณะนี้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่านทำหน้าที่เป็นกรรมาธิการ แต่ละท่านมีสิทธิแปรญัตติ แต่ละท่านสิทธิต้องขอทำความเข้าใจในแต่ละมาตรา ก่อน เพราะฉะนั้นในส่วนของกระผมเองก็ต้องขอยืนยันว่า กระผมเองก็อยากจะขอแปรญัตติ หรือไม่แปรญัตตินั้น ก็สุดแท้แต่ว่าผมต้องเข้าใจก่อนว่า เจตนารมณ์หรือเหตุผลของแต่ละมาตรา หรือว่าเจตนารมณ์ที่แท้จริงของกฎหมายนั้น ในส่วนเดิมท่านมี

ความประสงค์ว่าในมาตรา ๕ ที่เพิ่มวรรคสี่ของมาตรา ๕๗ ทวิ ความรับผิด
ตรงนี้ก็ยังติดค้างคาใจอยู่ว่า เป็นความรับผิดทางแพ่ง หรือเป็นความรับผิด
ทางอาญา ทั้งนี้ผมต้องขอความกรุณาท่านรัฐมนตรี เพื่อทำความกระจ่างก่อน
เพื่อที่เราจะได้ทำการพิจารณาว่า จะแปรญัตติต่อไปหรือไม่ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงการคลังครับ

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม จาตุรนต์ ฉายแสง ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงการคลัง ที่ท่านสมาชิกถามว่าจะให้แก้ไปเป็น ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา นั้นมีเหตุผลอย่างไร แล้วก็ไปเกี่ยวข้องกับ
มาตรา ๕ ซึ่งความจริงแล้วในเหตุผลที่ทำให้ผมเสนอความเห็นในทางว่า
น่าจะแก้เป็น ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา มีอยู่เป็น ๒ ส่วน ส่วนที่สำคัญ
กลับไปอยู่ในมาตรา ๓ มากกว่า

ในมาตรา ๕ ซึ่งพูดถึงเรื่องความรับผิดนั้น ความรับผิดในที่นี้เป็น
ความรับผิดทางแพ่งทำนองเดียวกับการที่ผู้จ่ายเงินได้ที่หักภาษี ณ ที่จ่ายไม่ถูกต้อง
ก็ต้องร่วมรับผิดในจำนวนเงินที่หักขาดไป ตามมาตรา ๕๕ แห่งประมวลรัษฎากร
ก็หมายความว่า การพูดถึงความรับผิดในทำนองเดียวกันนี้มีใช้ในทางอื่น ซึ่ง
ความหมายก็คือ ถ้าหากว่าบริษัทผู้จ่ายเงินปันผลแสดงข้อความในหนังสือรับรอง
การหักภาษี ณ ที่จ่าย เกี่ยวกับจำนวนเครดิตภาษีไม่ถูกต้อง ผู้จ่ายก็ต้องรับผิดชอบ
เป็นจำนวนเท่ากับเครดิตส่วนที่เกินกว่าจำนวนที่ผู้มีเงินได้พึงได้รับ ถ้าหากว่า
เขาทำผิดเขาก็ต้องจ่ายตามที่เขาได้แสดงข้อความว่าผิด ถ้าไม่จ่ายทาง
กรมสรรพากรก็ต้องมีกระบวนการ วิธีการที่จะให้เขาจ่ายตามนั้น เช่นว่า
ถ้าเกินกำหนดเวลาที่ต้องไปปรับเขา หรือดำเนินการทางแพ่งต่อไป นี่เป็น
เรื่องของความรับผิด แต่ว่าในส่วนที่เห็นว่าน่าจะเปลี่ยนเป็น ให้มีผลนับแต่วัน
ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เหตุผลเป็นอย่างนั้นนะครับ คือเรื่องนี้
เมื่อกฎหมายนี้ใช้บังคับเมื่อใด สูตรในการคำนวณ การเครดิตเงินปันผลให้แก่
บุคคลก็ต้องคิดสูตรใหม่ การคิดสูตรใหม่นี้จะคิดนับแต่วันที่กฎหมายนี้มีผลบังคับใช้
เช่นถ้าหากว่ากฎหมายนี้มีผลบังคับใช้ปลายเดือนกุมภาพันธ์ สำหรับผู้มีเงินได้
จากเงินปันผลหลังจากปลายเดือนกุมภาพันธ์นั้นเป็นต้นไป ต้องใช้สูตรนี้ใหม่
ต้องใช้สูตรใหม่ในการคำนวณ ส่วนผู้มีเงินได้จากเงินปันผลก่อนหน้านี้ก็ต้อง
ใช้สูตรเดิม ถ้าหากบัญญัติว่าให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๐ ก็จะมี
ความหมายว่า ผู้ที่มีเงินได้ก่อนเดือนมกราคม ๒๕๕๐ ไปจนถึงวันที่กฎหมายนี้
ออกไปจริง ก็จะต้องคิดสูตรใหม่เช่นเดียวกัน หมายความว่าไปย้อนหลังไปคิด
สูตรใหม่ สูตรการคำนวณใหม่ สำหรับผู้มีเงินได้ก่อนกฎหมายนี้ออกแล้ว
เพราะฉะนั้นจะมีผลย้อนหลังในทางที่ไม่เป็นคุณแก่ผู้เสียภาษีที่จะได้เครดิตภาษี

เขาจะได้เครดิตภาษีมากตามกฎหมายเดิมถ้าใช้สูตรเดิม ถึงแม้ว่าจะเป็นความไม่ถูกต้องแต่กฎหมายบัญญัติไว้อย่างนั้นเขาจะต้องได้เครดิตภาษีตามสูตรเดิม เราออกกฎหมายมาแล้วให้มีผลไปย้อนหลังทำให้เงินได้ของเขา หรือเครดิตภาษีที่เขาจะได้ตามกฎหมายเดิมต้องได้รับลดน้อยลงไป ก็เลยมีความเห็นว่าควรจะให้กฎหมายนี้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อให้ผู้มีเงินได้จากเงินปันผลก่อนหน้าวันประกาศก็ให้ใช้สูตรเดิมไป ผู้ที่มีเงินได้จากเงินปันผลหลังวันที่กฎหมายนี้ใช้บังคับก็ให้ใช้สูตรใหม่ เมื่อบัญญัติในลักษณะนี้แล้วกฎหมายก็จะมีลักษณะที่มีผลย้อนหลังไปในทางที่อาจจะให้โทษแก่ผู้เสียภาษีก็ได้ ผู้ที่มีสิทธิที่จะได้เครดิตภาษีก็ได้ การบัญญัติอย่างนี้จะป้องกันปัญหาในเรื่องย้อนหลังได้ เพราะฉะนั้นกระทรวงการคลังจึงเห็นว่า น่าจะบัญญัติแก้ไขเสียใหม่เป็นว่า ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ส่วนผลความยุ่งยากบ้างในการคิดภาษีของคนที่จะมาคิดภาษีของปี ๒๕๕๐ ซึ่งต้อง
คิดสูตรคำนวณเครดิตภาษีในส่วนของเงินปันผลเป็น ๒ อัตรานั้น เป็นเรื่องที่
กรมสรรพากรสามารถดำเนินการได้ คิดว่าไม่เป็นปัญหาในทางปฏิบัติจึงได้เห็นว่
ให้ใช้แก้ไขตามที่ได้อเสนอแนะน่าจะถูกต้องกว่า ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญอาจารย์ปรีชาก่อนครับ

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรุงเทพมหานคร) : ขอขอบคุณ

ท่านประธานครับ กระผม นายปรีชา สุวรรณทัต ประธานปิตย์ กรุงเทพมหานคร
ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก ที่ท่านรัฐมนตรีช่วยฯ ตอบไปในแต่ละครั้งชัดเจนเลย
แสดงให้เห็นว่าที่เสนอร่างกฎหมายฉบับนี้มาเข้าสภาเมื่อวันพุธที่แล้ว และสมาชิก
หลายท่านได้ทักท้วงไปถึงถึงความบกพร่อง ท่านยอมรับมาในขณะนี้ว่าจำเป็น
ที่จะต้องมีการแก้ไขให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป นี่คือข้อเท็จจริงที่ประจักษ์ครับ แต่อย่างไรก็ตามแต่สิ่งนั้นท่านก็ยังตอบ
ไม่ชัดเจนในเรื่องความรับผิดชอบ ท่านบอกว่า เอาละเป็นความรับผิดชอบในทางแพ่ง
ผมอยากจะทราบเรียนเพื่อไม่ให้สภาแห่งนี้ได้เข้าใจผิดหรือเป็นตัวอย่างที่ดีต่อไป
แม้จะเป็นความรับผิดชอบในทางแพ่ง หลักกฎหมายก็ย้อนหลังไม่ได้เช่นเดียวกัน
เพราะว่าเป็นการเพิ่มภาระให้กับบุคคล แต่สิ่งที่เราเน้นอยู่เสมอในเรื่องของ
ความรับผิดชอบในทางอาญา เพราะสิ่งนั้นมีการบัญญัติไว้ชัดเจนในบทบัญญัติของ
รัฐธรรมนูญ แต่แม้ในเรื่องอื่นก็ย้อนหลังไม่ได้ ผมอยากจะทราบเรียนในสิ่งนี้ให้
เป็นที่ประจักษ์เอาไว้ เพราะเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ ท่านพูดเสมือนว่าเป็น
ความรับผิดชอบทางแพ่ง เพราะฉะนั้นที่เสนอมาอย่างนี้ก็ควรจะย้อนหลังไม่ได้
ทางแพ่งก็ย้อนหลังไม่ได้ ผมขอความเห็นของศาสตราจารย์กฎหมายที่เรา
เคารพนับถือกันทุกคนคือ ท่านอาจารย์จิติ ดิสงศ์ทิพย์ อนุญาตอ่านท่านประธานครับ
เพราะเป็นหลักที่สำคัญเหลือเกิน ท่านอาจารย์จิติได้ให้ความเห็นไว้ว่า ทำไม
กฎหมายถึงไม่ย้อนหลังที่เป็นหลักทั่วไป กฎหมายไม่ย้อนหลังเพราะว่าใช้บังคับ
ตั้งแต่วันนี้ ในทางแพ่งกฎหมายไม่บังคับย้อนหลังไปถึงกิจการที่ทำมาแล้วก็เพื่อ
ว่าบุคคลจะได้แน่ใจว่าการกระทำของตัวเองตั้งแต่เดิมาว่าจะไม่ถูกเปลี่ยนแปลง
ไปในวันพรุ่งนี้ โดยเหตุที่ได้มีกฎหมายออกมาใหม่ ตกลงกันว่าอย่างไรก็ควรมี
ผลอย่างนั้นตามกฎหมายในขณะนั้น นี่ก็แปลว่าในทางแพ่งเองก็ถือหลักกฎหมาย
ไม่ย้อนหลังเหมือนกัน นี่คือหลักสำคัญที่สุดในหลักกฎหมายของประเทศไทยครับ
ไม่ใช่เพียงกฎหมายอาญาเท่านั้นท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นในสิ่งนี้ท่าน
รัฐมนตรีก็ต้องเข้าใจด้วยเช่นเดียวกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณพระพันธุ์ครับ

นายพระพันธุ์ สาลิรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณครับ

ท่านประธานครับ ผม พระพันธุ์ สาลิรัฐวิภาค สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการ ท่านประธานครับ ผมยังไม่ได้รับคำตอบที่ชัดเจนว่าเป็นแพ่งหรืออาญา แต่ไม่เป็นไรครับ ผมก็อยากจะขอทราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีในฐานะท่านเป็นสมาชิกคนหนึ่งและท่านเป็นกรรมาธิการด้วยว่า อีกฐานะหนึ่งก็คือท่านคงจะเป็นกรรมาธิการท่านที่รู้ดีที่สุดในเรื่องกฎหมายฉบับนี้ ผมขอทราบเรียนผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี ท่านประธานครับว่าในร่างมาตรา ๕ ที่จะมีผลบังคับตามมาตรา ๒ นั้น เราไปเขียนไว้บอกว่า ในกรณีที่มีการระบุง้อความในหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย ผิดพลาดไปแล้วนั้นเป็นเหตุให้เครดิตภาษีที่คิดออกมาสูงกว่าที่ผู้มีเงินได้จะพึงได้รับ ตรงนี้เราเขียนบอกว่า ให้ผู้จ่ายเงินได้นั้นก็คือบริษัทนั้นรับผิดชอบใช้คำว่า รับผิดชอบเป็นจำนวนเงินเท่ากับเครดิตภาษีส่วนที่เกินกว่าจำนวนที่ผู้มีเงินได้พึงได้รับนั้น ผมได้ทราบเรียนถามไปอย่างนี้ท่านประธานครับว่า คำว่า รับผิดชอบเป็นจำนวนเงิน ตรงนี้ก็แปลว่าไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับว่าใครที่เป็นคนทำผิดพลาด แล้วก็ทำให้เกิดความผิดพลาดตรงนี้ขึ้นก็ต้องมารับผิดใช้เงินตรงนี้ให้รัฐ เพราะอะไร เพราะผู้ที่เขาได้เครดิตภาษีและเขาใช้สิทธิเครดิตภาษีตรงนี้โดยไม่ไปใช้สิทธิที่ว่าไปหักภาษี ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ณ ที่จ่าย แล้วไม่เอานำมารวมกับเงินภาษีเงินได้นั้น เขามีสิทธิไปเคลม (Claim) ภาษีตรงนั้นคืนกับรัฐบาล เมื่อบริษัททำข้อมูลมาให้เขาผิด เขาก็ไปเคลมคืนผิด เมื่อเขาเคลมคืนผิดสูงกว่าที่เขาควรได้รับบริษัทก็ต้องรับผิดชอบต่อรัฐคืนให้รัฐ นี่คือหลักการตรงนี้ ประเด็นปัญหาก็คือว่าถ้าเป็นเช่นนี้ครับท่านประธาน ถามว่าตรงจำนวนเงินที่ต่างกันอยู่ตรงนี้ ความรับผิดชอบตรงนี้เป็นความรับผิดชอบที่มีโทษปรับสถานเดียวตามมาตรา ๓ ทวิ (๑) หรือไม่ครับ นี่เป็นคำถามที่ ๑

ส่วนคำถามที่ ๒ ผมอยากจะขอทราบเรียนเพื่อจะเป็นหลักสำคัญ
เรื่องสำคัญว่าเราจะแปรญัติมาตรา ๒ กันอย่างไร เจตนารมณ์ที่แท้จริงของ
พระราชบัญญัติฉบับนี้ผมไม่ทราบว่าเจตนารมณ์คือต้องการใช้บังคับกับภาษีเงินได้
คือการคิดภาษีเงินได้ประจำปีภาษี ๒๕๕๐ หรือประจำปีภาษี ๒๕๔๙ เพราะตรงนี้
จะมีผลสำคัญถึงเรื่องวันบังคับใช้ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญรับคุณสนัย

นายสนัย จุลพงษ์ธร (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม สนัย จุลพงษ์ธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดนครสวรรค์
ผมขออนุญาตสักนิดเถอะครับว่าเมื่อสักครู่นี้เพื่อปกป้องบางสิ่งบางอย่างที่อาจจะ
เข้าใจคลาดเคลื่อนได้ ท่านสมาชิกสภาผู้มีความเกี่ยวข้องขออนุญาตเอ่ยนามท่านในฐานะ
เป็นสมาชิกอาวุโส คือท่านประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ท่านได้กล่าวพาดพิงถึงกระผมว่า
ดำเนินการแปรญัติมีลักษณะหมกเม็ด ถ้าท่านจะกล่าวถึงผมในลักษณะที่ตรงกับ
ข้อเท็จจริงกระผมก็จะขอบคุณมาก แต่สิ่งที่ท่านกล่าวมานั้นไม่จริง ก็เพราะว่า
ในสถานการณ์วันนั้นทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลมีการขัดแย้งกันค่อนข้างสูงถึง
ขั้นทำให้การดำเนินการพิจารณาถูกหมายเป็นไปไม่ได้ กระผมก็พยายามที่จะ
หาทางที่จะประนีประนอมที่สุดในลักษณะที่ปรองดองซึ่งน่าจะได้รับความชมเชย
จากท่านประยุทธ์เสียด้วยไป กระผมจึงได้แปรญัติในลักษณะที่ให้ทั้งสองฝ่าย
อยู่ในหลักเกณฑ์ที่ท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านอาจารย์ปรีชา
ขอเอ่ยชื่อ ที่ท่านเป็นนักวิชาการทางด้านกฎหมายที่น่านับถือ ท่านก็ยืนยันเป็นหนัก
เป็นแน่นว่าสิ่งเหล่านี้ใช้บังคับย้อนหลังไม่ได้และสิ่งที่ผมทำนั้นก็ทำตามหลักเกณฑ์
ของแบบกฎหมายที่เคยมี จึงได้แปรญัติออกมาในลักษณะนั้น และในวันนั้น
ในฐานะที่ท่านประยุทธ์ก็เป็นแกนนำสำคัญคนหนึ่งของฝ่ายค้าน และเพื่อให้
ญัติของท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องที่ได้แปรฯ ในมาตรา ๒ คือ คุณกฤเทพ ไส้กระจำง
นั้นได้สามารถดำเนินการและทำให้สภาแห่งนี้สามารถพิจารณาได้โดยรวดเร็ว
กระผมคิดว่าในสภาแห่งนี้ก็มีความเหมาะสมอยู่แล้วที่มีทั้งนักทฤษฎีที่จะอธิบายว่า
แพ่งหรืออาญา ถ้าเป็นอาญาย้อนหลังไม่ได้แน่แต่ถ้าเป็นแพ่งย้อนหลังก็เป็น
การเพิ่มภาระให้แก่ผู้เสียภาษีก็ไม่ถูกต้อง ก็เพื่อตัดประเด็นนี้ไปเลยไม่มี
อีกแล้วละ ผมก็อยากจะเสนอว่าผมขอถอนญัติของกระผมและถือเอาญัติของ
คุณกฤเทพ ไส้กระจำง และผมในฐานะนักปฏิบัติก็อยากจะให้การดำเนินการนั้น
รวดเร็วเพื่อจะให้กฎหมายฉบับนี้สามารถบังคับใช้ได้ และเก็บภาษีจากคนรวย
เข้ามาใช้ในกิจการของรัฐได้ ผมจึงขอถอนและขอเสนอให้ท่านประธานได้

ดำเนินการตามวาระต่อไปในการสอบถามว่าใครจะมีการแปรญัตติเป็นอย่างอื่นหรือไม่ ถ้าไม่มีก็เสนอให้ท่านประธานได้ดำเนินการตามวาระในการถามความคิดเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรับขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

นายโกศล พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :

กราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกที่เคารพ กระผม นายโกศล พลกุล รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ต้องขอบพระคุณครับที่สภากฎาให้ผมได้ชี้แจง ครั้งที่แล้วความจริงกระผมก็ชี้แจงไปรอบหนึ่งแล้ว และก็ชี้แจงอีกรอบก็พอดีท่านสมาชิกทักท้วงว่ากระผมไม่สิทธิจะมาชี้แจงในสภาซึ่งเป็นประชุมแบบกรรมาธิการเต็มสภา ท่านประธานในครั้งที่แล้วก็ได้วินิจฉัยว่ารัฐมนตรีท่านประธานอนุญาตให้ชี้แจงได้ ท่านประธานก็อนุญาต ประเด็นผมว่าคงไม่ได้ยุ่งยากอะไรมากมายนัก ผมขอเฉพาะประเด็นข้อกฎหมายเท่านั้นเอง ตรงกันนะครับในประเด็นแรกก็คือว่าถ้าย้อนหลังไปลงโทษทางอาญาไม่ได้ ผมคิดว่ารัฐบาลตอบในครั้งที่แล้วท่านสมาชิกอภิปรายตรงนี้ตรงกัน ปัญหาก็คือว่าย้อนหลังในทางแพ่งได้หรือไม่ ผมก็ได้กราบเรียนที่ประชุมแห่งนี้ก็ตรงกันอีกว่าถ้าย้อนหลังไปเพิ่มภาระไม่ได้ -----

และจริง ๆ แล้วก็ได้เอามาดู ท่านอาจารย์ปรีชาจะอ้างตำราท่านจิตติ
 เราเองก็มีตำรา เอาคำอธิบายกฎหมายภาษีอากรเลขของท่านวิฑูรย์ ตั้งตรงจิตต์
 ซึ่งเป็นรองประธานศาลฎีกา ท่านเป็นผู้บรรยาย เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษีอากร
 โดยตรงเหมือนกัน ท่านบอกว่าถ้าจะย้อนหลังในทางภาษีอากร ถ้าไปเพิ่มภาระ
 ก็คงไม่ได้ มีการอ้างคำพิพากษาศาลฎีกา การเพิ่มภาระนั้นก็ยกตัวอย่างเช่นว่า
 มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีอากรใหม่ เช่น วันนี้เสียภาษีอากรเรื่องนี้อยู่
 ๑๐ เปอร์เซ็นต์ สมมติว่าในปัจจุบันนี้ต่อมาเดือนมิถุนายนกฎหมายบอกว่า เสียเป็น
 ๑๓ เปอร์เซ็นต์ และให้ย้อนหลังไปเดือนมกราคม อย่างนี้ไม่ได้ เพราะเป็นการ
 เพิ่มภาระ ปัญหาที่หลายท่านถามก็คือว่ากรณีตามที่แก้ไขมานี้โดยเฉพาะมาตรา ๕
 เป็นเรื่องของการที่สอดคล้องกับมาตรา ๓ ซึ่งแก้ไขมาตรา ๗๗ ทวิ ก็คือว่า
 ผู้ที่จ่ายภาษีเนื่องมาจากเงินปันผล กรณี บี.ไอ.บี.เอฟ. (BIBF) วิเทศธนกิจ
 เมื่อเขาจ่ายไปแล้วปัจจุบันนี้เขาไม่ต้องออกหนังสือรับรอง ถ้าคนมาขอให้ออก
 หนังสือว่าจ่ายเท่าไร ยกตัวอย่างที่เราพูดกันปัจจุบันนี้เขาหักไป ๑๐ เปอร์เซ็นต์
 เขาไม่ต้องออกหนังสือ แต่ในมาตรา ๕ บอกว่าคุณต้องออกหนังสือ บังเอิญแทนที่
 เขาจะออกหนังสือว่าเขาหัก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ผมใช้ค่าเป็น เปอร์เซ็นต์
 ก็แล้วกัน หักเป็น ๑๓ เปอร์เซ็นต์ ก็เกิดผลต่างที่เราพูดกันอยู่นี้ ๓ เปอร์เซ็นต์
 ตรงนี้เองเมื่อเขาไปออกหนังสือ แล้วในมาตรา ๕ ก็บอกว่าเขาต้องรับผิดชอบใน
 ผลต่างที่ท่านพิจารณา ขออนุญาตที่เอ่ยนามท่านได้ถาม ผลต่างตรงนี้เป็นความผิด
 อาญาใช่หรือไม่ ท่านก็ไปโยงในประมวลรัษฎากร มาตรา ๓ ทวิ (๑) ซึ่ง
 บอกว่าความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว ตรงนี้ไม่ใช่โทษปรับ ไม่ใช่แม้แต่เงินเพิ่ม
 คือสิ่งที่จะเป็นโทษอาญา พวกเราคงทราบดี เราไม่พูดถึงจำคุก ไม่พูดถึงกักขัง
 อะไรต่าง ๆ เอาเฉพาะตรงนี้ ว่าตรงนี้เป็นเบี้ยปรับใช่หรือไม่ คำตอบคือไม่ใช่
 เป็นเงินเพิ่มก็ไม่ใช่ ก็เท่ากับเป็นลักษณะพิเศษว่าถ้าเจอเอาไว้ไม่ถูกต้อง และ
 เป็นเหตุให้ท่านเอาไปแสดงต่อเจ้าหน้าที่ และเจ้าหน้าที่ก็เกิดเชื่อไปตามนั้น
 ก็จดต่อไป ถ้าท่านไม่มีเจตนาทุจริตก็ไม่มีปัญหา ความผิดอาญาตรงนี้ไม่เกิด
 เพราะครั้งที่แล้วท่านอาจารย์ปรีชาถามย้อนกลับมาตรา ๗๗ ทวิ ใหม่ว่า เดิม
 ไม่ได้กำหนดให้เขาจะต้องมาออกหนังสือตัวนี้ใช่ไหม ต่อมาพออันนี้เขาต้อง
 ออกหนังสือว่าเขาได้หักไว้เท่าไร ท่านก็บอกว่าถ้าเกิดเขาไปออกหนังสือผิด
 จะย้อนหลังไปลงโทษทางอาญาเขาไหม ยกตัวอย่างเช่น กฎหมายนี้มีผลใช้
 บังคับวันที่ ๑ ตุลาคม กฎหมายประกาศใช้วันที่ ๑ ตุลาคม แต่ให้ย้อนหลังไปถึง
 ๑ มกราคม การที่เขาจัดทำหนังสือ สมมติมีการหักภาษีตรงนั้นกันไว้ จ่ายแล้วก็

ลงเอาไว้เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ แต่ปัจจุบันนี้เรายังขอให้เขาออกหนังสือตรงนี้ไม่ได้ เพราะกฎหมายไม่ได้บอกให้เขาไปออก คือเขาจะออกหรือไม่ออกก็ได้ แต่ตอนนี้ เขาก็มีหน้าที่ตามกฎหมายต้องไปออก แต่เขาไปออกได้อีกที่เมื่อกฎหมายบังคับไว้ ความเป็นจริงสมมุติ ๑ ตุลาคม เราก็บอกว่าขอว่าเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ขอให้ลง ให้หน่อย สมมุติว่าเขาลงผิดแทนที่จะลงหัก ๑๐ เปอร์เซนต์ ลงเป็น ๑๓ เปอร์เซนต์ ถามว่าความผิดเกิดเมื่อไร ถ้ามองในทางอาญา ก็เกิด ณ วันที่เขากระทำความผิด ไม่ใช่มาเกิด ณ วันที่ ๑ มกราคม หรือ ๒ มกราคม หรือ ๓ มกราคม ฉะนั้น ประเด็นตรงนี้อาจหากเขาไปลงตรงนั้นไม่ว่าจะเขียนตรงนี้หรือไม่ หรือเขาจะมี หน้าที่หรือไม่ ถ้าเขาเอาที่เขาจดไว้ไม่เป็นจริง และมีผู้ถือมาให้เจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ก็เชื่อแล้วก็จะไปตามนั้นจริง ๆ เป็นเหตุให้ต้องจ่ายเงินหลวงออกไป จริง ๆ ถ้าเขาทำโดยสุจริต ผิดพลาดบกพร่องอันนี้ก็ไม่ผิดอาญาเพราะขัดเจตนา แต่ถ้าสมคบกันมาเลยว่าจะหลอกกันมาเพื่อให้ไปได้เครดิตภาษี นี่ก็ผิดอาญา แม้ไม่มีมาตราพวกนี้ก็ผิดอยู่แล้ว แล้วความผิดอาญาก็เกิด ณ วันที่ทำผิดจริง ไม่ใช่ไปบอกว่าวันทำผิดคือวันที่กฎหมายใช้บังคับ เช่น ๑ มกราคม อย่างนั้นก็คง ไม่ใช่ ฉะนั้นตรงนี้เองที่ผมอยากกราบเรียนว่า จริง ๆ แล้วประเด็นตรงนี้เป็น เพียงการเขียนเพิ่มเติมเข้ามาใหม่ว่า ถ้าท่านไปลงผิด แม้จะลงผิดโดยสุจริต แต่เป็นเหตุให้รัฐต้องเสียสตางค์ไป ท่านก็ต้องเอามาคืนเสียในส่วนผลต่างที่ เสียสตางค์ไป ก็ไม่ใช่เบี้ยปรับ ไม่ใช่เงินเพิ่ม จะไปบอกเป็นโทษอาญาก็ไม่ใช่ ครั้งที่แล้วที่ผมอยากกราบเรียนอธิบายคือในลักษณะนี้เท่านั้นเอง ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณพิเชษฐ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (กระบี่) : ท่านประธานที่เคารพ ผม พิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ประธานวิปิตย จังหวัดกระบี่ ความจริงวันนี้คำอภิปรายของท่านอาจารย์ปรีชา สุวรรณทัต เป็นคำอภิปรายชี้แจงข้อกฎหมายในข้อนี้ที่ ชัดเจนที่สุดแล้ว เช่นเดียวกับที่ผมเคยได้ชี้แจงในสภานี้มาครั้งหนึ่งในการประชุม นัดที่แล้ว แต่ผมเกรงว่าข้อชี้แจงของท่านรัฐมนตรีจะทำให้เรายังสับสนวนไปอีก ความผิดพลาดของเราคือเราไปวนอยู่คำว่าตรงนี้เป็นคดีแพ่ง หรือเป็นคดีอาญา มักจะไปยึดหลักกฎหมายแพ่งหรือกฎหมายอาญา แต่ความจริงไม่ใช่ เราต้องถือหลัก กฎหมายทั่วไป หลักกฎหมายทั่วไปมีอยู่ว่า กฎหมายออกมาจะออกมาในทางที่เป็นโทษ ให้มีผลย้อนหลังไม่ได้ แต่ถ้าทางที่เป็นคุณจะต้องย้อนหลัง -----

เพราะฉะนั้นถึงแม้ว่าเป็นกฎหมายอาญาหรือกฎหมายแพ่งก็ตามอยู่ในกรอบอันนี้แหละครับว่า ถ้าผลในทางที่เป็นโทษจะมีผลย้อนหลังไม่ได้ แต่ถ้าผลส่อไปในทางที่เป็นคุณจะต้องมีผลย้อนหลัง ผลย้อนหลังในทางที่เป็นโทษไม่ว่าจะเป็นการไปเพิ่มภาระภาษี เพิ่มภาระแก่ผู้ที่จะต้องปฏิบัติอย่างไรก็ตามเราถือว่าเป็นผลเป็นโทษทั้งนั้นแหละครับ ไม่ใช่อยู่ที่ว่ามีอัตราโทษมากน้อยแค่ไหน เพราะฉะนั้นกฎหมายที่รัฐบาลเสนอมานี้ผลิตตั้งแต่มาตรา ๒ แล้ว เพราะเราไปเขียนกฎหมายนี้ให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๐ ขณะที่เรากำลังพิจารณากฎหมายในวันที่ ๒๐ กว่า ๆ ตั้งแต่นั้นที่แล้วแล้วก็นับนี้เป็นต้นมา ประเด็นปัญหาทั้งหมดก็ไม่น่าจะยุ่งยากอะไรแล้ว เพราะว่าอยู่ในหลักที่ว่ากฎหมายจะย้อนหลังในส่วนที่เป็นโทษไม่ได้ อะไรละครับที่จะย้อนหลังในส่วนที่เป็นโทษได้หรือไม่ได้ตรงนั้นก็คือสาระของกฎหมาย สาระก็คือในมาตรา ๓ มาตรา ๔ เพราะฉะนั้นเราจะไปแก้มาตรา ๒ โดยยกเว้นมาตรา ๓ มาตรา ๔ เหมือนที่เพื่อนสมาชิกที่เคารพแปรญัตติไว้ก็ไม่ถูก เพราะฉะนั้นต้องว่าไปที่ละมาตรา ตอนนี้อย่างไรมาตรา ๒ กันเสีย โดยที่เปลี่ยนข้อความจากที่มีผล ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ก็จะต้องเป็นมีผล นับจากวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป ส่วนมาตรา ๓ มาตรา ๔ ภาระการเปลี่ยนแปลงจะเป็นแค่ไหนเรว่ากันอีกทีหนึ่ง แต่ถ้าเรายังสับสนว่าคือคดีแพ่งหรือคดีอาญา เป็นโทษทางแพ่งหรือทางคดีอาญาเถียงกันอีก ๓ วัน ๓ คืนก็ไม่จบหรือครับท่านประธาน เพราะเดี๋ยวเรากลับมาสู่หลักกฎหมายแล้วครับ ไม่ว่าคำพิพากษาของท่านวิทยุ ตั้งตรงจิตต์ กิติ คำอธิบายกฎหมายของอาจารย์จิตติ ดิงศรัทธี กิติ นั่นคือคำอธิบายอยู่ในหลักกฎหมายทั่วไปตามที่ผมพูดในกรอบนี้ทั้งสิ้น ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าเรากำลังทำความเข้าใจแล้วก็ไปในทิศทางที่ใกล้เคียงกันแล้วก็คือ เหลือมีผู้แปรญัตติเพียงท่านเดียวคือคุณเทพ ไสกระจำว ที่ได้แปรญัตติว่า พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้นับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป เพราะว่าคุณสุนัยได้ถอนแล้ว

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานขออนุญาต

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวสักครู่ คุณพีระพันธุ์ เชิญคุณประยุทธ์ ลีน ๆ หน่อย

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ชาตไทย มหาสารคาม ตามที่ท่านมีผู้เสนอ

แปรรูปตัดเข้ามานั้น กระผมคิดว่าก็ตรงใจกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปีกของพรรคชาติไทย ผมกราบเรียนอย่างตรงไปตรงมาว่า ก็ดูเหมือนจะสอดคล้องกับที่เราเคยเสนอเมื่อรัฐบาลที่แล้วเราก็ไม่ได้ขัดข้องอะไร ก็ตรงใจกันแล้วในเรื่องของมาตรา ๒ แต่อาจจะมีมาตราหนึ่งที่มาเกี่ยวข้อง ดูเหมือนจะเป็นมาตรา ๕

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาไว้ก่อนได้ไหม มาตรา ๕

มาตรา ๓

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ผมจะโยงเพียงนิดเดียว ท่านประธาน ถ้าหากท่านรัฐมนตรีโกศลไม่ลุกขึ้นมาชี้แจงในเรื่องของเบี้ยปรับ หรือเงินเพิ่ม เนื่องจากประโยคคำว่า ได้รับผิดเป็นจำนวนเงินนั้นก็คงจะไม่มีปัญหามากมายนัก เพราะเมื่อเปิดดูประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และเปิดดูประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งผมจะพูดในมาตรา ๕ ต่อไปนั้น ก็น่าจะต้องพูดให้ชัดเจน ที่นี้เป็นเรื่องคาราคาซังอยู่ในหัวใจของท่านสมาชิกหลายท่านว่า ในเมื่อท่านรัฐมนตรีลุกขึ้นมาชี้แจงบอกว่า ไม่ใช่แพ่ง ไม่ใช่อาญา แล้วจะเป็นกฎหมายอะไรผมก็ยังงง ๆ อยู่เหมือนกัน น่าจะต้องตอบคำถามให้ชัดเจน เพราะเป็นประเด็นที่โยงกับมาตรา ๒ ซึ่งเขาจะต้องพิจารณา ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพีระพันธุ์ ลั่น ๆ หน่อย เราจะได้ปิดอภิปรายในมาตรานี้

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน เมื่อสักครูท่านประธานบอกว่ามีผู้แปรรูปตัดคนเดียว ผมอยากแปรรูปตัด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : แต่ที่นี้ผมเรียนท่านประธานแล้วอย่างไรว่า ในส่วนของกระผมนั้นผมอยากได้ข้อมูลเพิ่มเติมก่อน เมื่อสักครู่นี้ผมเรียนท่านประธานว่า ผมฝากเรียนถามไปทางรัฐมนตรีช่วยฯ จาตุรนต์ เพราะเข้าใจว่าท่านเป็นเจ้าของร่าง แต่รู้สึกจะไม่ใช่หรืออย่างไรผมไม่แน่ใจ ท่านประธาน ยังมีอีกประเด็นหนึ่งซึ่งผมยังไม่ได้รับคำตอบ เพราะเกี่ยวพันกับเรื่องมาตรา ๒ ที่ผมจะแปรรูปตัดด้วย เพราะเกี่ยวพันกับการชำระภาษี คือเรื่องที่ผมได้กรุณาถามท่าน ซึ่งผมไม่ทราบว่าใครจะเป็นเจ้าของร่างกันแน่ในขณะนี้ ว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ท่านมีความประสงค์ที่จะขอใช้กับภาษีเงินได้ของปีภาษี ๒๕๕๐ หรือปีภาษี ๒๕๔๙ กันแน่ -----

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงการคลังก่อน เดี่ยวจะไปที่คุณวัชรินทร์ครับ

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม จาตุรนต์ ฉายแสง ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงการคลัง ความจริงผมได้ยกมือพยายามจะตอบท่านพีระพันธุ์
อยู่เหมือนกัน แต่ว่าท่านสมาชิกหรือกรรมาธิการท่านอื่นได้ขออภิปราย
แล้วท่านประธานให้อภิปรายก่อน ซึ่งก็ถูกต้องอยู่แล้ว ผมจะเรียนตอบอยู่แล้วว่า
กฎหมายนี้ต้องการให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินสำหรับปี ๒๕๕๐
ที่จะต้องยื่นในรายการ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพียงแต่ว่าความนี้จะไปรวมตั้งแต่
๑ มกราคม ไปจนถึง ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเพื่อให้เกิดความชัดเจน
ก็เลยบอกว่าเพื่อให้ไม่ต้องมีการคำนวณภาษี คำนวณเครดิตภาษีเป็น ๒ สูตร
๒ แบบ เพราะฉะนั้นก็บัญญัติเสียว่าให้ใช้ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา ก็หมายความว่า ถ้าประกาศในวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์
จะมีผลต่อเงินได้พึงประเมินตั้งแต่วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ เป็นต้นไป
ส่วนเงินได้พึงประเมินก่อนหน้านี้ ก็จะใช้สูตรคำนวณตามกฎหมายเดิม
หมายความว่า เคยใช้สูตร เช่น เป็น ๓.๗ ไปคุณ ก็ต้องใช้ ๓.๗
ไปคุณอยู่อย่างเดิม ในส่วนที่ท่านถามเรื่องมาตรา ๔ นั้น ท่านถามมา
ผมก็ตอบเฉพาะที่ตรงคำถาม ผมไม่ได้พูดว่า ความเห็นของผมนั้นทำให้
กฎหมายนี้สามารถย้อนหลังได้ เพียงแต่ว่าท่านสมาชิกบางท่านถามอะไรมา
ผมก็ตอบไปตามนั้น แต่ไม่ได้หมายความว่า ผมเห็นด้วยว่าจะให้ย้อนหลัง
รวมทั้งผมเห็นว่าไม่ควรย้อนหลัง แต่เหตุผลของผมที่เป็นหลักกลับไปอยู่ใน
มาตรา ๓ ไม่ใช่มาตรา ๔ เพราะตามความเข้าใจผมเห็นว่าโดยส่วนใหญ่แล้ว
การจะเปลี่ยนแบบกัน ก็จะไปเกิดขึ้นในปี ๒๕๕๑ ไม่น่าจะมีผลในส่วนนี้
แต่อย่างไรก็ตามเมื่อแก้ไขให้ชัดเจนลงไปว่ามีผล ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา แล้วก็จะเกิดความชัดเจน ซึ่งก็ต้องขอขอบคุณท่านสมาชิก
กฎหมายฉบับนี้เดิมเขียนไว้ และหวังว่าจะให้ผ่านสภาในเดือนธันวาคม ๒๕๔๙
ในปีที่แล้ว เมื่อมาเป็นแบบนี้ แล้วกรรมาธิการเห็นว่าควรแก้ไข ผมเข้าใจว่า
เป็นเรื่องปกติธรรมดาของการพิจารณากฎหมายในชั้นกรรมาธิการ ที่กรรมาธิการ
ส่วนใหญ่เห็นอย่างไรก็แก้ไขไปตามนั้น กฎหมายของรัฐบาลก็ดี ของผู้แทนราษฎรก็ดี
ทุกฉบับมีการแก้ไขในชั้นกรรมาธิการทั้งสิ้น เพียงแต่ว่ากรรมาธิการนั้นจะเป็น
กรรมาธิการวิสามัญที่ตั้งขึ้น หรือเป็นกรรมาธิการเต็มสภา เพราะฉะนั้นเรา

ก็ต้องรักษาประโยชน์ของการพิจารณาในชั้นกรรมาธิการ ก็คือว่าอะไรที่แก้ไข
แล้วเป็นประโยชน์ก็ยินยอมกันแล้วให้แก้ไปตามนั้น ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณวัชรินทร์ครับ

นายวัชรินทร์ ศรีถาวร (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม วัชรินทร์ ศรีถาวร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร
พรรคความหวังใหม่ กระผมเห็นว่าพวกเราได้อภิปรายกันมาพอสมควรแล้ว
ในมาตรา ๒ นี้ตั้งแต่เมื่ออาทิตย์ที่แล้วจนถึงวันนี้ ก็ได้มีการสอบถามไปแล้ว
ผมขอเสนอให้มีการปิดอภิปรายในมาตรา ๒ นี้ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้อง เดี่ยวคุณวัชรินทร์
ขอניתหนึ่ง เพราะว่าคุณพีระพันธุ์จะขอแปรญัตติ เชิญครับ แล้วจะได้ปิดอภิปราย
ขอเป็นคำแปรญัตติเลย คงไม่ต้องไปถามอะไรแล้วครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ขอขอบคุณครับ
ท่านประธาน ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด
กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการ ท่านประธานครับ
ต้องขอขอบพระคุณครับ ที่มีการยอมรับความผิดพลาดในเรื่องของการย้อนหลัง
แต่ในเรื่องตรงนี้ท่านประธาน ที่ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาให้คำตอบผมชัดเจนตรงนี้
แล้วเห็นชัดเจนแล้วว่า ที่เขียนไว้เป็น ๑ มกราคม ๒๕๕๐ ผมเข้าใจว่า
วัตถุประสงค์จริง ๆ ตั้งเดิมของเจ้าหน้าที่ที่ยกร่างมาให้ท่าน คงจะคิดว่า
จะใช้บังคับของปีภาษี ๒๕๕๐ แต่การที่ไปเขียนบังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๐
เลยมีปัญหาพันกันเต็มไปหมด แต่ว่าในมาตรา ๔๗ ทวิ ซึ่งผมจะขอพูดเพื่อจะนำ
มาสู่การแปรญัตติว่า ในมาตรา ๔๗ ทวิ ท่านประธาน เป็นเรื่องของการที่คิด
เครดิตภาษี แล้วไม่ใช่แค่นั้น เป็นเรื่องของการเปลี่ยนแปลงเอกสารหลักฐาน
หนังสือประกอบการหักภาษี ณ ที่จ่าย ซึ่งจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงข้อความ
ในนั้นด้วย-----

และขณะเดียวกันในการยื่นเสียภาษีประจำปีภาษี ๒๕๓๙ นั้น เราก็มีสถานะที่จะยื่นเสียได้จนกระทั่งถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๐ แล้วไม่ได้แปลว่าหลังจากวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๐ นั้นจะไม่มีสิทธิยื่นเสียภาษีประจำปีภาษี ๒๕๓๙ เพียงแต่มีความรับผิดชอบตามกฎหมาย ต้องเสียเบี้ยปรับเงินเพิ่มก็ว่ากันไป เพราะฉะนั้นเราจะเห็นชัดเจนครับท่านประธานว่า ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ที่จะให้มันมีผลบังคับ ตรงนั้นมันไม่ใช่ เรื่องของผลบังคับ แต่มันเป็นเรื่องของการที่จะคิดว่าภาษีของปีภาษีของ ๒๕๔๐ ตามรอบบัญชีของที่กรมสรรพากรกำหนดไว้คือ ๑ มกราคม ๒๕๔๐ ถึง ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๐ นั้นถูกต้องแล้ว แต่ว่าต้องไปเสียภาษีเอาภายในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๑ เพราะฉะนั้นตรงนั้นผมจึงขอปรารถนาตั้งนี้ครับท่านประธานว่า

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับนับแต่วันถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

พระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะแก่การออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย สำหรับเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไร การคิดคำนวณเครดิตภาษีและการคิดคำนวณภาษีเงินได้ประจำปีภาษี ๒๕๔๐

การออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย สำหรับเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไร การคิดคำนวณเครดิตภาษีและการคิดคำนวณภาษีเงินได้ประจำปีภาษี ๒๕๓๙ ให้บังคับตามกฎหมายเดิม

ที่ผมเป็นตั้งนี้ครับ ท่านประธานผมต้องขออธิบายครับ เพราะผมเข้าใจว่าพรรคแรกคงจะคล้ายคลึงกัน แต่เหตุที่ผมต้องเพิ่มพรรคสองตรงนี้มาเพื่อให้เป็นอย่างนี้ครับ เพื่อให้ร่างกฎหมายนี้บรรลุวัตถุประสงค์ที่แท้จริง คือเราต้องการใช้กับปีภาษี ๒๕๔๐ ทั้งปีครับ ท่านประธาน ไม่ใช่ใช้อย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าคือบังคับวันนั้นวันนี้มันจะทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติในปีภาษี ๒๕๔๐ ซึ่งต้องไปเสียเอาปี ๒๕๔๑ จะทำให้การคิดภาษีมี ๒ ชัยก ๓ ชัยก เพราะฉะนั้นผมเข้าใจเจตนารมณ์ครับ แต่ที่พูดกันก็คือให้เห็นข้อบกพร่องของการเสนอกฎหมายว่าการเขียนกฎหมายมันต้องให้รู้ว่าจะใช้อะไรแล้วเขียนให้มันถูกต้อง เพราะฉะนั้นตรงนี้อ่าเขียนอย่างนี้ ท่านประธาน ก็แปลว่าไม่มีปัญหา เราไม่ได้พูดถึงเรื่องย้อนหลังกฎหมาย แต่เรื่องความรับผิดชอบ ไม่ใช่ความรับผิดชอบท่านโทษครับ เป็นเรื่องของหน้าที่ที่ประชาชนต้องเสียภาษีเงินได้ประจำปีภาษี ๒๕๔๐ ทั้งปีครับ ทั้งปีตามกฎหมายไม่ใช่เรื่องย้อนหลัง เพราะฉะนั้นพรรคสองที่เขียนมาตรงนี้ก็แปลว่าจะเขียนจะบังคับเมื่อไรก็สุดแล้วแต่พรรคหนึ่งนั้น เมื่อไปเสียภาษี

ในปี ๒๕๕๑ คุณต้องเสียทั้งปี เงินได้ เงินปันผล เงินกำไรอะไรที่ได้มาตั้งแต่ ๑ มกราคม ๒๕๕๐ จนถึง ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ นั้น ทั้งปีคุณต้องเสียตามกฎหมายใหม่นี้แล้ว การคิดคำนวณเครดิตภาษีก็ต้องคิดตามกฎหมายใหม่นี้แล้ว ไม่ใช่แบ่งเป็น ๒ - ๓ เดือน ที่ต้องเขียนวรรคสามเข้ามา ท่านประธานครับ ก็เพราะว่าอย่างนี้ ก็เพราะว่าถ้าเกิดว่าเราบอกว่ากฎหมายนี้มีผลตั้งแต่วันที่ บังคับใช้นั้นตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศราชกิจจานุเบกษาในวรรคหนึ่งแล้ว ก็แปลว่าหลังจากวันนั้นคนที่เสียภาษีประจำปีภาษี ๒๕๔๙ ที่เพิกถอนลงหรือด้วยอะไรก็ไม่ทราบแล้วแต่ มาเสียภาษีเลยวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๐ หรือเลยจากวันที่ประกาศบังคับใช้กฎหมาย ก็จะทำให้เกิดปัญหาในการคิดคำนวณภาษีของปีภาษี ๒๕๔๙ ดังนั้นจึงต้องมีวรรคสามไว้ให้ชัดเจนครับ ท่านประธานว่าสำหรับปีภาษี ๒๕๔๙ นั้นเงินภาษีของปี ๒๕๔๙ ใช้บังคับตามกฎหมายเดิมทั้งหมดไม่ว่าจะเสียภาษีเมื่อไร เพื่อให้เกิดความถูกต้องและเป็นธรรม

ขอผู้รับรองค่าแปรญัตติผมด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในขณะนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ ๒ ท่าน เพราะฉะนั้นผมจะถามมติจากที่ประชุม

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คงจะถามใน ๓ ประเด็นนะครับ

๑. มีผู้เห็นด้วยกับร่างเดิมหรือไม่ ร่างเดิมที่นับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไป เอาร่างเดิม อันที่ ๒ ใครจะเห็นด้วยกับค่าแปรญัตติของคุณกฤเทพ ไสกระจ่าง ที่ให้บังคับ ตั้งแต่วันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป และญัตติที่ ๓ คือค่าแปรญัตติของคุณพีระพันธุ์ที่เสนอให้มีวรรคสองและวรรคสามเพิ่มเติมขึ้นมา ไม่ทราบว่าท่านสมาชิกคงเข้าใจทั้ง ๓ ประเด็นนะครับ

คุณจำลองครับ ก่อนจะลงมตินะครับ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานครับ ผมมีความเห็นอย่างนี้ ว่าท่านน่าจะมีการถาม ๒ ตอน ตอนแรกก็คือถามเรื่องร่างเดิมกับผู้แปรญัตติ หลังจากนั้นแล้วถ้าหากที่ประชุมมีความเห็นว่าการแปรแล้วค่อยมาถามว่าจะเอาแปรญัตติตามใคร อันนั้นจะชัดเจนกว่าครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่างนั้นก็ขอเปลี่ยนใหม่นะครับ
จากการที่คุณจำลองได้เสนอมาก็คือ ๑. จะเห็นด้วยกับร่างเดิมหรือไม่
หรือเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ ถ้าเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติก็จะถามเป็น ๒ ประเด็น
แยกทีหลังครับ ระหว่างของคุณฤเทพกับคุณพีระพันธุ์นะครับ ตอนนี้ผมจะขอ
ถามว่ามีกรรมาธิการท่านใดเห็นให้คงไว้ตามร่างเดิม กรุณายกมือด้วยครับ
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธาน
 กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ชาติดไทย มหาสารคาม เพื่อให้เกิดความชัดเจน
 ผมอยากจะให้ท่านผู้ปฏิบัติ ๒ ท่าน ได้อ่านข้อความที่ขอปฏิบัติ ถ้าหากมี
 อะไรที่เป็นประเด็นที่จะต้องซักถาม กระผมขออนุญาตซักถามในเรื่องของเนื้อหา
 อีกทีหนึ่ง ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็คงซักถามในเรื่องเนื้อหา
 เพียงแต่จะฟังให้ชัดว่าประเด็นตรงไหนเท่านั้นเอง คงไม่ซักถามนะครับ
 เอาคำปฏิบัติของคุณกรุงเทพ อ่านซ้ำ ๆ เดี่ยวคุณพีระพันธุ์ ช่วยเตรียมด้วย

ร้อยโท กุเทพ ไส้กระจำง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม กุเทพ ไส้กระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ
 พรรคความหวังใหม่ ในฐานะกรรมาธิการ กระผมขอปฏิบัติในมาตรา ๒
 ด้วยข้อความต่อไปนี้ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
 ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณพีระพันธุ์ ของคุณพีระพันธุ์
 มี ๓ วรรค อ่านซ้ำ ๆ หน่อยครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
 ผม พีระพันธุ์ กรุงเทพมหานคร ประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการ ท่านประธาน
 คำปฏิบัติของผมในมาตรา ๒ วรรคแรก พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับนับแต่วัน
 ถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป วรรคสอง พระราชบัญญัตินี้
 ให้ใช้บังคับเฉพาะแก่การออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่ายสำหรับเงินปันผล
 หรือเงินส่วนแบ่งของกำไร การคิดคำนวณเครดิตภาษีและการคิดคำนวณภาษีเงินได้
 ประจําปีภาษี ๒๕๕๐ วรรคสาม การออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย
 สำหรับเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไร การคิดคำนวณเครดิตภาษีและการคิด
 คำนวณภาษีเงินได้ประจําปีภาษี ๒๕๓๙ ให้บังคับตามกฎหมายเดิม ผมต้องอธิบาย
 ไหมครับ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ช่วยอ่านทั้งหมดเลย คงไม่ต้องอธิบาย
 อ่านทั้งหมดทั้ง ๓ วรรคเลย อ่านต่อเนื่องเลยตั้งแต่วรรคหนึ่ง สอง สาม

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : มาตรา ๒ วรรคแรก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ต้องอ่านว่าวรรคครับ อ่านต่อเนื่องเลย
 อ่านมาตรา ๒ เลย

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : มาตรา ๒
พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับนับแต่วันถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเฉพาะแก่การออกหนังสือรับรองการหักภาษี
ณ ที่จ่ายสำหรับเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไร การคิดคำนวณเครดิตภาษี
และการคิดคำนวณภาษีเงินได้ประจำปีภาษี ๒๕๕๐

การออกหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่ายสำหรับเงินปันผลหรือ
เงินส่วนแบ่งของกำไร การคิดคำนวณเครดิตภาษีและการคิดคำนวณภาษีเงินได้
ประจำปีภาษี ๒๕๓๙ ให้บังคับตามกฎหมายเดิม

นายจักรพันธุ์ ขมจินดา (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม จักรพันธุ์ ขมจินดา พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร คำแปรญัตติของ
ท่านกฤเทพ ขออนุญาตที่เอ่ยนาม ก็เพียงแต่ทำให้กฎหมายบังคับใช้นับแต่วันถัดจาก
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป อันนี้ชัดเจน แต่คำแปรญัตติของท่าน
กรรมาธิการพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค นั้น มีถึง ๓ ววรรค ผมพยายามนั่งฟังด้วย
ความตั้งใจ ๒ ครั้ง ๒ หนตรงนั้นแล้ว ผมยังไม่เข้าใจในวรรคสอง วรรคสาม
ถึงประเด็นของท่านกรรมาธิการพีระพันธุ์ ผมขอคำอธิบายถึงเหตุผลตรงนี้อีกนิดหนึ่ง
ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้ครับ เอาให้ชัดเจน เมื่อ
คุณพีระพันธุ์ จะขออธิบายแล้ว ช่วยอธิบายสั้น ๆ หน่อยนะครับ วรรคสอง
และวรรคสามมีความหมายอย่างไร จะมีผลอย่างไร เพื่อให้ชัดเจนครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร ประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมการ ในมาตราแรก ไม่ทราบว่าถ้อยคำจะเหมือนกันหรือไม่ แต่เข้าใจว่าในวรรคแรกนั้นคำแปรญัติผม กับคุณเทพ ประทานโทษที่เอ่ยนามท่าน คงจะเหมือนกัน เพราะตรงนี้เรา ต้องการหลีกเลี่ยงปัญหาเรื่องกฎหมายย้อนหลังไปเป็นคุณหรือเป็นโทษ เรา ไม่ได้พูดถึงเรื่องอาญาหรือแพ่ง แต่ถ้าเราบอกแต่เพียงว่าให้กฎหมายนี้มีผลบังคับ นับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไปแล้ว อย่างเช่น เผิดวันนี้เราผ่าน ๓ วาระ มะรืนนี้รัฐบาลไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา มันก็ เท่ากับวันต่อไปกฎหมายนี้มีผลบังคับทันที ก็แปลว่ามาตรา ๔๗ ทวิ ของเดิมจะ ถูกทดแทนโดยมาตรา ๔๗ ทวิ ใหม่ทันที มันก็แปลว่าอย่างนี้ว่า รอบระยะเวลา ที่จะต้องเสียภาษีเงินได้ประจำปีภาษี ๒๕๓๙ ซึ่งยังไม่หมด เขามีสิทธิ เสียได้จนถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๐ แต่คนที่ไปยื่นเสียภาษีประจำปีภาษี ๒๕๓๙ หลังจากที่ถูกกฎหมายมีผลบังคับใช้แล้ว ณ ขณะนั้นกฎหมายเปลี่ยนไป ณ วันที่เขา ใช้ไปยื่นภาษีนั้น เขาต้องถูกบังคับตามกฎหมายใหม่นี้ เมื่อเป็นการถูกบังคับตามกฎหมายใหม่นี้แล้ว ก็แปลว่าหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย อะไรต่าง ๆ ที่เขาจะใช้ยื่นนั้นมันผิดหมด วิธีการคิดเครดิตภาษี มันก็ไม่เป็นไปตาม กฎหมายใหม่แล้ว มันก็ผิดหมด ด้วยเหตุนี้ผมถึงต้องเพิ่มมาตรา ๒ เพราะ เจตนารมณ์ของกฎหมายที่แท้จริงผมเข้าใจว่า คงจะหมายความว่าต้องการให้ใช้กับ ปีภาษี ๒๕๔๐ ทั้งปี ไม่ใช่ นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ที่ว่านับแต่ วันประกาศในราชกิจจานุเบกษานั้น มันหมายถึงเฉพาะเราป้องกันไม่ให้ กฎหมายย้อนไปเป็นโทษ นั่นคือหลักกฎหมายที่ถูกต้อง แต่ว่าตรงนี้มีคนละเรื่อง เป็นเรื่องเราจะขอเก็บภาษีซึ่งมีสิทธิทำได้ ถ้าเขียนอย่างนี้แล้วก็แปลว่า วัตถุประสงค์ที่รัฐบาลต้องการใช้แต่มันเขียนมาผิดนั้น มันไม่บรรลุวัตถุประสงค์ คือกฎหมายจะมีผลบังคับเมื่อไรก็แล้วแต่ เงินภาษีเงินได้ ที่ผูกมัดไม่ใช่คนรวย นะครับ ทุกคน กฎหมายนี้ใช้บังคับกับทุกคน บางคนเราเรียกเขาว่า แมงเม่า ไปได้เงินปันผลมา ไปได้เงินส่วนแบ่งกำไรมา เขาอยากจะขอนำตรงนี้มารวม เป็นเงินได้เพื่อคิดภาษีเงินได้ และจะขอเครดิตภาษี ตรงนี้จะครับเขาจะได้สิทธิ เขาจะต้องเสียตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๐ อะไรที่เป็นเงินปันผล อะไร ที่เป็นเงินส่วนแบ่งของกำไร ที่ได้มาตั้งแต่ ๑ มกราคม ๒๕๔๐ จนถึง ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๐ ซึ่งจะต้องไปยื่นเสียประจำปีภาษี ๒๕๔๐ ภายใน วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๑ นั้น เขาจะต้องคิดคำนวณเครดิตภาษีตามกฎหมายใหม่

ถึงแม้ว่าได้มาก่อนกฎหมายใช้บังคับ เพราะมันเป็นคนละเรื่องกับเรื่องโทษ แต่ถ้าเป็นเช่นนั้นถ้าเราไม่เพิ่มวรรคสาม มันก็จะแปลว่าคนที่ต้องเสียภาษี สำหรับปีภาษี ๒๕๓๙ ก็จะมีปัญหาอีก เพราะเผชิญไปเสียหลังจากที่มีกฎหมาย บังคับแล้ว ก็จะทำให้เขาจะต้องถูกบังคับตามกฎหมายใหม่อีก เราไม่ได้พูดถึงว่า เขายื่นเลยกำหนด ซึ่งจะต้องมีความรับผิดชอบตามกฎหมาย นั้นมันคนละเรื่อง คนละประเด็น แต่ว่าเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เขายื่นเสียในปี ๒๕๔๐ แต่ เป็นปีภาษี ๒๕๓๙ นั้นผิดหมด ใช้ไม่ได้ แล้วเขาจะไปเอาจากไหน เพราะฉะนั้น ผมจึงต้องเพิ่มวรรคสามเข้าไปว่า สำหรับเงินได้ซึ่งเป็นเงินได้ประจำ ปีภาษี ๒๕๓๙ นั้น เขาต้องใช้กฎหมายเดิม เขาจะไปยื่นเมื่อไรก็เรื่องของ เขา แต่ใช้กฎหมายเดิม แต่ความรับผิดชอบที่ต้องเกิดขึ้นก็มีอยู่แล้วตามกฎหมายที่ยื่น เกินกำหนด แต่เอกสารหลักฐานที่เขาจะยื่นประกอบการคิดเครดิตภาษีนั้นก็ยัง ถูกต้องตามกฎหมายอยู่ ไม่เป็นปัญหาสามารถยื่นได้ สรรพากรเขาได้รับได้ เพราะฉะนั้นที่ต้องใส่ทั้ง ๓ วรรค ก็ด้วยเหตุผลอย่างนี้แหละครับท่านประธาน ว่าเพื่อให้มันลุล่วงวัตถุประสงค์ที่แท้จริงของกฎหมาย เพื่อไม่ให้เป็นการขัดกับหลัก ของนิติกรรมทางกฎหมาย เพื่อไม่ให้มีปัญหาเรื่องโทษย้อนหลังหรือไม่ย้อนหลัง ไม่ต้องมามีปัญหาอีกว่าตรงนี้เป็นโทษแพ่งหรือโทษอาญา เพราะต้องแปร พระราชบัญญัติแบบนี้ เพื่อให้บรรลุล่วงวัตถุประสงค์ของกฎหมาย แต่ถ้าเราไม่ใส่ วรรคสอง หรือวรรคสามไปแล้ว ก็จะทำให้เกิดปัญหาของผู้ที่มีเงินได้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๐ ไปจนถึงวันที่กฎหมายมีผลบังคับ แล้วก็จะมีปัญหา ทำให้ต้องเสียภาษี ๒ ชัยก กว่าที่จะบรรลุล่วงวัตถุประสงค์ที่แท้จริงก็ต้องไปรอ รอบปีภาษี ๒๕๔๑ ซึ่งจะต้องไปชำระปี ๒๕๔๒ ซึ่งผมคิดว่าตรงนั้นคงไม่ใช่ เจตนารมณ์ หรือวัตถุประสงค์ของกระทรวงการคลังเป็นแน่แท้ ผมถึงคิดว่า ถ้าเป็นด้วยประการฉะนี้มันต้องแปรญัติติเพิ่มวรรคสอง วรรคสาม เข้าไปด้วย ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายจักรพันธ์ ยมจินดา (กรุงเทพมหานคร) : ขอบพระคุณ ที่ท่านประธานได้เปิดโอกาสให้ทางท่านกรรมาธิการพิจารณาข้อพิพาท ได้อภิปราย ถึงคำแปรญัติติเพิ่มเติมมาในวรรคสองและวรรคสาม ซึ่งเท่าที่ผมได้ฟัง ท่านกรรมาธิการพิจารณาแล้วก็ได้ฟังคำอธิบายของท่านรัฐมนตรี ขออนุญาต ที่เอ่ยนาม ทั้งท่านโกศลและท่านจาตุรนต์นั้น ผมเข้าใจว่าเจตนาเขาตรงกัน ทำไมรัฐบาลถึงไม่ยอมที่จะให้มีการแปรญัติติตามที่ท่านกรรมาธิการพิจารณา

ได้แปรญัตติมา หรือแม้แต่ ผมเข้าใจนะครับ ถ้าจะให้เสียงมาก แน่نون
คำแปรญัตติของท่านกฤเทพคงจะชนะแน่นอน แต่ผมคิดว่าเพื่อความชัดเจน
ของกฎหมาย อยากวิงวอนท่านสมาชิก เพื่อความชัดเจนของกฎหมาย
ขอบพระคุณครับ

(นายวัชรินทร์ ศรีถาวร ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวคุณวัชรินทร์ประท้วงนะครับ

เชิญครับ

นายวัชรินทร์ ศรีถาวร (สกลนคร) : ผมขอประท้วง เพราะว่าผมขอให้ปิดอภิปรายและมีการปิดอภิปราย แต่ว่าคุณจักรพันธ์ ยมจินดา ก็ขอให้คุณพีระพันธุ์อภิปรายก็อธิบายเข้าใจแล้วนะครับ เมื่อกี้มันไม่ใช่ว่าต้องเป็นการชักจูงให้ใครต้องมาลงคะแนนให้ใครแพ้ชนะนะครับ ขอบคุณครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าในขณะนี้เราได้มีผู้แปรญัตติ ๒ ท่านนะครับ และมีผู้ขอให้อธิบายและผมก็ได้ให้ผู้แปรญัตติอธิบายแล้ว ผมคิดว่าเนื่องจากว่ากำลังลงมติและปิดอภิปรายแล้ว เพราะฉะนั้นผมขอลงมติต่อไปเลย ต้องขอถามท่านสมาชิกด้วย

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ผมขออนุญาตนิดหนึ่งครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ครับ เพราะว่าอธิบายพอเข้าใจฟังแล้วรู้สึกท่านก็เข้าใจว่าเจตนารมณ์ที่เพิ่มวรรคสองและวรรคสามเพื่ออะไร ผมคิดว่าที่ประชุมสมาชิกเข้าใจ เพราะฉะนั้นก็จะขอลามตินะครับ จะขอลามคำแปรญัตติที่ ๒ ของคุณพีระพันธุ์ก่อน แล้วก็ถามคำแปรญัตติของคุณกฤเทพต่อไป

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านกรรมาธิการท่านใดเห็นด้วยกับคำแปรญัตติของคุณพีระพันธุ์ กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๖๓ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับคำแปรญัตติของคุณกฤเทพ กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๖๑ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เห็นด้วยกับคำแปรญัตติของคุณพีระพันธุ์ ๖๓ เสียง มีผู้เห็นด้วยกับคำแปรญัตติของคุณกฤเทพ ๑๖๑ เสียง เพราะฉะนั้นจึงถือว่าได้แก้ไขตามคำแปรญัตติของคุณกฤเทพนะครับ ต่อไป

เชิญเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มาตรา ๓

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

๓๓

สผ ๑๒/๒๕๕๐ (ส. ๑)

กนกวรรณ ๑๕/๒

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๗ ทวิ แห่ง
ประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
ฉบับที่ ๑๖ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

- ๑๖/๑

"มาตรา ๔๗ ทวิ ให้ผู้มีเงินได้ตามมาตรา ๕๐ (๕)(ข) ซึ่งได้รับจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย ได้รับเครดิตในการคำนวณภาษี โดยให้นำอัตราภาษีเงินได้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นต้องเสียหารด้วยผลต่างของหนึ่งร้อยลบด้วยอัตราภาษีเงินได้ดังกล่าวนั้น ได้ผลลัพธ์เท่าใด ให้คูณด้วยจำนวนเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่ได้รับ ผลลัพธ์ที่ได้เป็นเครดิตในการคำนวณภาษี ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลผู้จ่ายเงินได้ประกอบกิจการที่ต้องเสียภาษีเงินได้หลายอัตรา ให้เฉลี่ยเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรตามส่วนของกำไรของแต่ละกิจการ แล้วคำนวณตามวิธีการเดียวกัน ทั้งนี้ ผู้จ่ายเงินได้ต้องระบุในหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่ายให้ชัดเจนว่า เงินได้ที่จ่ายนั้นจำนวนใดได้มาจากกิจการที่ต้องเสียภาษีเงินได้ในอัตราใด"

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวิเชียรก่อนครับ

นายวิเชียร คันถ้อง (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

วิเชียร คันถ้อง พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดตรัง ท่านประธานที่เคารพ กฎหมายฉบับนี้ขอเรียนกับท่านนะครับว่า ไม่ใช่ว่าพวกผมคิดเอาเอง แต่อย่างน้อยที่สุดในเรื่องกฎหมายเกี่ยวกับภาษีอ่านแล้วบางทีก็ไม่เข้าใจเหมือนกัน ผมอ่านหลายครั้งพยายามขีดเส้นว่า ตรงนี้มันจะมีที่มาอย่างไร อะไรเหล่านั้นเป็นต้น คือบางที่เราต้องยอมรับเหมือนกันว่า เกี่ยวกับเรื่องภาษี แบบฟอร์มการเสียภาษี บางทีคนเขียน คนกรอกข้อความยังไม่เข้าใจเลย พอมาเขียนกฎหมายขึ้นมาอีก ผมรู้สึกว่ามันไปกันใหญ่ เพราะฉะนั้นผมอยากจะใคร่ขอคำชี้แจงจากท่านรัฐมนตรี ไม่ว่าจากใครก็ตามที่มีความรู้ อย่างน้อยที่สุดจากคำชี้แจงของท่าน ผมสามารถที่เอาไปบอกกับชาวบ้านได้ว่า ในข้อความที่ว่า นำอัตราภาษีเงินได้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นต้องเสีย หารด้วยผลต่างของ ๑๐๐ นำอัตราภาษีเงินได้ที่ต้องจ่ายหารด้วย ๑๐๐ ลบด้วยอัตราภาษีเงินได้ดังกล่าวนั้น คำว่า ลบด้วยอัตราภาษีเงินได้ดังกล่าวนั้น ผมยังหลับตา ดูไม่เห็นเลยครับว่า อัตราภาษีเงินได้ดังกล่าวนี้มันลบกันอย่างไร มีตัวเลขอย่างไร ผมไม่รู้เรื่อง เพราะฉะนั้นผมใคร่ขอความกระจ่าง ที่นี้ผลลัพธ์ที่ได้เท่าใดให้คูณด้วยจำนวนเงินปันผล หรือส่วนแบ่งของกำไรที่ได้รับ ผลลัพธ์ที่ได้คิดเป็นเครดิตในการคำนวณภาษี ตรงนี้ผมเข้าใจ แต่ตอนแรกในการคิดวิธีการคำนวณผมไม่เข้าใจ เพราะฉะนั้นก่อนที่จะยกมือสนับสนุนเกี่ยวกับมาตรานี้ ใคร่ขอความกระจ่างจากท่านรัฐมนตรี ขอขอบคุณท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณมานะครับ

นายมานะ มหาสุวีระชัย (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม มานะ มหาสุวีระชัย ส.ส. ศรีสะเกษ พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธาน
 ถึงแม้ผมจะเห็นด้วยกับหลักการของกฎหมายฉบับนี้ แต่ผมไม่เห็นด้วยกับการ
 กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการเครดิตภาษีของกฎหมายฉบับนี้ ที่ได้
 ไปด้วยความยุ่งยากในการปฏิบัติ แถมเป็นวิธีการที่ไม่สมบูรณ์ ไม่ครอบคลุม
 ไม่ชัดเจนในหลายจุดหลายประเด็น ซึ่งจะทำให้ธุรกิจชนเสียประโยชน์
 เพราะอาจจะไม่กล้า อาจจะเบื่อ อาจจะคิดว่ามีความยุ่งยากเกินกว่าที่จะขอ
 เครดิตภาษีอันพึงได้จากรัฐ ในขณะที่เดียวกันจะทำให้ธุรกิจชนอาศัยความไม่
 สมบูรณ์ ความไม่ครอบคลุม ความไม่ชัดเจนของกฎหมายฉบับนี้เป็นช่องทาง
 ในการโกงภาษีจากรัฐ -----

ท่านประธานครับ ผมคิดว่าถ้าออกไปแบบนี้บ้านเมืองปั่นป่วนแน่ ผมจึงขอตั้งประเด็นที่จะชี้ให้เห็นถึงจุดอ่อนของกฎหมายฉบับนี้ เพื่อให้เพื่อนสมาชิกได้ร่วมกันพิจารณาดังนี้ครับ

จุดอ่อนประการแรกก็คือ ผมอยากจะถามว่ารัฐบาลได้คิดไหมครับ รัฐบาลได้ตรวจสอบไหมครับ ว่านิติบุคคลที่หากินในประเทศไทยในปัจจุบันนี้ มีการเสียภาษีในอัตราที่แตกต่างกันหลายอัตรา ซึ่งจะทำให้การคิดค่าสัมประสิทธิ์ในการคิดเครดิตภาษีมีหลายอัตราตามไปด้วย ยกตัวอย่าง ถ้าเป็นนิติบุคคล โดยทั่วไปเสียภาษี ๓๐ เปอร์เซ็นต์จากกำไร จะเครดิตภาษีได้ ๓ ส่วน ๗ ของเงินปันผล ถ้าเป็นกิจการที่เป็นวิเทศชนกิจหรือ บี.ไอ.บี.เอฟ. (BIBF) เสียภาษี ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของกำไร จะเครดิตภาษีได้ ๑ ส่วน ๔ ของเงินปันผล ถ้าเป็นกิจการที่ได้ บี.โอ.ไอ. (BOI) เต็มที่ไม่ต้องเสียภาษีก็จะไม่สามารถคิดเครดิตภาษีได้ ถ้าเป็นกิจการที่มี บี.โอ.ไอ. บางส่วนอาจจะต้องเสียภาษี ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ก็จะคิดเครดิตภาษีได้ ๓ ส่วน ๑๗ ของเงินปันผล นอกจากนี้ นะครับท่านประธาน การคิดภาษีของนิติบุคคลอาจจะไม่ได้คิดจากฐานของกำไร อย่างเดียว อาจจะมีการคิดจากฐานของรายได้ก็มีนะครับ ยกตัวอย่างเช่น ในกรณีที่นิติบุคคลต่างประเทศ ซึ่งในกรณีนี้อาจจะมีคนไทยถือหุ้นร่วมด้วย ก็ได้ ถ้าประกอบกิจการขนส่งจะเสียภาษี ๓ เปอร์เซ็นต์ของค่าระวาง นี้ตามมาตรา ๖๗ ของประมวลรัษฎากร ถ้าประกอบกิจการในประเทศ แต่ทำบัญชีไม่เรียบร้อยอาจจะยอมเสียภาษี ๕ เปอร์เซ็นต์ของรายได้ ว่าด้วยตามมาตรา ๖๖ ซึ่งใน ๒ กรณีนี้ไม่สามารถจะนำไปคิดเครดิตภาษีตามวิธีการที่ได้ระบุไว้ในมาตรา ๓ ของกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานลองคิดดูนะครับ ผมจะชี้ให้เห็นถึงความยุ่งยากต่อไป เดิมทีวิธีคิดเครดิตภาษีมีอัตราเดียว คือใช้อัตรา ๓ ส่วน ๗ โดยตลอด ถ้าคิดอัตราเดียวในแง่ปฏิบัติก็ยุ่งยากพอสมควรอยู่แล้ว ท่านประธานทราบไหมครับ ขณะนี้ระดับบริหารในบริษัท ห้างร้านต่าง ๆ ไม่กล้ากรอกภาษีเองนะครับ ต้องจ้างที่ปรึกษากรอก เพราะค่อนข้างยุ่งยากกลัวผิด กลัวผิดแล้วอาจจะถูกปรับถูกทำโทษ ท่านประธาน จ้าได้ไหมครับ ผมอยากจะยกบุคคลสำคัญท่านหนึ่ง ต้องขอประทานโทษ ที่เอ่ยนาม พลเอก อาทิตย์ กำลังเอก สมัยท่านเป็น ผบ.ทบ. ท่านที่เคยออกมาบอกว่าท่านกรอกภาษียากเย็นเหลือเกินไม่ค่อยกล้ากรอก เพราะฉะนั้นนี้แค่อัตราเดียววนะครับ ขณะนี้เรากำลังจะมีการคิดเครดิตภาษีไม่รู้กี่อัตรา เยอะ ผมก็ไม่ทราบว่าผมไล่หมดหรือเปล่า อาจจะไม่หมดก็ได้ อาจจะมีมาก

กว่านี้ก็ได้ ท่านลองคิดดูว่าจะยุ่งยากแค่ไหน อย่างน้อยที่สุดฟอร์มการกรอกภาษีแบบฟอร์มที่เรากรอกกันมาเป็นประจำหลาย ๆ ปี จะต้องมีการเปลี่ยนแปลง แล้วชาวบ้านธรรมดาจะเข้าใจหรือเปล่า ตรงนี้ผมคิดว่าจะทำให้สุจริตชนเสียประโยชน์ มากไปกว่านั้นครับท่านประธาน นี้หมายถึงว่าบริษัทต่าง ๆ ทำกิจการที่เสียอัตราภาษีอัตราเดียว ในบางบริษัทอาจจะทำกิจการหลายกิจการ เป็นต้นว่าอาจจะจะเป็นกิจการโดยทั่วไป ผสมกับ บี.ไอ.บี.เอฟ. ผสมกับ บี.โอ.ไอ. มันคิดกันหลายอัตรา ซึ่งจะทำให้ตัวแปรในการนำเครดิตภาษีมาคิดเกิดความยุ่งยากมาก ตัวแปรมันเยอะ คอมบิเนชั่น (Combination) สูง ผมอยากจะขออนุญาตอ่านวิธีการที่ระบุไว้อีกครั้งหนึ่ง เพื่อพี่น้องประชาชนที่ได้รับฟังการถ่ายทอดของการประชุมสภาแห่งนี้จะได้เข้าใจ ในวรรคสุดท้ายของมาตรา ๓ ได้บอกว่า ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ผู้จ่ายเงินได้ประกอบกิจการที่ต้องเสียภาษีเงินได้หลายอัตรา ให้เฉลี่ยเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรตามส่วนของกำไรของแต่ละกิจการ แล้วคำนวณตามวิธีการเดียวกัน -----

ทั้งนี้ ผู้จ่ายเงินได้ต้องระบุในหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่ายให้ชัดเจนว่าเงินได้ที่จ่ายนั้นจำนวนใดได้มาจากกิจการที่ต้องเสียภาษีเงินได้ในอัตราเท่าใด สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ นอกจากจะสร้างความยุ่งยากให้กับบุคคลธรรมดาที่ได้รับเงินปันผล ยังจะสร้างความยุ่งยากให้กับนิติบุคคลที่จัดทำบัญชี ผมจะชี้ถึงความยุ่งยากประเด็นต่อไปครับ ในกรณีที่มีการระบุวิธีการคิดเครดิตภาษีไว้ตาม มาตรา ๓ ของกฎหมายฉบับนี้ แนววิธีคิดก็คือว่า รัฐบาล ผู้เสนอกฎหมายฉบับนี้ คิดสั้น ๆ คิดง่าย ๆ ว่าเป็นการกำหนดวิธีการคิดเครดิตภาษี จากกำไรของผลประกอบการเพียงปีเดียว เพียง ๑ ปี นะครับ ๑ ปีนี้มีตัวแปรเยอะอยู่แล้วนะครับ แต่ในข้อเท็จจริง ในบางครั้ง ในบางปี ในบางบริษัท ผลประกอบการของบริษัทใด ๆ อาจจะไม่มียกกำไร แต่เขามีกำไรสะสมที่สะสมมาแล้วหลายปี เขาอาจจะอยากจะได้เงินปันผลจากเงินกำไรสะสมที่เขาเคยหามาได้ แล้วถ้าเป็นอย่างนี้ เขาจะคิดเครดิตภาษีให้กับผู้ถือหุ้นของเขาได้อย่างไร ผมอยากจะขอถาม ขอความกรุณาตอบให้ชัดเจนนะครับ มันจะยุ่งยากนะครับ เพราะว่าถ้าเกิดรัฐบาลบอกว่าเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ก็คือว่า ไม่ต้องการเก็บภาษีซ้ำซ้อน ไม่ต้องการให้รัฐเอาเปรียบบุคคลธรรมดา และไม่ต้องการให้บุคคลธรรมดานี้มาน้อยลงกับรัฐ ผมคิดว่ามันจะต้องมีการเก็บเรคคอร์ด (Record) สัดส่วนของกำไรในแต่ละปีไว้จำนวนมหาศาล เพราะฉะนั้นผมคิดว่าจะยุ่งยากมากทีเดียวครับ ยังไม่หมดครับ ท่านประธานครับ มันยังยุ่งยากกว่านั้นอีกครับ ท่านประธานครับ ในบางกรณีนี้อาจจะมีการจ่ายเงินปันผลระหว่างการ ถ้าท่านจ่ายเงินปันผลประจำสิ้นปีไม่มีปัญหา เพราะมันจะต้องไปใช้ปีหนึ่งและจะต้องไปยื่นภาษีอีกปีหนึ่งข้างหน้าครับ แต่ถ้าเป็นกรณีที่จ่ายเงินปันผลระหว่างการซึ่งเห็นได้หลายครั้งหลายคราวในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนั้นนะครับ จะมีการคิดเครดิตภาษีอย่างไร โดยเฉพาะบริษัทที่ทำกิจการที่ต้องเสียอัตราภาษีหลายอัตรานี้ เพราะตอนที่เขาจ่ายเงินปันผล เขายังไม่รู้เลยว่า สัดส่วนของกำไรในแต่ละกิจการนั้นเป็นสัดส่วนเท่าไร แต่เขาต้องจ่ายไปก่อน เขาจะรู้ก็ต่อเมื่อเขาได้สิ้นปีงบประมาณ ได้จัดทำบัญชีได้ลงบัญชีกันเรียบร้อยแล้ว นี่แหละครับ ท่านประธานครับ ผมอยากจะชี้ประเด็นว่ากฎหมายฉบับนี้ วิธีการที่จะนำไปคิดเครดิตภาษีนี้ มีความไม่สมบูรณ์ไม่ครอบคลุมไม่ชัดเจน เพราะบางกรณีเขาคิดไม่ได้ครับ จึงอยากจะขอความกรุณาให้รัฐบาลที่ได้พยายามที่จะเสนอกฎหมาย แนวความคิดก็ดังนี้ครับ แต่อาจจะไม่ค่อยรอบคอบ ว่าถ้าเกิดรัฐบาล

อยากจะผลักดันกฎหมายฉบับนี้ให้ผ่านสภา ๓ วาระรวด ผมก็อยากจะขอ
คำตอบที่ชัดเจน ในประเด็นที่ผมได้หยิบยกขึ้นมาถามให้ชัดเจนด้วยครับ
เพราะผมมั่นใจครับท่านประธานว่า เพื่อนสมาชิกของสภาแห่งนี้ ไม่ต้องการ
ผ่านกฎหมายที่มีความไม่สมบูรณ์ ที่มีความยุ่งยากในทางปฏิบัติและมีช่องโหว่
อีกมากมายครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อกับครับ คุณพีระพันธุ์ครับ
เดี๋ยวให้สมาชิกได้ซักถาม ท่านรัฐมนตรีตอบทีเดียวนะครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) :

ท่านประธานครับ ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร ประชาธิปัตย์
ในฐานะกรรมการ ท่านประธานครับ ความจริงใน มาตรา ๒ ที่ผมขอแปร
แล้ว ก็แก้ไขไปนั้นนะครับ ไม่ใช่ไรครับ แต่ผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีสับสนครับ
เพราะท่านเป็นคนพูดเองครับว่า ตอนที่ผมถามคำถามท่านครับว่า ร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านเจตนาใช้กับเงินได้ประจำปีภาษี ๒๕๕๐ หรือ
ปีภาษี ๒๕๔๙ ท่านก็บอกเองว่าใช้กับปี ๒๕๕๐ -----

ซึ่งมันต้องใช้ตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ คือ ๑ มกราคม ๒๕๕๐ ถึง ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ แต่เมื่อเราไปแปรญัตติตามมาตรา ๒ เป็นอย่างนั้นไปแล้ว มันก็จบไปแล้ว แต่ปัญหามันเกิดขึ้นอย่างนี้ครับท่านประธาน อย่างที่ผมบอกไว้แล้วมันจะเกี่ยวพันกับ มาตรา ๔๗ ทวิ ตามมาตรา ๓ อย่างนี้ พอเราไปแปรฯ อย่างนั้น เป็นอันว่า ต่อไปนี้กฎหมายจะมีผลนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา สมมติว่าท่าน ไปประกาศราชกิจจานุเบกษา วันจันทร์หน้า มันมีผลวันอังคาร ที่นี้ถ้าเกิดว่าผมไปยื่นภาษี ปี ๒๕๓๙ หลังจากวันอังคาร ท่านประธานครับ ผมต้องปฏิบัติตามมาตรา ๔๗ ทวิ อันใหม่นี้แล้วครับ

ประการแรกเมื่อสักครู่นี้ผมเข้าใจว่าเพื่อนสมาชิกถามถึงเรื่องเงิน ภาษีระหว่างการ แต่ผมยังเข้าใจว่ามันยังมีภาษีอื่นอีก อย่างเช่น เงินปันผล ระหว่างการ ยังมีปัญหาว่าแล้วเงินกำไรที่บริษัท ปีนี้บริษัทขาดทุน แต่บริษัท ในปีก่อน ๆ นี่มีกำไร แล้วปีนี้ขาดทุน แต่บริษัทไปเอาเงินกำไรสะสมที่สะสมมา ทุกปี ๆ มาปันผลปีนี้ จะระบุกันอย่างไรครับ จะแยกกันอย่างไรครับ ว่าส่วนไหน อยู่ในส่วนไหน เพราะมันเป็นเงินกำไรสะสม

ประการต่อไปครับท่านประธาน ในมาตรา ๔๗ ทวิ ที่ผมอ่านอยู่ตรงนี้ แล้วก็แปรฯ ไปแล้วในมาตรา ๒ จะส่งผลกระทบกระเทือนอย่างแรง คืออะไรครับ เราบอกในมาตรา ๔๗ ทวิ บอกว่า บริษัทจะต้องไประบุในหนังสือรับรองการ หักภาษี ณ ที่จ่ายให้ชัดเจนว่าเงินที่จ่ายนั้นจำนวนใดมาจากกิจการใดเสียภาษีอะไร แล้วผมในฐานะที่เป็นผู้เสียภาษี ผมก็ต้องคิดเครดิตภาษีตามสูตรใหม่ของท่านรัฐมนตรี ตามมาตรา ๔๗ ทวิ นี้ ซึ่งสูตรใหม่นี้บอกมาว่า ต้องมาให้ชัดเจนว่าบริษัทนี้เงินปันผลนี้ มาจากกำไรส่วนไหน ภาษีเท่าไร ผมถึงจะมาคิดถูก ที่เพื่อนสมาชิกบางท่านได้ถามว่า อัตราภาษีดังกล่าวคืออะไร ยิ่งไปกว่านี้ใหญ่ครับท่านประธาน เพราะว่าอะไรครับ เงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งกำไรที่ผมได้รับเมื่อปี ๒๕๓๙ แล้วผมได้รับเอกสาร หนังสือรับรองการหักภาษีปี ๒๕๓๙ แล้วผมจะต้องมายื่นเสียภาษีในรอบปีภาษี ๒๕๓๙ หลังจากที่ท่านประกาศราชกิจจานุเบกษา แล้ว โดยที่ไม่ได้เขียนอย่างที่ผมแปรฯ เอาไว้ แปลว่าหลักฐานพวกนั้นแล้วผมจะมาคิดภาษีได้อย่างไร เครดิตอย่างไร และหลักฐาน อย่างนั้นไม่มีระบุเอาไว้เลยครับท่านประธาน แล้วผมจะต้องวิ่งตามไล่จับบริษัท ให้มาแปลเอกสาร เปลี่ยนเอกสารให้ผม มันจะวุ่นวายขนาดไหน นอกจากนั้นครับ ท่านประธาน ผมเอามาครับ ฯพณฯ รัฐมนตรี บอกไม่มีกระดาน ที่อยู่ในมือผมนี้ นี่คือแบบฟอร์ม แบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ปีภาษี ๒๕๓๙ ภ.ง.ด. ๙๐ เอกสารฉบับนี้รัฐบาลโดยกรมสรรพากรแจกจ่ายไปแล้วครับ

แล้วก็มีแจกออยู่ที่สรรพากรเขตด้วย ผมไปขอรับมา ท่านประธานครับ ในหน้าที่ ๒ ข้อ ๒ ตอนที่ ๓ เรื่องของการคิดเครดิตภาษี ยังระบุอยู่ด้วยว่า บวกเครดิตภาษี ๓ ใน ๗ ส่วน ซึ่งคนละสูตร และถ้าท่านบังคับใช้กฎหมาย แล้วมีวรรคสอง วรรคสาม ของผมเข้าไป ท่านประธานลองคิดดูครับว่า มีประชาชนกี่คนรับรู้รับทราบ ว่าเรากำลังพูดอะไรกันอยู่ตรงนี้ ผมไปยื่นภาษี ผมดูปั๊บผมก็เขียนตามนี้หมด ปรากฏว่า ณ วันที่ผมยื่นเสียภาษีนั่นผิดกฎหมายหมด เอกสารหลักฐานทั้งหมดผิดหมด รายการภาษีที่ผมคิดไปผิดหมด ท่านประธานครับ ต้องมีการระเบียบปรับเงินเพิ่ม ซึ่งผมไม่รู้โอ้โหน้อเห็นด้วยจะต้องปรับตามมาตรา ๓ มาตรา ๒๐ กว่าด้วยหรือเปล่าครับ เงินเพิ่ม ๑.๕ ต่อเดือน และยังมีเบี้ยปรับอีก ๑ เท่า ผมและประชาชนคนอื่น ๆ ซึ่งไม่รู้โอ้โหน้อเห็นเลย แต่เพียงว่าต้องการเอาชนะฝ่ายค้าน ปัญหาเกิดขึ้นอย่างนี้ ผมได้เรียนท่านประธานแล้วว่า ผมได้หารือได้ถามไปแล้วว่า ท่านรัฐมนตรี มีความประสงค์จะให้กฎหมายฉบับนี้ใช้บังคับกับเงินได้ประจำปีภาษี ๒๕๕๐ หรือประจำปี พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งท่านรัฐมนตรีก็บอกชัดเจนว่าปี ๒๕๕๐ ผมก็แปรฯ เพื่อให้ประโยชน์กับรัฐบาล เพราะผมไม่ได้คิดถึงฝ่ายค้านหรือฝ่ายรัฐบาล ผมคิดแต่เพียงว่ากฎหมายฉบับนี้เมื่อออกไปใช้มันใช้บังคับกับประชาชนทั้งประเทศ ผมไม่ใช่จะเอาประโยชน์ว่าผมจะชนะหรือแพ้รัฐบาลเป็นที่ตั้ง แต่เมื่อมาตรา ๒ เราแปรฯ อย่างนั้นไปแล้ว ท่านประธานครับ ที่ผมถามตรงนี้ ประชาชนตาต้า ๆ จะทำอย่างไร เราจะทำอย่างไร ถ้าเกิดท่านไปประกาศราชกิจจานุเบกษา วันจันทร์ มีผลบังคับวันอังคารหน้า แต่ผมและประชาชนคนอื่นยังมีสิทธิยื่นเสียภาษีประจำปี ภาษี ๒๕๓๙ จนถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๐ แล้วเอกสารนี้จะเปลี่ยนอย่างไร แจกไปหมดแล้ว แล้วหลักฐานการหักภาษี ณ ที่จ่ายที่บริษัทต่าง ๆ จ่ายให้ผมมาหมดแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๓๙ ทั้งปีไม่ได้เป็นไปตามกฎหมายใหม่นี้ครับท่านประธาน แล้วจะทำอย่างไรครับ ผมขอประเด็นนี้ก่อน ประเด็นอื่นไว้ว่ากันอีกที ขอบขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงการคลัง

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม จาตุรนต์ ฉายแสง ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงการคลัง ผมจะขออนุญาตอภิปรายชี้แจงต่อข้อซักถาม ซึ่งมีท่านสมาชิก
หลายท่านซักถาม แล้วก็มีข้อที่ถามหลายข้อ ในการตอบคำถามในครั้งแรกนี้
จะพยายามชี้แจงให้ครอบคลุมให้มากที่สุด ถ้าหากว่ายังขาดตกบกพร่องก็จะชี้แจง
เพิ่มเติมต่อไป แต่ว่าผมมีความเชื่อว่าสิ่งที่ซักถามมานั้นจะสามารถอธิบายให้
ที่ประชุมเข้าใจและสบายใจได้ หลายท่านได้พูดถึงความยุ่งยากที่จะเกิดขึ้น
ความซ้ำซ้อนอาจจะเกิดขึ้น ความจริงแล้วกฎหมายฉบับนี้ที่เขียนกันขึ้นมา เพื่อจะ
ไม่ให้ซ้ำซ้อน เพื่อไม่ให้ยุ่งยาก และเพื่อให้เจ้าหน้าที่มีวิถีคิดที่ง่ายและรัฐไม่สูญเสีย
ประโยชน์ที่ไม่จำเป็นจะต้องเสีย อาจจะต้องอธิบายหลักเหตุผลของเรื่องนี้
เล็กน้อยว่า ในครั้งที่อภิปรายในวาระที่ ๑ ที่ท่านอาจารย์ใหญ่ของผม ท่านก็
ทักท้วงมาครั้งหนึ่ง ทำให้อธิบายกันไปแล้วครั้งหนึ่ง เพื่อให้เกิดความเข้าใจใน
มาตรา ๓ ซึ่งเกี่ยวกับมาตรา ๔๗ ทวิ นี้ อาจจะต้องอธิบายหลักเหตุผลโดย
รวม ๆ เสียก่อน และอาจจะเป็นการตอบคำถามหลายคำถามไปในตัว ถ้ายังมี
คำถามอื่น ๆ อีกก็อธิบายกันต่อไป เรื่องมาตรา ๓ ที่แก้มาตรา ๔๗ ทวิ นี้ ก็เป็น
เรื่องของการจัดเครดิตภาษีเงินให้แก่เงินปันผล ซึ่งโดยหลักก็คืออย่างนี้ หลักก็
คือว่า บริษัทนิติบุคคลต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล เมื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลแล้ว
เงินที่เป็นกำไรนั้น ก็อาจจะนำไปลงทุนต่อ หรือนำไปปันผลให้แก่บุคคล บุคคลได้รับ
เงินปันผลมา ปัจจุบันเราก็ถือว่าเป็นรายได้ของบุคคล ซึ่งเป็นรายได้ทางหนึ่ง คือ
เงินปันผล บุคคลนั้นอาจจะมีรายได้ทางอื่น ๆ อีก รวมกับเงินปันผลที่ได้มาแล้ว
เป็นรายได้ของบุคคลที่จะต้องไปเสียภาษีเงินได้บุคคล ในกรณีที่บริษัทนิติบุคคลได้
เสียภาษีไปแล้ว ซึ่งมีอัตราเดี่ยวยกคือ ๓๐ เมื่อก่อนนั้นมี ๓๐ อัตราเดี่ยวยกคือ ๓๐
ผมอธิบายในตอนที่เป็น ๓๐ ก่อน ตอนที่เป็น ๓๐ เมื่อบริษัทเสียภาษีไปแล้ว ๓๐
๗๐ นั้น ถ้าเอามาปันผลให้แก่บุคคลก็มีหลักเรื่องการป้องกันการเก็บภาษีซ้ำซ้อน
หลักนี้ปฏิบัติได้ต่างกัน บางประเทศก็บอกว่า เมื่อบริษัทเขาเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล
ไปแล้ว ตอนปันผลมาให้บุคคลจะไปเก็บเขาทำไมอีก ไม่ต้องเก็บเสียเลย
เงินปันผลที่มาเป็นเงินได้ของบุคคลนี้ บางประเทศก็เลยไม่เก็บภาษี เพราะถือว่า
เขาเสียภาษีตอนเป็นเงินได้นิติบุคคลไปแล้ว ในของประเทศไทยการแก้ปัญหาการ

เก็บภาษีซ้อนซ้ำกันอย่างนี้ ใช้วิธีทำให้คิดเครดิตคืนภาษีให้แก่บุคคลไปก่อน
 เท่ากับจำนวนภาษีที่เขาได้เสียไปตอนเป็นนิติบุคคล ตอนนิติบุคคลเสียไป ๓๐
 ก็คืนให้บุคคลรวมกันไป ๓๐ ตอนคืนบุคคล บุคคลจะจัดกระจายอยู่ บางคนได้รับ
 เงินปันผลมาน้อย บางคนได้รับปันผลมามากจะคิดอย่างไร ก็ต้องมีสูตรคำนวณขึ้น
 สูตรคำนวณนี้เมื่อเอามาคูณเงินได้จากเงินปันผลของแต่ละบุคคล ถ้าเอมารวมกัน
 โดยสมมุติฐานว่า ถ้าเขาปันผลทั้งหมด ตัวเลขนี้คูณแล้วจะต้องได้ผลเท่ากับภาษี
 ที่บริษัทนิติบุคคลเสียภาษีไปตอนต้น นี่ก็หมายความว่า บริษัทมีเงินได้มา ๑๐๐
 คิดภาษี ๓๐ เหลือเป็นเงินที่จะปันผลได้ ๗๐ -----

๗๐ นี่ถ้าไปปันผลทั้งหมดให้แก่บุคคล เราต้องการจะคืนให้บุคคลทีละคน ๆ รวมกันแล้วต้องคืนเขา ๓๐ เพื่อไม่ให้ช้อนว่าเราเก็บเขามา ๓๐ เราคืนเขาไป ๓๐ ก่อน เเครดิตไป ๓๐ การที่จะให้ได้อัตรา ๓๐ นี่ทำอย่างไร นี่เป็นเรื่องวิธีการที่กฎหมายประมวลรัษฎากรทำอยู่ ในมาตราที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายเดิมคือ มาตรา ๔๗ ทวิ ก็บอกว่าให้เอาเงินปันผลนั้นคูณด้วยตัวเลข ๓ ใน ๗ คือเครดิตให้ ๓ ใน ๗ ๓ ใน ๗ มาจากไหน ก็มาจากอัตราภาษี ๓๐ แล้วเป็นเงินที่เขาไปปันผลได้ ๗๐ คือ ๓๐ ต่อ ๗๐ นั่นเอง แล้วก็ตัวเลข ๓ ใน ๗ ๓ ใน ๗ เมื่อเอาไปคูณเงินที่เขาเอามาปันผล ถ้าปันผลทั้งหมด ๗๐ ก็เท่ากับจะต้องคืนให้เขา ๓๐ ถ้าปันผลไม่หมดเป็นอย่างไรก็คูณเข้าไปแล้วก็คืนตามสัดส่วนกันไป นี่ก็คือการคิดสูตร ๓ ใน ๗ ที่มีอยู่ในกฎหมายประมวลรัษฎากร ปัญหาที่จะต้องมาแก้กันนี้เกิดขึ้นจากอะไร ปัญหาที่จะต้องมาแก้กันก็เกิดจากว่าเมื่อปี ๒๕๓๕ รัฐบาลในขณะนั้นได้แก้กฎหมายทำให้ลดภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกิจการประเภทวิเทศชนกิจ ซึ่งหมายถึงธุรกรรมในการนำเอาเงินตราต่างประเทศเข้ามาในประเทศให้กู้ใช้กันในประเทศ หรือให้กู้แล้วเอาไปใช้ต่างประเทศเรียกว่า วิเทศชนกิจ นี้ได้ลดภาษีเงินได้นิติบุคคลลงมาเหลือร้อยละ ๑๐ เมื่อเหลือร้อยละ ๑๐ เขาก็จะมีเงินปันผลได้สำหรับกิจการตรงนี้บัญชีนี้ ๙๐ ๙๐ นี่เวลามาคิดเครดิตภาษีที่บอกว่าเราไม่ต้องการให้ซ้ำซ้อน เราต้องคืนเขา ตามหลักแล้วเราควรจะต้องคืนเท่าไร ถ้าเขาปันผลกันทั้งหมดเราก็ควรจะคืนให้เขา ๑๐ ให้บุคคลรวม ๆ กันต้องคืนไป ๑๐ มันจะได้พอดีกัน เราเก็บภาษี ๑๐ นั่นคือลดแล้วด้วยซ้ำ ตอนคืนก็ควรจะคืน ๑๐ ปัญหาที่มีอยู่ว่าในประมวลรัษฎากรที่เขียนไว้ เกิดเขียนไว้แต่เลข ๓ ใน ๗ เพราะอะไร เพราะเมื่อก่อนนี้คิดภาษีกันเฉพาะภาษีเงินได้นิติบุคคลอัตราเดียว ในส่วน บี.โอ.ไอ. ไม่มีการคิดเรื่องเครดิตภาษี ก็มาเป็นเรื่องว่าวิเทศชนกิจบุคคลที่เข้าไปถือหุ้นในกิจการวิเทศชนกิจ ตอนเสียภาษีบริษัทเสียไป ๑๐ ตอนจะคืนจะมาคิดเครดิตภาษีในกฎหมายนี้บอกว่าให้เอา ๓ ใน ๗ ไปคูณ ถ้าเราคิดว่าโดยรวมจาก ๑๐๐ เสียภาษีไป ๑๐ เอา ๓ ใน ๗ ไปคูณ มันก็จะกลายเป็น ๓ ใน ๗ ไปคูณ ๙๐ เพราะว่าเงินปันผลนั้นจะปันผลได้เต็มที่ ๙๐ ๓ ใน ๗ ไปคูณ ๙๐ จะได้ตัวเลขประมาณ ๓๙ หมายความว่ากิจการประเภทวิเทศชนกิจนี้เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ ๑๐ แต่บุคคลเหล่านี้ถ้าพร้อมใจกันปันผลให้ทุกคนเลขที่ถือหุ้น จะมาเครดิตภาษีได้คืนไปถึง ๓๙ ซึ่งเป็นเรื่องผิด ผิดแน่นอน ไม่แก้ไม่ได้ ไม่ใช่ความซับซ้อนอะไรเข้าใจง่าย เข้าใจง่าย ๆ ก็คือตอนแก้กฎหมายเพื่อสนับสนุนวิเทศชนกิจ

ลิมแก้กฎหมายฉบับนี้ เพื่อให้มีการคิดเครดิตภาษีในอัตราใหม่ให้ถูกต้อง ทำให้รัฐ
ต้องเสียประโยชน์ไป จึงต้องมาคิดสูตรกันใหม่ สูตรนั้นจะคิดอย่างไรจึงจะถูกต้อง
ก็คิดขึ้นมาโดยเป็นตัวหนังสืออย่างที่เราเขียนใน มาตรา ๓ ซึ่งแก้มาตรา ๔๗ ทวิ
ความหมายคืออย่างไร ความหมายเป็น ๒ ส่วน ส่วนที่ ๑ ก็คือ สูตรนั้นควรจะ
เป็นอย่างไร จาก ๓ ส่วน ๗ จะแก้เป็นอย่างไร จะแก้บอกว่าในกรณี ๓๐
ให้ใช้ ๓ ใน ๗ ในกรณี ๑๐ ให้ใช้ ๑ ใน ๔ ในกรณี ๐ ให้ใช้ ๐ เขียนอย่างนี้
ก็ได้ แต่ถ้าต่อไปท่านเกิดแก้ภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็น ๕ เป็น ๑๐ เป็น ๒๐
ก็ต้องมาแก้ตามกันเป็นหลายอัตราเต็มไปหมด จึงจำเป็นจะต้องมีสูตรเกิดขึ้น
สูตรนี้คืออะไร สูตรนี้ก็คือเอาอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลหารด้วย ๑๐๐ ลบ
อัตราเงินได้ภาษีนิติบุคคลนั่นเอง ง่าย ๆ ตรงนี้ไม่ได้ซับซ้อนอะไรเลยครับ
อธิบายกันไปทำให้ที่ชักถามมาดูเหมือนกับซับซ้อน ความจริงไม่ได้ซับซ้อน ภาษี
เงินได้นิติบุคคลคิด ๓๐ สูตรนี้บอกว่าเวลาจะเครดิตภาษีเอา ๓๐ ตั้ง หาร
ด้วย ๑๐๐ ลบ ๓๐ คือเท่าไร คือ ๗๐ ๓๐ หารด้วย ๗๐ คือ ๓ ส่วน ๗
๓ ส่วน ๗ ไม่ได้ยากเย็นอะไรเท่าเดิม เท่าที่เคยคิดนั้นและ บริษัทนิติบุคคล
ทั้งหลายเคยเสียภาษี ๓๐ บุคคลที่ถือหุ้นบริษัทนิติบุคคลปันผลมาแล้ว ก็มาคูณด้วย
๓ ส่วน ๗ มาใช้สูตรนี้ก็เอา ๓๐ หารด้วย ๑๐๐ ลบ ๓๐ เป็น ๓ ใน ๗
คูณ ๓ ใน ๗ เท่าเดิมทุกอย่าง-----

คนที่อยู่ในกิจการนิติบุคคลทั้งหลายเคยเสียภาษีร้อยละ ๓๐ จะไม่ตกใจตื่นเต้นใด ๆ ทั้งสิ้น เขาก็จะรู้ว่าก็อย่างเดิมนั้นเองไม่เห็นเปลี่ยนแปลง ที่นี้เปลี่ยนแปลงตรงไหน ปี.โอ.ไอ. ไม่ต้องเครดิตภาษี เงินในส่วนนี้ไม่ต้องคิดอยู่แล้ว ไม่มีปัญหา ส่วนที่เป็นวิเทศชนกิจที่ว่าเป็นปัญหานี้แหละ เคยเสียภาษี ๑๐ ปันผลได้ ๙๐ จะทำอย่างไรให้คืนเขา ๑๐ สูตรก็คือว่าเอาอัตราภาษีร้อยละ ๑๐ นั้น ๑๐ หารด้วย ๑๐๐ ลบ ๑๐ คือ ๙๐ ๑๐ หารด้วย ๙๐ คือ ๑ ใน ๙ ออกมาเป็น ๑ ใน ๙ ถ้าจะมีอัตราภาษีอื่นเช่นร้อยละ ๒๐ เกิดขึ้น ภาษีนิติบุคคลเกิดร้อยละ ๒๐ ก็เอา ๒๐ หารด้วย ๑๐๐ ลบ ๒๐ ก็คือ ๘๐ หรือ ๑ ใน ๘ เท่านั้นเอง เป็นสูตรง่าย ๆ สูตรคณิตศาสตร์ เศษส่วนง่าย ๆ ทำไม่ถึงเป็นอย่างนี้ ก็เป็นอย่างนี้ เพราะว่าอัตราภาษีมีหลายอัตรา ทำไม่ถึงไม่แก้มาก่อนนั้นเป็นเรื่องที่ว่าเมื่อก่อนนั้นมีอัตราภาษีเดียว แต่ต่อมาปี ๒๕๓๕ ปี ๒๕๓๖ นั้น มีกิจการ ปี.ไอ.ปี.เอฟ. คือใช้อัตราภาษีคนละอัตรากัน ก็เกิดเป็นนี้คือในส่วนแรกของการข้อความตรงที่ว่า ให้นำอัตราภาษีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นต้องเสีย หารด้วยผลต่างของ ๑๐๐ ลบด้วยอัตราภาษีเงินได้ดังกล่าวนั้น ได้ผลลัพธ์เท่าไร ผลลัพธ์เท่าไรก็คือเศษส่วนเท่าไรนั่นเอง คูณด้วยจำนวนเงินปันผลหรือเงิน ส่วนแบ่งของกำไรที่ได้รับ นี่ก็คือเอามาคูณเงินปันผล แต่ละคนเขาได้ปันผลมาเท่าไรก็เอาเศษส่วนนี้ไปคูณ เขาก็จะรู้ว่าเขาได้เครดิตไปเท่านี้ รวมกับเงินได้อื่น ๆ แล้วเป็นเท่าไรก็คิดภาษีเงินได้บุคคล ซึ่งจะมีอัตราต่าง ๆ กันของแต่ละบุคคลขึ้นกับรายได้ว่ามากหรือน้อย นี่เป็นส่วนแรกของมาตรานี้

ส่วนที่ ๒ ซึ่งท่านสมาชิกผมจำได้ว่าท่านมานะก็เคยซักถาม ว่าในกรณี ที่บริษัทนิติบุคคลมีกิจการ ๒ แบบ เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลต่างกันมากกว่า ๑ อัตรา เช่นเป็น ๒ อัตรา ซึ่งความจริงก็คือกิจการที่ทำ ปี.ไอ.ปี.เอฟ. คือแบ่งก็ทั้งหลาย ต้องเป็นอย่างนี้อยู่แล้ว คือเสียภาษี ๒ อัตรา เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ๒ อัตรา เพราะว่ากิจการประเภทปกติของเขาเสียภาษีร้อยละ ๓๐ กิจการวิเทศชนกิจ เสียภาษีร้อยละ ๑๐ บอกว่าถ้าแบบนี้เอกชนจะเล่นแรงได้ไหม ว่าไม่ปันผลในส่วนที่จะได้เครดิตน้อย ๆ ก็คือส่วนวิเทศชนกิจ ไม่ปันผลสักทีหนึ่ง เลือกปันผลแต่ กิจการปกติของเขา เพื่อจะได้เครดิตมาก คือเอา ๓ ใน ๗ ไปคูณ มากกว่า เอา ๑ ใน ๙ ไปคูณ ทำอย่างไร วิธีแก้ก็อยู่ตรงนี้ในท่อนท้ายของเรื่องนี้บอกว่า ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ผู้จ่ายเงินได้ประกอบกิจการที่ต้องเสีย ภาษีเงินได้หลายอัตรา หลายอัตรา ก็เช่น ๒ อัตราเรียกว่าหลายอัตรา ให้เฉลี่ย

เงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรตามส่วนของกำไรของแต่ละกิจการ เจลีย์เสีย
เช่นว่าเรามีรายได้จากกิจการปกติ ๑๐๐ มีรายได้จากวิเทศธนกิจ ๑๐ เขาบอกว่า
เขาจะปันผลแต่ตรง ๑๐๐ เท่านั้น ๑๐ ไม่ปันผล อย่างนี้ไม่ได้กฎหมายนั้นบอกไม่ยอม

เพราะไม่อย่างนั้นท่านก็เลือกเอาเครดิตมาก ๆ ตรง ๑๐๐ นั้น ถ้าเป็น ๑๐๐ ต่อ ๑๐ กฎหมายนี้บอกว่าถ้าท่านจะปันผลกัน ท่านจะต้องปันผลในส่วนที่เสียอัตราปกติ ๑๐ ส่วน ในส่วนที่อัตราของวิเทศชนกิจคือเสียภาษี ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ๑ ส่วน ในกรณีที่ส่วนแบ่งของกำไรหรือเงินปันผลที่ต่างกันเป็น ๑๐ เท่า ถ้าเป็น ๒ เท่า ก็ ๒ ต่อ ๑ ท่านปันผลท่านต้องปันผลกิจการปกติ ๒ กิจการวิเทศชนกิจ ๑ เพื่อป้องกันไม่ให้หลีกเลี่ยงปันผลแต่บัญชีเดียว คือบัญชีที่ผู้รับเงินปันผลจะได้ประโยชน์ไปจากรัฐมากกว่า เพราะฉะนั้นจึงได้เขียนตอนท้ายเป็นอย่างนี้ ที่นี้ที่บอกว่า อันนี้ยุ่งยากไหม ไม่ยุ่งยากเลยเป็นสูตรง่าย ๆ คิดคำนวณออกมาแล้วใครก็เข้าใจ คนที่เสียภาษีอยู่เข้าใจ ท่านที่ไม่เคยเห็นแบบฟอร์มการเสียภาษีไม่เข้าใจไม่เป็นไร ไม่ใช่เรื่องที่ทุกท่านจะต้องเข้าใจว่า เขาเขียนแบบฟอร์มในการเสียภาษีกันอย่างไร เข้าใจหลักการตรงนั้นแหละ หลักการตรงนี้ให้เข้าใจเป็นใช้ได้ว่าการทำอย่างนี้ จะเป็นการป้องกันการที่รัฐเสียประโยชน์ให้แก่เอกชนโดยเฉพาะกิจการ บี.ไอ.บี.เอฟ. มากเกินจำเป็นเนื่องจากไม่ได้แก้กฎหมายนี้มาในระยะ ๓ - ๔ ปีที่ผ่านมา ปัญหาที่บางท่านถามว่า เช่นถ้าเขาเอาเงินกำไรสะสมมาจ่ายหรือจ่ายกลางปีแล้วจะเป็นอะไรอย่างนั้น ความจริงวิธีในการคิดภาษีตอนจะเป็นภาษีเงินได้บุคคล เขาจะมีวิธีคิดกันอยู่ถ้าคิดปีหนึ่งก็มาดูว่าเงินปันผลที่ได้มาได้มาเท่าไร จะปันผลกลางปี ปลายปีอะไรก็มาคิดกัน ถ้าคิดเป็นปีก็มาคิดกันว่าเงินปันผล กฎหมายที่พิจารณานี้สนใจเรื่องเงินปันผล ถ้าเป็นเงินปันผลไม่ใช่รายได้จากส่วนอื่นก็มีสูตรมาคำนวณให้เท่านั้นเอง ไม่ใช่เรื่องยุ่งยากซับซ้อน ปัญหาที่ท่านถามว่า แล้วพวกที่มาขึ้นเร็ว ๆ นี้จะมายื่น ยื่นเพื่อเสียภาษีหรือขอคืนภาษีในปี ๒๕๓๙ จะมีผลอย่างไร ความจริงเรื่องนี้ทางกระทรวงการคลัง ทางกรมสรรพากร ก็คิดกันมาอย่างมาหลายเดือนแล้ว คิดมาแล้วว่ากฎหมายฉบับนี้เขียนขึ้นสาระของกฎหมายก็อยู่ในแค่มาตรา ๓ กับมาตรา ๔ เท่านั้น จึงไม่มีความจำเป็นจะไปเขียนว่า ให้กฎหมายฉบับนี้ประกาศใช้ในวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา แล้วกำกับไปอีกว่ามาตรา ๓ มาตรา ๔ ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่เมื่อนั้นเมื่อนั้นต่อไปอีก เพราะว่ามันมีผลในตัวอยู่แล้ว คือถ้ามีผลเมื่อไรก็มีผลต่อหมายถึงมาตรา ๓ มาตรา ๔ มีผลบังคับใช้เมื่อนั้น ปัญหาที่อยู่ที่ว่า ท่านบอกว่าเขาจะมาเสียภาษี จะมาขอเครดิตภาษี ซึ่งเงินได้นั้นเกิดในปี ๒๕๓๙ แล้วกฎหมายนี้ออกมาแล้วจะมีผลอย่างไร ก็ต้องมาอ่านกฎหมายกัน กฎหมายฉบับนี้ในมาตรา ๓ เขียนไว้บอกว่า ในมาตรา ๔๗ ทวิ ให้แก่เป็นอย่างนี้ บอกว่าให้ผู้มีเงินได้ตามมาตรา ๕๐ (๕) (ข) (๕) (ข) หมายความว่า

เงินได้จากเงินปันผล ผู้มีเงินได้ตามมาตรา^{นี้}ให้ทำอย่างนั้นอย่างนี้ ถ้าว่า
 ผู้มีเงินได้ตามกฎหมาย^{นี้}ใช้หรือไม่ ผู้มีเงินได้ต้องผู้มีเงินได้ตามกฎหมาย^{นี้}
 ผู้มีเงินได้ตามกฎหมาย^{นี้}คือใคร คือผู้มีเงินได้ตามกฎหมายซึ่งมีผลบังคับใช้นับจาก
 วันประกาศ ไม่ใช่ผู้มีเงินได้ก่อนวันประกาศ เพราะฉะนั้นจึงหมายความว่า
 ต้องเป็นผู้มีเงินได้พึงประเมินในปี ๒๕๕๐ และเนื่องจากเรตกลงกันว่าให้มีผล
 บังคับใช้ นับจากวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ก็หมายความว่า
 เงินได้ปี ๒๕๕๐ แต่เฉพาะที่เกิดขึ้นถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
 ถ้ามีเงินได้ในปี ๒๕๕๐ ก่อนวันถัดจากวันประกาศก็ไม่มีผลอีกเหมือนกัน
 กฎหมาย^{นั้น}อยู่ตรงไหน ก็อยู่ตรงมาตรา ๓ ซึ่งแก้มาตรา ๔๗ ทวิ ข้อความแรก^{นี้}
 ดีความอย่าง^{นี้} ผู้ปฏิบัติทั้งหลายอ่านก็เข้าใจทันทีว่ามีความหมายอย่าง^{นี้} คนมาขึ้น
 เสียภาษีปี ๒๕๓๙ เขาจะไม่เอากฎหมาย^{นี้}ไปประยุกต์ใช้ ผู้ปฏิบัติทั้งหลายเข้าใจ
 อย่าง^{นี้}หมดแล้ว ถามทางผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายว่าเขียนอย่าง^{นี้}เข้าใจอย่าง^{นี้}ไหม
 ก็เข้าใจตรงกัน เพราะฉะนั้นด้วยสติปัญญาของผมนี่ดี และจากการรวบรวม
 ความรู้จากผู้ปฏิบัติทั้งในทางภาษีอากรและในทางกฎหมายก็เห็นว่าไม่มีปัญหา
 อย่างที่ท่านวิตกอีก เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่าโดยรวมแล้วในมาตรา ๓ ซึ่งแก้
 มาตรา ๔๗ ทวิ นี้มีข้อความชัดเจนเป็นสูตรที่ถูกต้อง ท่านผู้ผ่านงานด้าน^{นี้}
 เชี่ยวชาญด้าน^{นี้}มา ซึ่งก็อยู่เป็นสมาชิกสภาผู้แทน จะเป็นฝ่ายค้านบ้างฝ่ายรัฐบาลบ้าง
 หลายท่านเข้าใจดีว่าสูตร^{นี้}ถูกต้องอยู่แล้ว ถ้าจะช่วยกันอธิบายด้วยก็ได้ แต่ผม
 เข้าใจว่าเท่าที่ได้กราบเรียนไปน่าจะมีความชัดเจนแล้ว ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณมานะครับ แล้วก็คุณพีระพันธุ์
 นายมานะ มหาสุวิระชัย (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 มานะ มหาสุวิระชัย ส.ส. ศรีสะเกษ พรรคประชาธิปัตย์ กระผมคิดว่าท่าน
 รัฐมนตรีคงจะต้องทำการบ้านให้มากกว่านี้สักหน่อยแล้วละครับ เพราะว่าในประเด็น
 ที่ท่านพูดมานี้กระผมไม่ได้ถามท่านเลย เพราะสิ่งที่ท่านพูดมานี้กระผมเข้าใจ
 หมดแล้ว แต่สิ่งที่กระผมถามท่านไปท่านไม่ได้ตอบเลย แล้วการโต้ตอบกันแบบนี้
 จะทำให้คนที่ไม่ได้ติดตามเรื่องทั้งหมดโดยละเอียดจะเข้าใจว่า กระผมเอา
 คำถามที่เง่ามาถามท่านรัฐมนตรี ซึ่งกระผมอยากจะขอทำความเข้าใจ
 แม้แต่เรื่องของสูตรที่ท่านชี้แจงเมื่อคืน กระผมขอบอกว่าท่านอธิบายไม่ถูกต้อง
 แนวความคิดของที่มาของสูตรไม่ได้เกิดมาจากตรงนี้ ที่มาของสูตรเกิดมาจาก
 ประเด็นที่ว่า เครดิตภาษีที่จะต้องนำไปเป็นรายได้ของผู้ที่ขอเครดิตภาษี
 ท่านเห็นไหมครับ ๓ ส่วน ๗ มันไม่ใช่ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ๓ ส่วน ๗ คือ
 ๔๒.๘๕ เปอร์เซ็นต์ แต่ว่าการที่ขอเครดิตภาษีคืน ๓ ส่วน ๗ ให้เครดิตภาษีนี้
 มันจะเปรียบเสมือนว่า ถ้ากระผมเป็นบุคคลธรรมดา กระผมมีรายได้ที่ต้องเสีย
 ภาษีนี้ละครับ ถ้าเกิน ๓๐ เปอร์เซ็นต์แล้วกระผมจะไม่ยื่นเครดิตภาษี เพราะ
 กระผมยื่นแล้วกระผมจะขาดทุน แต่กระผมจะมีกำไร กระผมจะได้เงินคืนใน
 กรณีที่กระผมเสียอัตราภาษีต่ำกว่า ๓๐ เปอร์เซ็นต์ มันไม่ใช่แนวความคิดอย่าง
 ที่ท่านว่า บังเอิญตัวเลขที่ท่านยกมันเป็นตัวเลขออกมาจากสูตร สูตรต่าง ๆ
 ท่านประธานจะเห็นว่ากระผมไม่ได้ถามท่านสักคำเลย เพราะกระผมเข้าใจ
 แล้วกระผมก็ชี้ด้วยว่าถ้าเครดิตอย่างนี้ เสียภาษีอัตราขนาดนี้ เครดิตภาษีเป็น
 อย่างนี้ นี่มันเข้าใจง่ายครับ แล้วพอท่านเปิดประเด็นมากกระผมก็ยิ่งเจอปัญหา
 ที่ต้องถามท่านต่อไปอีก ของเก่าท่านยังไม่ได้ตอบกระผมนะครับ แต่กระผม
 จะถามของใหม่เพิ่มอีกแล้ว ท่านบอกว่าแบบกรณีของกิจการที่ทำ ๒ กิจกรรม
 ร่วมกัน บี.ไอ.บี.เอฟ. กับบริษัทปกติ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ กับ ๑๐ เปอร์เซ็นต์
 ยกตัวอย่างง่าย ๆ ถ้ากระผมได้รับปันผลจากบริษัทนี้แล้วบังเอิญรายได้โดยรวม
 ของกระผม กระผมต้องเสียภาษีอยู่ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ เกิดปัญหาแล้ว ท่านจะตอบ
 ได้ไหมว่าจะทำอย่างไร กระผมนี้ควรจะมีความชอบธรรม เพราะกฎหมายเก่า
 ให้สิทธิกับผู้ที่ยื่นขอเครดิตภาษีว่า ถ้าขาดทุนเขาก็ไม่ต้องเอาเครดิตภาษีมาคิด
 เพราะมันต้องเป็นส่วนหนึ่งของรายได้ แต่ถ้ากระผมบอกว่ากระผมมีรายได้
 บังเอิญตกอยู่ช่อง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วมีรายการที่บอกว่าในบริษัทนั้นกระผม
 รับปันผลมา ๓๐ เปอร์เซ็นต์ กับ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้ากระผมเอา ๑๐ เปอร์เซ็นต์

ไปคิดนี้กระผมขาดทุนนะครับ กระผมจะต้องไม่คิด แล้วกฎหมายมาตรา ๓ ที่ท่านระบุนานี้ท่านบอกไว้หรือเปล่าว่าอนุญาตไม่ให้กระผมคิด ท่านบอกว่าต้องนำไปเฉลี่ยโดยสัดส่วนตามอัตราส่วนของกำไร แต่กระผมก็จะต้องชอบที่จะคิดขอเครดิตภาษีคืน ในส่วนที่เขาคิดอัตราภาษี ๓๐ เปอร์เซนต์ เพราะว่ามันเปรียบเสมือนว่ารัฐบาลได้ทำการหักภาษีของกระผมไปล่วงหน้า แล้วก็ขอภาษีคืน แล้วการที่ท่านมาอธิบายว่าคืนเครดิตภาษีมาทั้งหมดนี้ก็ไม่ใช่มันเป็นส่วนหนึ่งของรายได้แล้วต้องนำไปคิดคำนวณตามอัตราภาษีก้าวหน้า ส่วนบุคคลของแต่ละคนซึ่งอาจจะกำไร หรืออาจจะขาดทุน เพราะฉะนั้นในกรณีที่มีหลากหลายหลายในกิจการเดียวกันกระผมก็สงสัยแล้วมันจะออกไปกำกับภาษีกันอย่างไร จะออกมาหลาย ๆ ใบ หรือออกมาใบเดียว ถ้าออกมาใบเดียวกระผมก็อ้างส่วนได้ไหม นี่ประเด็นใหม่นะครับ ท่านเปิดประเด็นเอง กระผมก็ถามต่อเลย แล้วประเด็นที่กระผมอภิปรายไปก่อนหน้านี้ที่ท่านไม่ได้ตอบ กระผมไม่ได้ตั้งใจสูตรตรงที่ท่านเขียนมานี้มันง่าย ไม่ได้ยุ่งยากอะไรเลยครับ กระผมไม่ได้บอกว่ามันยุ่งยากตรงไหน แล้วกระผมก็ไม่ได้พูดด้วย กระผมบอกว่ามันเกิดความยุ่งยากในแนวทางปฏิบัติทั้งหมด ท่านอย่าไปคิดแค่จุดนี้สิครับ ท่านต้องคิดทั้งระบบครับ จะมารอกภาษีกันอย่างไร แล้วท่านบอกกระผมว่าเอาเงินกำไรสะสมที่เคยสะสมมาในอดีต ท่านรู้ไหมครับว่าแค่ปีเดียวยังวุ่นขนาดไหน ปีนี้สัดส่วนของ บี.ไอ.บี.เอฟ. อาจจะ ๑๐ เปอร์เซนต์ บี.ไอ.ไอ. อาจจะ ๕ เปอร์เซนต์ ธรรมดาอาจจะ ๗๕ เปอร์เซนต์ ๘๕ เปอร์เซนต์ -----

ปีที่แล้วสัดส่วนไม่ได้เป็นแบบนี้ละครับ สัดส่วนเป็นคนละอีกสัดส่วน บี.ไอ.บี.เอฟ. ปีที่แล้วอาจจะ ๒๐ เปอร์เซนต์ บี.ไอ.ไอ. อาจจะ ๒ เปอร์เซนต์ ปกติอาจจะเท่าที่เหลือ แล้วปีก่อนหน้าโน้นมันหลากหลายตรงนี้นะครับ ท่านคิดอย่างนี้มันก็มี การคัพ เร็คคอร์ด (Keep record) คัพ แทรคท์ (Keep track) ของทั้งหมด ตัวแปรมันทั้งหมด วุ่นนะครับ แล้วถ้าเกิดความผิดพลาดใคร รับผิดชอบ ผู้ตรวจสอบบัญชีไม่ได้ตรวจตรงนี้ นี่ประเด็นที่ ๑ แล้วเรื่องของการจ่ายเงินปันผลระหว่างกาล ท่านก็ไม่ได้ตอบ มันคนละประเด็นนะ ท่านรัฐมนตรีครับ มันคนละประเด็น เพราะว่าถ้าการจ่ายเงินปันผลในปีที่สิ้นสุดปีงบประมาณ ปีการเงินมันอีกเรื่องหนึ่ง เป็นต้นว่าปีรายได้ของบริษัท ถ้าไรของบริษัทปี ๒๕๓๙ จะนำมาจ่ายเงินปันผลในปี ๒๕๔๐ เพราะฉะนั้นคนที่เครดิตภาษีจะไปยื่นรับรู้อย่างไรวันที่ ๓๑ มีนาคม เป็นวันสุดท้ายของปี ๒๕๔๐ แต่ถ้าเกณฑ์การจ่ายเงินปันผลระหว่างกาลมันต้องยื่นในปีนั้นเลย มันก่อนมาอีกปีหนึ่ง แล้วที่นี้ปัญหาที่ผมถามก็คือว่า ถ้ามีการจ่ายเงินปันผลระหว่างกาล บริษัทที่จ่ายเงินปันผลออกมายังไม่รู้เลยว่าสัดส่วน เดียวก็ทำผิดกฎหมายอีก นะครับ สัดส่วนของกำไรในแต่ละกิจการนั้นเป็นเท่าไร นี่คือปัญหาค่ะ เขายังไม่รู้เลยครับ แต่เขารู้ว่าเขากำไรแน่ แต่ไม่รู้ว่าสัดส่วนเท่าไร เพราะถึงเดือนมิถุนายน บริษัทอาจจะจ่ายเงินปันผลระหว่างกาลออกไปแล้ว ตามกำไรที่ได้รับ อาจจะจ่ายไปก่อน ๓๐ เปอร์เซนต์ ๕๐ เปอร์เซนต์ แล้วถึงสุดท้ายสัดส่วนอาจจะเปลี่ยนแปลงไปอีก ท่านต้องชี้แจงตรงนี้ให้ชัดเจน ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายโสภณ เพชรสว่าง รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านพิธีพินัย

นายพิธีพินัย สาลีรัฐวิภาค (กรรมาธิการ) : กระผม พิธีพินัย สาลีรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการ ท่านประธานครับ ผมเข้าใจที่ท่านรัฐมนตรีกรุณาอธิบายสูตรเสียดยั่ว คงจะเป็นเพราะประเด็นที่มีเพื่อนสมาชิกบางท่านสอบถามว่าท่านไม่เข้าใจ แต่บังเอิญผมและดอกเตอร์มานะ ขอประทานโทษที่ต้องเอ่ยนามท่าน เราเข้าใจสูตรและเข้าใจเจตนาของกฎหมายและของ

ท่านรัฐมนตรี แต่ประเด็นที่ผมพูดค้างไว้เมื่อสักครู่นี้แล้วยังไม่ได้รับคำตอบ จากท่านคืออย่างนี้ครับ ในเมื่อเราไปแปรญัตติมาตรา ๒ บอกว่า ให้มีผลบังคับใช้นับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ท่านประธานครับ ผมได้เรียนยกตัวอย่างว่า ถ้าเกิดเราไปประกาศในราชกิจจานุเบกษา วันจันทร์หน้าวันอังคาร หน้ากฎหมายนี้ก็บังคับใช้แล้ว ถ้าเกิดมีใครไปยื่นเสียภาษีประจำปีภาษี ๒๕๓๙ หลังจากวันอังคาร ผมก็ต้องยื่นตามกฎหมายใหม่นี้ ที่นี้ปัญหาที่เกิดขึ้น สูตรผมเข้าใจครับ แต่สมมติว่าประชาชนที่ไปยื่นเสียภาษีหลังจากวันที่กฎหมายนี้ใช้บังคับ ก็คือว่าในการเสียภาษี ในการที่คุณจะไปขอเครดิตก็ต้องคิดตามสูตรที่ท่านรัฐมนตรีว่า ตรงนั้นเข้าใจครับ แต่การจะคิดตามสูตรมันก็ต้องเอาสูตรมาคิด มันก็คือเอาอัตราภาษีเงินได้ที่บริษัทนั้นต้องเสียแล้วก็มาหารด้วยผลต่างของ ๑๐๐ ลบด้วยอัตราภาษี และได้ผลลัพธ์เท่าไรถึงจะมากคูณกับเงินปันผลในส่วนของกำไรจากกิจการนั้น ที่นี้ปัญหาที่ผมถามว่า เงินปันผลที่ได้รับมาเมื่อปี ๒๕๓๙ และรับมาแล้ว เอกสารหลักฐานที่ได้รับจากบริษัทเป็นหลักฐานหักภาษี ณ ที่จ่ายก็รับมาแล้ว ท่านประธานลองนึกดูสิว่า ท่านประธานหรือท่านรัฐมนตรีท่านได้เงินปันผลจากธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งเมื่อปี ๒๕๓๙ ซึ่งท่านต้องเสียภาษี มีสิทธิเสียภาษีได้ถึง ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๐ เขาออกใบรับรองให้ท่านว่าเขาจ่ายเงินปันผลให้ท่าน ๑ แสนบาท ท่านได้ ๑ แสนบาท ในช่องหักภาษี ณ ที่จ่าย เขาหักท่าน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ตามกฎหมาย หักไป ๑๐,๐๐๐ บาท ท่านได้รับจริง ๙๐,๐๐๐ บาท ถ้ากรณีนี้อย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่า ถ้าบริษัทไหนไม่มี ๒ อัตรา คืออัตราเดียวก็ไม่ใช่ปัญหา เพราะว่าก็คือเอา ๓ ใน ๗ คิดตามสูตรนั้นก็คือ อัตราปกติ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ก็คือเอา ๓๐ หารด้วย ๑๐๐ ลบ ๓๐ ก็คือ ๓๐ หารด้วย ๗๐ ก็เท่ากับ ๓ ส่วน ๗ อย่างที่ท่านบอก แล้วก็มาคูณ ๑ แสนบาท ก็ออกมาคือเครดิตภาษี แต่ที่ผมถามว่า เมื่อกฎหมายนี้เราไปบังคับใช้อย่างนั้น มันก็จะมีผลไปถึงเงินได้ของปีภาษี ๒๕๓๙ ซึ่งยื่นหลังกฎหมายบังคับ แล้ววันที่ผมไปยื่นหลักฐานมันต้องยื่นตามกฎหมายใหม่แล้ว ที่นี้ในหลักฐานมันเขียนว่า เงินภาษีที่ผมได้รับมัน ๑ แสนบาท แล้วผมจะรู้ได้อย่างไรว่า ๑ แสนบาท มันมาจากกิจการที่กำไร ๑๐ เปอร์เซ็นต์ วิเทศธนกิจ บี.ไอ.บี.เอฟ. มันก็บาท

แล้วมันมาจากกิจการของแบงก์ที่เสียภาษี ๓๐ เปอร์เซ็นต์มันก็บาท แล้วผมจะเขียนอย่างไร ผมจะเอาผลลัพธ์ที่ได้จากสูตรท่านมาคูณกับจำนวนเงินปันผล ในกิจการนั้นผมจะเอาอะไรมาคูณ สำหรับคนที่ยื่นหลังจากกฎหมายนี้บังคับใช้ ในช่วงที่เป็นเงินปีภาษี ๒๕๓๙ ถ้าท่านรัฐมนตรีบอกว่าไม่เป็นไร จะยกเว้น จะอะไรก็ขอให้ยืนยัน ก็ประกาศเวียนทำหนังสือเวียนให้เจ้าหน้าที่ของท่าน ได้ทราบทุกคนว่ากฎหมายนี้เอาละเป็นอย่างนี้ ผิดพลาดไปแล้วก็บังคับอย่าไป เอาอย่างนั้น และอีกอย่างครับ ตามกฎหมายมาตรา ๕๗ ทวิ ที่จะมีผลบังคับใช้นับแต่วันประกาศ เขาบอกว่าหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย ที่จะต้องใช้ ประกอบการคิดเครดิตภาษี ท่านประธานเป็นนักกฎหมาย เขาบอกว่าต้องระบุข้อความให้ชัดว่า เงินที่จ่ายให้มา ๑ แสนบาท เป็นเงินกำไรในกิจการที่หัก ตามภาษี ๑๐ เปอร์เซ็นต์ก็บาท เป็นเงินที่จ่ายจาก ๓๐ เปอร์เซ็นต์ก็บาท ที่นี้ในเมื่อเอกสารเก่าบริษัทเหล่านี้ไม่ได้เตรียมไว้ และผมรับมาแล้วผม จะต้องยื่นเสียมันผิดกฎหมายใหม่ หลักฐานนี้ มันก็ใช้ไม่ได้ แล้วในฐานะที่ผม รับเงินมา ผมเขียนแล้วว่าท่านอธิบายผมไม่ตั้งใจเพราะท่านอธิบายให้คนอื่นฟัง ส่วนผมนั้นผมเข้าใจสูตรของท่านแล้วเห็นด้วย แล้วก็คิดว่าไม่มีใครจริง ๆ แล้ว ไม่มีใครเข้าใจจนถึงแบบคนละเรื่อง เข้าใจเรื่องเดียวกัน แต่ผมกำลังพูดว่า เมื่อเราไปบังคับใช้กฎหมายตามที่แปรในมาตรา ๒ ไปอย่างนั้นแล้วไม่มีวรรค ๒ - ๓ ตามมาอย่างผมว่า และผมไปเสียหลังที่วันประกาศใช้ ผมจะรู้ได้อย่างไร ท่านประธาน ผมไม่ต้องวิ่งกันฝุ่นตลบหรือครับ ว่า ๑ แสนบาทผมรับมาแล้ว ใน ๑ แสนบาทเป็นกำไรจากกิจการวิเทศธนกิจ ๑๐,๐๐๐ บาท ๓๐,๐๐๐ บาท ๕๐,๐๐๐ บาท หรือว่าอะไร แล้วเป็นกำไรจากกิจการที่เป็นอัตราภาษีปกติ ๓๐ นี้ก็บาท ตรงนี้จะทำอย่างไรครับท่านประธาน ผมขอคำตอบจากท่าน รัฐมนตรีครับ ท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ คุณวัชรินทร์

นายวัชรินทร์ ศรีถาวร (สกลนคร) : ผม วัชรินทร์ ศรีถาวร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดสกลนคร เขต ๒ ความหวังใหม่ ผมคิดว่า ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงไปชัดเจนในมาตรานี้ ผมก็ขอให้มีการปิดอภิปรายในมาตรานี้ นะครับ ขอผู้รับรองด้วยครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกที่เคารพ ผมขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้ครับ

ท่านวัชรินทร์ ขณะนี้เป็นแต่เพียงการซักถามคือเรารับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาแล้วด้วยกัน ขณะนี้เป็นการซักถามของท่านสมาชิกที่สงสัยวิธีการเก็บวิธีอัตราต่าง ๆ ดำเนินการอย่างไร ยังไม่มีการแปรญัตติใด ๆ นะครับ เพราะฉะนั้นในขณะนี้เราต้องดำเนินการอยู่ในขั้นแปรญัตติ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียน เมื่อท่านรัฐมนตรีไม่ตอบก็ถือเป็นเอกสิทธิ์ของท่านนะครับ อยากจะขอให้ทางท่านมานะหรือท่านอาจารย์ปรีชา หรือท่านพีระพันธุ์ ท่านมีความเห็นอย่างไร จะแปรญัตติอย่างไรเกี่ยวกับมาตราดังกล่าว กรุณาเสนอมาเพื่อที่จะได้ช่วยกันพิจารณาครับ เชิญท่านมานะก่อนครับ แล้วท่านพีระพันธุ์ให้แปรญัตติด้วยนะครับ

นายมานะ มหาสุวีระชัย (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม มานะ มหาสุวีระชัย ส.ส. ศรีสะเกษ พรรคประชาธิปัตย์ ผมคิดว่าประเด็นที่ผมได้หยิบยกขึ้นมาเป็นประเด็นที่เป็นข้อเท็จจริง ไม่ได้มาตีรวน แล้วก็สภาสามารถบันทึกไว้แล้วก็เอามาตรวจสอบได้ แนวทางที่จะแก้ไขมันมี แต่ผมไม่ทราบว่ารัฐบาลมีนโยบายจะยึดอะไรเป็นหลัก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านมานะครับ ด้วยความเคารพ ถ้าท่านมีความเห็นจะแปรญัตติอย่างไรในมาตรานี้ท่านกรุณาเสนอได้

นายมานะ มหาสุวีระชัย (ศรีสะเกษ) : ผมเสนอว่าการแปรญัตติตรงนั้นมันคงยากแล้วละครับ ที่จะมีการพิจารณา ๓ วาระรวด ผมอยากจะให้รัฐบาลได้ไตร่ตรอง แล้วผมก็ตั้งกรรมาธิการแล้วก็ช่วยกันคิดนะครับ กฎหมายนี้ผมจะบอกนะครับ กฎหมายเครดิตภาษี ผมเคยไปพูดกับสรรพากรมาสมัยก่อนนี้ไม่ใช่ ๓ ส่วน ๗ นะครับ ผมจำไม่ได้ปี พ.ศ. ไหน แรก ๆ ที่ขอเครดิตภาษีผมถึงพูดในประเด็นเหล่านี้ได้ สมัยก่อนนี้เขาให้เครดิตภาษี ๓๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็กรมสรรพากรเขาทักท้วงว่าการให้เครดิตภาษี ๓๐ เปอร์เซ็นต์นั้นหมายถึงการให้เครดิตภาษีทั้งหมดแล้ว ซึ่งไม่ถูก ผมบอกกับสรรพากรว่า เครดิตภาษีที่ให้ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ มีความหมายเพียงแค่ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ คือ เศษ ๓ ส่วน ๑๓ ไม่ใช่เศษ ๓ ส่วน ๗ เพราะฉะนั้นที่ถูกต้องนี้คือว่าต้องให้มากกว่า ๓๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะว่าส่วนหนึ่งของเครดิตภาษีคือรายได้ -----

ตรงนี้จะครับ ผมก็ไม่ทราบว่าจะสรรพากรหรือรัฐบาลเอาแนวความคิดตรงนี้
จาก ๓ ส่วน ๗ มาจากไหน ผมเป็นคนหนึ่งที่เคยพูดมาหลายปีแล้ว ตอนนั้น
เป็นชาวบ้านธรรมดา จนถึงวันนี้ผมคิดว่ากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภาษีเกี่ยวกับ
เงิน ๆ ทอง ๆ มีผลกระทบกับคนทั้งประเทศ ผมก็ได้ชี้ไปแล้ว ลักษณะ
ความยุ่งยากทำให้สุจริตชนเขาไม่กล้า เขาไม่อยากจะเสี่ยง เขากลับ
ผิด เขาเสียประโยชน์ เงื่อนไขเหล่านี้ทำให้สุจริตชนมองหาช่องทาง
เห็นโอกาส ฉ้อฉลขอภาษีคืน ขอคืนก็คือปล้นชาติ แล้วสภาก็ยอมปล่อย
กฎหมายลักษณะแบบที่ไม่สมบูรณ์ออกไปอย่างนั้นมันสมควรแล้วหรือครับ
เรามาช่วยกันคิดมีวิธีครับ แต่ว่าอาจจะทราบนโยบายรัฐบาล ผมพูด
รู้ประเด็นมา ผมไม่ทราบว่านโยบายจะยึดอะไรเป็นหลัก เพราะฉะนั้น
ตรงนี้ผมคิดว่าใช้เวลาสักนิดหนึ่งเถอะครับ ตั้งกรรมาธิการ และช่วย
กันคิดแล้วก็หาแนวทางที่มีนอติบายได้ทั้งสิ้นทั้งมวล มันมีแนวทางครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านมานะครับผมเห็นท่านมีทางออกอย่างไร เมื่อที่ท่านบอกว่า
มีแนวคิด ท่านไม่ต้องรอรัฐบาล ท่านมีแนวคิดท่านเป็นกรรมาธิการวิสามัญ
อยู่แล้วก็เสนอได้ เราอยู่ในขั้นที่เสนอ เมื่อที่ท่านพิจารณาเสร็จก็
ท่านพิจารณา ท่านจตุ และท่านประยุทธ์ท่านเสนอว่าแปรญัตติอย่างไร
มันไม่เห็นมาตรานี้ มันควรจะแก้ขัดเกล่าอย่างไรให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชน

นายมานะ มหาสุวิระชัย (ศรีสะเกษ) : มันต้องมีที่มา
ขนาดผมอธิบาย ผมชี้ประเด็นปัญหายังไม่ได้เข้าลึกเลย รัฐบาลก็ยังไม่เข้าใจ
ประเด็นที่ผมชี้ แล้วผมจะมาชี้ในสิ่งที่มันลึกกว่านั้น ผมก็เกรงว่าเขาจะหา
ว่าผมไม่ค่อยเต็ม เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ผมขออนุญาตตั้งอนุกรรมาธิการ
ช่วยกันคิดได้ครับ ปัญหานี้ผมคิดได้ รัฐบาลบอกว่าจะยึดอะไรเป็นหลัก
จะทำอย่างไร จะให้มันสอดคล้องกับเงื่อนไขอะไรมันทำได้ทั้งนั้นละครับ
แต่ตอนนี้รัฐบาลเล่นหมัดอึเลไม่รู้ว่าเป็นอะไร เพราะฉะนั้นผมคิดว่าถอย
เถอะครับ รัฐบาลถอยเถอะครับก้าวหนึ่งช่วยกันคิดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ เชิญท่านพิจารณา และท่านจตุ และท่านประยุทธ์
เชิญครับ ขอประทานโทษสมาชิกที่เคารพครับ ผมว่าถ้าท่านเห็นว่ามีแนวทาง
อะไรที่จะแปรญัตติตามที่ท่านไม่เห็นด้วยกับร่างฯ ของรัฐบาลเสนอมา
ผมคิดว่าถ้าจะกรุณาเสนอมาก็จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

เพื่อที่สภาจะได้พิจารณาว่า ทางสมาชิกอาจจะเห็นด้วยกับท่านแปรรูปก็ได้ แต่ถ้าเป็นการชักถามอย่างนี้ก็ยังหาที่ยุติไม่ได้ ท่านกรุณาน้อยครั้งอันไหนท่านผู้ทั้งหลายที่อยู่ที่นี่ก็ลองเสนอว่าแปรรูปอย่างไรที่ไม่เห็นด้วยกับทางรัฐบาลเชิญ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณท่านประธานที่เคารพครับ ผม พีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการ ขอขอบคุณที่ท่านประธานให้ผมได้อภิปรายต่อสภานิติบัญญัติ ท่านประธานนั้นเป็นนักกฎหมายมือหนึ่งคนหนึ่ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมานาน เป็นกรรมาธิการมาหลายคณะ ท่านประธานเข้าใจวิธีการแปรรูปเป็นอย่างดี ท่านประธานก็คงจะทราบครับว่าการแปรรูป เราต้องรู้ก่อนครับว่าร่างฯ เดิมมันคืออะไร ปัญหาที่พูดจะทำอย่างไรเราถึงจะแปรฯ ถูก ผมอยากจะแปรฯ ตรงนี้เลยครับ แต่ท่านรัฐมนตรียังไม่ตอบอะไรผมเลย แล้วผมจะแปรฯ ได้อย่างไรครับท่านประธาน ปัญหาต่าง ๆ ที่ผมถาม แล้วจะได้รู้จะเว้นอย่างไรจะอะไรอย่างไร จะบังคับตามนี้หรือไม่จะยกเว้นอย่างไรท่านยังไม่ตอบ แล้วผมจะแปรฯ อย่างไร ที่นี้ก่อนจะไปถึงประเด็น ผมขอทราบเรียนครับว่า เราเจตนาตรงกันครับ ที่มาที่ไปที่ท่านรัฐมนตรีบอกมีการล้มแก้ภาษีนั่นก็คงไม่ใช่ ที่มาของกฎหมายตัวนี้มันเริ่มตั้งแต่สมัยรัฐบาลปี ๒๕๓๔ ไปออกแก้กฎหมายเป็นเครดิตภาษี ๓ ใน ๗ แล้วก็มาปี ๒๕๓๕ มาลดภาษีวิเทศศนกิจเหลือ ๑๐ แล้วก็มาในช่วงตอนนั้นละครับถึงได้มาช่วงของท่านรัฐบาลชวน หลีกภัย ในสมัยท่านธารินทร์ ประธานอภัยที่เอ่ยนาม ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคลัง ก็ได้มีการหารือ ท่านได้ทราบประเด็นนี้ก็ได้หารือกรมสรรพากรว่า ประเด็นนี้มันมีกฎหมายตรงนี้แล้วนะ มันมีการแก้ภาษีจาก ๓๐ เปอร์เซ็นต์เป็น ๑๐ เปอร์เซ็นต์ในเรื่องวิเทศศนกิจแล้วนะจะทำอย่างไร ก็ได้มีการหารือกับกรมสรรพากรตลอดมาในเรื่องนี้ครับ แล้วในที่สุดกรมสรรพากรก็ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ ที่ กค ๐๘๐๒/๐๕๖๓ แจ้งมายังท่านรัฐมนตรีธารินทร์ซึ่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคลังในขณะนั้นครับว่า ปัญหาที่ท่านสอบถามแก้ไขปัญหาดังนี้ ในขณะนั้นกิจการวิเทศศนกิจยังมีอัตราส่วนที่เล็กเกินไปในระบบของธนาคารพาณิชย์

เมื่อเปรียบเทียบกับការแก้ไขกฎหมายอย่างที่เราากำลังทำกันอยู่ ณ ขณะนั้น
 เมื่อปี ๒๕๓๖ นั้นยังไม่สมควรครับ เพราะเมื่อเทียบกับความยุ่งยากในทาง
 ปฏิบัติที่จะตามมา จังยังไม่ใช้ จังยังไม่ขอแก้ไข ไม่มีใครหลงลืมหรือครับ
 แต่ในเมื่อกรมสรรพากรในช่วงปี ๒๕๓๖ เห็นว่าไม่เหมาะสมและยังไม่สมควร
 เพราะมันจะยุ่งยากอย่างที่เราคุยกันนี้จะครับ ท่านก็บอกว่ายัง หนังสือนี้มีหลักฐาน
 เป็นหนังสือราชการ ต่อมาก็มาพูดกันอีกสมัยท่านรัฐบาลบริหาร กรมสรรพากร
 บอกถึงเวลาแล้วที่จะต้องแก้กฎหมายนี้ ก็มีการเสนอร่างฯ แล้วก็ตกไปพร้อมกับ
 การยุบสภา วันนั้นรัฐบาลนี้ก็มาสานต่อ ก็เท่านั้นเอง ไม่มีใครหลงลืม แต่ประเด็น
 ที่พอมาแปรญัตติตรงเรื่องที่เราสนใจกันสับสนในเรื่องของวันที่บังคับใช้กฎหมาย
 ผลมันก็ตามมาในมาตราตรงนี้ แล้วต่อไปท่านประธานครับ มาตรา ๔ ในเรื่อง
 ของความรับผิดชอบจะยิ่งไปกันใหญ่ เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนว่าทั้งฝ่ายค้าน
 และรัฐบาลวันนี้ขณะนี้เราทำหน้าที่กรรมาธิการทุกคน เราอยากจะให้กฎหมาย
 ฉบับนี้ออกมาบังคับใช้ตามวัตถุประสงค์ของรัฐบาล แล้วแก้ไขหลักของการคิด
 เครดิตภาษีไม่ให้รัฐเสียเปรียบเหมือนกันทุกคน แต่ว่าวิธีหรือถ้อยคำกฎหมาย
 ที่เราใช้กันอยู่แล้วเอาอะไรกันมาลงมติดังตัวอย่างนี้ขณะนี้มันจะทำให้เกิด
 ผลเสียหาย เพราะว่าเราไม่มีเวลาเพียงพอ เราเสียเวลาของสภานี้มา
 ๒ สัปดาห์ เรามีกฎหมายอื่นอีกเยอะแยะ เหตุไฉนครับท่านประธาน เราต้อง
 เอาเวลาทั้งหมดมาพิจารณาอยู่เรื่องเดียวทั้ง ๆ เรามีวิธีการที่ไปตั้งกรรมาธิการ
 วิสามัญมาพิจารณารายละเอียดให้รอบคอบแล้วก็เข้ามาเสีย ตรงนั้นเป็นสิ่งที่เรา
 กำลังเรียกร้อง เราไม่ได้เรียกร้องว่าจะล้มกฎหมาย เราเห็นด้วยครับ
 และต้องแก้ตามนี้ทุกประการ เพียงแต่จะทำอย่างไรเมื่อแก้แล้วความถูกต้อง
 ความเป็นธรรมมันเกิดขึ้นในขณะเดียวกันกับที่รัฐต้องไม่เสียเปรียบ เพราะฉะนั้น
 ในประเด็นที่ท่านถามว่าจะแปรอย่างไรนั้นต้องกระจ่างชัดก่อนครับ ต้องขอ
 ประธานอนุญาตท่านประธานว่า ต้องให้ความกรุณาท่านสมาชิกทุกคนสอบถาม
 ประเด็นปัญหาก่อน เข้าใจชัดเจนแล้วถึงจะแปรญัตติได้ ไม่ใช่อะไรก็ขึ้นกัน
 จะรับรองมติว่าให้ปิดประชุมกันตะพึดตะพือเรื่อยไป แล้วนอกจากนั้นส่วนท่านสมาชิก
 ท่านอื่นบอก เอาละไม่มีปัญหา จะเสนอญัตติเลือกตั้งกรรมาธิการ นั้นเป็นอีก
 เรื่องหนึ่ง ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านจุติก่อนท่านจุติไม่อภิปราย เชิญท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทย มหาสารคาม ท่านประธานครับ
 ผมคิดว่าไม่ใช่เฉพาะสมาชิกที่มีความสับสน ท่านประธานก็ไม่สามารถที่จะแปรฯ ออก
 ว่ารัฐมนตรีตอบนั้นมีผลอย่างไร แล้วผู้แปรญัตติจะแปรฯ อย่างไร ผมก็แปรฯ ไม่ออก
 เพราะฉะนั้นกระบวนการในการออกพระราชบัญญัติต่าง ๆ นั้นเราจึงมีความ
 จำเป็น อาจจะมีคามเข้าใจผิด ท่านสมาชิกบางคนบอกว่าเสนอการปิดอภิปราย
 ท่านประธานครับ จะต้องให้เข้าใจตรงกันก่อนว่าเนื้อหาสาระในมาตรา ๓ นั้น
 มีผลอย่างไร แล้วผู้แปรญัตติจะแปรฯ อย่างไร ผลมันแตกต่างกันอย่างไร
 ผู้แปรญัตติก็สามารถที่จะแถลงชี้แจงในเหตุผลประกอบการแปรญัตติของ
 ตนเองได้ ส่วนคณะกรรมการเตรียมสภา ดังที่ท่านสมาชิกทั้งหลายได้มีความสงสัย
 ก็สามารถที่จะซักถามจากผู้แปรญัตติได้ การที่จะรวบรัดทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง
 คือไม่ใช่จะพวกรวมลากไปแล้วยกมือขึ้นให้ชนะ เอาชนะคะแนนกันอย่างนั้น
 ประสิทธิภาพในการออกกฎหมายมันก็ไม่มี กระผมเคยท้วงติงในเรื่องนี้
 ท่านประธานครับ ขอย้อนกันนิดหนึ่ง ผมท้วงติงว่าอย่าดี้อ ถ้ามีปัญหาใด ๆ
 ท่านว่าดี้อ แนะนำข้างนอกสภาท่านก็ดี้อ ท่านเป็นปรมาจารย์ทางสภาไปแล้ว
 ทั้ง ๆ ที่จริง ๆ แล้วคะแนนก็เห็นอย่างชัดเจนว่าทางฝ่ายค้านไม่ใช่ดีรวน
 อย่างที่ท่านเข้าใจ อย่างที่ท่านให้สัมภาษณ์ มันก็จะเป็นภาพเสียหายต่อ
 สถาบันสมาชิกสภาผู้แทนฯ เสียทั้งสิ้น ไม่ว่าฝ่ายค้านหรือฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายค้าน
 ก็ให้ความร่วมมืออย่างนั้นแหละ แต่ผลเป็นอย่างไรครับท่านประธาน ตัวนี้แหละ
 มันคาราคาซังกันอยู่ แทนที่จะตั้งคณะกรรมการดังข้อบังคับ ข้อ ๕๗ ซึ่งพวกผม
 ในฐานะพรรคฝ่ายค้านก็ได้ประชุมแล้ว ข้อบังคับ ข้อ ๕๗ วรรคสาม มันก็เป็น
 การเปิดช่องหายใจให้รัฐบาลสามารถตั้งคณะกรรมการเข้าไปศึกษาปัญหาใด ๆ
 ที่เกิดขึ้น ปัญหามันเกิดขึ้นจากมาตรา ๒ และมันก็โยงมาตรา ๓ แล้วมันก็
 โยงการรับผิดในมาตรา ๔ ซึ่งไม่สามารถที่จะชี้แจงได้ พอถึงมาตรา ๕
 ก็จะมีการพูดจากันบอกว่านี่คืออาญาหรือแพ่ง ท่านประธานครับ ก็จะเป็นปัญหา
 ถกเถียงกันอยู่อย่างไม่มีที่สิ้นสุด ท่านประธานก็เคยแสดงออกถึงความที่อยากจะ
 ให้ความร่วมมือในการตรากฎหมาย การออกกฎหมาย ความร่วมมือทางสภา
 ซึ่งทางฝ่ายค้าน ผมยืนยันว่าก็ได้ให้ความร่วมมือมาตลอด เพราะฉะนั้นในกรณี
 อย่างนี้ท่านประธานจะต้องเปิดใจกว้าง ท่านประธานครับ ใครจะแปรจะติ
 อย่างไม่ให้เขาชี้แจง ผลของการแปรญัตติแตกต่างกันกับของรัฐบาล ชี้แจง

อย่างไรก็ให้เขาตอบกันมา แล้วสมาชิกในคณะกรรมการก็สามารถซักถาม
ผู้แปรรูปคดีหรือเจ้าของร่างฯ ได้เสียทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นท่านประธานจะรวบรัดไม่ได้
จะเกิดปัญหาเกิดขึ้นในสภาครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
ท่านสมาชิกที่เคารพครับท่าน ประยุทธ์ด้วยความเคารพ ผมไม่รวบรัดหรือครับ
เราจะฟัง แล้วแต่ที่ประชุมประธานไม่มีหน้าที่รวบรัด เชิญท่านกรุณาครับ เดี่ยวท่าน
รัฐมนตรีค่อยตอบชี้แจง ท่านกรุณามีอะไร เชิญครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม กุเทพ ไสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรค
ความหวังใหม่ ในฐานะกรรมการ ท่านประธานครับ กระผมด้วยความเคารพใน
เพื่อนสมาชิกและกรรมการทุกท่าน ในชั้นรับหลักการของกฎหมายทุกฉบับ
ข้อบังคับก็ได้เขียนไว้ชัดเจนว่า ท่านที่ไม่ได้เป็นกรรมการก็ต้องแปรญัตติภายใน
ข้อบังคับ ซึ่งนั่นหมายถึงว่า การรับหลักการนั้นท่านต้องรู้อยู่ว่า จุดใดที่ควรจะต้องแปร
ญัตติ ในการที่เราได้มีการพิจารณาใน ๓ วาระโดยกรรมการเต็มสภานั้น กระผม
เองก็ค่อนข้างเห็นด้วยว่า การแปรญัตติคงจะต้องเข้าใจในประเด็นต่าง ๆ ให้ตรง
กันก่อน แต่จากการที่ผมฟังทางท่านผู้ชี้แจง ซึ่งท่านก็เป็นกรรมการคนหนึ่งเท่านั้น
เพราะกรรมการนั้นเวลาเราตั้งวิสามัญข้างนอกก็จะมีประธานท่านหนึ่ง แล้วก็มี
กรรมการที่เป็นกรรมการอยู่ตรงนั้น แล้วก็จะมีความที่ไม่ได้เป็นกรรมการ
แปรญัตติเข้ามา ในกรณีที่ท่านไม่ได้เป็นกรรมการ ส่วนกรรมการก็แปรญัตติกัน
ในที่ประชุมนั้นเลย ตรงนี้ผมเข้าใจว่า ในการแปรญัตติตรงนั้นก็คงจะมีการซัก
ถามกัน แต่จะไปคาดคั้นให้ผู้ใดตอบคำถามให้ชัดเจนตรงนั้น ก็ดูจะเป็นการ
คาดการณ์ที่เราไม่อาจหาคำตอบได้ตรงนี้ชัดเจน ผมเข้าใจว่าดุลพินิจตรงนั้นขึ้น
อยู่กับว่าท่านจะแปรฯ อย่างไร ผมค่อนข้างจะมองเห็นปัญหาตรงนี้อยู่เหมือนกันใน
การแปรญัตติ เข้าใจความเข้าใจของสมาชิกที่ไม่อาจแปรญัตติได้ เพราะว่า
ต้องการประเด็นให้มันชัด ตรงนี้ท่านประธานครับ ผมเห็นด้วย แต่ว่าถ้าจะไม่
แปรญัตติเลย เราก็คงจะพิจารณาข้อญัตติท่านให้ได้เหมือนกัน เพราะว่าถามกัน
ไปถามกันมาอย่างนี้ บางทีก็ไม่มีคำตอบที่ชัดเจน เพราะประเด็นที่ท่านขยายไป
ท่านขยายไปเรื่อย ๆ อยู่ ตรงนี้ท่านประธานที่เคารพครับ ในเรื่องของการ
พิจารณาตรงนี้ ครั้งที่แล้วมีหลายท่านก็อ้างข้อบังคับบอกว่า รัฐมนตรีที่ไม่ได้เป็น
กรรมการไม่มีสิทธิชี้แจง ท่านก็ไปอ้างข้อ ๑๐๒ แต่ในขณะที่เดียวกันข้อที่อ้าง
ได้ว่า ท่านรัฐมนตรีชี้แจงได้ เช่น ข้อ ๗๙ ท่านก็ไม่ได้อ้าง ตรงนี้เราก็ไม่ได้
อ้างกันว่าใครต่อใครดิ่ง เพียงแต่ว่าเวลาอธิบายเหตุผล

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
คือท่านกรุณาด้วยความเคารพคำว่า ดอิดต่าง ๆ ผมว่าขอความกรุณาเถอะครับ

คือทั้ง ๒ ฝ่ายกำลังจะหาทางในการที่จะแปรญัตติหรือการอภิปราย ผมอยากจะขอความกรุณาว่าอย่าไปใช้คำที่บางอย่างกระทบกระทั่งกัน มันจะเกิดภาพที่ไม่สวย

ร้อยโท กุเทพ ไส้กระจำว (ศรีสะเกษ) : ด้วยความเคารพครับ ท่านประธาน ผมยินดีถอนนะครับ ผมไม่ติดใจหรือกตกรังนี้ เพียงแต่ว่ามีการใช้คำพูดอย่างนี้ ก็อยากจะเรียนให้ที่ประชุมและท่านสมาชิกทุกท่านได้ทราบนิดหนึ่งว่า การอธิบายเหตุผลของแต่ละฝ่ายด้วยความเคารพในกันและกันก็พร้อมที่จะรับเหตุผลของกัน แต่จะไปคาดคั้นว่าคนนั้นจะต้องตอบตรงนี้ให้ตรง แล้วผมถึงจะทำได้ ผมคิดว่าสภานี้ก็คงทำงานลำบาก เพราะฉะนั้นตรงนี้ในชั้นวาระที่ ๒ นี้ ถ้าท่านจะแปรญัตติ ท่านประธานก็น่าจะให้แปรญัตติ เพราะเราก็ได้ถามกันพอสมควร ส่วนใครจะมาตอบอย่างไรตรงนี้ ผมเข้าใจว่าก็เป็นกรรมมาธิการด้วยกันทั้งสิ้น ก็คงจะต้องฟังเหตุผลของกันและกัน แต่ที่สำคัญก็คือว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ใช่เพิ่งออกมาฉบับแรก กฎหมายลักษณะอย่างนี้ออกมาอย่างนี้ตลอด กฎหมายในเรื่องภาษีอากรนั้นจะให้ชัดเจนในตัวของทุกอย่างทุกตอนนั้นเป็นไปได้ จะต้องไปมีข้อบังคับปฏิบัติ ซึ่งออกรายละเอียดแม้แต่การกรอกภาษีอากร ทุกท่านที่มีประสบการณ์ตรงนี้ก็ไม่ได้เข้าใจในทุกเรื่อง แต่เราก็กรอกได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยหลักปฏิบัติ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมเข้าใจว่าการแปรญัตติในทุกเรื่องคงไม่สามารถชัดเจนได้ทุกอย่างในตัวของ แต่ของท่านจะแปรญัตติมา ถ้ามีเหตุผล เราพร้อมที่จะสนับสนุน ขอเชิญท่านแปรญัตติ ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
เชิญท่านรัฐมนตรีชี้แจงครับ

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม จาตุรนต์ ฉายแสง ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ผมขออภิปรายชี้แจงตอบคำถามบางคำถามหรือว่าหลาย ๆ คำถาม ในบางคำถามต้องยอมรับว่าอาจจะเข้าใจไม่ตรงกัน ทำให้มองปัญหาไปต่างกัน ซึ่งก็ทำให้การชี้แจงของผมอาจจะไม่ตรงกับคำถามนัก เนื่องจากว่าความเข้าใจเบื้องต้นต่างกันไปแล้ว เช่นว่าเรื่องสูตร ซึ่งหลายท่านก็บอกว่าเข้าใจสูตรอยู่แล้ว แต่บางท่านก็ยังเข้าใจว่าสิ่งที่ผมอธิบายไป หลักเหตุผลที่ผมอธิบายไปนั้นไม่ตรงกับหลักเหตุผลจริง ๆ ซึ่งความจริงแล้วหลักเหตุผลในการเครดิตภาษีทำไมถึงต้องมีสูตรอย่างนี้ เพื่อให้เครดิตภาษีไปเป็นเท่าไรนั้น ผมรับรองได้ว่าที่อธิบายไปแล้วนั้นถูกต้อง แต่ว่าจะพูดเข้าไปอีกก็คงจะไม่ใช่ประโยชน์เท่าใดนัก ท่านที่ยังติดใจต้องการที่จะอธิบายกันเพิ่มเติม ผมก็ยินดีอธิบายในโอกาสต่อไปเป็นส่วนตัว แต่ว่าสิ่งที่อยากจะตอบคำถาม ที่ท่านยกขึ้นมาว่าถ้าเขาจะไปขอเครดิตภาษีในปี ซึ่งเกี่ยวกับเงินได้ในปี ๒๕๓๙ แล้วกับบริษัทมีการออกหลักฐานมาให้ก่อนแล้วเกี่ยวกับปี ๒๕๓๙ และมาตรา ๕ มีเรื่องที่ว่าจะต้องรับผิดชอบ จะมีผลอะไรอย่างไร ความจริงในเรื่องมาตรา ๕ ก็โยงไปมาตรา ๓ นั้นเอง โยงไปที่วรรคหนึ่ง วรรคหนึ่งนั้นพูดถึงเงินได้ ความรับผิดชอบ พูดถึงเรื่องการแสดงข้อความ แต่แสดงข้อความนี้แสดงข้อความเกี่ยวกับอะไร เกี่ยวกับเงินได้และเงินปันผล ซึ่งอยู่ในมาตรา ๓ คืออยู่ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๗ ทวิ วรรคหนึ่งนี้พูดเรื่องอะไร พูดเรื่องผู้มีเงินได้ ผู้มีเงินได้ตามกฎหมายใหม่ที่จะแก้ไข คือผู้มีเงินได้เมื่อไร ก็ต้องบอกว่าเมื่อกฎหมายนี้ใช้บังคับแล้ว ก็คือวันไหนที่ประกาศกฎหมายนี้ ผู้มีเงินได้ตามนี้ถึงจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายนี้ ส่วนผู้มีเงินได้ก่อนหน้านี้ ใครที่ปฏิบัติอะไรที่เกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินก่อนหน้านี้ กฎหมายนี้ใช้บังคับ ไม่ต้องถูกกฎหมายนี้ใช้บังคับอยู่แล้ว ตรงนี้ผู้เชี่ยวชาญกฎหมายก็ตีฝ่ายปฏิบัติที่ดี คือกรมสรรพากรก็เห็นตรงกันหมดแล้วว่าไม่เป็นปัญหาต่อไป แต่ว่าบางท่านก็ยังตั้งคำถามอยู่ว่า แล้วปี ๒๕๓๙ จะเป็นอย่างไร จะเป็นปัญหาไหม ก็ได้มีการหารือกันหมดแล้วในผู้เชี่ยวชาญทั้งหลายว่าจะไม่เป็นปัญหา ผมก็สามารถชี้แจงได้ อย่างนี้ว่าไม่เป็นปัญหาแน่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเงินได้ในปี ๒๕๓๙ นี่ยืนยันได้ว่าเป็นอย่างนั้น จะให้ทำอะไรมากกว่านี้อีก ในขณะที่ก็คิดไม่ออกว่าจะทำอะไรได้ดีกว่านี้ นอกจากว่าได้หารือทุกฝ่ายแล้ว และเห็นว่าไม่เป็นปัญหา ในส่วนที่ท่านพูดถึงว่ามีหลายสูตร และมันซ้ำซ้อน มันซับซ้อนมันยาก ความจริงหลายสูตรมีหลายอัตรา มีหลายอัตรา

จะไม่เกิดขึ้น ถ้าหากว่าไม่ได้มีการแก้อัตราในเรื่องภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้เป็นหลายอัตราไปก่อน ก็คือในปี ๒๕๓๕ ต่อปี ๒๕๓๖ นั้น ได้มีการเปลี่ยนกฎหมายที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล จากที่เสียกันร้อยละ ๓๐ หรือไม่เสียเลยแบบ บิ.โอ.ไอ ให้มามีแบบเสียร้อยละ ๑๐ จำเป็นต้องแก้กฎหมายเกี่ยวกับการเครดิตภาษีนี้ให้สอดคล้องกัน จึงต้องมีหลายอัตรา ถ้าท่านจะถามว่าทำไมไม่คิดวิธีแก้ปัญหาค่าใช้จ่ายของภาษีให้ดีกว่านี้ ให้ไม่ยุ่งยากเช่นวิธีการว่า บริษัทที่เสียเงินได้นิติบุคคลไปแล้วก็ถือว่า เขาเสียกันไปแล้ว ตอนเขามาปันผล ปันผลนี้เอาส่วนที่เกิดหลังจากได้เสียภาษีให้รัฐไปแล้ว ไม่ควรคิดภาษีเขาอีกเลย ก็ไม่ต้องคิดภาษีนี้เป็นอีกวิธีหนึ่ง วิธีนี้ก็ไม่ได้ทำกันในตอนแรกแก้ปัญหามาให้เป็นหลายอัตรา ไม่ได้ทำแบบนี้ เมื่อไม่ได้ทำแบบนี้แล้วเรามาพิจารณากันถึงกฎหมายฉบับนี้แล้ว พิจารณาหลักการกฎหมายฉบับนี้มาแล้ว มาถึงมาตรานี้แล้วประเด็นจึงยังไม่ใช่ เรื่องว่าจะแก้ระบบการเก็บภาษีซ้ำซ้อนกันแบบใหม่ได้หรือไม่ ซึ่งนั้นจะเป็นเรื่องใหญ่โตมาก จะต้องหมายถึงการปฏิรูประบบภาษีทั้งระบบด้วย เป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลาศึกษากันนานมาก นานมากจึงจะแก้ระบบภาษีซ้ำซ้อนทั้งหลายให้ได้อย่างเป็นระบบ เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องเดียวของปัญหาภาษีที่ยุ่งยากซับซ้อน ปัญหาภาษีที่ยุ่งยากซับซ้อนในระบบภาษีที่ค่อย ๆ วิวัฒนาการมานั้น ยังมีอีกมากมายก่ายกอง ใช้เวลาศึกษาแก้ไขกันอีกเป็นปี ๆ ก็อาจจะไม่สำเร็จ -----

ปัญหาที่สำคัญอยู่ที่ว่า ในเวลาอีกเป็นปี ๆ ที่จะคิดแก้ระบบภาษีทั้งระบบให้ดีขึ้น จะเกิดอะไรขึ้นกับการเครดิตภาษี โดยที่ไม่ได้แก้กฎหมายฉบับนี้ เมื่อได้มีการแก้ลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลไปแล้วเป็นร้อยละ ๑๐ แล้วไม่ได้แก้สูตร ๓ ใน ๗ เศษส่วน ๓ ใน ๗ ที่ปรากฏอยู่ในกฎหมาย ปัญหา ๓ ใน ๗ ไม่ใช่ปัญหาในขณะนี้ จะพิจารณาว่าจะเปลี่ยน หรือไม่ตอนนั้นเป็น ๓ ใน ๗ สำหรับอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล ๓๐ ๓ ใน ๗ มันเป็นเรื่องที่คำนวณกันแล้วเท่ากับการคืนเครดิตภาษีเต็มนั่นเอง ที่ผมบอกว่า ถ้าคิดง่าย ๆ ว่าเก็บไว้ปีผล ๗๐ เราเอา ๓ ใน ๗ ไปคูณ ๗๐ มันเท่ากับ ๓๐ ๓๐ เท่ากับอะไร เท่ากับอัตราภาษีตอนแรกก็คือที่เขาเสีย ๓๐ เราก็จะคืนให้เขา ๓๐ มันก็เลยเป็น ๓ ใน ๗ แต่ถ้าท่านบอกว่าทำไมถึง ๓ ใน ๗ จะแก้ ๓ ใน ๗ กัน เป็นคนละประเด็น ไม่สามารถพิจารณาในกฎหมายฉบับนี้ ปัญหาอยู่ที่ว่า ถ้าจะคิดแก้ระบบการคืนภาษีเครดิตภาษี การเก็บภาษีซ้ำซ้อนทั้งระบบ ใช้เวลานานมาก เราจะปล่อยให้ธุรกิจ บี.ไอ.บี.เอฟ. ที่ทำโดยธนาคาร ยังได้คืนภาษีเครดิตภาษีเกินกว่าที่เขาควรจะได้จำนวนมากนี้ต่อไปหรือไม่ อีกเป็นปี ๆ หรือไม่ ถ้าไม่พยายามพิจารณากันให้เสร็จในวันนี้ หรือเร็วที่สุดนี้อาจจะไม่ทันสมัย หมายความว่าต้องไปพิจารณากันในเดือนกรกฎาคม หรือเดือนสิงหาคม ๖ ๗ ๘ เดือนนี้หมายความว่าอะไร จะเกิดการปั่นผลกันขนานใหญ่ เอากำไรสะสมมาปั่นผล เพื่อให้เกิดการปั่นผลก่อนที่กฎหมายนี้จะใช้บังคับ หมายความว่าอะไร หมายความว่าเขาจะได้เครดิตภาษีคืน เช่นว่า เขาเกิดเอาปั่นผลมา ๓๐๐ ล้านบาท ๓๐๐ ล้านบาท คิดอัตราแบบใหม่ เขาจะได้เครดิตภาษีคืนเกินไปเป็นจำนวนมาก เป็นหลาย ๆ สิบล้านบาท ถ้าทั้งระบบยังไม่มีใครคำนวณได้ว่า ถ้าปล่อยให้ลวงเลขไปอีก ๘ เดือน บริษัทต่าง ๆ ที่มีกิจการ บี.ไอ.บี.เอฟ. จะมีการชักย้ายจากบัญชีหนึ่งไปอีกบัญชีหนึ่ง จะมีการปั่นผลเงินสะสมกันมา ที่รอกันมาเรื่อย ๆ ใจเย็น ๆ เพราะว่าอย่างไรก็ได้เครดิตมากอยู่แล้ว จะต้องรีบทำโดยเร็วเพื่อให้สำเร็จไป มีผลไป ก่อนที่กฎหมายนี้จะใช้บังคับ นี่มีความจำเป็นที่จะต้องรีบออกกฎหมายนี้ก็ตรงเหตุนี้ ถึงแม้ว่าจะไปยื่นกันในเดือนมีนาคม แต่กฎหมายนี้บอกว่ามีผลสำหรับเงินปั่นผลหลังจากกฎหมายนี้ใช้บังคับเท่านั้น ถ้าปั่นผลกันก่อนหน้านั้น ไม่มีผลใช้บังคับ นี่คือปัญหาที่สภานี้จะต้องช่วยกันรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติ เป็นเรื่องใหญ่ เงินเป็นร้อย ๆ ล้านบาทนั้นบางท่านคิดทั้งระบบแล้วก็อาจจะรู้สึกว่ามันน้อย แต่การละลายปล่อยให้บริษัท บี.ไอ.บี.เอฟ. ซึ่งได้ประโยชน์จากรัฐ จากการที่ลดภาษีอยู่แล้ว ต้องได้ประโยชน์เพิ่มจากการเอาภาษีคืนไปให้อีกเปล่า ๆ เป็นเรื่อง

ไม่ชอบอย่างแท้จริง เป็นเรื่องที่เสียหายต่อชาติอย่างรุนแรง ท่านบอกว่าจะมีความ
 ซ้ำซ้อนยุ่งยาก จริง ๆ แล้วไม่ซับซ้อนเลย คนเสียภาษีเขาคิดกันได้อยู่แล้ว ถามว่า
 ถ้าปันผลกลางทางจะคิดอย่างไร ปันผลกลางทาง มีกิจการ ๒ แบบจะคิดอย่างไร
 จะรู้ได้อย่างไรว่า กิจการส่วนไหนเป็นเงินเท่าไร นั่นเป็นหน้าที่ของฝ่ายที่จะ
 ปันผล ผู้ที่จะจ่ายเงินปันผลจะต้องคิดบัญชี ก่อนที่จะปันผลเขาต้องคิดบัญชีอยู่แล้ว
 ว่าเขากำไรเท่าไร แล้วจะเอาไปปันผลเท่าไร ถ้าเขาจะบอกว่าเขาอยาก
 จะปันผลเฉพาะส่วนปกติที่ไม่ใช่เกี่ยวกับธุรกิจ วิเทศชนกิจ เจตนากฎหมายนี้มีอยู่
 แล้วก็ถือว่า ต้องการบังคับให้คุณต้องคิด คิดเพื่อให้รู้ว่าเป็นสัดส่วนเท่าไร
 ระหว่างกิจการปกติที่ไม่ใช่วิเทศชนกิจ กับกิจการวิเทศชนกิจ ท่านต้องคิดออกมา
 ว่าเป็นสัดส่วนเท่าไรกันแน่ และต้องปันผลตามสัดส่วนนั้นเพื่อไม่ให้เอาเปรียบรัฐ
 ในวันนี้จึงเป็นเรื่องของการพยายามจะรักษาผลประโยชน์ของชาติกันมากน้อย
 แค่ไหนหรือไม่ด้วย ความซับซ้อนของเรื่องในบางเรื่องที่จะไปเกี่ยวกับระบบที่ดี
 ไปเกี่ยวกับอะไรต่าง ๆ ที่เป็นเรื่องใหญ่ ไม่ใช่ประเด็นที่จะพิจารณาสำหรับ
 จะแก้มাত্রา ๓ หรือมาตรา ๑๐ พิจารณาไปก็เป็นการนอกประเด็น ส่วนถ้า
 ท่านสนใจว่าจะแก้ระบบการเครดิตภาษี การคิดภาษีซ้ำซ้อน ต้องตั้งเป็นนิติ
 ต่างหาก จะเข้ากรรมาธิการการคลังก็ได้ ตั้งนิติต่างหากในสภาพิจารณาก็ได้

หรือจะเสนอร่างพระราชบัญญัติ ~~แก้ไขกฎหมาย~~ การค้า การคิดภาษีเข้าซื้อ
กับปัญหาการคิดภาษี เก็บภาษีเข้าซื้อควรเป็นอย่างไร ก็สามารถทำได้
แต่ไม่สามารถทำได้ในการพิจารณามาตรา ๓ หรือมาตรา ๔ ไม่ว่าจะมีความ
ความชำนาญเชี่ยวชาญมาจากไหนก็ทำไม่ได้ เพราะในขณะนี้กำลังคิดเพียงสูตร
สูตรเพื่อแก้มาตราบางมาตราให้มีสูตรใหม่ให้สอดคล้องกับสิ่งที่ได้มีการแก้ไขไป
ในการแก้ไขลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลที่ทำการเมื่อปี ๒๕๓๕ - ๒๕๓๖ นั้น
ให้ถูกต้องเท่านั้น บางครั้งการพิจารณากฎหมายก็จำเป็นต้องแก้ในส่วนที่ทำได้
ก่อน แม้แก้เพียง ๒ - ๓ มาตรา ๔ มาตรา ก็ยังมีความยากลำบากใน
การพิจารณากันขนาดนี้ ถ้าจะแก้ทั้งระบบหวังว่าจะให้เสนอกฎหมายกันง่าย ๆ
ในเวลาสั้น ๆ ย่อมเป็นไปได้ยาก เมื่อเป็นไปได้ยากในเรื่องที่จะทำเรื่องใหญ่
ก็จำเป็นต้องทำในเรื่องที่แก่น้อยประเด็น น้อยมาตราก่อน แต่เป็นการรักษา
ผลประโยชน์ที่รัฐบาลนี้ สภาผู้แทนราษฎรนี้พึงจะรักษาประโยชน์ของรัฐต่อไป
ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ผมขออนุญาตกราบเรียนขอภัยว่า มีการซักถามกันมา
พอสมควร ใช้เวลาพอสมควร แล้วท่านรัฐมนตรีก็ตอบมาพอสมควรแล้ว
ถ้าเป็นไปได้ผมอยากจะขอความกรุณาจากท่านสมาชิกที่เคารพ มันอยู่ที่วาระ
แปรญัตติ คือถ้าจะพูดกันอย่างนี้ตอบกันไปตอบกันมามันก็คงจะไม่จบสิ้นง่าย ๆ
เพราะฉะนั้นผมเรียนว่าถ้าท่านไม่เห็นด้วยกับร่างฯ นี้จะแปรญัตติอย่างไร
ก็ขอความกรุณาด้วยครับ เชิญท่านวิเชียรครับ

นายวิเชียร ดินฉ่อง (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพครับ
เมื่อสักครู่มาตรานี้ผมขอให้ท่านรัฐมนตรีเป็นผู้ชี้แจง เพราะว่าไม่เข้าใจ
เนื่องจากว่ากฎหมายเกี่ยวกับเรื่องภาษีเป็นเรื่องที่ซ้ำซ้อน แม้กระทั่งแบบฟอร์ม
เพราะฉะนั้นการที่เราจะรับกฎหมายหนึ่งกฎหมายใดเพื่อใช้บังคับ ผมคิดว่า
อย่างน้อยที่สุดสภาผู้แทนฯ แห่งนี้ต้องมีความเข้าใจที่ตรงกัน ถ้าหากว่า
ที่ตรงหนึ่งตรงใดเราไม่เข้าใจ ท่านประธานก็เคยเป็นกรรมาธิการหลายชุด
เราได้เชิญบุคคลภายนอกมาเพื่อชี้แจง มาเพื่อทำความเข้าใจในสิ่งที่พวกเรา
ไม่เข้าใจ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเพื่อนสมาชิกบอกว่า กฎหมายนี้เรารับหลักการ
มาแล้วน่าจะเสนอการแปรญัตติเลยในทันทีทันใดอย่างนี้ ผมเห็นว่าถ้าเป็นอย่างนี้
ในเมื่อเราไม่เข้าใจแล้วจะให้มาแปรญัตติได้อย่างไร เพราะฉะนั้นผมคิดว่า
บรรดาเพื่อนสมาชิกของผมที่ได้ลุกขึ้นพูดไม่ว่าจะเป็นใครก็ตาม เพื่อสอบถาม

ท่านรัฐมนตรี เพราะในขณะนี้ถือว่ารัฐมนตรีเป็นคนที่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ มีความรอบรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีไม่สามารถที่จะรอบรู้ถึงขนาดนั้นได้ มันเป็นเรื่องธรรมดาของบุคคลครับท่านประธาน ผมเชื่อเหลือเกินว่าไม่มีใครที่จะรอบรู้หมด เพราะฉะนั้นท่านรัฐมนตรีก็มีโอกาสที่ขอให้ท่านประธานให้คนอื่นมาช่วยชี้แจง ก็ไม่ขัดด้วยข้อบังคับ ผมจึงอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานว่า กฎหมายฉบับนี้มีความสำคัญ ขอให้เราเข้าใจที่ตรงกัน พวกผมไม่มีเจตนาที่จะประวิงหรือว่าจะถ่วงเกี่ยวกับเรื่องกฎหมายนี้ แต่ด้วยเหตุผลดังที่กราบเรียนมาแล้วว่า ถ้าหากว่าเราเข้าใจตรงกันมีความรู้สึกสอดคล้องที่ต้องกัน เป็นผลประโยชน์เพื่อชาติบ้านเมืองแล้ว เราจำเป็นต้องให้กฎหมายนี้ผ่านอยู่นั่นเอง ด้วยเหตุนี้พวกผมจึงรับหลักการตั้งแต่เบื้องต้นแรก เพราะฉะนั้นผมจึงขอแสดงความคิดเห็นเพื่อความเข้าใจต่อบรรดาเพื่อนสมาชิกเพื่อความเข้าใจต่อพี่น้องประชาชนทั้งประเทศได้เข้าใจในเจตนาของพวกเรา ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกที่เคารพครับ ผมฟัง ขอประทานโทษด้วยความเคารพ ท่านสมาชิกซักถามไป รัฐมนตรีก็ตอบมา ท่านก็ว่าไม่เข้าใจ รัฐมนตรีก็ตอบมาก็ยังไม่เข้าใจอีก เพราะฉะนั้นเรื่องดังกล่าวนี้ผมอยากจะขอความกรุณา ผมจะขอประทานอภัยว่าให้ท่านมานะ ท่านพีระพันธุ์ และท่านประยุทธ์ ในการที่จะซักถาม แล้วต่อไปผมอยากกราบขอความกรุณาว่า ให้เข้าใจเรื่องของการแปรญัตติ ถ้าหากว่าท่านไม่แปรญัตติก็ถือว่ายอมรับตามที่ร่างฯ นี้ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่าจะซักถาม ผมก็ขอเชิญท่านพีระพันธุ์มา ๒ - ๓ ครั้งแล้ว ท่านมานะก็ ๒ - ๓ ครั้งแล้ว ท่านประยุทธ์อีกครั้งครับ ขอเชิญท่านมานะก่อน แล้วท่านพีระพันธุ์ และก็ท่านประยุทธ์ ขอกราบเรียนเชิญครับ

นายมานะ มหาสุวีระชัย (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม มานะ มหาสุวีระชัย ส.ส. ศรีสะเกษ พรรคประชาธิปัตย์ ผมคิดว่า ถ้าพูดไปมันก็จะไปกันใหญ่ เพราะว่าผมก็ยืนยันว่าผมไม่ได้สับสนเลย ผมก็อธิบาย ตั้งแต่นั้นว่าผมเห็นด้วยกับหลักการของกฎหมาย แนวทางที่ความพยายามที่ท่านพูด ไม่ใช่ผมไม่เห็นด้วย ผมเห็นด้วย แต่ว่าวิธีการที่น่าเสนอนี้ เอาละครับ ที่ผมได้อธิบายไป ๓ รอบแล้วท่านก็ยังไม่ได้ตอบ ที่นี้ผมขอถามเป็นข้อ ๆ เลยนะครับ

ข้อที่ ๑ ผมบอกว่า วิธีการคิดเครดิตภาษีตามที่ได้ตราไว้ในมาตรา ๓ มันไม่ครอบคลุม เช่น นิติบุคคลที่เป็นบุคคลต่างประเทศที่มีผู้ถือหุ้นเป็นคนไทย ถ้าประกอบกิจการขนส่งจะเสียภาษี ๓ เปอร์เซ็นต์ของค่าระวางนะครับ ตามมาตรา ๖๗ ท่านเปิดดูครับ หรือถ้าเป็นนิติบุคคลต่างประเทศที่ประกอบกิจการในประเทศไทยแต่ทำบัญชีไม่เรียบร้อย อาจจะต้องเสียภาษี ๕ เปอร์เซ็นต์ เหม้าจ่ายของรายได้ ไม่ได้คิดจากฐานกำไร ซึ่งตรงนี้นั้นก็คิดไม่ออกว่าจะมานำเป็นเครดิตภาษีตามวิธีการที่ตราไว้ในกฎหมายฉบับนี้อย่างไร เพราะว่าการที่จะมาเครดิตภาษีนี้นั้นคิดจากฐานกำไรอย่างเดียว นี่คือข้อที่ ๑ เราจะทำกันอย่างไร เราจะตัดตรงนี้ทิ้งไปใช้ไหมครับ ก็คงพูดให้ชัดเจน

ข้อที่ ๒ ท่านชี้แจงไปเมื่อครู่นี้ พอท่านเปิดประเด็นมามันก็จะมีคำถาม เพราะว่าในเมื่อวิธีการที่มันไม่ใช่โซลูชั่น (Solution) ที่ถูกต้อง ยิ่งตอบ มันจะยิ่งมีปัญหานะครับ ท่านบอกว่าการจ่ายเงินปันผลระหว่างการก็แล้วแต่ผู้ที่จ่ายเงินจะต้องไปว่ากันเองรับผิดชอบ แล้วใครจะกล้าทำ ผมอยากจะถามว่า ทำอย่างไรครับ เพราะว่าทำผิดแล้วมีความผิดอีก ไม่รู้จะถูกปรับหรือเปล่า ผมไม่ใช่นักกฎหมาย ไม่รู้ว่ามันจะเกิดอะไรขึ้น แ่งด้วยหรือเปล่า อาญาด้วยหรือเปล่า นี่ประเด็นที่ ๒ นี่คือการชัดเจนครับ ถ้าท่านอธิบายได้ก็ใช้ คือผมคิดไม่ออกว่าโดยวิธีการที่ท่านเสนอนั้นมันจะแก้ปัญหาที่ผมได้หยิบประเด็นขึ้นมาอย่างไร ต้องการความชัดเจนตรงนี้ แล้วเรื่องของกำไรสะสมมันมีแฟคเตอร์ (Factor) เยอะนะครับท่านรัฐมนตรี ในปีประกอบการปีเดียวนั้นครับ โดยวิธีนี้ถ้าบริษัทที่มีกิจกรรมหลายกิจกรรมที่จะต้องเสียอัตราภาษีที่แตกต่างกัน มันก็มีแฟคเตอร์เยอะอยู่แล้วในตัวของมันเองปีเดียว อันนี้มันมีมิติของเวลา ท่านไม่ได้คิดมิติของเวลา ท่านคิดแค่เพลน (Plan) เดียว คือปีนั้น ๆ มันเป็นแผ่น ท่านคิดเป็นเพลน แต่จริง ๆ มันเป็น ๓ มิติ มันมีเวลาเข้ามาเกี่ยวข้อง เวลาที่ย้อนหลังไปนั้นนะครับ แล้วท่านจะไปแคร์รี่ (Carry) แฟคเตอร์เหล่านี้ สัมประสิทธิ์เหล่านี้เข้ามาผมว่ามันจะปวดหัวมาก ง่ายต่อ

การผลิตผล และผมบอกว่าวิธีการก็คือว่า ท่านต้องเวท (weight) แล้วว่า ความยากลำบากในการปฏิบัติ ซึ่งผมไม่ได้สืบสนเลย ผมรู้ประเด็นนี้มาตั้งแต่ อาทิตย์ที่แล้วนะครับว่ามันยาก มันไม่ใช่ยากจากการคิดสูตรเครดิตภาษี ตรงนั้นง่าย คือการที่จะไปคิดเสียภาษีนี้ ไม่ใช่ทั้งระบบนะครับ ท่านรัฐมนตรี อาจจะพูดเกินเลยไป ผมก็เชื่อว่ามันก็ต้องมีอีกหลายอย่างในระบบภาษีของ ประเทศไทยที่ต้องมีการปรับปรุงแก้ไข นั่นอีกประเด็นหนึ่ง แต่ในเรื่องของการเครดิตภาษีเฉพาะหน้า ตามหลักการที่รัฐบาลไม่ต้องการให้รัฐบาล เอาเปรียบบุคคลธรรมดา และไม่ต้องการให้บุคคลธรรมดาเอาเปรียบ รัฐบาลใช้ไหมครับ นี่คือหลักการใหญ่ และตรงนี้แนวทางนี้ท่านจะคัฟเวอร์ (Cover) อย่างไร ผมต้องการทราบคำชี้แจงที่ชัดเจน นี่มี ๓ ข้อ

๑. การคิดภาษีตามมาตรา ๖๗ มาตรา ๖๖ ของประมวลรัษฎากรนี้ ท่านจะทำกันอย่างไร เพราะมันไม่ได้คิดจากฐานกำไร ข้อที่ ๒ การจ่าย เงินปันผลระหว่างกัน ถ้าที่ท่านบอกว่าโยนไปบริษัทที่จะจ่ายปันผลไปรับผิดชอบ กันเอาเองนี้ ผมว่ามันเป็นคำตอบที่ไม่รับผิดชอบนะครับ และข้อที่ ๓ เฟลน ของการทยอยกำไรสะสมมาหลาย ๆ ปีนี้จะว่ากันอย่างไร ท่านยังไม่ได้ตอบเลย ลึกประเด็นเดียว ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านพิระพันธุ์

นายพิระพันธุ์ สาสีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ผม พิระพันธุ์
สาसीรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมการ
ผมก็ไม่รู้จะทำอย่างไรแล้วครับ ก็พยายามอธิบายให้เห็นปัญหา สุดท้ายแต่
ท่านรัฐมนตรีท่านเป็นคนรับผิดชอบ แต่ผมจะขอกราบเรียนอย่างนี้ท่านประธาน
ผมคิดว่ามันเป็นความสับสนและเข้าใจกันผิดในเรื่องของเงินได้พึงประเมิน
มันคือเงินอะไร และวันที่เราเสียภาษีมันใช้กฎหมายอะไร ผมขอกราบเรียน
ท่านประธานผ่านท่านรัฐมนตรีว่า ที่ท่านคิดที่ท่านอภิปรายมานั้นผมเข้าใจที่ท่านพูด
แต่นั้นมันเป็นความเข้าใจที่ผิด สมัยที่ผมเป็นผู้ช่วยผู้พิพากษา เคยไปดูงานที่ศาลภาษี
ก็เคยหยิบยกประเด็นนี้มาคุยกัน แล้วก็เคยผ่านหน้าตาในคำพิพากษาศาลฎีกา
เหมือนกัน คล้ายคลึงกันท่านเองอย่างนี้ แล้วที่สำคัญผู้ได้บังคับบัญชาของท่าน
ก็ไม่ได้ตีความอย่างที่ท่านใช้ ที่นี้ปัญหาว่าถ้าท่านจะตีความอย่างนั้นก็สุดแท้แต่
เถอะครับ แต่เป็นอันว่าในเมื่อท่านเป็นคนบังคับใช้กฎหมายเป็นผู้ลงนาม
อะไรก็แล้วแต่ แต่ท่านยืนยันนะครับว่าเป็นอย่างนั้น เพราะว่าหลักกฎหมาย
เราพูดกันมาย้อนหลังเป็นโทษไม่ได้ แต่ย้อนหลังเป็นคุณได้ ก็แปลว่าถ้าเกิด
ท่านจะตีความอย่างนี้ ที่ท่านเคยไปเรียกเก็บเข้ามาตีความเป็นอีกรูปแบบหนึ่ง
ในอดีตเป็นคุณนะครับ ท่านจะต้องคืนเงินให้เขา เพราะว่าอะไร มาตรา ๕๐
วรรคแรก หลักการเรื่องการเก็บภาษีจากบุคคลธรรมดา เขาบอกไว้ว่า เงินได้
พึงประเมินคือเงินได้ดังต่อไปนี้ แล้วก็รวมถึงเงินปันผล เขาก็ถามว่าเงินได้
พึงประเมินอะไร เพื่อประโยชน์ในการคำนวณเงินตามวรรคหนึ่ง กรณีที่มีบุตร
ตรงนี้อาจจะไม่ตรง แต่มันเจตนาไปได้ เขาบอกว่า ความเป็นสามีภรรยา
ของบิดามารดา ได้มีอยู่ตลอดปีภาษีให้ถือว่าเงินได้ของบุตรดังกล่าวเป็นเงินได้
ของบิดา ในเรื่องของการแก้ไขตรงนี้ เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร
(ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓ มาตรา ๕ เขาก็บอกชัดเจนว่า ให้ใช้บังคับสำหรับ
เงินได้ปีภาษี ๒๕๒๓ เป็นต้นไป เพราะฉะนั้นเงินได้ที่ท่านเข้าใจมันเข้าใจถูก
ในความเข้าใจของท่าน แต่มันเป็นความเข้าใจผิดในนักกฎหมายทั่วไป
ก่อนที่จะจะมาพูดในวันนี้ ท่านประธานกับผมก็รู้จักเป็นการส่วนตัวมานาน
ผมหาหรือมาหลายทางแล้ว ผมถึงได้พยายาม ผมปกป้องประโยชน์ของรัฐ
ประโยชน์ของประชาชนพร้อม ๆ กัน ผมเรียนแล้วว่า เราเห็นด้วยกับท่าน
รัฐมนตรี เพียงแต่ขอให้มันถูกต้อง เขียนถ้อยคำให้มันถูก ใช้บังคับให้มันถูก

เพราะไม่เช่นนั้นแล้วปัญหาเรื่องภาษีอากรเป็นกฎหมายที่เข้าใจยาก ค่าในกฎหมายภาษีอากรมีทั้งคำว่า ปี พ.ศ. มีทั้งเงินได้พึงประเมิน มีทั้งคำว่า ปีภาษี ใช้ผิดเข้ามามันคนละเรื่องเลย แล้วปัญหาภาระที่มันจะเกิดต่อไปคือความรับผิดชอบ ที่ที่ผมถามถ้ามันเป็นเช่นนั้น ผมถามว่าภาษีปี ๒๕๓๔ ซึ่งในนี้ประมวลรัษฎากร ล่าสุดปี ๒๕๓๔ อะไรที่เกี่ยวข้องกับเงินภาษีเงินได้ที่เขาแก้ไข เขาใช้คำว่า ปีภาษี ทั้งนั้นเลย ผมยกตัวอย่างอีกอันหนึ่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๒๕ มาตรา ๓ แก้ไขมาตรา ๕๐ (๕) ข ก็ให้ว่า มาตรา ๓ บอกว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ปีภาษี ๒๕๒๕ เป็นต้นไป ท่านประธาน ตรงไหนที่ไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับเรื่องเงินได้ เรื่องการคิดภาษีของปีภาษีเขาจะใช้ ผมยกตัวอย่าง แก้ไขวรรคท้ายของมาตรา ๕๐ เป็นพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ตรงนี้ไม่ใช่คำว่า ปีภาษี ใช้บังคับ ๑ มกราคม ๒๕๒๕ เพราะไม่ใช่เรื่องของโทษ เป็นเรื่องของกฎหมายย้อนหลัง เห็นไหมครับท่านประธาน ผู้ที่เขารู้เขาเข้าใจกฎหมาย เขารู้ว่าต้องใช้กฎหมายกับอะไร เขาจะใช้ถูก เขาใช้ถ้อยคำถูกมันก็ไม่เคยเกิดปัญหาในทางปฏิบัติ ท่านประธานลองไปเปิดดูก็ได้ที่ผมพูดไปเปิดดูได้เลย ท่านรัฐมนตรีไปเปิดดูก็ได้ อะไรที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเงินได้ อะไรที่เกี่ยวข้องกับภาษี เขาใช้คำว่า ปีภาษี ทั้งนั้น แล้วนี่ก็เป็นกฎหมายของรัฐบาลที่ใช้มาในอดีต แล้ววันนี้ท่านรัฐมนตรีจะมาตีความกฎหมายตามที่ท่านเข้าใจก็ไม่ใช่ไร แต่ผมก็ขอกราบเรียน ท่านต้องยืนยันว่าท่านตีความอย่างนั้น ท่านต้องไม่สั่งการให้ผู้ใต้บังคับบัญชาของท่านตีความอย่างนั้น แล้วขณะเดียวกัน ถ้าตีความอย่างนั้นมันเท่ากับตีความเป็นคุณ ถ้าท่านเคยไปตีความในทางที่ไม่ใช่แบบนี้ในอดีต ต้องตีความใหม่ เพราะฉะนั้นใครที่เคยเสียภาษีด้วยการตีความอีกรูปแบบหนึ่ง จากการแก้ไขกฎหมายเรื่องภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเรื่องใด ๆ ก็ตาม ถ้าตีความอย่างที่ท่านว่ามีสิทธิขอคืนเงินภาษี เพราะว่าต้องตีความย้อนหลังเป็นคุณ ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานครับ กระผม
ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ชาติดไทย มหาสารคาม การที่กระผมลุกขึ้นมาบ่นครั้งก็คิดว่า
ก็ทำหน้าที่ในฐานะกรรมาธิการเพื่อให้การกลั่นกรองกฎหมายให้มันสอดคล้องกับ
ความต้องการและความเป็นจริง ผมกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมเสียใจ
อยู่นิด ๆ ดูเหมือนท่านรัฐมนตรีจะพูดถึงว่าท่านหวังดีต่อประเทศชาติ ถ้าหากมี
มาตรวัด มีเครื่องวัดก็อาจจะไม่ได้แตกต่างกันมากนัก หรือพวกผมอาจจะมากกว่า
เสียด้วยซ้ำไป คือไม่อยากจะให้กล่าวเลย ผมอยากเรียนถามท่านประธานเป็น
เบื้องต้นว่า ท่านรัฐมนตรีอธิบายให้ท่านประธานนี้ ท่านเข้าใจแค่ไหน ท่านประธาน
ตอบผมได้ผมจะยกมือให้ท่านเลย ผมเชื่อว่าท่านประธานก็ไม่เข้าใจเหมือนผม
ไม่เข้าใจเหมือนกัน ยิ่งเล่นลั่นปลิ้นสำนวนยิ่งไปกันใหญ่ ซึ่งหาทางออกให้แล้วก็
ไม่เอา ผมก็ไม่อยากจะฟันฝอยหาคะเซ็บ แต่ผมเชื่อว่าในกระบวนการในการ
ออกกฎหมายนั้นมันจะต้องมีความเข้าใจระดับหนึ่ง ไม่ใช่ไม่เข้าใจแล้วให้ยกมือ
ยกมือค้านผมก็ไม่เต็มใจค้าน ยกมือสนับสนุนผมก็ไม่เต็มใจยกมือสนับสนุน ทั้ง ๆ ที่
กระผมได้ศึกษามาแล้วในเรื่องของการเครดิตภาษี ในการเครดิตภาษีแล้วอัตรา
อย่างไร ผมดูมาหมดว่าเดิมที่มันเขียนว่า ๓ ใน ๗ ของเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่ง
กำไรทุกปี และเป็นอัตราที่จะต้องนำมาเสีย มาเป็นอัตราใหม่บอกว่าอัตราที่ภาษี
เงินได้ต้องเสียหารด้วยผลต่างลบด้วยร้อยละ อัตราภาษีเงินได้ได้จำนวนเท่าใด
คูณด้วยเงินจำนวนปันผล หรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่ได้รับ ผมก็ถอดออกมา
อย่างนี้ ผมก็แปลยังไม่ออก มันเป็นเรื่องสลับซับซ้อน ผมมีพรรคพวกญาติพี่น้องผม
ทำงานในกรมสรรพากรในระดับเล็ก ๆ ซี. ๖ ซี. ๗ ก็ยังไม่เข้าใจ ท่านจะ
ทำให้ความไม่เข้าใจตรงนี้ไปตรากฎหมายนี้ ผมคิดว่ามันก็เป็นประเด็นที่น่าคิด

ในประเด็นที่ ๒ ในเรื่องของหนังสือรับรองการหักภาษี ณ ที่จ่าย
ไม่ถูกต้องทำให้เครดิตภาษีที่คำนวณได้มีเกินกว่าผู้ที่มีเงินพึงได้รับ ผมก็สลับ
ซับซ้อนผม ผมคิดว่าผมจนปัญญาด้วยเกล้าจริง ๆ จริงอยู่ผมต้องรู้ ผมบอก
ผมไม่รู้ไม่ได้ ผมเป็นสมาชิกสภาฯ ถ้าท่านประธานเองท่านลงมาข้างล่าง
เหมือนที่กระผมลงมาทำหน้าที่อยู่ ท่านคงจะไม่คิดแตกต่างจากกระผมเท่าใดนัก

ประการที่ ๓ วิธีการคำนวณเครดิตภาษี จริง ๆ แล้วเป็นการ
ชะลอการจ่ายภาษีก็ตาม แต่มันจะต้องเป็นหลักเกณฑ์ที่อ่านแล้วเข้าใจง่าย
ยิ่งขึ้น ไม่ใช่แล้วยังออกมาแล้วยังยากคนที่เข้าใจ คำว่าไม่เข้าใจในคำชี้แจง

ของท่านรัฐมนตรีดังที่กระผมได้กราบเรียนแล้วในคำชี้แจงของท่าน ดังที่ผมได้ยกตัวอย่างว่าให้ท่านประธานชี้แจงผมสิครับว่า ท่านประธานเข้าใจอย่างไร แล้วผมจะเข้าใจตามท่านประธาน

ประการที่ ๕ เมื่อมีความไม่เข้าใจในคำชี้แจง ชัดความสามารถของคนก็ต้องมีระดับจำกัด ผมไม่ใช่ที่ผมคิดว่าผมเป็นคนวิเศษวิโสไปเกินกว่าคนอื่นเขา แต่ถ้าหากผมมีความไม่เข้าใจแล้วผมจะแปรญัตติได้อย่างไร ท่านประธานครับ มันแปรญัตติไม่ได้ไม่ว่ากรณีใด ๆ ถ้าหากไม่มีความเข้าใจแล้วจะแปรญัตติอย่างไร แปรญัตติแล้วความหมายของตัวเองที่จะแปรญัตติจะอธิบายให้เพื่อนได้ฟังว่าอย่างไร แล้วผลของการแปรญัตติ บังเอิญผมแปรฯ ส่งเดช สภาเอาด้วย เวลาที่ผลสภาพที่บังคับโดยใช้เป็นกฎหมายนั้นก็อาจจะใช้บังคับไม่ได้ หรือบังคับได้แต่มันไม่ดีเท่าที่ควร แล้วความรักชาติมันสิ้นสุดตรงนี้หรือ

ประการที่ ๕ ท่านประธานครับ ท่านประธานนี้ผมคิดว่า ท่านประธานบอกว่าถ้าหากไม่มีคนแปรญัตติก็ต้องลงมติกันว่าจะเห็นชอบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านประยุทธ์ครับ ผมไม่ใช่ว่ามีความเห็นชอบ คือถ้าหากไม่มีการแปรญติ ก็หมายความว่าไม่มีผู้ติฉินแปรญติ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ผมอยากแปรญติ แต่ไม่รู้จะแปรญติอย่างไร เพราะไม่เข้าใจ ท่านประธานจะให้ทำอย่างไร ท่านประธานครับ ถ้าหากผมมีความเข้าใจสักนิดหนึ่ง ผมรู้ ผมเคยทักท้วง ผมเคยบอกว่าหาผู้เชี่ยวชาญความรู้ออกมา ผมไม่อยากจะย้อนเหมือนท่านสมาชิกบางท่านที่จะต้องย้อนไปบอกว่า ผมจะทำอย่างไร เพราะผมแนะนำไปแล้วหลายครั้ง เมื่อผมไม่มีความสามารถที่จะรับรู้ในคำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีได้ ไม่ใช่ผมเพียงคนเดียวหรอกครับ ท่านประธาน ผมว่าสมาชิกด้วย แปรฯ ไม่ออก ฟังไม่ได้ ฟังไม่เข้าใจ รวมทั้งท่านประธานดังที่กระผมชี้ด้วย ท่านก็คงไม่เข้าใจเหมือนผมไม่เข้าใจ เมื่อไม่เข้าใจแล้วจะแปรญติอย่างไร เมื่อไม่แปรญติ ท่านประธานเหมือนจะสรุปว่า ถ้าหากไม่มีการแปรญติ เมื่อเป็นการพิจารณา ๓ วาระเต็มสภา ท่านก็บอกว่าจะโหวตให้ความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ ถ้าท่านจะเอาอย่างนั้น ผมจะอนุมานได้ว่า ความอลเวงเกิดขึ้น ความที่ท่านประธานทำหน้าที่ในที่ประชุมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผมต้องชมเชยประธานและรองประธานชุดนี้มาตลอด แต่ความมีประสิทธิภาพอันนั้นกำลังถดถอยไปครับ ท่านประธานครับ ผมคิดว่าถ้าหากจะดันทุรังนี้ ผมคิดว่าอลเวงเกิดขึ้นแน่ ผมไม่ใช่เป็นคนขี้แพ้ แต่ผมจะชี้ให้เห็นได้เลยครับว่า ถ้าจะดันทุรังอันนั้น ท่านประธานก็คงจะสังเกตดูจากมติของฝั่งนั้นก็เพียง ๑๖๑ แต่ผมไม่แน่ใจว่าตรงนี้ความรักชาติเหลือถึง ๑๖๑ หรือไม่ชอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกที่เคารพครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนอย่างนั้นนะครับ จากที่ท่านสมาชิกอภิปรายมา ผมจับได้แบบนี้ครับ ท่านดอกเตอร์มานะบอกว่า วิชิตศึกษาไม่ครอบคลุม การเสียภาษีปีผลระหว่างกลางเป็นอย่างไร ถ้าใครสะสมจะคิดกันอย่างไร จะกระทบกระเทือนอย่างไร ท่านพิระพันธ์ก็บอกว่า บางครั้งก็ใช้เงินปีภาษี บางครั้งคำพูดถ้อยคำไม่ถูกต้อง ภาษีต้องใช้แต่ปี ๒๕๒๔ มันจะขัดกันนะครับ เงินได้พึงประเมินเข้าใจกันอย่างไร ท่านประยุทธ์ก็บอกไม่เข้าใจ คำชี้แจงของท่านรัฐมนตรี ไม่เข้าใจก็เลย ไม่สามารถแปรญติได้ รัฐมนตรีก็ชี้แจงมา ถึงขณะนี้ผมขอกราบเรียนนะครับว่า

ผมพยายามตั้งใจฟัง ผมเรียนท่านสมาชิกไว้แล้วว่า ไม่มีใครจะมาบังคับประธาน กับรองประธานชุดนี้ได้ ไม่มีใครจะมาชี้นำได้ ผมต้องมีความอิสระในความคิด ของผมจริง ๆ และผมพร้อมที่จะให้ถูกวิพากษ์วิจารณ์ได้ เพราะฉะนั้นกราบเรียนว่า เมื่อท่านอภิปรายมาอย่างนี้ ท่านรัฐมนตรีจะชี้แจงตอบก็เชิญครับ

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม จาตุรนต์ ฉายแสง ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงการคลัง ขออนุญาตท่านประธานเรียนชี้แจงท่านสมาชิกด้วยความเคารพ อย่างยิ่ง ผมต้องขอภัยถ้าในบางประเด็นอธิบายแล้ว บางท่านอาจจะไม่เข้าใจ หรือเห็นไม่ตรงกัน บางครั้งโดยเฉพาะในเรื่องที่เป็นสูตรคณิตศาสตร์ บางท่าน ก็อาจจะเข้าใจได้ในทันที บางท่านก็อาจจะต้องทบทวนกันหลายครั้ง แล้วก็ เกิดความเข้าใจขึ้น ซึ่งก็ยังคงเป็นความบกพร่องของผมอยู่ด้วยในส่วนของกรอธิบาย ในบางเรื่อง แต่ว่าในบางเรื่องนั้นก็ได้อธิบายไปแล้ว ผมจะขอตอบคำถามเฉพาะ ในส่วนที่ถามมาในช่วงหลัง ๆ นี้

ประการแรกเรื่องสูตรที่เสนอนี้ไม่ครอบคลุม ก็ขอเรียนว่า ถ้าเป็นนิติบุคคลต่างประเทศ ที่ท่านถามว่า ถ้าเป็นนิติบุคคลต่างประเทศแล้วจะ ทำอย่างไร หากผู้ถือหุ้นเป็นคนไทย กฎหมายนี้พูดถึงเรื่องเงินได้ที่มาจากบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย เพราะฉะนั้นถ้ามีเงินปันผล ที่เป็นเงินได้ที่มาจากห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือบริษัทนิติบุคคลที่เป็นบริษัทต่างประเทศ ไม่ได้ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย จะไม่ได้รับเครดิตตามกฎหมายนี้ ตรงนี้เป็นเรื่องที่ ขณะนี้เราไม่ได้ปรับเรื่องนี้ เราไม่ได้กำลังต้องการว่า จะทำอย่างไรให้ เครดิตภาษีให้แก่คนที่ถือหุ้นในบริษัทต่างประเทศ เรากำลังคิดแก้สูตรใน การคำนวณว่า จะเครดิตเงินปันผลให้แก่บุคคลที่ได้รับเงินปันผลหรือได้รับส่วนแบ่ง จากบริษัทนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย -----

แต่ไม่มีสูตรที่ถูกต้อง จำเป็นต้องแก้สูตรให้ถูกต้อง ไม่ครอบคลุมก็ไม่ครอบคลุม ก็ถูกอยู่ แต่ว่าเป็นเรื่องที่เราไม่ได้เจตนาต้องการให้ไปครอบคลุม บริษัทต่างประเทศด้วย ส่วนเรื่องว่าบริษัทนิติบุคคลจะเสียอัตราภาษีต่าง ๆ กันไปแล้วจะทำอย่างไรนั้น นี่ไม่ได้กำลังเสนออัตราใดอัตราหนึ่ง นี่เป็นการตั้งสูตรขึ้นที่จะสามารถใช้กับบริษัทนิติบุคคลทั้งหลาย ถ้าหากว่ามีการปันผล หรือมีการแบ่งส่วนของกำไรมาให้บุคคล แล้วบุคคลจะต้องไปเสียภาษีเงินได้บุคคล เมื่อไรก็จะเครดิตภาษีให้เขา คิดอย่างไร คิดจากสูตรโดยเอาอัตราภาษีเงินได้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นต้องเสียมาเป็นตัวตั้งในการคำนวณ เพราะฉะนั้น ท่านจะบอกว่า มีอัตราต่าง ๆ กัน หลาย ๆ อัตรา เสียกันหลายแบบ ถ้าไม่เข้าข่ายนี้ ก็เป็นอันว่าไม่ได้เครดิตตามกฎหมายนี้ ถ้าเข้าข่ายตามกฎหมายนี้ก็จะได้เครดิตตามกฎหมายนี้ นี่ก็เป็นเรื่องเท่านั้น ส่วนว่าจ่ายเงินปันผลกลางทาง แล้วท่านถามว่าบริษัทจะไม่กล้าคิดว่า กิจกรรมปกติมีกำไรเท่าไร กิจกรรมวิเทศชนกมีกำไรเท่าไร ก็เลยจะไม่ปันผล หรือปันผลแล้วไม่อยากจะคิดตรงนี้เพราะกลัวผิดกฎหมายนั้น ไม่อาจเป็นข้ออ้างของบริษัทในเรื่องของความยุ่งยากหรือไม่ยุ่งยาก บริษัทถ้าจะปันผลก็มีหน้าที่ต้องคำนวณแต่ละบัญชีว่า มีกำไรแล้วเท่าไร จะปันผลเท่าไร นี่ยังเป็นหน้าที่ เพราะเจตนาของกฎหมายนี้ต้องการบังคับไว้ไม่ให้เลือกปันผลเฉพาะในส่วนที่จะได้ประโยชน์จากการเครดิตมาก ๆ ในกรณีของบุคคล เมื่อบุคคลจะได้เครดิตจากรัฐบาล จากรัฐ เราไม่ต้องการให้เขาเล็งไปเลือกปันผลให้กันเฉพาะ ส่วนของกิจการที่ได้เครดิตมากก็คือ ในส่วนของกิจการที่เสียภาษีมาก ถ้าคิดตามสูตรนี้ ก็จะได้เครดิตมากตามไปด้วย อย่างนี้เราไม่ต้องการให้เกิดขึ้น จะบอกว่า มันยาก คำนวณยากเลยไม่คิดเดี๋ยวลัวผิดกฎหมายนั้น ไม่ใช่ข้ออ้าง หน้าที่ของบริษัทเวลาจะรับรองไปว่าได้ปันผลไปเท่าไร ก็ต้องรับรองให้ถูก นี่เป็นหน้าที่ทั่วไประยะแล้ว จะรับรองว่าปันผลให้ใครไปเท่าไรต้องรับรองให้ถูก และบัญชีเขาต้องบังคับให้แยกกันอยู่แล้ว บัญชีของวิเทศชนกอันหนึ่ง บัญชีของปกติอีกอันหนึ่ง ต้องแยกกันคำนวณ เพราะฉะนั้นก็ต้องมีหน้าที่แจ้งให้ถูกต้องตามจริงว่า ปันผลจากส่วนนี้ไปเท่าไร ท่านพูดไปถึงเงินได้ต่าง ๆ ที่บางท่านพูดไปถึงเงินได้ นี่ไม่ใช่กำลังคิดเรื่องเงินได้นิติบุคคล ท่านพูดว่าเงินได้นิติบุคคลมีต่าง ๆ กัน จะเป็นอย่างไร นี่ไม่ใช่เรื่องเงินได้นิติบุคคล เรากำลังพูดเรื่องจะคิดเงินได้ของบุคคลแต่โยงไปถึงเงินได้นิติบุคคล เรื่องที่ท่านถามเรื่องกำไรสะสมมีมิติของเวลาหลาย ๆ เวลาจะคิดอย่างไร ถ้าถามเรื่องเงินได้ของบริษัทนั้น เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ถ้าพูดเรื่องปันผลแล้วไม่ได้ซับซ้อนอะไร จะสะสมมานานเท่าไร

ที่เราสนใจคือสนใจว่าตอนที่ปันผลนี้ ปันผลเท่าไร ปันผลเท่าไรจากกิจการอะไร
 จากกิจการที่เสียอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล ๑๐ ก็คิดสูตรมา แล้วสูตรนั้นจะ
 คำนวณออกมาเป็น ๑ ใน ๔ ไปคำนวณเท่านั้นเอง เมื่อเป็นกำไรสะสม
 แล้วจะเป็นเรื่องสับสนยุ่งยากอะไร ในเรื่องที่ท่านพิจารณาพันธุ์ท่านถามเรื่อง
 ย้อนหลังหรือไม่นั้น ผมกราบเรียนได้ว่า ไม่ได้ย้อนหลัง ท่านพูดเรื่องปีภาษี
 ก็เข้าใจเรื่องปีภาษี -----

ที่บอกว่ากฎหมายนั้นเริ่มปี ๒๕๒๓ เป็นต้นไป นับแต่ปีภาษี ๒๕๒๓ เป็นต้นไป
 ปีภาษี ๒๕๒๕ เป็นต้นไป นั่นก็เป็นเรื่องของกฎหมายนั้นแต่ละเรื่องว่ากันไปว่า
 จะมาจาก ๒๕๒๓ มาจาก ๒๕๒๕ ก็ว่าไป แต่กฎหมายนี้เริ่มใช้บังคับนับจากวัน
 ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ปัญหาที่ท่านถามว่า ตามกฎหมายเหล่านั้น
 คิดปีภาษี ไม่ได้คิดจากแบบที่เรากำลังพูดว่า นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่ง
 จะทำให้มีการแบ่งเวลาในปีภาษีจาก ๑ มกราคมถึงสิ้นปี ออกเป็น ๒ ส่วน
 ส่วนก่อนกฎหมายนี้ใช้บังคับกับหลังที่กฎหมายนี้ประกาศใช้บังคับแล้ว ยังคิดปีภาษี
 อยู่หรือไม่ ก็ตอบได้ว่า เรื่องปีภาษียังคิดอยู่ไม่ได้เปลี่ยนแปลงอะไรไป เรื่อง
 ปีภาษีคิดอย่างไร ก็คิดคือว่า เวลาบุคคลจะไปเสียภาษีเงินได้ จะมีเงินปันผลมา
 มีที่มาของรายได้ อย่างอื่น ๆ แล้วเราจะเครดิตให้เขา เราต้องคิดเป็นปีภาษีอยู่ดี
 ก็คิดว่าจากวันที่ ๑ มกราคม ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีหนึ่งนั้น เขาได้เงินปันผล
 มาเท่าไร ได้เงินปันผลมาเท่าไรก็เอาสูตรไปคูณ เพื่อคิดว่าจะเครดิตให้เขาเท่าไร
 เมื่อเครดิตให้เขารวมกับเงินได้ต่าง ๆ แล้ว ก็ไปคิดภาษีเงินได้บุคคลของเขา
 คิดช่วงไหนบ้าง คิดทั้งปี คำว่าปีภาษีที่ท่านตั้งคำถามขึ้นมายังใช้ปีภาษีอยู่
 แต่กฎหมายนี้ออกมาแล้วมีผลอย่างไร มีผลคือใช้อัตราต่างกัน เนื่องจากเกิดสูตร
 ขึ้นมาแล้ว จะใช้คำนวณ ๓ ส่วน ๗ คิดตลอดตั้งแต่ ๑ มกราคม ๒๕๕๐ ถึง
 ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๐ ไม่ได้แล้ว เพราะปัจจุบันมีสูตรขึ้นมา สูตรนี้เดิมคิดว่า
 อยากจะให้คิดทั้งปีภาษีเลย คือ ๑ มกราคม ถึง ๓๑ ธันวาคม คิดสูตรนี้สูตรเดียว
 ก็มามีปัญหาว่า เกรงว่าจะไปมีผลกระทบย้อนหลัง ในเรื่องความผิดบ้าง ในเรื่อง
 คิด ๒ สูตร คิด ๒ สูตรที่ต่างกันนี้ มีผลก็คือว่า สูตรใหม่มันทำให้เครดิต
 ภาษีน้อยลง เมื่อก่อนเครดิตภาษีให้มากเกินกว่าที่ควรจะให้ พอคิดสูตรใหม่
 เครดิตภาษีน้อยลง ปัจจุบันก็ต้องคิด ๒ สูตร คิดปีภาษีตามเดิมนั้นแหละ แต่คิด
 ๒ สูตร ๑. มกราคม ถึงวันก่อนกฎหมายนี้ใช้บังคับ เมื่อใช้สูตรเข้าไป ไม่ใช่ใช้สูตร
 ก็คือจะใช้ ๓ ส่วน ๗ ตามกฎหมายเดิม หลังจากกฎหมายนี้ใช้บังคับ ก็ต้องคิดสูตร
 ขึ้นมา ถ้าเป็นบริษัทนิติบุคคลกิจการในส่วนที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลไว้ ๓๐
 สูตรก็จะออกมาเป็น ๓ ส่วน ๗ ถ้าเสียภาษีแค่ ๑๐ สูตรคำนวณแล้วออกมาเป็น
 ๑ ใน ๙ ไปคูณเงินปันผล ส่วนที่ได้มาหลังจากกฎหมายนี้ได้ใช้บังคับแล้ว ที่ท่าน
 บอกว่าถ้าตีความกฎหมายในทางเป็นคุณแล้วต้องย้อนหลังไปคืนนั้นไม่ใช่ประเด็น
 ในขณะนี้ไม่ใช่ประเด็น กฎหมายนี้เมื่อใช้แล้ว เราเกรงว่าจะมีผลย้อนหลังไป
 ทำให้คนที่เสียภาษี เดิมจะต้องเสียอัตราเดิม ได้คืนเครดิตภาษีอย่างเดิม ขอภัย
 เรื่องเครดิตภาษีจะได้เครดิตภาษีในอัตราเดิม ซึ่งค่อนข้างมาก ออกกฎหมายนี้

แล้วจะทำให้ได้เครดิตน้อยลง เราเลยไม่อยากให้ย้อนหลังไป แต่ไม่ได้
 หมายความว่า ดีความกันอย่างไรแล้ว ไปมีผลทำให้กฎหมายนี้ไปใช้บังคับ
 แล้วทำให้ต้องคืนเงินให้คนมากมาย ไม่มีทางเป็นไปได้เลย ในประเด็นนี้
 ไม่มีทางเป็นไปได้ว่า จะเกิดการตีความอะไรอย่างไรแล้ว จะต้องไปคืนเงิน
 ให้แก่คนที่เคยเสียมาก่อน เพราะเมื่อก่อนนั้นเขาได้เครดิตมากกว่ากฎหมายใหม่นี้
 อยู่แล้ว กฎหมายใหม่นี้มีแต่จะต้องให้เครดิตภาคน้อยลง เพราะฉะนั้นจะไม่มีทางไป
 ดีความอย่างไร แล้วจะไปเครดิตภาชน้อยลงให้เครดิตมากกว่าที่เป็นอยู่
 เพียงแต่เราได้เขียนจนชัดเจนแล้วว่า จะไม่ไปเครดิตให้น้อยลงสำหรับผู้
 คิดตามกฎหมายเก่า -----

เพราะฉะนั้นคำถามที่ท่านถามมาทั้งหมด ผมก็ยังคิดว่าน่าจะอธิบายได้ มีความชัดเจนอยู่ในตัว สูตรนี้ที่พูดกันบางครั้งไปพูดเป็นเรื่องการเสียภาษี ไปพูดในเรื่องของการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ไม่ใช่เรื่องนี้ ขณะนี้กำลังพูดเรื่องการเครดิตภาษีให้แก่บุคคล แล้วไม่มีสูตรที่ถูกต้อง แก้ประเด็นเดียวเรื่องสูตรสูตรที่มีเสียให้รัดกุม ส่วนสูตรเข้าใจยากอย่างไร ผมได้พยายามอธิบายไปแล้ว ๒ รอบ ๓ รอบ เข้าใจว่า ถ้ามีพื้นทางคณิตศาสตร์บ้าง อ่านแล้วจะเข้าใจได้ไม่ยากว่าสูตรต้องเป็นอย่างนี้ จะสังเกตได้ว่า ท่านที่รู้พอสมควรจนกระทั่งท่านที่เข้าใจเรื่องนั้นมาก ๆ นั้นอยู่ในที่ประชุมนี้หลายครั้ง ไม่เคยมีท่านใดที่ยกขึ้นมาแล้วบอกว่า สูตรนี้ผิด ต้องเขียนสูตรเป็นอย่างอื่น สูตรนี้ไม่ได้ผิด เพราะฉะนั้นบางครั้งถึงแม้ว่าถ้าหากว่าไปตั้งเป็นกรรมาธิการขึ้นมา ก็ไม่ได้จะช่วยว่าผู้ที่ยังไม่เข้าใจ อ่านแล้วยังไม่เข้าใจสูตรจะเข้าใจขึ้นได้ เพียงแต่ว่าการตั้งกรรมาธิการมีความจำเป็นในกรณีที่เราต้องการข้อมูลข้อเท็จจริง ต้องการให้เกิดความมั่นใจว่า สูตรอย่างนี้ เขียนนี้ถูกหรือผิด ในแง่ถูกหรือผิด ผมมั่นใจว่าถูกแน่นอน และผมมั่นใจว่าท่านที่รู้ซึ่งเป็นกรรมาธิการอยู่ด้วยกัน ท่านที่รู้ท่านที่เชี่ยวชาญมาท่านก็รู้ดีอยู่แล้ว สูตรที่เขียนมานี้ถูกต้องอยู่แล้ว ไม่มีทางเขียนเป็นอย่างอื่น เว้นแต่ว่าจะแก้โครงสร้างใหญ่กัน หมายถึงแก้เรื่องเครดิตภาษีกันใหม่ทั้งระบบ หมายถึงเรื่องเงินภาษี เงินได้นิติบุคคล ภาษีเงินได้นิติบุคคลทั้งเปลี่ยนระบบกันใหม่ ซึ่งไม่ใช่เรื่องในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็สนใจ ในส่วนนั้นยังไม่สามารถแก้ไขได้ เพราะไม่อยู่ในหลักการ หรือไม่อยู่ในเรื่องที่กำลังพิจารณาอยู่ ขอขอบคุณครับ ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านทิวา เงินยวง ประชาธิปัตย์ ยกมือ เชิญครับท่าน

นายทิวา เงินยวง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ผม ทิวา เงินยวง กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ผมพยายามตั้งใจฟัง และพยายามทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องสูตร ผมคิดว่าประเด็นเรื่องสูตร หรือสิ่งที่ทั้งฝ่ายค้านและรัฐบาลเห็นด้วยนั้น ตั้งแต่หลักการและสูตรคงไม่ใช่ข้อโต้เถียง แต่สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนว่า ที่ท่านรัฐมนตรีท่านตั้งข้อสังเกตเองว่า หรือได้อภิปรายเองว่า ต้องการข้อมูล ต้องการข้อเท็จจริง หรือสมาชิกผู้ทรงเกียรติบางท่านได้อภิปรายว่า ถึงไม่เข้าใจกฎหมายก็สามารถกรอกแบบฟอร์มเสียภาษีอะไรได้นั้น ผมอยากจะกราบเรียนว่า ในทางกฎหมายนั้น

เราถือว่าทุกอย่างต้องชัดแจ้ง ต้องประกาศให้ประชาชนทราบล่วงหน้าเป็นหลัก
 ทัว ๆ ไป ต้องชัดแจ้ง ประชาชนเข้าใจได้ ใช้บังคับเสมอไป ใช้ตลอดไป
 จนกว่าจะยกเลิก เพราะฉะนั้น ณ ตรงนี้ผมพยายามทำความเข้าใจจนครบ
 แต่คงไม่สามารถเข้าใจได้ทั้งหมด เพราะเชื่อว่าอันนี้เป็นในเชิงเทคนิค
 ในเรื่องภาษี และในประเด็นหลายประเด็นที่ตั้งคำถามไปนั้น บางประเด็น
 รัฐมนตรีท่านตอบได้ตรง บางประเด็นที่เป็นเรื่องที่ขยายผลออกไปอย่างเช่น
 ส.ส. มานะ ต้องขอภัยที่เอ่ยนาม ท่านได้ขยายไปถึงกิจการต่างประเทศ
 อะไรต่าง ๆ นั้น ผมนั่งฟังมาหลายชั่วโมงคิดว่า ถ้าเราแตกประเด็นออกไป
 หรือได้อภิปรายมากยิ่งขึ้นแล้ว เราพยายามสร้างความเข้าใจ แต่ทางออก
 ที่น่าจะเป็นไปได้และสามารถจะสร้างกฎหมายที่ทำให้เกิดความชัดเจน
 ความแน่นอน ประชาชนเข้าใจง่าย สมาชิกผู้ทรงเกียรติ ณ แ่งนี้ที่นั่งอยู่
 ในห้องประชุมนี้จำนวนเป็นร้อยคน หลายท่านยังยืนยันบอกว่า ยังไม่เข้าใจ
 ผมเองก็พยายามจะเข้าใจก็ยังไม่เข้าใจทั้งหมด เพราะฉะนั้นในเชิงภาษานั้น
 ผมเชื่อว่าเป็นเรื่องทางเทคนิคที่ต้องอาศัยความเห็นของผู้ชำนาญการ
 ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเรามีทางออกที่จะเปิดโอกาสให้คณะกรรมการธิการเต็มสภา
 แ่งนี้ สามารถที่จะตั้งคณะกรรมการที่จะศึกษาประเด็นใดประเด็นหนึ่งได้
 ตามข้อบังคับข้อ ๘๗ วรรคสาม -----

ซึ่ง ณ ตรงนี้ คณะกรรมาธิการที่ตั้งมาอาจจะเชิญผู้ชำนาญการจากกระทรวง การคลัง จากภาคเอกชน หรือจากผู้ประกอบการมาให้ความเห็น แล้วก็ จะได้ข้อมูล ข้อเท็จจริงที่สามารถจะอธิบายได้ในระยะเวลาอันสั้น ประเด็น หลาย ๆ ประเด็นที่อาจจะเพิ่มขึ้นมา ถ้ามีการอภิปรายกันต่อไปนั้น อาจจะทำให้ ประชาชนเกิดความสงสัยว่า ประเด็นต่าง ๆ นั้นเป็นอย่างไรแน่ ผมมองว่า สิ่งหนึ่งที่เห็นได้ชัดว่า ในทางปฏิบัติถ้ากฎหมายออกไปนั้นจะเกิดขึ้นได้ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับข้าราชการประจำที่ต้องนำไปปฏิบัติ ณ ตรงนี้ ผมอยากจะกราบเรียนว่า เมื่อข้อบังคับของสภานั้นเปิดช่องให้ที่จะสร้าง กฎหมายที่ดีที่มีคุณภาพ มีประสิทธิภาพ มีความชัดเจน ประชาชนอ่านแล้ว เข้าใจได้ สามารถกรอกได้ สามารถดำเนินการได้ สามารถไปเสียภาษีได้ เพราะบ้านเราปัจจุบันนี้ผู้ประกอบการทางด้านเศรษฐกิจนั้นมันหลากหลาย เศรษฐกิจเราขยายตัวในระยะที่ผ่านมา ๑๐ ปีนั้น มีทุกด้าน เพราะฉะนั้น การเสียภาษีวิธีคิดรายละเอียดผมคงไม่สามารถที่จะพูดได้ เพราะว่า ไม่ได้ชำนาญการทางด้านนี้ แต่ตั้งเป็นข้อสังเกตฝากเรียนท่านประธาน ถึงท่านรัฐมนตรีว่า กฎหมายทุกฉบับเป็นภารกิจของพวกเราที่จะออกไป ใช้บังคับกับประชาชนโดยทั่วไป เพราะฉะนั้นถ้ามีหลักมีเกณฑ์ทำความเข้าใจ กับประชาชนได้ง่าย ผมคิดว่านั้นละครับเป็นการพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ ของประเทศชาติ และประชาชน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านพิธีพินธุอีกครึ่งนะครับ ผมขออนุญาตกราบเรียน เพื่อนสมาชิกว่า ถ้าบังเอิญท่านใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษ ถ้าสามารถแปลภาษาไทย ได้ก็กรุณาด้วย เพื่อที่จะได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น เชิญครับท่านพิธีพินธุ

นายพิธีพินธุ สาลีรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ขอขอบคุณครับ ท่านประธาน ผม พิธีพินธุ สาลีรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร ประธานิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการ ท่านประธานครับ ผมต้องขอบพระคุณท่านประธาน จริง ๆ ครับ ฟังท่านพูดแล้วผมทราบว่าท่านเข้าใจปัญหา ผมไม่อยากจะพูด ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ท่านประธาน แต่หลายครั้งที่ท่านรัฐมนตรีตอบนั้นไม่ตรงประเด็น แล้วท่านก็ตอบขยายความมันเลยไปกันใหญ่ อย่างที่ท่านทิวาพูด เรื่องสูตรนั้น ผมคิดว่าคงไม่มีใครติดใจมากนักอยู่แล้วละครับ เพราะว่าทุกคนเข้าใจว่า สูตรนั้นถูก ไม่ผิด แล้วเราก็เข้าใจวิธีคิด ที่ผมพยายามถามท่าน บอกว่า ถ้ามีพื้นคำนวณ ท่านประธานครับ สมัยผมเรียนหนังสือผมได้วิชาหลักการฟัง

เต็มครับ ผมจับศิลป์-คำนวณ แล้วผมก็ได้เรียนกฎหมายภาษี และเป็น
ผู้พิพากษา แล้วก็เคยผ่านงานสรรพภาษีมา ถ้าท่านที่รับผิดชอบได้เคยผ่าน
สรรพภาษีมาบ้างก็คงจะเข้าใจกับผมได้ง่ายขึ้นเหมือนท่านประธาน
ท่านประธานครับ ผมขอกราบเรียนอย่างนี้ครับ ผมถามสั้น ๆ ง่าย ๆ
มาตรา ๔๗ ทวิใหม่นี้ คนที่มีภาษีเงินได้ที่เป็นเงินปันผลตามมาตรา ๔๐ ข นั้น
ที่เขาขายหุ้นเสียภาษีประจำปีภาษี ๒๕๓๙ ภายหลังจากที่กฎหมายนี้มีผลใช้บังคับ
จะต้องถูกบังคับตามกฎหมายใหม่นี้หรือไม่ ผมขอคำถามนี้ก่อนครับ ขอสั้น ๆ
ง่าย ๆ เท่านั้นละครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านมานะ เชิญครับ

นายมานะ มหาสุวีระชัย (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ
ผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีอาจจะเป็นอยู่ในกลุ่มสุจริตชนที่ไม่เคยรอกการขอ
เครดิตภาษี เพราะว่าท่านอาจจะเห็นว่ามันน่าเบื่อ มันยาก คือผมจะ
ตรงประเด็นที่ท่านพูด เมื่อสักครู่นี้ท่านตอบมาในเรื่องของเงินกำไรสะสม
ผมไม่สับสนครับ เงินกำไรสะสมที่ท่านพูดนี้คือ เอาไปปันผลที่จะได้จาก
เงินกำไรสะสม ท่านบอกว่า ก็ปันไปเลย ถูกต้อง ผมไม่ได้ตั้งใจประเด็นนั้น
ผมคิดว่า เงินปันผลที่ปันไปนั้นมันมาจากกิจการที่มีการเสียภาษีนี้หลายอัตรา
แล้วสะสมกันมาหลายปี เพราะฉะนั้นตอนที่ท่านปันผลออกไป บริษัทหรือ
นิติบุคคลนั้นจะกำหนดสัดส่วนของเครดิตภาษีที่แตกต่างกันอย่างไร จุดนี้ต่างหาก
ที่ผมตั้งใจ แล้วท่านไม่ได้ชี้แจงท่านไปอีกเรื่องหนึ่ง แล้วเรื่องของเงินปันผล
ระหว่างการ ถ้าท่านตอบแบบที่ท่านว่าก็คือ ทำไปเลย แล้วสุดท้ายก็มาว่ากัน
ผมจะชี้ให้เห็นนะครับว่า ถ้าทำแบบนั้นผิดกฎหมายทันที -----

เพราะว่าเงินปันผลระหว่างการที่จ่าย สมมุติว่าจ่ายปีนี้ จ่ายปีนี้นั้นจะไปขึ้น
ภาษีของปีหน้า ถูกไหมครับท่านประธาน จะขึ้นภาษีวันที่ ๓๑ อย่างช้าสุด ๓๑
มีนาคม ปี ๒๕๕๑ แต่เงินปันผลของงบทั้งหมดของปีนี้จะไปจ่ายปันผลปีหน้า แล้ว
จะต้องไปขึ้นเครดิตภาษีปี ๒๕๕๒ ที่นี้ตอนท่านจ่ายเงินปันผลระหว่างการออกไป
ท่านยังไม่ทราบสัดส่วนของกิจกรรมแต่ละกิจกรรม ถูกไหมครับ แล้วที่นี้พอท่าน
ไปรวมกับเงินปันผลที่ครบปีแล้วที่ไปดีแคลร์ (Declare) กันปีหน้า จะทำให้
สัดส่วนของการคิดเครดิตภาษีไม่ถูกต้องตามข้อเท็จจริง เพราะว่าสัดส่วน
ของเงินปันผลระหว่างการทำกำหนดให้มันจะแตกต่างกับสัดส่วนของเครดิตภาษี
หลังจากที่ได้มีการคำนวณจริง พอไม่มีการคำนวณจริงอย่างนี้ ถ้าโดยเจตนารมณ์
ของกฎหมายทุกคนคิดว่าควรจะเป็นเท่าไร แต่มันจะแตกต่างจากข้อบัญญัติ
ในกฎหมาย ท่านรัฐมนตรีอาจจะทราบ แต่ผมอยากจะถามว่าเจ้าหน้าที่ของ
สรรพากรที่ดูแล ที่ตรวจสอบจะเข้าใจหรือไม่ เพราะผมก็เคยเจอด้วยตัวเอง
เขาบอกว่าเครดิตภาษี ๓๐ เปอร์เซนต์ถูกต้องแล้ว จริง ๆ ไม่ใช่ มันเครดิต
๒๓ เปอร์เซนต์ ตอนหลังเดิมทีก่อนจะมี ๓ ส่วน ๗ นั้นะครับ เขาให้เครดิตภาษี
๓๐ เปอร์เซนต์ ซึ่งไม่รู้เกิดมาจากหลักการอะไร เพราะฉะนั้นตรงนี้ต่างหาก
ที่ผมคิดว่ามันจะต้องมีความกระจ่าง แล้วไม่อยากจะให้มีการเกิดปัญหา ตรงนี้
ถ้าท่านตอบอย่างนี้ ผมก็ต้องถามไปแบบนี้ว่า การจ่ายเงินปันผลระหว่างการที่มี
สัดส่วนคลาดเคลื่อนกับการจ่ายเงินปันผลหลังจากสิ้นปี มันจะทำให้การคำนวณภาษี
ที่ถูกหักจริง กับการกำหนดเครดิตภาษีตามเจตนารมณ์ของกฎหมายนี้ไม่ตรงกัน
แล้วจะทำกันอย่างไรครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
ท่านรัฐมนตรีครับ ท่านจะชี้แจงตรงประเด็นในคำถามที่ทั้ง ๒ ท่านได้ถามมา

นายวิชัย ชัยจิตวิมลกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ

ขออนุญาต

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
เดี๋ยวท่านวิชัยนั่งก่อนครับ คือเขาถามตรงประเด็นสั้น ๆ ถ้าท่านตอบอาจจะ
ได้เข้าใจเลยไม่ต้องไปฟังอื่น แต่ถ้าท่านไม่ตอบ เชิญท่านคุณหมอวิชัยครับ

นายวิชัย ชัยจิตวิมลกุล (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ผม วิชัย ชัยจิตวิมลกุล ส.ส. อุดรธานี พรรคความหวังใหม่
ในฐานะกรรมาธิการ ผมเรียนอย่างนี้ครับ ท่านประธาน จริง ๆ แล้วในตอน
นี้เป็นเรื่องของการที่จะแปรญัตติ แต่กระผมเห็นด้วยที่ท่านสมาชิกหรือกรรมาธิการนั้น

จะมีโอกาสซักถามท่านรัฐมนตรี ผมเองศึกษาเรื่องนี้อยู่ ใช้ระยะเวลาหนึ่ง
 เพื่อจะดูว่า ที่เขียนไว้ในมาตรา ๕๗ ทวิ ใหม่ มีข้อเปลี่ยนแปลงจากอันเก่าเท่าไร
 แล้วฟังการอภิปรายตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ที่จริงหลายชั่วโมงแล้วละครับ
 ที่จริงไม่ยากหรอกครับ คืออย่าทำให้มันยาก ผมรับรองได้ว่ากฎหมายใหม่จะไม่ทำ
 ให้ประชาชนทั่วประเทศได้เสียภาษีแตกต่างจากที่เป็นอยู่เท่าที่เป็นอยู่จริง
 แต่จะเกิดผลกระทบบ้างในกลุ่มซึ่งทำเกี่ยวกับธุรกิจ ซึ่งเกี่ยวกับเรื่องในแบงก์
 บี.ไอ.บี.เอฟ. (BIBF) วิเทศธนกิจแน่นอน เพราะเนื่องจากในอดีตนั้น
 ตามมาตรา ๑๗ ทวิเดิม มีการคืนภาษีหรือเครดิตภาษีนั่น ๓ ส่วน ๗ คือประมาณ
 ๓ ใน ๗ ของทั้งหมดที่จะต้องคืน แล้วพอคืนกลับไปให้กับผู้ซึ่งถือหุ้นของบริษัท
 กระผมเรียนว่าจะต้องอธิบายนิดหนึ่ง ผมไม่ได้ตอบแทนท่านรัฐมนตรีนะครับ
 แต่ตามความเข้าใจของผม เพราะผมเชื่อว่าท่านสมาชิกซึ่งอภิปรายนั้นหวังดี
 ต่อบ้านเมืองทั้งนั้น แต่ว่าความหวังดีของท่านนั้น บางทีท่านก็พูดยาวไปจน
 เข้าป่าเข้าดงก็มี แล้วก็เรียนได้ว่า จริง ๆ แล้วมันไม่ยากหรอกครับ มันเท่าเดิม
 นั้นแหละครับ เพียงแต่ในกลุ่มซึ่งกระทบ แน่นนอนครับ กลุ่มซึ่งถือหุ้นบริษัทที่เกี่ยวข้อง
 กับการทำธุรกิจกับต่างประเทศ หรือการ บี.ไอ.บี.เอฟ. ซึ่งคืนภาษีในปัจจุบันนี้
 ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ให้ภาษีเงินได้ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วส่วนของผู้ที่ถือหุ้นได้รับคืน
 ภาษี ๓ ส่วน ๗ ของเงินทั้งหมดแล้ว มันมากกว่าเงินภาษีที่ต้องได้เครดิต
 เครดิตภาษีที่ได้มันมากกว่าที่ต้องเสียจริง เรียนได้ว่าตรงนี้เท่านั้นเอง ถ้าเกิด
 เราใช้สัดส่วนว่า คิดตามความเป็นจริงครับ ผมขอยกตัวอย่าง บริษัท นาย ก
 ขออนุญาตท่านประธานนิดหนึ่งนะครับ เพราะผมเชื่อว่าท่านสมาชิกหลายท่าน
 ตอนแรกก็งงเหมือนผมนี้แหละ แต่เมื่อเราศึกษาจริง ๆ แล้วไม่จำเป็นต้องงงนะครับ
 ท่านประธานครับ มีกำไร ๑ ล้านบาท เสียภาษี ๑๐ เปอร์เซ็นต์ จะได้รับ ต้องเสีย
 ๑ แสนบาท อย่างนั้นผลลัพธ์ที่จะต้องนำมาแบ่งปันกันคือ ๙ แสนบาท
 ในอดีตนั้นจะได้เครดิตภาษี ๓ ส่วน ๗ คูณกับ ๙ แสนบาท ก็ประมาณ
 ๙๗๐,๐๐๐ กว่าบาท นี่ก็คือภาษีที่ต้องได้รับคืน แต่ปรากฏว่าในกฎหมายใหม่
 เขาจะได้รับคืนเพียง ๑๐ ๑๐ นี่คือภาษีเงินได้ หักด้วย ๑๐๐ ลบด้วย ๑๐ ก็คือ
 ๙๐ คูณกับจำนวนเงินได้ที่ได้เข้ามาจริง คือ ๙ แสนบาท เท่ากับ ๑ แสนบาท
 เท่านั้นเอง เขาจะได้เครดิตภาษีเพียง ๑ แสนบาท แต่ในกฎหมายเก่าเขาจะได้ถึง
 ๓๗๐,๐๐๐ บาทนี้แหละครับ ทำให้รัฐเสียประโยชน์ในตรงนี้ -----

กระผมเรียนว่ายิ่งมาตรา ๕ ยิ่งง่ายใหญ่เลย ที่ท่านประยุทธ์ไม่เข้าใจ
ขออนุญาตที่ต้องเอ่ยนามท่าน มาตรา ๕ คือการที่จะคืนภาษี ใครเสียเงินนั้น
ก็คืนส่วนที่เกินไปเท่านั้นเอง ผมไม่อยากจะให้ความให้ยาก ผมไม่ใช่หนักกฎหมาย
ท่านอย่าหัวเราะผม เพราะว่าผมเป็นหมอเท่านั้น แต่ผมคิดว่าเรื่องนี้ใครที่
พอจะมีพื้นทางคำนวณอยู่บ้างก็น่าจะเข้าใจ อย่าทำให้เรื่องยากเลยครับ
จริง ๆ แล้วมันนิดเดียวเท่านั้น ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นเพื่อบ้านเมืองทั้งนั้น
แล้วเรียนว่าไม่ใช่การแก้อาชีพเรื่องของรายรับ หรือภาษีเงินได้ทั้งระบบคืน
ทั้งหมด ไม่ใช่ จริง ๆ แล้ว นิดเดียว ท่านประธาน ผมเรียนได้ว่าผมเข้าใจ
แล้วผมเชื่อว่าพวกเราก็อบทั้งหมดนี้เข้าใจ ผมไม่อยากจะให้เรื่องมันยุ่งยาก
กว่านี้ ขอบพระคุณ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านธวัชชัย

นายธวัชชัย สัจจุกุล (กรุงเทพมหานคร) : ขอบพระคุณครับ
ท่านประธาน ผม ธวัชชัย สัจจุกุล ประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร
ผมเพิ่งเข้ามาในสภา ๒ เดือน ขึ้นชมครับ ว่านี่คือที่รวมของตัวแทน
ประชาชนมาทำงานเพื่อประเทศชาติ ขณะเดียวกันกับที่ผมนั่งฟังอยู่
๓ ชั่วโมง ผมปรึกษาหารือ ประชุมหารือกับที่ผมนั่งฟังอยู่
ผมไม่เข้าใจ ผมคิดว่าการที่เรามายืนกันอยู่ตรงนี้ว่าใครผิดใครถูก คนโน้น
พูดอย่างนี้ คนนี้พูดอย่างนั้น ผมว่าเสียเวลาเสียประโยชน์ประเทศชาติ
เท่าที่ผมอ่านในระเบียบวาระมีร่างพระราชบัญญัติรออยู่เยอะแยะ ผมว่า
พูดกันไป ๓ วัน ๓ คืน ก็ไม่จบ เอากันตรง ๆ เลยกว่า ถ้ารัฐบาลต้องไปนั่ง
เป็นรัฐมนตรีอยู่ ๕๐ กว่าคน ต้องไปทำอะไรอยู่ แล้วเรายืนกันเรื่องพวกนี้
ต้องมานั่งนับองค์ประชุมกันทุกครั้งที่เราประชุม ผมว่าสภาไม่ได้ประโยชน์
เท่าที่ผมดูมาผมประหลาดใจ ผมอยู่พรรคฝ่ายค้าน ใช้ว่าฝ่ายค้านวันนี้ดี
อย่างนี้เชียวหรือ คือเราไม่เคยทำอะไรเลย อะไรที่เป็นผลประโยชน์ของ
ประเทศชาติ เราให้ความร่วมมือตลอดทำทุกอย่าง แต่ประเด็นเรื่อง
กฎหมายซึ่งเป็นเรื่องของประเทศชาติ เรื่องของประชาชน ประเด็นที่
ฟังกันมาฟังกันไป พูดกันไปพูดกันมา ผมเองผมก็ฟังไม่รู้เรื่อง ที่จะให้
ผู้เชี่ยวชาญไปนั่งเขียนกันเถาะ ว่าที่ท่านเพื่อนสมาชิกความหวังใหม่ว่ามา
ผมก็ว่ามีประเด็น ที่ท่านพี่ระพีพันธุ์ว่ามา ผมก็ว่ามีประเด็น ที่ใครต่อใคร
ว่าผมก็ว่ามีประเด็น แต่พูดกันอยู่ตรงนี้นั้นหาข้อยุติไม่ได้ ถ้าเราจะมา

ลากว่า โอ.เค. หยุดอภิปราย ยกมือ ก็จะเจอปัญหาอย่างวันพุธที่แล้วอีก แล้ววันพุธหน้าก็จะเกิดเหตุการณ์อย่างนี้อีก แล้วก็อีกก็วันพุธ มีร่างพระราชบัญญัติ รอยุ่อีกก็จับ ผมว่าเรามาดู ๆ กันว่าเป็นตัวแทนประชาชน ทำงานเพื่อ ประเทศชาติเถอะครับ อะไรที่เป็นผลประโยชน์ประเทศชาติ ถ้าเป็นปัญหา ประเด็นที่ต้องใช้เวลา เสียเวลาอีก ๒ - ๓ วัน ก็ควรจะยอมเสีย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีจำลองครับ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ผมเองก็ฟังมาตลอด แล้วผมเชื่อโดยสุจริตใจว่า ทุกฝ่ายมีความต้องการจุดเป้าประสงค์เดียวกันคือ หาประโยชน์สูงสุดให้แก่บ้านเมือง เราผมเชื่อว่าเป็นหน้าที่ตัดสินใจของคณะกรรมการทั้งหมดที่อยู่ในสภา มีใช่เป็น เรื่องของรัฐบาล ไม่ใช่เป็นของรัฐมนตรี หรือไม่ใช่เป็นของสมาชิกท่านใดท่านหนึ่ง ผมดูแล้วปัญหาคงอยู่ที่ว่า ประเด็นที่เราพูดกันอยู่มาตลอดตั้งแต่สัปดาห์ที่แล้ว ก็คือเรื่องในมาตรา ๓ นี้เอง แต่ก็ยังพยายามจับประเด็นดูนะครับว่า ประเด็นที่น่าจะเป็นประเด็นปัญหาจริง ๆ แต่ละคนที่ยกขึ้นมาก็ล้วนหลากหลาย ก็ยังไม่ทราบว่าประเด็นที่แท้จริงที่ยังเป็นปัญหายู่นี้เป็นปัญหาอะไรบ้าง ที่เราจะสามารถดำเนินการโดยอาศัยข้อบังคับที่มีอยู่ไปดำเนินการได้ ผมคิดว่า ถ้าหากว่าจะทำได้ในฐานะที่ในความเห็นส่วนตัวก็คือว่า ถ้าสิ่งที่เรามองเห็น อยู่ตรงนี้เป็นปัญหายู่ ก็น่าที่จะต้องขมวดประเด็นปัญหาให้ชัดเจนว่า ประเด็น ที่จะต้องไปศึกษาหรือไม่เข้าใจนั้น เป็นปัญหาสำคัญอะไรบ้าง เพราะฉะนั้นแล้ว สภาแห่งนี้ถ้าหากจะมีทางออกโดยวิธีการร่วมกันคือ ตั้งคณะกรรมการไปศึกษา ปัญหาใดปัญหาหนึ่งที่ท่านอดีตรัฐมนตรีประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ได้เคยเสนอไว้ ก็เป็นทางออกทางหนึ่ง -----

เพราะฉะนั้นหากจะทำในจุดนี้ กระผมเองก็คิดว่าจะเป็นทางหนึ่งที่จะทำให้เราสามารถดำเนินการไปโดยราบรื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรามีกฎหมายอื่นที่รอ อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติสักครู่นี้ ไม่ว่ากฎหมายที่ผ่านวาระที่ ๒ มาแล้ว ผมได้หาหรือทางข้างล่างนี้แล้ว ผมคิดว่าท่านผู้ที่มีความคิดว่ามีปัญหานั้น ควรจะกำหนดประเด็นให้ชัดเจน เพื่อเราจะได้พิจารณาว่า ประเด็นที่ท่านอยากจะทำให้ไปศึกษา หรือจะดำเนินการร่วมกันในการที่จะศึกษาข้อเท็จจริงนั้น มีอะไรบ้าง แล้วเราถึงจะได้กำหนดประเด็นกันได้ว่า เราสมควรหรือไม่สมควรที่จะต้องไปตั้งกรรมาธิการดังที่ท่านว่า แต่ถ้าประเด็นที่กำหนดขึ้นมาแล้ว สถานี้ก็จะเป็นผู้วินิจฉัยว่า สมควรที่จะไปศึกษาในประเด็นนั้นหรือไม่ หากว่าสมาชิกส่วนใหญ่เห็นว่าน่าจะไปศึกษาในประเด็นนั้น ๆ ก็จะได้ตั้งกรรมาธิการร่วมกันไปศึกษา หากสภาไม่เห็นด้วยก็เป็นเรื่องอีกเรื่องหนึ่ง ผมกราบเรียนว่า เราควรจะต้องสรุปนิติปัญหาเหล่านี้ได้โดยวิธีการขมวดประเด็นเหล่านี้เสีย โดยเฉพาะท่านประธานก็ดี หรือท่านสมาชิกที่ประสงค์จะให้ศึกษาและดำเนินการ เราจะได้วินิจฉัยไปในแนวทางที่หาทางออก ไม่ใช่เราล่องลอยอยู่ในอ่างวนไปวนมาอยู่อย่างนี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกที่เคารพครับ ผมต้องขอขอบคุณท่านวิชิตชัย สัจจุกลที่เราไม่อยากจะเห็นเรื่องของการนับองค์ประชุมต่าง ๆ ภาพของสภา แล้วก็ต้องขอขอบคุณท่านจำลองที่หาทางออก อยากจะกราบเรียนว่า เมื่อเข้าก็ได้คุยกันอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นผมเรียนว่า ท่านที่ว่าจะไปศึกษาในเรื่องอะไร เชิญท่านประยุทธ์แล้วท่านดอกเตอร์มานะ แล้วก็ท่านพีระพันธุ์ จะศึกษาในประเด็นไหน ข้อไหนก็เสนอมา เพื่อจะพิจารณาร่วมกัน เชิญครับ ท่านประยุทธ์

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (ผู้หาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทย จังหวัดมหาสารคาม ก็เห็นที่จะพบทางออกกันได้บ้างแล้ว ตามที่ท่าน ขอประทานโทษ ท่านรัฐมนตรีจำลอง ดูเหมือนว่า เราก็จะพูดถึงข้อบังคับ ข้อ ๘๗ วรรคสาม แต่ที่ข้อ ๘๗ วรรคสาม มันจะต้องกำหนดประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้น ถ้าหากจะให้ผมกำหนดในประเด็นเท่าที่กระผมจับประเด็นได้ คือ

ประการที่ ๑ เป็นประเด็นปัญหานั้นครับ ตามมาตรา ๓ ที่ให้ยกเลิกมาตรา ๘๗ ทวิ ออก มันหมายถึงในกรณีที่เกิดความสับสนอยู่ก็คือ วิธีการ

คำนวณเครดิตภาษี ใช้คำว่า วิธีการคำนวณเครดิตภาษี ตามมาตรา ๓

ประการที่ ๒ ดูเหมือนก็จะให้กล่าวล้าลงไปถึงประเด็นที่เกิดปัญหาในมาตรา ๕ ในกรณีที่ประโยคสุดท้ายบอกว่า ให้ผู้จ่ายเงินได้รับผิดเป็นจำนวนเงินเท่ากับ ท่านประธานครับ ตรงนี้ก็เป็นประเด็นที่จะต้องชี้ว่า ผิดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือไม่ ผิดตามประมวลกฎหมายอาญาหรือไม่ ผมก็ถามนอกกรอบกับท่านรัฐมนตรีโกศล บอกว่าไม่ใช่ทั้งคู่ แล้วผิดตามประมวลรัษฎากรหรือไม่ ก็บอกไม่ใช่อีก ท่านก็ถามผู้รู้ทางด้านกฎหมาย หลายคนก็ตอบยังไม่ได้ตรงนี้ ต้องมีประเด็นว่า การรับผิดดังกล่าวในมาตรา ๕ นั้นมีผลอย่างไร นี่คือประเด็นปัญหา ถ้าหากท่านประธานในฐานะที่เป็นผู้รู้ทางการเมือง เชี่ยวชาญในทางสภาอยู่แล้ว และเป็นนักกฎหมายด้วย ผมคิดว่าประเด็น ๒ ประเด็นนี้ก็คงจะเป็นประเด็นที่นำไปสู่การพิจารณาในการตั้งคณะกรรมการตามข้อ ๔๗ วรรคสาม ซึ่งผมเอง ผมก็ได้เรียนท่านเป็นการส่วนตัวแล้ว เรียนท่านทางฝ่ายรัฐบาลเป็นการส่วนตัวแล้วหลายครั้ง ผมอยากจะให้ความร่วมมือครับ ท่านประธานครับ ผมขอกำหนด ๒ ประเด็นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านจूरินทร์มีประเด็นอะไร เชิญครับ

นายจूरินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ (พ้งงา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จूरินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ จังหวัดพ้งงา พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่เหมาะสมในขณะนี้ที่จะได้พูดกันถึงแนวทางออกต่อการพิจารณากฎหมายในขณะนี้ ท่านรัฐมนตรีจำลอง ครุฑขุนทด เมื่อสักครู่ขออนุญาตที่เอ่ยนาม ท่านได้กรุณาถามว่า มีทางออกในประเด็นไหนอย่างไรบ้างที่จะได้ดำเนินการให้เป็นไปตามข้อบังคับท่านองนั้น ผมกราบเรียนว่า ข้อบังคับ ข้อ ๔๗ สามารถที่จะให้ทางออกต่อการพิจารณาต่อไปเพื่อให้เกิดความราบรื่นและรวดเร็วขึ้น และจะได้นำกฎหมายฉบับต่อ ๆ ไปมาพิจารณาในที่ประชุมวันนี้ได้ นั่นก็คือว่า ข้อบังคับ ข้อ ๔๗ นั้น ได้กำหนดไว้ว่าการพิจารณาในวาระที่ ๒ ซึ่งเรากำลังทำอยู่เดี๋ยวนี ให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโดยคณะกรรมการที่สภาตั้ง หรือกรรมาธิการเต็มสภานั้น หมายความว่าขณะนี้เรากำลังตั้งคณะกรรมการเต็มสภา การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโดยกรรมาธิการเต็มสภานั้น สภาจะตั้งกรรมาธิการเพื่อพิจารณาปัญหาใดโดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัตินั้นก็ได้ -----

หมายความว่าในการพิจารณาขณะนี้ ถ้าที่ประชุมนี้ในฐานะกรรมาธิการเต็มสภา จะกรุณาตั้งคณะกรรมาธิการขึ้นมาเพื่อพิจารณาปัญหาใดเป็นการเฉพาะเกี่ยวกับการพิจารณากฎหมายนี้ก็สามารรถทำได้ แต่ว่าที่ท่านรัฐมนตรีจำลองได้กรุณาทามเมื่อสักครู่ ท่านถามว่า เราจะให้พิจารณาปัญหาใด ในประเด็นใด ขอให้ได้กรุณาชี้แจงในที่ประชุม ผมคิดว่าความจริงถ้าจะพูดกันถึงประเด็นปัญหา คงจะมีหลายประเด็นปัญหาที่เดี๋ยวกจะให้พิจารณา เช่น อย่างที่ท่านรัฐมนตรีประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ได้กรุณาเริ่มต้นไว้เมื่อสักครู่ และผมก็เชื่อว่ายังมีเพื่อนสมาชิกอีกหลายท่านที่จะลุกขึ้นเสนอประเด็น แต่กระผมคิดว่า ถ้าหากว่าเราจะได้กำหนดประเด็นลักษณะของปัญหาให้กระชับเข้ามาเป็นลักษณะกว้าง ก็สามารรถที่จะทำได้ เพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการพิจารณา นั่นก็คือว่าเราอาจจะกำหนดว่า ให้ตั้งคณะกรรมาธิการขึ้นมาเพื่อพิจารณาปัญหาในเรื่องของการแปรรูปนิติกฎหมายฉบับนี้ ในมาตรา ๓ มาตรา ๔ ก็สามารรถทำได้ แล้วก็ตั้งกรรมาธิการขึ้นมาเพื่อให้ไปดูรายละเอียดในมาตรา ๓ มาตรา ๔ ซึ่งในการตั้งคณะกรรมาธิการนี้ก็สามารถที่จะให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติจริง ๆ เช่น เจ้าหน้าที่จากกระทรวงการคลัง จากกรมสรรพากร ผู้ทรงคุณวุฒิจะได้เข้ามาชี้แจงต่อคณะกรรมาธิการในวงแคบวงเล็ก แล้วก็สามารรถตอบคำถามได้ ซึ่งผมคิดว่าจะก่อให้เกิดความเข้าใจที่รวดเร็ว ถ้าเราเกรงว่าจะใช้เวลาาน อาจจะกำหนดเวลาไว้ก็ได้ว่าอาจจะใช้เวลา ๗ วัน หรือ ๒ สัปดาห์ หรืออย่างไรก็แล้วแต่ แล้วก็ให้นำกลับมาสู่ที่ประชุมพิจารณาอีกครั้งหนึ่งในที่ประชุมนี้ ซึ่งผมคิดว่า ผลการพิจารณาของกรรมาธิการเป็นอย่างไร พวกเราก็พร้อมที่จะรับ เมื่อรับแล้วก็จะได้ผ่านวาระ ๓ ไปโดยราบรื่น แล้วจะได้ไม่เกิดปัญหาในเรื่องอื่น ๆ ติดตามมาเหมือนที่สมาชิกได้ตั้งข้อสังเกต กฎหมายฉบับต่อไปเราก็สามารถนำสู่การพิจารณาได้ เพราะฉะนั้นผมขอความกรุณานะครับ พวกเราก็พยายามประสานกับกรมการประสานงานของพรรคร่วมรัฐบาลกับพวกเราหลาย ๆ คนว่า ขอให้เส้นทางออกทางนี้เถอะ เพื่อให้ทุกอย่างเป็นไปโดยราบรื่น ขอขอบคุณ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านดอกเตอร์มานะ

นายมานะ มหาสุวีระชัย (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม มานะ มหาสุวีระชัย ส.ส. ศรีสะเกษ พรรคประชาธิปัตย์ ผมก็อยากจะขอตั้งประเด็น ๒ ประเด็น เพราะว่าอยากจะขอฝากไปยังรัฐบาลด้วยว่าจะมาคิดกันง่าย ๆ เดิมทีการคิดเครดิตภาษีมีอัตราเดี๋ยวมั่นง่าย ที่นี้ถ้ามันเกิน

กว่า ๑ อัตรา เป็น ๒ อัตรา ถ้าเริ่ม ๒ ท่านจะไปเทียบบัญญัติไตรยางค์ไม่ได้แล้ว
ท่านจะไปเดินล้อของเก่านั้นจะมีปัญหา เพราะฉะนั้นแนวทางนี้มันเป็นแนวทางที่
ไปแล้วเจอทางตัน ผมอยากจะขอฝากไว้ เพราะฉะนั้นประเด็นปัญหาที่ผมอยาก
จะให้มีการพิจารณาร่วมกันก็คือ

๑. ไม่ใช่คิดสูตรยากง่าย คือความยากง่ายในการที่จะกรอก
แบบฟอร์มการขอคืนภาษี เป็นสิ่งที่ผมตั้งใจที่จะให้สุจริตชน สุจริตชนนั้นะครับ
มีความกล้า มีความอยากที่จะขอคืนเครดิตภาษีอันพึงได้ที่เขาควรจะได้จากรัฐ
เพราะฉะนั้นรูปแบบของการคืนเครดิตภาษี จึงควรจะเป็นรูปแบบที่ง่ายต่อการ
ดำเนินการ ประเด็นนี้เราต้องพิจารณาร่วมกัน

ในประเด็นที่ ๒ คือวิธีปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย ผมยกประเด็น
ปัญหาการจ่ายเงินปันผลระหว่างการในข้อที่ ๑ หรือแม้แต่การจ่ายเงินปันผล
ระหว่างการถักตอแบบท่านรัฐมนตรีนี้ครับ ท่านจะหาตัวเลขที่กรอกลงไปแล้ว
ให้ถูกต้องตามกฎหมายที่ตราขึ้นไม่ได้ ในประเด็นที่ ๒ คือการจ่ายเงินปันผลจาก
กำไรสะสมว่า เราจะมีวิธีคิดอย่างไร ในกรณีบริษัทที่เป็นนิติบุคคลทำกิจกรรม
ที่มีการเสียอัตราภาษีมากกว่า ๑ อัตรา เพราะท่านไม่ได้ตอบ และผมก็คิดว่า
ตรงนี้ก็ต้องการพูดคุยกันว่า เราจะยึดหลักการอะไรเป็นหลัก เราก็จะพากันไป
๒ ประเด็นแค่นี้ละครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีวิระกรครับ

นายวิระกร คำประกอบ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ท่านประธานที่เคารพ เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ ขออาศัยข้อบังคับ ข้อ ๓๙ (๓)
ขอตั้งคณะกรรมการพิจารณาปัญหาที่เรากำลังพูดคุยอยู่ในขณะนี้
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : มีท่านรัฐมนตรีวิระกรเสนอญัตติเข้ามา ขอตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
ผู้รับรองถูกต้องครับ เชิญ

นายวิระกร คำประกอบ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ขออนุญาตให้ภายใน ๗ วันได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ได้เลยครับ ได้เลยครับเชิญท่านรัฐมนตรีจำลองครับ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) :
 ท่านประธานที่เคารพครับ ความจริงแล้วพวกเราคงจะต้องยึดหลักการในข้อบังคับ
 พอสมควร ที่ผมเปิดทางที่จะให้มีการพิจารณาได้ ผมเห็นว่าในข้อบังคับนั้น
 กำหนดให้ ถ้าเรามีปัญหาเรื่องใดโดยเฉพาะ จึงจะสามารถส่งไปให้กรรมการ
 ศึกษา จึงได้เสนอให้กำหนดประเด็นโดยเฉพาะ ในเรื่องเฉพาะที่ว่าเรื่องนั้น
 มาเป็นข้อเสียก่อนแล้วถึงจะไปศึกษาได้ ไม่ใช่อยู่ ๆ เราจะมาตั้ง แล้วก็ตั้ง
 ไปศึกษาเรื่องอะไรก็ยังไม่ทราบ เพราะว่าจะต้องทำรายงานในการศึกษานั้น
 มาให้สภาพิจารณาเพื่อประกอบการพิจารณาในคราวต่อไป ซึ่งต้องพิจารณา
 ๓ วาระต่อไปเหมือนกัน -----

เพราะฉะนั้นผมคิดว่าจะรวดเร็วเกินไปที่คิดว่าจะมาตั้ง แต่ว่าจะต้องพูดจากัน สำหรับผู้ที่ติดใจว่า ถ้ามีประเด็นอะไรโดยเฉพาะที่อยากจะให้ศึกษา แล้วท่านตั้งประเด็นขึ้นมาก่อนว่าท่านจะเอาอะไร หลังจากนั้นเราจะได้ตั้งกรรมการร่วมกันเพื่อไปศึกษาในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นจึงได้เสนอไว้ ขอกราบเรียนว่า ทางฝ่ายที่มีปัญหาทางโน้นทั้ง ๓ ท่าน จะกรุณากำหนดประเด็นมาแล้วเราจะได้พิจารณาตั้งกรรมการไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คือท่านจำลองครับเมื่อกี้ท่านวีระกรได้เสนอขอตั้งกรรมการขึ้นมาแล้ว มีผู้รับรองถูกต้อง ที่นี้ถ้าหากว่าจะไม่ตั้งก็ต้องเสนอเป็นญัตติขึ้นมาอีก

นายจำลอง ครุฑขุนทด (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : มิได้ครับ ไม่ได้ขัดข้องว่าตั้งหรือไม่ตั้ง เพราะว่าว่าจะตั้งหรือไม่ตั้งต้องเป็นมติของสภา ไม่ใช่ว่ารับรองแล้วจะเป็นมติได้ เพราะฉะนั้นก่อนที่จะถึงจุดนั้นอยากจะพูดจาให้ชัดเจน กรรมการจะได้คิดได้ว่าจะสมควรตั้งหรือไม่สมควรตั้ง เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นญัตติแล้วเราก็ต้องพิจารณากัน ถ้ายังไม่มีเรื่องอะไรจะต้องไปศึกษาเลยแล้วอยู่ ๆ จะมาตั้ง สมาชิกจะได้ตัดสินใจว่าจะตั้งหรือไม่ตั้ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวีระกรครับ

นายวีระกร คำประกอบ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานครับ ผมขออธิบายเหตุผลสักนิดเถอะครับ ในปัจจุบันนี้เหลืออยู่ ๒ มาตรการที่เรายังพิจารณาค้างอยู่ คือมาตรา ๓ และมาตรา ๔ ซึ่งท่านประธานคงจะเห็นเหมือนกับผมและเพื่อนสมาชิกหลาย ๆ คนเห็นว่ามีข้อที่ขัดแย้งกันหรือว่าไม่เข้าใจหลากหลาย ตั้งแต่พื้นฐานของกฎหมายเองบางท่านก็ไม่เข้าใจว่ากฎหมายนี้ใช้ทำอะไร ใช้เมื่อไร ใช้อย่างไร ไปจนถึงคุณมานะซึ่งต้องเรียนว่าก็เป็นมันสมองอันดับต้นระดับ ๑ ใน ๑๐ ของประเทศไทย ซึ่งท่านไปถึงเรื่องมิติขอเวลา เรื่องของการเทค เพลน (Take plane) ต่าง ๆ ทางวิศวะ ซึ่งไปอีกคนละโลกแล้ว คือท่านจะเห็นได้ว่าเป็นเรื่องของความหลากหลายของปัญหา ที่ผมพูดนี้ผมพูดจริง ๆ ว่า ในวันนี้สภาเรามีปัญหาไม่เหมือนเมื่อผมมาเป็นผู้แทนฯ ปี ๒๕๒๖ ซึ่งการพิจารณานั้นจะพิจารณาในเรื่องของพื้น ๆ ทัวไป พูดถึงตรรกะ พูดถึงเหตุผลกันเท่านั้น วันนี้เป็นนิติหมายอันดีของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเรามีบุคคลระดับ ๑ ใน ๑๐ ของประเทศไทย อย่างคุณมานะ อย่างคุณทศพร เสรีรักษ์ ซึ่งเป็นที่ ๑ ของโรงเรียนสวนกุหลาบ

นี่ก็ที่ ๑ วิศวะ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผมเรียนท่านให้ทราบว่า วันนี้ปัญหา
 ในสภาของเราก็คือแก๊ป (Gap) มันมาก คือไม่มีทางที่จะพูดเรื่องเดียว
 ให้คนหนึ่งมองเหมือน ๆ กัน เป็นไปไม่ได้ คนหนึ่งมองปัญหาพื้นฐานยังมอง
 ไม่รู้เรื่องเลย อีกคนหนึ่งมองเกินปัญหาไปอีกไปจนถึงการเทศ เพลน มิติของเวลา
 ไปแล้ว ท่านประธานครับ วันนี้ผมจึงขอเรียนว่ามีแค่ ๒ มาตราเท่านั้นเอง ซึ่ง
 ถ้าหากว่าได้มีการทำความเข้าใจกันในระดับกรรมาธิการ ผมเชื่อว่าใช้เวลา
 ไม่เกิน ๗ วัน ซึ่งผมก็เห็นด้วยกับท่านธวัชชัย สัจจกุล แล้วก็เห็นด้วยกับ
 คุณจุรินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ แล้วก็เห็นด้วยกับคุณจำลอง ครุฑขุนทด ผมคิดว่า
 ไม่น่าใช้เวลาเกิน ๗ วัน ซึ่งผมก็เชื่อว่าเป็นผม คุณมานะคงจะสามารถ
 ทำความเข้าใจใน^{สภา}กรรมาธิการ และท่านรัฐมนตรีให้ได้ภายใน ๗ วันด้วย
 เพราะว่าท่านก็คงทราบดีว่ากฎหมายฉบับนี้ยิ่งเนิ่นนานไปผลเสียก็คือประเทศชาติ
 บ้านเมือง เราคงไม่มาเล่นเกมกันตรงนี้ แล้วเราก็คงคิดว่าเรากำลังกรรมาธิการกัน
 จะ ๑๐ คน ๑๕ คน อะไรที่สุดแต่แต่สภา อย่างน้อยก็คือท่านที่สนใจจริง ๆ
 อย่างท่านมานะ แล้วก็หลาย ๆ ท่านที่อภิปรายในนี้ ไปช่วยกันคิด ไปช่วยกันทำขึ้นมา
 ผมเชื่อว่าจริง ๆ แล้วทั้งมาตรา ๓ มาตรา ๔ กรมสรรพากรเขาก็คิดไว้หมดแล้ว
 แต่เราจะยอมผ่านไปโดยที่ยังมีความคลุมเครือกันอยู่อย่างนี้หรือครับ ก็คงเป็นไปไม่ได้
 จะยกมือใช้เสียงข้างมากไป ผมคิดว่าบรรทัดฐานของกฎหมายที่จะออกไปสู่
 สังคมคงจะไม่มีใครยอมรับกันได้อย่างร้อยเปอร์เซ็นต์ในใจว่า วันนี้
 เราผ่านกฎหมายไปทั้ง ๆ ที่มีบางท่านก็ไม่เข้าใจ บางท่านก็ไปเกินกว่า
 กฎหมาย แล้วก็มองเห็นจุดบกพร่องของกฎหมาย ซึ่งอาจจะไปไม่ถึง อาจจะ
 คิดไม่ถึงในเรื่องการคิดอัตราในเรื่องมิติของเวลาของท่าน อัตราผลกำไร
 ระหว่าง ๒ กิจกรรมซึ่งอยู่ในบริษัทเดียวกัน จะทำอย่างไรถ้ามีการจ่าย
 เงินปันผลระหว่างกลางปี ท่านก็คิด มันก็มีพ้อยท์ มันก็มีประเด็น ถึงแม้ว่า
 ประเด็นอาจจะน้อยมากที่จะเกิดขึ้น แต่ก็ประเด็น จะถามว่าในสิ่งเหล่านี้
 เราจะปล่อยให้ผ่านหรือ ก็คงไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมจึงเรียนว่า นี่คือเหตุผล
 ที่ผมสนับสนุน และผมเชื่อว่าภายใน ๑๐ นาทีก็ตั้งกรรมาธิการเสร็จ แล้วก็
 สืบค้นหาหน้าเราเอาเข้ามา มาสู่กรรมาธิการใหญ่ ก็คือทั้งฟลอร์ (Floor)
 มาพิจารณากัน แล้วก็ยกมือเสร็จก็จบวาระ ๓ แล้ว แล้วก็ไปประชุมกับ
 ประเทศชาติบ้านเมือง วันศุกร์วุฒิสภาเขาก็พิจารณาเสร็จ สืบค้นหาต่อไปก็
 ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ผมว่าก็คงจะจบ ผมคิดว่าน่าจะเป็นทางออกที่ดี
 ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวิทยากรรับ

นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง (กาฬสินธุ์) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม วิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดกาฬสินธุ์ พรรคความหวังใหม่ ในฐานะกรรมาธิการ กระผมขอเสนอญัตติ
ไม่ตั้งกรรมาธิการ และผมจะขออนุญาตท่านประธานชี้แจง ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง (กาฬสินธุ์) : ผมจะขออนุญาตชี้แจง
ประกอบคำเสนอญัตติของผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านวิทยากรขอความกรุณาอย่างนี้ได้ไหมครับ

นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง (กาฬสินธุ์) : ผมจะขออนุญาตชี้แจงประกอบคำ
เสนอปรญัตติของผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวฟังอีกสักนิดหนึ่ง แล้วค่อยเสนอได้ไหมครับ ขอความกรุณา
นิดหนึ่งครับ ท่านเสนอคงได้ แต่ผมว่าอีกสักนิดหนึ่งได้ไหมครับ อยากจะ
ฟังความเห็นจากท่านอดีตร เพ็ญเกษ สักนิดเห็นท่านยกมืออยู่ ขอโทษนะครับ
เสนอได้ผมอนุญาตไม่มีปัญหา เชิญท่านอดีตรครับ

นายอดีตร เพ็ญเกษ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม อดีตร
เพ็ญเกษ กรรมาธิการ ส.ส. พรรคความหวังใหม่ ขอนแก่น ประเด็นปัญหา
ในการพิจารณาของคณะกรรมาธิการเต็มสภานั้น เมื่อมีการพิจารณาก็ต้องถือว่า
ทุกคนเป็นกรรมาธิการ หากจะอภิปรายอะไรไม่เห็นด้วยกับร่างก็ต้องมีการแปรญัตติ
ผมคิดอย่างนั้น แต่บรรยากาศในการอภิปรายได้ล่วงเลยมาจนถึงว่า จะมีวิถีทางใด
ที่จะหาทางออกให้แก่สภาแห่งนี้ เพื่อให้การประชุมเป็นไปโดยราบรื่น ท่านรัฐมนตรี
จำลองก็ได้ขออนุญาตที่จะเห็นด้วยกับท่านประยุทธ์ คิริพานิชย์ ที่จะใช้ข้อบังคับ
วรรคสาม ข้อ ๕๗ ซึ่งจะให้คณะกรรมการพิจารณาปัญหาใดโดยเฉพาะ
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินั้นได้ ขั้นตอนนี้ผมคิดว่าสภาแห่งนี้จะเอากันอย่างไร
หากจะตั้งคณะกรรมการขึ้นมา ทางนี้ก็ถามว่า ทางโน้นจะตั้งปัญหาเฉพาะอะไร

ทางโน้นก็ไม่เคยตั้งขึ้นมา และไม่คิดว่าจะตั้งอะไร พอมาถึงตอนนี้ก็มีการตั้ง หรือไม่ตั้งกัน ผมคิดว่าถ้าอย่างเราก็ขอให้พิจารณากันตามข้อบังคับไปเถอะครับ เพราะว่าการอภิปรายครั้งนี้อภิปรายไปทั้งวันทั้งคืนไม่รู้เรื่องสักคนเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวิทยาเชิดครับ

นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานครับ ขออนุญาตต่อเนื่องครับ ด้วยความเคารพท่านประธาน & เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผมต้องขออนุญาตทำความเข้าใจหนึ่งว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ค้างการพิจารณาจากสัปดาห์ที่แล้ว และมาตรามีเพียง ๕ มาตรา วิธีการซึ่งท่านบอกว่าการคิดภาษีก็ดี หรือว่าการจ่ายเงินภาษีระหว่างทางก็ดี การจ่ายกำไรสะสมเงินได้พึงประเมิน หรือเครดิตภาษีก็ดี สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ประเด็นที่ท่านสงสัย ประเด็นที่ท่านอยากจะทราบท่านก็ทราบดีว่า กฎหมายนี้ค้างมาจากสัปดาห์ที่แล้ว และด้วยความเคารพภูมิความรู้ของท่านผู้อภิปรายทุกท่าน กระผมเคารพจริง ๆ ครับว่าท่านนั้นเป็นผู้มีความรู้หลากหลาย ผ่านประสบการณ์ต้องขอภัยนะครับ ว่าเป็นผู้พิพากษา เป็นฝ่ายภาษี เป็นอาจารย์ทางกฎหมาย เป็นอะไรกันมาทุกคน เมื่อมาถึงวันนี้กระผมหนึ่งฟังท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงต่อสภามาเป็นเวลาเกือบ ๓ ชั่วโมง ๔ ชั่วโมง ผมก็ว่าท่านนั้นชี้แจงมีความเข้าใจ และข้อสำคัญที่สุดกระผมเชื่อมั่นในภูมิความรู้ของท่านว่า ท่านได้ศึกษามาก่อนแล้ว ท่านเข้าใจแล้วหรือแกล้งไม่เข้าใจกระผมก็ไม่ทราบ แต่ข้อสำคัญที่สุด ท่านประธานครับ ขณะนี้เราอยู่วาระที่ ๒ เรากำลังอยู่ในวาระแปรญัตติ ซึ่งตามข้อบังคับนั้นกระผมยังไม่ทราบว่า นั่งฟังอยู่ตั้งนานท่านรัฐมนตรีท่านชี้แจงเป็นนานแสนนาน แต่ท่านที่ขอแปรญัตติท่านก็มีแต่อภิปรายไม่ขอแปรญัตติว่า เมื่อไม่เอาอย่างก็กฎหมายที่ได้เขียนไว้ตามมาตรา ๓ ท่านจะแปรฯ เป็นอย่างไร ตรงนี้ต่างหาก ผมว่ามันเลยขั้นตอนของการที่จะมาขอตั้งกรรมาธิการแล้ว ท่านต้องแปรฯ ลีครับว่าท่านจะเอาอย่างไร แปรฯ แตกต่างไปจากที่รัฐบาลเสนอมาเป็นอย่างไร แล้วให้สภานั้นได้พิจารณากันว่าจะเอาอย่างไร ตรงนี้ต่างหากครับ การปฏิบัติตามข้อบังคับการประชุม ผมจึงอยากจะขอทราบเรียนให้ทราบ ท่านแปรฯ เอะครับ ถ้าท่านดีพวกเราก็เอาตามท่าน ถ้าอันไหนที่ไม่เหมาะสมก็แก้ไขกันไปแล้ว โดยเฉพาะในมาตรา ๒ ก็เป็นหลักฐาน พยานยืนยันว่า เรานั้นได้มีการพิจารณาร่วมกันเต็มสภา นอกจากพวกท่านแล้ว

พวกเราทั้งหลายที่อยู่เต็มสภานี้กระผมก็เชื่อมั่นว่า พวกเรานั้นมีดุลยพินิจ มีความคิด
พอที่จะพิจารณาได้ กระผมถึงอยากจะขอกราบเรียนว่า ขอให้เป็นไปตามข้อบังคับ
การประชุมของสภาโดยพิจารณาในวาระที่ ๒ มาตรา ๓ ตรงนี้จึงอยากจะขอ
กราบเรียนท่านประธานให้กรุณาดำเนินการประชุม และควบคุมการประชุม
ให้อยู่ตามข้อบังคับของเรา กระผมขอกราบเรียนเพียงเท่านี้ เพราะว่าหากเรา
ปล่อยเนิ่นนานไป กระผมคิดว่าผลประโยชน์ของชาติซึ่งพวกเราทุกคนนั้น
พูดอยู่ตลอดเวลาว่าเรารักชาติ เราต้องการรักษาผลประโยชน์ของชาติ
แต่สิ่งเรากำลังกระทำกันอยู่ตรงนี้ด้วยความเข้าใจไม่ถึงเข้าใจหรืออะไรก็ตาม
โดยเฉพาะพวกเราทั้งหลายนั้นก็บอกว่า เรานั้นเป็นตัวแทนที่ทรงเกียรติ
กระผมเคารพทุกคนจึงอยากจะขอให้ร่วมกันพิจารณาเพื่อประโยชน์ของชาติ
ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านไพจิตร ศรีวรขาน ยกมือ เชิญครับ

นายไพจิตร ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมไพจิตร ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ ผมเห็นทางออกที่ตรงกันทั้งหมดในสภาตรงนี้ ผมต้องการประโยชน์ของประเทศชาติ เราจะทำให้เวลาในการศึกษาโดยรับฟังข้อคิดเห็นให้กว้างขวางขึ้น ผมเข้าใจความรู้สึกของท่านสมาชิก ท่านวิทยาที่ต้องการให้ภารกิจตรงนี้ออกไปมีกฎหมายบังคับใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อบ้านเมือง ขณะเดียวกันผมก็เข้าใจความรู้สึกของท่านสมาชิก เพราะฉะนั้นความเห็นที่ตรงกันน่าจะขอความกรุณาผมเห็นด้วยที่จะต้องตั้ง และอยากขอความกรุณาให้ท่านวิทยาช่วยถอนความเห็นในการเสนอที่บอกไม่ตั้งเพื่อประโยชน์ร่วมกัน และใช้เวลาเพียงจำกัดในการศึกษาของคณะกรรมการ ตามที่ท่านสมาชิกวิระกรได้เสนอไว้ น่าจะเป็นประโยชน์เป็นทางออกที่สนองความต้องการ เข้าไปสักนิดหนึ่งก็จะทำให้การพิจารณาของสภาได้ประโยชน์ ท่านประธานครับ ผมจะขอความกรุณาท่านสมาชิกวิทยาคครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านไพจิตรครับ ท่านวิทยา เรียงเชิญครับ

นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม วิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง ความหวังใหม่ กาฬสินธุ์ ฐานะกรรมการ ด้วยความเคารพที่กระผมได้กราบเรียนไปแล้ว นั่นคือความรู้สึกจริง ๆ ที่กระผมได้กราบเรียนว่าทุกคนนั้นปรารถนาที่จะให้เห็นประโยชน์สูงสุดเกิดกับประเทศชาติ แต่บางครั้งเรื่องเกมในทางการเมือง เรื่องประเด็นในทางการเมืองนี้ กระผมอยากจะขอกราบเรียนว่าสภาตรงนี้ขอให้พวกท่านทั้งหลายได้คำนึงว่า พวกเราที่เข้ามากันนี้ประชาชนนั้นเลือกมา แต่ถ้าเป็นอย่างนี้ก็ยินดีที่จะถอนให้ แต่ขอให้ทราบว่ามีความรู้สึกอย่างนั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ คืออย่างนี้ผมขออนุญาตกราบเรียนขออภัย คือขณะนี้ มีท่านวิระกรขอเสนอตั้งกรรมการขึ้นศึกษาปัญหาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แล้วก็มีผู้รับรองถูกต้อง ท่านวิทยาภูมิเหล่าแจ้ง เสนอขอไม่ตั้งและกรุณาถอนไปแล้ว ก็ถือว่าที่ประชุมแห่งนี้ตั้งกรรมการเพื่อศึกษาปัญหาตามที่ท่านวิระกรเสนอครับ

ต่อไปในประเด็นที่ท่านจำลองเคยได้เสนอแนะว่า จะตั้งประเด็นไหนอย่างไร ซึ่งก็มีการอภิปรายกันบ้างแล้ว ขอเชิญท่านประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ชาตไทย มหาสารคาม จริง ๆ แล้วกระผมก็ให้ความร่วมมือกับท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ที่ท่านอุทิศสัปดาห์อธิบายว่า มาจากการเลือกตั้ง ถึงแม้ว่าไม่อธิบายผมก็คิดว่าจะรู้เหมือนกัน เท่าที่รู้เท่า ๆ กัน เพราะว่าเลือกตั้งมาแล้วถ้าหากไม่ผ่านเลือกตั้ง ก็คงเข้ามานั่งข้างในไม่ได้ ยกเว้นเจ้าหน้าที่ของสภา ประเด็นที่ ๒ ผมคิดว่าท่านสมาชิกอาจจะใช้อารมณ์ เป็นที่ตั้งบอกว่าจำเป็นจะต้องใช้ข้อบังคับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านประยุทธ์ครับ ด้วยความเคารพ ขอประทานครับ ตอนนี้ อาจจะขออนุญาตขอยก

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ผมจะต้องทำความเข้าใจให้ปรากฏ ท่านประธานครับ เดี่ยวจะหาว่าผมไม่ใช้ข้อบังคับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคมมากเข้าใจแล้วว่าท่านรู้ข้อบังคับ แต่เพื่อให้พิจารณา คือว่าประเด็นตรงที่ว่าเราจะศึกษาข้อไหนน่าจะเสริมที่ท่านอภิปรายไปแล้วเชิญครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ประเด็นที่มีปัญหา นอกจากที่เป็นประเด็นที่มีปัญหาตามข้อบังคับ ข้อ ๙๗ พรรคสามแล้ว ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนให้ท่านประธานถ้าสมมุติว่าเอาตามท่าน วีระกร ผมก็เห็นในเจตนาดีของท่านแต่ไม่ใช่ข้อบังคับที่ถูกต้องเดี๋ยวกลายเป็นเอาออกไปแล้วเอากลับเข้ามามีจะทำอย่างไร ต้องมีที่มาที่ไปผมไม่ใช่สอนท่านประธาน ผมให้ความร่วมมือประเด็นที่จะต้องสำคัญในเรื่องของ ข้อบังคับ ท่านประธานครับ ท่านเปิดข้อบังคับ ข้อ ๙๗ ผมจะขออนุญาตอ่าน เอาอ่านข้อบังคับ ข้อ ๓๙ ก่อนก็ได้ เมื่อที่ประชุมกำลังศึกษาหรือ พิจารณาญัตติโดยอยู่ ห้ามเสนอญัตติอื่นนอกจากญัตติดังต่อไปนี้ (๓) ขอให้ ส่งปัญหาไปยังคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือขอให้บุคคลใดส่ง เอกสาร หรือมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น ดูเหมือนเป็นไปได้ ท่านประธานครับ ไม่ใช่เป็นไปได้ ไม่ได้ เป็นได้ แต่ไม่ใช่จำเพาะเจาะจง แต่ข้อ ๙๗ เป็นทางออกของการที่มีการประชุมปรึกษาหารือในขณะที่ใช้ กรรมการเต็มสภาโดยเฉพาะท่านประธานครับ เขียนไว้อย่างนี้ ข้อ ๙๗ การพิจารณาในวาระที่สอง ให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโดยคณะกรรมการ ที่สภาตั้งหรือกรรมการเต็มสภา กระผมเข้าไปอ่านวรรคสามเลย การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโดยคณะกรรมการเต็มสภานั้น สภาจะตั้ง คณะกรรมการเพื่อพิจารณาปัญหาใดโดยเฉพาะที่เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ นั้นก็ได้ เมื่อผ่านวาระหนึ่งแล้วเราก็มีความเห็นร่วมกันมีมติให้ใช้การพิจารณา โดยคณะกรรมการเต็มสภา ในกรณีพิจารณามาตรา ๑ มาตรา ๒ ก็มีปัญหาก ถ้าจะพิจารณามาตรา ๓ ให้สิ้นกระบวนการความก็จะไปตามมาตรา ๔ อาทิษฐ์ข้างหน้า อะไรเกิดขึ้น ผมก็รักชาติรักบ้านรักเมืองไม่น้อยกว่าท่านประธานและท่านสมาชิก จึงเห็นอย่างนี้ว่า ผมได้ขมวดแล้วผมคิดว่าเจ้าหน้าที่ชวเลขนั้นสามารถชี้แจง ท่านประธานได้ในประเด็นปัญหาซึ่งไม่จำเป็นจะต้องพูดซ้ำซากกันแล้ว ถ้าหาก ท่านอยู่ในที่ประชุมผมคิดว่าผมมีความเชื่อมั่นว่า ๒ ประเด็น ถ้าจะสรุปประเด็น ง่าย ๆ คือมาตรา ๓ มาตรา ๔ นั้นเอง ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านดอกเตอร์ธวัช วิชัยดิษฐ์ เห็นยกมือ เรียนเชิญครับ

นายธวัช วิชัยดิษฐ์ (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ กระผม ธวัช วิชัยดิษฐ์ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในฐานะกรรมการ กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานเป็นข้อสังเกต

ด้วยความเคารพครับ ไม่มีอะไรนอกเหนือไปจากนั้นและจะไม่ทำให้กระบวนการ
 พิจารณาที่มีมาถึงจุดนี้แล้วเสียหายเลยแม้แต่หนึ่งนิด กระผมกราบเรียนท่านประธานว่า
 อย่างนี้ครับ ว่าตลอดเวลาการประชุมที่ผ่านมาตั้งแต่อาทิตย์ที่แล้วถ้าหากเรา
 ไม่ล้มความที่ผ่านมาจนเร็วเกินไปนัก เราคงจะจำได้ว่าสิ่งที่เกิดมาตลอดเวลานั้น
 เป็นเพราะเราพิจารณากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภาษีอากร ท่านประธานครับ ในระบอบ
 ประชาธิปไตยนั้นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดก็คือกระบวนการนิติบัญญัติอันเป็นส่วนประกอบ
 ที่สำคัญในบรรดาอำนาจทั้ง ๓ และในกระบวนการนิติบัญญัติที่สำคัญ แนนอนครับ
 เป็นเรื่องของการออกกฎหมาย แต่กฎหมายที่สำคัญที่สุดในระบอบประชาธิปไตย
 จะเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับภาษีอากร ตรงนี้จะกระทบถึงท่านประธานครับ จึงมี
 คำพูดที่เป็นหลักปรัชญาบอกเอาไว้ว่าไม่มีการเสียภาษีอากร ไม่มีผู้แทนราษฎร
 กระผมมองเห็นว่าการโต้แย้ง ๒ ครั้งที่ผ่านมาในการประชุม ๒ วัน เป็นเรื่อง
 ซึ่งสร้างความสง่างามให้กับกระบวนการนิติบัญญัติได้ ไม่ใช่เรื่องน่าเสียหาย
 และกระผมดีใจเป็นอย่างยิ่งครับที่ผู้เสนอหาทางออก คือผู้ซึ่งเป็นรัฐมนตรีอยู่ใน
 คณะรัฐบาล แม้ว่าข้อเสนอที่จะต้องพิจารณากันนั้นก็ข้อเสนอของกฎหมาย
 ที่มาจากรัฐมนตรีในคณะรัฐบาล-----

ตรงนี้ใช้หรือเปล่าครับท่านประธานครับ ที่แสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์ที่แท้จริงของการแสวงหาข้อสรุปร่วมกัน เรื่องนี้ยังไม่จบ แต่จะจบมากหรือน้อยขนาดไหนก็ตามอาจจะไม่สำคัญเท่ากับเวลาที่เรากำลังพิสูจน์อยู่ในขณะนี้ว่าสิ่งที่เราพูดกันหลายเรื่องหลายราวด้วยกัน ในแง่ของความเป็นประชาธิปไตยของสังคมไทย ในแง่ของการปฏิรูปทางการเมือง ท่านประธานครับ ภายใต้การนำของท่านประธาน กระผมเชื่อว่าผมไม่อาจที่จะพูดแทนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ทุกคน แต่กระผมมีความรู้สึกโดยบริสุทธิ์ใจว่าเราก็ต้องแสดงให้เห็นเหมือนกันครับ ว่าความหลากหลายของความคิด หรือที่ท่านรัฐมนตรีวิระกรได้กรุณาแสดงข้อคิดเห็นว่ามีช่องว่างที่แตกต่างกันอยู่ กระผมขออนุญาตที่จะเอ่ยนาม เกิดขึ้นได้ แต่เมื่อเราเดินมาสู่จุดที่เราจะแก้ไขปัญหาได้แล้ว เราก็จะแสดงสิ่งซึ่งเป็นความศักดิ์สิทธิ์และเป็นบารมีของระบอบประชาธิปไตยให้สังคมได้เห็นว่าคนที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชนกำหนดวิธีการและทางออกของกฎหมายที่เกี่ยวข้องภายใต้การได้โดยชัดแจ้งและโดยถูกต้อง ขอถือโอกาสนี้ขอบพระคุณท่านประธาน และความที่เรียนมาทั้งหมดนี้ คำพรรณนาทั้งปวง กราบเรียนท่านประธานไว้ด้วยความเคารพ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกที่เคารพครับ ผมว่าเมื่อมีมติขอให้ตั้งกรรมาธิการแล้ว ผมอยากจะขอกราบเรียนเชิญท่านวิชัยครับ

นายวิชัย ชัยจิตวิมลกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิชัย ชัยจิตวิมลกุล ความหวังใหม่ อุดรธานี จริง ๆ แล้วจะไม่พูดอะไรต่อหรือครับ เพราะผมเชื่อว่าพวกเราทุกคนเห็นตรงกันแล้ว เมื่อที่ท่านวิชัย วิชัยดิษฐ์ ผมขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านสรุปได้ดีมาก แต่สิ่งหนึ่งที่อยากขอกราบเรียนตรงนี้ว่าการต่อสู้กันทางสภานั้น เพื่อนำซึ่งสิ่งที่ถูกต้องมาให้พี่น้องประชาชน พวกเราต้องทำครับ รัฐบาลไม่ได้เสียเปรียบ รัฐบาลไม่ได้พ่ายแพ้ ความบอบช้ำไม่ได้มี ถ้าท่านจะตั้งกรรมาธิการในอนุกรรมาธิการชุดนี้ กระผมว่าไม่ได้เสียหายอะไร กระผมจะขออย่างนี้ครับท่านประธาน ขอให้เสร็จสิ้น ท่านประธานต้องรับปากนัดหนึ่งว่าจะนำกลับเข้ามาก่อนสภาจะปิดสมัยสามัญคราวนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คุณหมอวิชัยครับ เราไม่ใช่ต่อสู้กัน ในสภาเรามีการแสดงความคิดเห็นทุกท่านก็รักประเทศชาติ รักบ้านรักเมือง รักสภา เราไม่ได้ต่อสู้กัน แต่เป็นการแสดงความคิดเห็น ซึ่งอาจจะมีความเห็นหลากหลายอย่างที่คุณสมาชิกได้กราบเรียนไปแล้ว เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตเชิญท่านจำลอง เชิญครับ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมได้พยายามที่จะให้มีการกำหนดประเด็น เพื่อเราจะได้ไปสู่จุดที่จบ เพราะฉะนั้นผมฟังดูจากท่านประยุทธ์ก็ดี จากท่านสมาชิกที่อภิปรายก็ดี คงเป็นประเด็นปัญหาแต่เพียงว่าปัญหาที่จะต้องนำไปศึกษาก็คือ ปัญหาในประเด็นในมาตรา ๓ หรือมาตรา ๕ ที่ท่านประยุทธ์ได้สรุปเมื่อสักครู่นี้ เพราะฉะนั้นเราก็สรุปว่าอาจจะตั้งกรรมาธิการเข้าไปศึกษาในประเด็นทั้งสอง ในมาตราทั้งสอง แล้วกลับมา ผมขออนุญาตเลยนะครับ เสนอเลยว่าการพิจารณาของคณะกรรมาธิการที่จะส่งไปศึกษานั้น จะต้องมีการกำหนดระยะเวลา ซึ่งผมขอเสนอว่าภายใน ๗ วัน ในวันพรุ่งนี้ต้องเอากลับมาให้กรรมาธิการพิจารณาต่อไปได้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านจำลองได้เสนอท่านรัฐมนตรีมีอะไรชี้แจง เชิญครับ

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม จาตุรนต์ ฉายแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพะเยา ในฐานะกรรมาธิการ และในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผมไม่ขอออกความเห็นในเรื่องว่าควรตั้งหรือไม่ควรตั้ง ให้เป็นเรื่องของที่ประชุม แต่ว่ามีข้อสงสัยที่จะต้องกราบเรียนท่านประธานเพื่อให้เกิดความชัดเจนเสียก่อนที่จะพิจารณาต่อไปในความเห็น ในฐานะผู้แทนราษฎรคนหนึ่งมีความสงสัยว่าในการตั้งคณะกรรมาธิการตามมาตรา ๙๗ นี้แล้ว โดยอาศัยความที่ว่าการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโดยกรรมาธิการเต็มสภานั้น สภาจะตั้งคณะกรรมาธิการเพื่อพิจารณาปัญหาใดโดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัตินั้นก็ได้ นี่ผมเข้าใจ แต่ว่าเมื่อตั้งแล้วจะดำเนินการการประชุมสภาผู้แทนราษฎรนี้ต่อไปอย่างไร เป็นปัญหาที่ผมอยากจะให้ที่ประชุมได้ตีความให้ชัดเจนเสียก่อน เพราะว่าในข้อ ๓๙ บอกว่า

ญัตติที่พิจารณาอยู่ ระหว่างที่ประชุมกำลังพิจารณาศึกษาญัตติใดอยู่ ห้ามเสนอญัตติอื่น
 นอกจากญัตติต่อไปนี้ ข้อ ๓ ให้ส่งปัญหาไปยังคณะกรรมการนี้ก็เข้าใจ ก็คือว่า
 ตั้งแล้วก็สามารถส่งไปได้ แต่ว่ามีปัญหาคือข้อ ๗ บอกว่า ขอให้ยกเรื่องอื่น
 ขึ้นปรึกษาหรือพิจารณา นี่เป็นข้อหนึ่งที่ห้ามเสนอ เมื่อข้อบังคับการประชุม
 สภาผู้แทนราษฎรบอกว่าห้ามยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษาในระหว่างที่พิจารณาเรื่องใด
 อยู่อย่างนี้ ตั้งกรรมการก็ไม่ต้องขัดข้อบังคับ ส่งเรื่องไปให้คณะกรรมการก็ไม่
 ขัดข้อบังคับ -----

ในความเข้าใจผมในฐานะที่เคยศึกษาข้อบังคับมา เข้าใจว่าเมื่อตั้ง คณะกรรมการแล้วให้กรรมการไปพิจารณา ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ยังจะต้องพิจารณากฎหมายนี้ต่อไปโดยกรรมการเต็มสภา เมื่อกรรมการนั้น พิจารณาเสร็จก็นำเข้ามาสู่ที่ประชุม หมายความว่าถ้าวันนี้สภาผู้แทนฯ นี้ จะพิจารณาต่อจะพิจารณากฎหมายฉบับถัดไปไม่ได้ ถ้าสัปดาห์หน้าจะมาประชุมกัน ในวันพุธ ในวันพฤหัสบดีนั้นเป็นคนละเรื่อง ในวันพุธถ้าจะพิจารณาก็จะต้องนำ กฎหมายฉบับนี้มาพิจารณาโดยกรรมการเต็มสภา แล้วให้คณะกรรมการนั้น เสนอเข้ามา ความเข้าใจผมคิดว่าตีความข้อบังคับในทางนี้ไม่ได้มีเจตนาจะ ขัดแย้งอะไรทั้งสิ้น แต่ถ้าที่ประชุมตีความข้อบังคับว่าสามารถตั้งแล้วก็พิจารณา กฎหมายอื่นไปได้เลยโดยไม่ขัดต่อข้อบังคับ ถ้าตีความ สภาผู้แทนฯ เป็นเรื่อง ของการตีความข้อบังคับ ถ้าเสียงส่วนใหญ่ตีความอย่างไรข้อบังคับก็เป็นไปตามนั้น ก็จะต้องใช้ข้อบังคับไปตามเสียงส่วนใหญ่ของการตีความ เพียงแต่การตีความนั้น จะเป็นบรรทัดฐานต่อไปเท่านั้น ในส่วนของผมไม่ขัดข้องไม่ว่าในฐานะใด ไม่ขัดข้องว่าเสียงส่วนใหญ่จะอย่างไร ไม่ขัดข้อง เพียงแต่ว่าขอความกระจ่างชัด ในเรื่องการตีความข้อบังคับนี้ให้ชัดเจน รวมทั้งว่าเมื่อตั้งหรือไม่ตั้งแล้ว จะดำเนินการต่อไปอย่างไรแน่ เพราะผมเกรงว่าถ้าไม่ตีความให้ชัดเสียก่อน พอสัปดาห์ถัดมาจะเอากฎหมายนี้มาพิจารณา แต่ได้พิจารณากฎหมายอื่นไปแล้ว จะต้องมาตีความกันอีกว่ากฎหมายฉบับนี้ตกไปแล้วหรือยัง ซึ่งก็กลายเป็นปัญหา ทางกฎหมายเหมือนกัน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีจำลองและท่านประยุทธ์

นายจำลอง ครุฑขุนทด (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ความจริงแล้วผมเองก็ได้ฟังข้อสังเกตจากท่านรัฐมนตรี อยู่แล้วนะครับ ความจริงอธิบายเองก็ได้ ผมเรียนว่ามีข้อบังคับอีกข้อหนึ่งไม่เฉพาะ ข้อ ๔๗ เท่านั้น มี ข้อ ๓๔ (๓) กำหนดเอาไว้ใน ข้อ ๓๔ บอกว่า เมื่อที่ประชุม กำลังปรึกษาหรือพิจารณาญัตติใดอยู่ห้ามเสนอญัตติอื่นนอกจากญัตติต่อไปนี้ (๓) ขอให้ส่งปัญหาไปยังกรรมการเพื่อพิจารณาหรือให้บุคคลใดส่งเอกสารแถลง ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็น เพราะฉะนั้นในข้อบังคับข้อนี้ก็ เป็นข้อยืนยันได้ว่า ถึงแม้ว่าเราจะส่งไปแล้วกลับมาพิจารณาใหม่ แล้วเราพิจารณาหลังจากนั้นแล้ว เราพิจารณากฎหมายอื่นก็ไม่ทำให้ตกไป เพราะเหตุที่มีข้อยกเว้นเอาไว้ใน มาตรา ๓๔ (๓) ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประยุทธ์และท่านชจิตร์

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทย จังหวัดมหาสารคาม ขอทำความเข้าใจ
กับท่านประธานก่อนว่า ตามที่ท่านรัฐมนตรีขอให้ตีความก่อนก็ต้องทำความเข้าใจ
ตรงนี้ว่าไม่ใช่ตีความ เป็นอันว่าเป็นเรื่องแปลกที่ท่านรัฐมนตรีจะต้องถามสมาชิก
ก็แล้วกัน ผมจะอธิบายความให้ ผมกราบเรียนท่านประธานว่าหลักทั่วไปเท่านั้น
ไม่ใช่ว่าเป็นเรื่องสลับซับซ้อนแต่ประการใด ในกรณีที่ข้อบังคับในการเสนอและ
การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ นับตั้งแต่ ข้อ ๘๙ ถึง ข้อ ๑๑๐ จะต้องอ่านให้
เคร่งครัด ข้อ ๘๙ ถึง ข้อ ๑๑๐ มีกระบวนการในการที่จะต้องตรากฎหมาย
พิจารณากฎหมาย เสนอกฎหมาย มีเท่านั้น เป็นหลักทั่วไปรับท่านประธาน
เมื่อผ่านวาระที่ ๑ แล้วจะต้องเข้ากรรมาธิการ จะกรรมาธิการวิสามัญ
กรรมาธิการสามัญ หรือกรรมาธิการเต็มสภา ก็กรรมาธิการ และเมื่อกรรมาธิการ
มีปัญหา สมมติว่ากรรมาธิการวิสามัญหรือกรรมาธิการสามัญมีปัญหา เขาตั้ง
อนุกรรมาธิการไปพิจารณาได้ แล้วพิจารณาเสร็จก็เสนอเข้าสู่สภา ตรงนี้
กรรมาธิการเต็มสภามีปัญหา ผมเสนอทางออกให้ ข้อ ๙๗ วรรคสาม
ซึ่งแท้ที่จริงแล้วถ้าหากตีรวนกันจริง ๆ แล้วไม่ต้องตั้ง ไม่ต้องเสนอแนะ
พอตั้งคณะกรรมาธิการไปพิจารณาจำนวนเท่าใดสุดแล้วแต่กรณี ซึ่งสภาเห็นชอบ

คณะกรรมการการชู้ดนั้นไปพิจารณาศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วนำกลับมาที่สภา
ผมยืนยันว่าสมมติว่าคณะกรรมการดังกล่าวทำไมไม่เสร็จภายในวันพฤษภาคม
ซึ่งผมภาวนาให้เสร็จ แต่ถ้าไม่เสร็จจะมีผลเช่นใด ก็มีผลให้ท่านประธาน
สามารถบรรจุระเบียบวาระอื่นขึ้นมาพิจารณาแทนได้ ถามว่าตกไปหรือไม่
ไม่ตก ผมคิดว่าเด็กอนุบาลก็น่าจะคิดได้เรื่องนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านประยุทธ์ครับ ผมอยากจะขอความกรุณาเรื่องเด็กอนุบาล
อย่าไปพูดถึงเลย เราเอาผู้ใหญ่กันครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : เอาเด็กมากกว่านั้น
ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ไม่ครับ พอแล้วครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานครับ
ผมคิดว่าถ้าพิจารณาตั้งคณะกรรมการไป แล้วพิจารณาเสร็จอาทิตย์หน้าก็
เอาเข้ามา ผมไม่ขัดข้อง ในส่วนหนึ่งของพรรคฝ่ายค้านผมประชุมปรึกษาหารือ
หาทางออกให้ท่านประธานแล้ว ผมก็เรียนท่านรัฐมนตรีแล้ว เรียนท่านสมาชิก
ฝ่ายรัฐบาลหลายท่านแล้ว ว่าเราให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ไม่ได้ดีรวันแต่ประการใด
เราให้ความร่วมมือท่านไปศึกษามา เราก็ยกเอาตามกรรมการเสียงข้างมากจบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เชิญท่านชจิตรครับ

นายชจิตร ชัยนิคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม ชจิตร ชัยนิคม ความหวังใหม่ อุดรธานี กรรมการ ผมอยู่ในสภานี้
ได้เห็นการรักชาติในรูปแบบต่าง ๆ มากมาย ท่านประธานที่เคารพครับ
ท่านสมาชิกเมื่อตะกี้นี้ผมให้ความเคารพ แต่ผมก็ไม่อยากเห็นสภานี้ถูกอำนาจใด ๆ
ที่แฝงเร้นบังคับแล้วให้เป็นไป โดยไม่ได้ถูกต้องตามข้อบังคับ ผมอยากจะ
กราบเรียนท่านประธานว่า การตั้งคณะกรรมการพิจารณาปัญหาใดโดยเฉพาะ
ตามวรรคสุดท้ายของข้อ ๘๗ ซึ่งท่านอ้างนั้น เขาทำอย่างนี้ครับ กรรมการ
เต็มสภาพิจารณากฎหมายฉบับนั้นไป เมื่อมีปัญหาประเด็นใดสงสัยในข้อเท็จจริง
ซึ่งคนในสภาไม่สามารถเข้าใจได้ ต้องการผู้เชี่ยวชาญให้สรุปประเด็นให้ชัดเจน
แล้วมอบให้กรรมการทั้งสามัญหรือวิสามัญก็ได้ไปพิจารณา แต่กระบวนการ
พิจารณาร่างกรรมการเต็มสภาต้องพิจารณากฎหมายฉบับนั้นต่อไป ไม่ใช่

ยกกฎหมายอื่นมาพิจารณาได้ ได้ด้วยมาตราไหนผู้รู้ยกมาให้ผมดูสิ มันไม่ได้
การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นต้องดำเนินการต่อไป แล้วประเด็นปัญหา
ที่ยกมามันไม่ได้ บอกว่าปัญหาประเด็นคือมาตรา ๓ มาตรา ๕ ทั้งมาตรา
ไม่มีประเด็นเลยได้อย่างไร สภานี้จะถูกอำนาจอะไรซึ่งแฝงเร้นอยู่บังคับกัน
ไปถึงไหน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านชจิตร์ครับ ผมขอโทษครับ ด้วยความเคารพ ที่ว่าอำนาจ
แฝงเร้นไม่มีในสภานี้ครับ

นายชจิตร์ ชัยนิคม (อุดรธานี) : ถอนครับ ไม่มีครับ แต่มี
บางสิ่งบางอย่างซึ่งบางครั้งก็อธิบายในสภากันไม่ได้ ท่านประธานที่เคารพครับ
ท่านที่เข้าใจว่าการสรุปปัญหาใดโดยเฉพาะ เวลานี้ผมได้รับการข่มขืนไปแล้วครับ
ว่าให้เห็นด้วยกับการตั้งกรรมาธิการ ทั้ง ๆ ที่ผมอยากทักท้วง ซึ่งมันไม่ถูก
คนเสนอขึ้นมาตั้งประเด็นไม่มีคนคัดค้าน ท่านประธานไม่ถามสรุป เอาละแล้วก็แล้วไป
ผมยอม เพราะผมก็รักชาติโดยการยอมคน แต่ผมขอถามหน่อยครับท่านที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากชีกทางโน้น ๓ ท่าน สรุปประเด็นให้ผมชัด ๆ สิว่า
มีประเด็นอะไรต้องตั้งกรรมาธิการออกไปพิจารณา เอาให้ชัดครับ ประเด็นที่ ๑
เรื่องอะไร ประเด็นที่ ๒ เรื่องอะไร ไม่ใช่มาเหมาเป็นมาตราหรือกฎหมายทั้งฉบับ
ผมไม่เห็นด้วยหรอกครับ ขอขอบคุณมากครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอบคณท่านขจิตรครับ คืออย่างนี้ท่านประยุทธ์ ขอโทษนิดหนึ่ง เดี๋ยวผมขอสรุปนิดหนึ่งเพื่อจะได้ฟัง ท่านประยุทธ์ก็ได้กรุณาอภิปรายไปแล้วว่ามี ๒ - ๓ ประเด็นนะครับ ท่านพิระพันธุ์ก็เสนอมา แล้วก็ท่านจุนทร ลักษณะวิเศษ ก็เสนอบอกว่า เป็นกลาง ๆ ให้มันกว้างเพื่อศึกษาในมาตรา ๓ มาตรา ๕ ซึ่งผมคิดว่าที่ประชุมของเราก็ดำเนินมาโดยเรียบร้อย แล้วมติก็มีออกมาแล้วให้ตั้งกรรมาธิการขึ้นศึกษานะครับ เพราะฉะนั้นการที่จะตั้งกรรมาธิการเท่าไร ก็วัน มันก็มีปัญหาที่ท่านรัฐมนตรีได้หยิบยกขึ้นมา เพราะฉะนั้นผมขอประทานกราบเรียนขอหารือเพื่อนสมาชิกที่เคารพที่สภานี้ว่าตามที่ได้มีญัตติขึ้นมาขอให้ตั้งกรรมาธิการศึกษาปัญหาในมาตราที่กำลังศึกษาอยู่ขณะนี้ ท่านใดที่เห็นว่าเมื่อมีการยกปัญหาตั้งกรรมาธิการศึกษาแล้ว เมื่อมีการศึกษาเสร็จเรียบร้อยก็นำเข้าสู่การพิจารณาของสภาได้ โดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ตกไปและสภาเราก็สามารถจะพิจารณาระเบียบวาระร่างพระราชบัญญัติอื่นไปได้ ถ้าท่านใดเห็นตามที่ผมได้กรุณาเสนอแนะนี้ เรียนหารือนี้ ขอความกรุณาได้โปรดยกมือด้วยครับ

(นายขจิตร ชัยนิคม ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านขจิตรครับ ผมกำลังขอมติ ขอประทานโทษด้วยความเคารพ ท่านจะประท้วงผมเรื่องอะไร

นายขจิตร ชัยนิคม (อุดรธานี) : ผมประท้วงท่านตั้งประเด็นในกรณีที่จะถาม การถามของผมไม่สามารถจะเอาชนะด้วยเสียงในสภานี้ ต้องชี้แจงให้ผมฟัง เพราะว่าผมเข้าใจตามมาตรา ๘๗ วรรคท้าย บอกว่า ตั้งศึกษาปัญหาใดโดยเฉพาะ ท่านอ่านสิครับ ปัญหาใดโดยเฉพาะที่สรุปมา ๓ ท่าน อ่านเลยครับ ไม่ใช่เสียงนะครับ อย่าเอาเสียงมาชนะผมในสภานะครับ ต้องเอาข้อเท็จจริงตามกฎหมายครับท่านประธานด้วยความเคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คือท่านชจิตร์ครับ ผมกราบเรียนด้วยความเคารพว่าไม่ได้เอาเสียงมาชนะหรือครับ แต่เมื่อมีมติแล้ว ที่ประชุมเห็นชอบแล้ว ได้ตั้งกรรมาธิการขึ้นในการศึกษาปัญหาซึ่งมันเกี่ยวเนื่องกัน ผมฟังมาด้วยความเคารพทุกท่านนะครับ ทั้งมาตรา ๓ มาตรา ๕ เกี่ยวโยงกัน พุดนอกมาตราบ้างอะไรบ้าง ประเด็นมันก็จะเกี่ยวโยงกัน เพราะฉะนั้นเมื่อเราพิจารณามาด้วยดีแล้ว ผมก็ขออนุญาตที่จะกราบเรียนเพื่อใช้อำนาจหรือในการที่จะดำเนินการต่อไปเท่านั้นเองครับ ท่านรัฐมนตรีมีอะไรครับ เชิญ

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม จาตุรนต์ ฉายแสง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากฉะเชิงเทรา ผมแค่อภิปรายไปเมื่อสักครู่นี้ แล้วก็ในครั้งนี้นี้ด้วยได้ย้าว่าในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หมายความว่าผมไม่ได้พูดแทนในฐานะของคณะรัฐมนตรีแต่อย่างใด แล้วก็พูดในฐานะที่ต้องการความชัดเจนในเรื่องข้อบังคับ ท่านประธานกรุณาตั้งมติแล้ว แต่ตั้งมติเป็นมติเดิวก่อนอีกมติดียังไม่ได้ตั้ง ผมขอความกรุณาอธิบายปัญหาที่ผมตั้งขึ้นมาก่อนให้ชัดเจน เพราะว่าเรื่องนี้เข้าใจว่าเป็นเรื่องใหญ่พอสมควร ท่านกำลังจะตั้งคณะกรรมการตามมาตรา ๙๗ วรรคท้าย ซึ่งให้อำนาจทางสภานี้ ในขณะที่เป็นกรรมาธิการเต็มสภา ตั้งกรรมาธิการขึ้นแล้วก็ท่านอาศัยข้อบังคับ ข้อ ๓๙ (๓) บอกว่า ระหว่างประชุมอยู่ ส่งเรื่องไปให้คณะกรรมการคณะหนึ่งคณะใดพิจารณาเรื่องได้ ปัญหาที่ผมถามขึ้นมามีอยู่ว่าที่ประชุมนี้เมื่อตั้งคณะกรรมการแล้ว จะดำเนินการประชุมสภาผู้แทนราษฎรต่อไปอย่างไร และจะบรรจุระเบียบวาระอย่างไร ก็คือว่าในข้อบังคับ ข้อ ๓๙ บอกอยู่ว่า ห้ามพิจารณาญัตติอื่น นอกจากญัตติต่อไปนี้ ใน (๗) บอกว่า ขอให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษาหรือพิจารณา ท่านก็ถือว่ายกขึ้นมาได้ หมายความว่าขอยกเรื่อง เช่น ร่างพระราชบัญญัติมาตรวิทยา เป็นต้น นำขึ้นมาพิจารณา ปัญหาต่อไปคือในข้อบังคับข้อ ๔๑ และ ๔๒ บอกว่า มติตามข้อ ๓๙ (๗) ห้ามเสนอในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๕๒ บอกว่า ในกรณีที่ประชุมลงมติให้ยกเรื่องขึ้นชั้นปรึกษาหรือ
พิจารณา ให้ยุติเดิมเป็นอันตกไป ตรงนี้จะพิจารณาอย่างไร จะใช้
แต่เพียงว่าเสียงยกมือกันเลขทันทีโดยไม่พิจารณาให้รอบคอบ ไม่น่า
จะถูก ผมพูดนี้พูดในฐานะผู้แทนราษฎรคนหนึ่งซึ่งจำเป็นจะต้องให้สภา
ดำเนินการตามข้อบังคับ ผมไม่ได้ขัดข้องเรื่องตั้ง ไม่ตั้ง -----

แต่คำถามก็คือว่าเมื่อตั้งแล้ว และส่งไปพิจารณา ในความเข้าใจของเราก็คือว่า ที่ประชุมนี้จะต้องพักหยุดการประชุมในวันนี้ แล้วก็ไปรอสัปดาห์หน้า เริ่มต้นวาระแรก เรื่องด่วน ต้องเป็นเรื่องพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขประมวลรัษฎากรฉบับนี้อีก แล้วให้กรรมาธิการที่ตั้งนั้นนำเรื่องเข้ามาพิจารณา ไม่สามารถพิจารณาเรื่องอื่นได้ เนื่องจากขณะนี้สภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้กำลังพิจารณาญัตติซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติอยู่ ไม่อาจพิจารณาญัตติอื่นได้ตามข้อบังคับ ข้อ ๔๑ ข้อ ๔๒ ผมยังเข้าใจอย่างนี้

วันแต่ที่ว่าท่านจะตีความก็ต้องตีความให้ชัดเจน จึงจะมีผลว่าญัตติร่างพระราชบัญญัติที่กำลังพิจารณาอยู่ไม่ตกไป นี่ต้องให้ชัดเจน ผมยังตั้งข้อสงสัยตรงนี้เช่นเดียวกับ สมาชิก ไม่ได้สงสัยในฐานะรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีไม่มีความเห็นเรื่องนี้ ที่ประชุมส่วนใหญ่ว่าอย่างไรก็ว่า เพียงแต่ว่าจำเป็นเหมือนกันว่าจะให้ญัตติเดิมที่พิจารณาอยู่ตกไป เนื่องจากไม่ได้ดูข้อบังคับกันให้ดี รวมทั้งผมต้องกราบเรียนถาม ท่านประธานด้วยว่าในวาระการประชุม ระเบียบวาระการประชุมคราวหน้า ท่านจะเขียนอย่างไร ต่อกฎหมายฉบับที่กำลังพิจารณาอยู่ นี้ไม่เคยทำมาก่อน เช่นในครั้งที่มีการพิจารณารัฐธรรมนูญ ท่านสมาชิกหลายท่านคงจำได้ ท่านประธานที่เคารพ เวลาพิจารณารัฐธรรมนูญมีปัญหาขัดแย้งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง ไปพิจารณาประเด็นบางประเด็น ที่ประชุมนั้นเลิก แล้วคราวหน้ามาต้องพิจารณารัฐธรรมนูญต่อไม่สามารถพิจารณาเรื่องอื่นได้ ก็อาศัยข้อบังคับท่านเองเดียวกันนี้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่าต้องให้ชัดเจนก่อนครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านรัฐมนตรีครับ เมื่อที่ท่านสมาชิกได้หยิบยกข้อบังคับที่ได้ขอมติข้อบังคับ ข้อ ๔๗ นะครับ แล้วก็มีการลงมติว่า เห็นตั้งกรรมาธิการแล้ว ท่านจำลองถึงขนาดเสนอว่าจะภายในกี่วัน ภายใน ๗ วัน ผมกำลังจะหาหรืออย่างที่ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาชี้แจงว่า ถ้ามติของสภาเราแล้วนี้ก็ถือว่าเป็นมติส่วนใหญ่ ผมกำลังหาหรืออยู่ ก็มีปัญหาเกิดขึ้น ขอเชิญท่านจำลองครับ

นายจำลอง ครุฑขุนทด (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานครับ เพื่อความสบายใจนะครับ ผมในฐานะสมาชิกและเป็นผู้เสนอในเรื่องนี้ขึ้นมาเบื้องต้น ผมขอกราบเรียนว่าขณะนี้สภากำลังพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติประมวลรัษฎากร ในวาระที่ ๒ โดยกรรมาธิการเต็มสภา เพราะฉะนั้นสถานะของเราในขณะนี้องค์ประชุมในขณะนี้คือกรรมาธิการ เพราะฉะนั้นในกรรมาธิการจึงพิจารณากฎหมายฉบับนี้อยู่ เมื่อเรามีปัญหาส่งเรื่องไปปรึกษาเราพักการพิจารณาของเราเอาไว้ หลังจากนั้นแล้วเมื่อจะ

เสนอกฎหมายอื่นเข้ามา สถานะแห่งการเป็นกรรมาธิการทั้งสภาของเราทั้งหมดไปแล้ว แต่เป็นองค์ประชุมของสภาที่ต้องพิจารณาเรื่องอื่นต่อไป ไม่ใช่กรณีที่กรรมาธิการทั้งสภาในขณะนี้จะพิจารณาเรื่องอื่น เพราะฉะนั้นกรณีที่เกรงว่าจะมีการตกไปจึงไม่เกิดขึ้น นี่ประเด็นที่ผมอยากจะกราบเรียน

ประเด็นที่ ๒ ที่ท่านประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พูดเสมือนว่ามาตรา ๘๗ จะต้องไปพิจารณาแล้วกลับมาคล้ายกรรมาธิการ ไม่ใช่ กรรมาธิการของเรา นี่คือ กรรมาธิการทั้งหมด เรื่องที่จะเอาไปศึกษานั้นคณะกรรมาธิการที่จะไปศึกษา เพียงแต่ไปศึกษาเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของกรรมาธิการทั้งสภาในคราวต่อไป เพราะฉะนั้นจึงไม่ใช่ปัญหาที่ว่าเป็นเรื่องการศึกษา วิสามัญ องค์ประกอบของคณะนี้ก็ต้องรอ รอเมื่อพิจารณาเสร็จแล้วกลับมาเป็นองค์ประกอบซึ่งเป็นกรรมาธิการทั้งสภาต่อไป ฉะนั้นการพิจารณากฎหมาย เช่นนี้จึงไม่มีปัญหาในเรื่องตกไปหรือไม่ตกไปของกฎหมายฉบับนี้ และผมขอกราบเรียนว่าความจริงแล้วความเข้าใจคงจะตรงกันอยู่แล้วคงจะเหลือว่า องค์ประชุมหรือองค์ประกอบที่จะตั้งเข้าไปพิจารณาจะทำอย่างไร ผมคิดว่าปัญหาทั้งหลายนั้นทุกฝ่ายคงเข้าใจดีว่าอะไรเกิดขึ้น เพียงแต่ว่ามันมีส่วนหนึ่งที่จะต้องให้เกิดความปรองดองเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นผมคิดว่าระยะเวลาที่ผมเสนอ ๗ วันนั้นหมายความว่า ผมคิดว่าสภาเราใช้เวลาต่อกฎหมายนี้พอสมควร แท้จริงแล้วการพิจารณากฎหมายของสมาชิกนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งแต่ละคนมีระเบียบวาระจะต้องศึกษาโดยตนเองนั้นโดยประกอบอยู่แล้ว ผมเชื่อว่าทุกคนก่อนที่จะมาตรงนี้จะต้องศึกษาโดยละเอียดอยู่แล้ว แต่เมื่อมีปัญหาที่จะพิจารณาก็ต้องเข้าไป แต่ระยะเวลาที่กำหนดไว้ผมเชื่อว่าจะน่าจะเป็นเวลาที่เด็ดขาด หมายความว่าในคราวหน้า ๗ วัน หากไม่เสร็จสิ้นสภาจะต้องพิจารณาต่อไปโดยอาจจะไม่ต้องฟังข้อเท็จจริงจากนั้นเลยก็ได้ เพราะเหตุที่ว่าเราใช้เวลาพอสมควร เพราะนอกเหนือจากการส่งเรื่องไปแล้วสมาชิกหรือกรรมาธิการต้องไปศึกษาเองด้วย ผมเรียนได้ว่าสำหรับประเด็นนั้นคงไม่ติดใจหรอกครับ เพราะว่าประเด็นที่จะเกิดขึ้นน่าจะมีหลายสิบประเด็นที่เกิดขึ้นเท่าที่อภิปราย ฉะนั้นเราก็เลยสรุปเป็นรวม ๆ ไปได้ว่า เรื่องเฉพาะแต่มาตรา ๓ และมาตรา ๕ นี่เป็นปัญหาเฉพาะที่เราจะไปศึกษา เพราะฉะนั้นจึงเรียนว่าการพิจารณาของเราน่าจะยุติลงตรงนี้ว่าเราควรจะต้องตั้งกรรมาธิการ

ในสัดส่วนที่เราเห็นว่าน่าจะเป็นสัดส่วนอย่างเดียวกับกรรมวิธีการวิสามัญ
แล้วไปศึกษา แล้วกำหนดระยะเวลาอย่างชัดเจนแล้วคราวหน้าเราก็มาตั้ง
องค์ประชุมกันใหม่ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ ท่านจำลอง ขอเชิญท่านรัฐมนตรีหรือดิศร และท่านรัฐมนตรีสุทัศน์ เอาในประเด็นที่ว่าร่างพระราชบัญญัตินี้จะตกไปหรือไม่ จะพิจารณาอย่างไรต่อไป

นายอติศร เพียงเกษ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อติศร เพียงเกษ กรรมการธิการ ผมกำลังจะพูดเรื่องว่าร่างพระราชบัญญัตินี้จะตกไปหรือไม่ เพราะในระเบียบวาระการประชุมขณะนี้เรากำลังพิจารณาเรื่องด่วน เรื่องที่ ๑ คือร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากรที่กรรมการได้มีสภา แล้วก็มาถึงข้อยุติว่าเราหาทางออกกันโดยเอาข้อ ๔๗ วรรคสุดท้าย และมีคนมาติงว่าถ้าตั้งกรรมการเสร็จไปแล้ว จะเอาเรื่องอื่นมาพิจารณาแทนได้หรือไม่ ท่านประธานครับ ถ้าตีความโดยเคร่งครัดแล้วคณะกรรมการเต็มสภานั้น เมื่อจะตั้งกรรมการชุดใดขึ้นไปก็แสดงว่าร่าง พ.ร.บ. นี้ยังพิจารณาไม่เสร็จ แต่ข้อบังคับนี้ซึ่งเราอนุโลมใช้ของปี ๒๕๓๕ ซึ่งปัจจุบันเราตั้งคณะกรรมการวิสามัญร่างข้อบังคับของเราอยู่เขาก็เปิดช่องหายใจเอาไว้ในข้อ ๑๔๑ ครับ ท่านประธาน ใช้ข้อ ๑๔๑ เป็นช่องหายใจให้พวกเราไม่ตายน้ำ โดยการงดใช้ข้อบังคับ ข้อ ๓๙ ข้อ ๔๑ และข้อ ๔๒ เพื่อให้ชัดเจน เพื่อไม่ต้องเป็นผลกระทบถูกแก่ใคร เราก็จะได้นำเอากฎหมายมาตรวิทยา ซึ่งกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมพร้อมที่จะเสนอต่อจากนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านรัฐมนตรีสุทัศน์และก้ท่านประยุทธ์ต่อ เชิญท่านสุทัศน์ครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อานาจเจริญ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ประชาธิปัตย์ อานาจเจริญ กระผมสนับสนุนความคิดเห็นของท่านจำลองที่มีความคิดเห็นว่าญัตตินี้ สำหรับกฎหมายฉบับนี้ไม่ตกไป แต่พักไว้ และก็พิจารณากฎหมายฉบับอื่นต่อไปได้ โดยกระผมจะไม่อภิปราย เพราะว่าเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายแล้ว แต่เพื่อความสบายใจของท่านรัฐมนตรี ซึ่งท่านได้สนใจในปัญหานี้ และยังติดใจอยู่ว่าจะเป็นประการใด กระผมคงจะขออนุญาตเรียนท่านประธานว่ากรุณาใช้ข้อบังคับ ข้อ ๑๔๒ ในบทสุดท้าย ซึ่งมีข้อความระบุว่า ชัดเจนว่า ภายใต้อำนาจมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญ ถ้ามีปัญหาที่จะต้องตีความข้อบังคับนี้ ให้เป็นอำนาจของสภาที่จะวินิจฉัยและเมื่อที่ประชุมได้ลงมติวินิจฉัยโดยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเป็นประการใดแล้ว

ให้ถือว่าคำวินิจฉัยนั้นเป็นเด็ดขาด กระผมคิดว่าท่านประธานสภาที่ประชุมเพื่อให้
ตีความว่าจะจะเป็นไปตามหรือสอดคล้องกับที่สมาชิกเข้าใจหรือไม่ น่าจะเป็น
ข้อวินิจฉัยที่ถูกต้องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ขอท่านประยุทธ์สั้น ๆ ในประเด็นนี้ครับ เชิญครับ
นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ชาตไทย มหาสารคาม ดูเหมือนจะมีความคิดเห็น
ค่อนข้างจะตรงกันแล้ว ผมเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีจำลอง
ว่าเราก็ไม่ได้มีความเห็นที่แตกต่างกัน อาจจะจับประเด็นที่แตกต่างกันเท่านั้น
ดังที่ท่านรัฐมนตรีสุทัศน์ได้พูดถึงข้อบังคับ ข้อ ๑๔๒ อ้างรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๕
เพราะว่าในขณะนั้นรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๕ ให้ตราข้อบังคับ แต่ตอนนั้นก็คง
จะเป็นมาตรา ๑๕๔ แต่ถึงอย่างไรก็ตามก็เป็นความละเอียดของท่านจาตุรนต์
ท่านเกรงว่ากฎหมายที่มีสาระที่สำคัญที่มีประโยชน์เกรงจะตกไป ท่านประธาน
ก็สามารถใช้ข้อบังคับ ข้อ ๑๔๒ ซึ่งไม่ต้องมีคนนั้นได้ ท่านกำลังดำเนินการ
เข้ารูปเข้ารอยแล้ว ผมว่าถูกทุกท่วงชั้นมา เพื่อตีความให้เป็นบรรทัดฐาน
ท่านสามารถทำได้ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๔๒ ถ้าหากมีมติอย่างไรเสียก็เป็นเด็ดขาด
ตรงนั้น ก็จบกันไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ ท่านสมาชิกที่เคารพครับ ผมว่าเราอภิปรายกันมากพอสมควรแล้วนะครับ ผมขออนุญาตหาหรือว่า ในการที่เราจะมีมติตั้งกรรมาธิการขึ้นศึกษาปัญหาในร่างพระราชบัญญัติประมวลรัษฎากรนี้ เราถือว่าเราตั้งกรรมาธิการขึ้นศึกษาปัญหาดังกล่าว แล้วก็ให้นำมาสู่การพิจารณาของสภาต่อไป และถือว่าเป็นการพักการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ตกไป ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยตามที่ผมเรียนหาหรือนี้ กรุณายกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ ถ้าท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย กรุณายกมือครับ
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ก็เป็นอันว่าสภาแห่งนี้มีมติว่าให้ตั้งกรรมาธิการขึ้นมาพิจารณาศึกษาปัญหาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แล้วก็ให้พักการพิจารณาฉบับนี้ไว้ก่อน เพราะฉะนั้นขอเชิญท่านสมาชิกเสนอตั้งกรรมาธิการจำนวนเท่าไร และจำนวนกี่วันด้วยครับ เพื่อรวดเร็วในการพิจารณา ขอเชิญท่านวัชรินทร์ครับ

นายวัชรินทร์ ศรีถาวร (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธาน กระผม วัชรินทร์ ศรีถาวร ความหวังใหม่ สกลนคร ในฐานะกรรมาธิการ กระผมขอเสนอ ๒๗ คนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านวัชรินทร์ได้เสนอตั้งกรรมาธิการขึ้นมาศึกษา ๒๗ ท่าน มีท่านสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ถ้าไม่มีก็ถือว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติให้ตั้งกรรมาธิการขึ้นศึกษาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นการดำเนินการทั้งหมด ๒๗ ท่าน สัดส่วนก็คณะรัฐมนตรีมีสิทธิเสนอได้ ๕ ท่าน ความหวังใหม่ ๗ ท่าน ประชาธิปัตย์ ๗ ท่านชาติพัฒนา ๓ ท่าน ชาติไทย ๒ ท่าน กิจสังคม ๑ ท่าน ประชากรไทย ๑ ท่าน เอกภาพ เสรีธรรม มวลชน พลังธรรม และพรรคไท ๑ ท่าน เชิญท่านรัฐมนตรีเสนอ ๕ ท่านครับ

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
ท่านประธานที่เคารพครับ คณะรัฐมนตรีขอเสนอ ๑. นายวีระชัย ดันติกุล
๒. นายโกเมนทร์ สืบวิเศษ ๓. นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์

๔. นายสาธิต รังคสิริ ๕. นายจาตุรนต์ ฉายแสง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านรัฐมนตรีครับ ขอความกรุณาอีกสักครั้งได้ไหมครับ ข้า ๆ เพื่อที่เจ้าหน้าที่จะได้จัดกัน

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :

๑. นายวีระชัย ตันติกุล ๒. นายโกเมนทร์ สืบวิเศษ ๓. นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ ๔. นายสาธิต รังคสิริ ๕. นายจาตุรนต์ ฉายแสง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณมากครับ ต่อไปเชิญพรรคความหวังใหม่เสนอจำนวน ๗ ท่านครับ

นายวัชรินทร์ ศรีถาวร (สกลนคร) : กราบเรียน

ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายวัชรินทร์ ศรีถาวร สมาชิก

พรรคความหวังใหม่ สกลนคร ขอเสนอคณะกรรมการในสัดส่วนของ

พรรคความหวังใหม่ ๑. นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง ๒. นายอำนวย ยศสุข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ข้า ๆ ครับ

นายวัชรินทร์ ศรีถาวร (สกลนคร) : ขอเริ่มต้นใหม่นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เริ่มต้นใหม่ข้า ๆ ขอขอบคุณครับ

นายวัชรินทร์ ศรีถาวร (สกลนคร) : ๑. นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง ๒. นายอำนวย ยศสุข ๓. นายอุดม ไกรวัฒน์สรณ์ ๔. นายไพศาล จันทรมักดี ๕. นายเกษม รุ่งชนเกียรติ ๖. นายกุศล หมีเทศ ๗. นายธีระชัย เตียวเจริญโสภาน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง พรรคประชาธิปัตย์ เชิญท่านทิวาครับ

นายทิวา เงินยวง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ทิวา เงินยวง กทม. พรรคประชาธิปัตย์ขอเสนอรายชื่อกรรมการ ๗ ท่าน ดังนี้ นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ นายอำนวย ปะติเส นายปรีชา สุวรรณทัต นายลาภศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค นายมานะ มหาสุวีระชัย นายอลงกรณ์ พลบุตร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านเลขาฯ ทันไทม์ครับ

นายทิวา เงินยวง (กรุงเทพมหานคร) : ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิยกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปเชิญพรรคชาติพัฒนาครับ

นายวิเศษฐ์ เกษมทองศรี (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ ผมขอเสนอกรรมวิธีการในสัดส่วนของพรรคชาติพัฒนาดังนี้ ๑. นายสกุล
ศรีพรหม ๒. นายถวิล ฤกษ์ห่อราย ๓. นายสงวน ลีวมโนมนต์ ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิยกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปพรรคชาติไทย ๒ ท่าน เชิญครับ

นายชาญศักดิ์ ชวลิตนิตินธรรม (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ชาญศักดิ์ ชวลิตนิตินธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี
พรรคชาติไทย ผมขอเสนอคณะกรรมการตามสัดส่วนของพรรคชาติไทยดังนี้
๑. นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา ๒. นายทศพร เสรีรักษ์ ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิยกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปพรรคกิจสังคม เชิญคุณมุกดาครับ

นางมุกดา พงษ์สมบัติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
ดิฉัน นางมุกดา พงษ์สมบัติ กิจสังคม ขอเสนอกรรมาธิการในสัดส่วนของ
พรรคกิจสังคม ขอเสนอ นายกุมพล สภาวสุ ค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
ครับ ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปเชิญพรรคประชาธิปัตย์

นายฉลอง เรี่ยวแรง (นนทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพครับ ผม นายฉลอง เรี่ยวแรง สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอ
นายสุทธิพงศ์ เพื่อนพิภพ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปขอเชิญพรรคเอกภาพ เสรีธรรม มวลชน พลังธรรมและพรรคไท
เสนอ ๑ ท่าน เรียนเชิญครับ เชิญท่านเสกสรรค์ครับ

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นายเสกสรรค์ แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์
พรรคเอกภาพ ใคร่ขอเสนอกรรมาธิการพิจารณากฎหมายประมวลรัษฎากร
ในสัดส่วนของพรรค ขอเสนอ นางกรุณา ชิดชอบ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
ผู้รับรองถูกต้อง ขอเชิญท่านเลขาฯ ได้อ่านรายชื่อคณะกรรมาธิการ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายงานคณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา
ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ๑. นายวีระชัย ตันติกุล ๒. นายโกเมนทร์ สืบวิเศษ
๓. นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ ๔. นายสาธิต รั้งคสิริ ๕. นายจาตุรนต์
ฉายแสง ๖. นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง ๗. นายอำนาจ ยศสุข ๘. นายอุดม
ไกรวัฒนสุธรรม ๙. นายไพศาล จันทรรักดี ๑๐. นายเกษม รุ่งธนเกียรติ
๑๑. นายกุลพล หมีเทศ ๑๒. นายธีระชัย เตียวยเจริญโสภ ๑๓. นายธารินทร์

นิมมานเหมินท์ ๑๕. นายอำนาจ ปะติเส ๑๕. นายปรีชา สุวรรณทัต
 ๑๖. นายลาภศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ ๑๗. นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค
 ๑๘. นายมานะ มหาสุวีระชัย ๑๙. นายอลงกรณ์ พลบุตร ๒๐. นายสกุล
 ศรีพรหม ๒๑. นายถวิล ถกษ์หรัย ๒๒. นายสงวน ลิ้มโนมนต์
 ๒๓. นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา ๒๔. นายทศพร เสรีรักษ์ ๒๕. นายกมลพล
 สภาวสุ ๒๖. นายสุทธิพงศ์ เพื่อนพิภพ และ ๒๗. นางกรุณา ชิดชอบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
 ท่านสมาชิกที่เคารพครับ จำนวนวันที่จะให้คณะกรรมการธิการไปศึกษาที่วัน กรุณาเสนอครับ
 เชิญครับ ท่านกฤเทพ ไสยกระจ่าง ขอประทานโทษครับ

พันตำรวจโท ไวยจน์ อภรณ์รัตน์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียน
 ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท ไวยจน์ อภรณ์รัตน์ สมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกำแพงเพชร เขต ๑ ขอเสนอ ๗ วัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
 ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
 มีผู้รับรองถูกต้อง มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ไม่มีนะครับ ก็เป็นอันว่า
 ท่านวิชัย เชิญเลยครับ

นายวิชัย ชัยจิตวุฒิสกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 ผม วิชัย ชัยจิตวุฒิสกุล ความหวังใหม่ อุดรธานี เรียนท่านนิดหนึ่ง ในฐานะ
 ซึ่งท่านเป็นประธานสภาด้วย เป็นประธานคณะกรรมการธิการด้วย ท่านนัดเลย
 ได้ไหมครับว่านัดแรกเมื่อไร ไม่ต้องรอจดหมาย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
 ขอบคุณ ผมคิดว่าพวกเราก็อยากให้งดหมายเสร็จโดยเร็ว ทุกคนก็มีจิตสำนึกอย่างนั้น
 ทำหน้าที่เพื่อประชาชน อาสาประชาชนมาแล้ว ผมคิดว่าคงจะให้โอกาสคณะกรรมการ
 ดำเนินการไปตามที่สมาชิกเสนอ ๗ วัน ถ้าหากว่าท่านสมาชิกไม่มีความเห็น
 เป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติว่าให้คณะกรรมการธิการได้ศึกษาปัญหา
 ที่เกิดขึ้นตามร่างพระราชบัญญัติประมวลรัษฎากรฉบับนี้ส่งให้สภาคืนภายใน ๗ วัน
 ขอขอบคุณครับ ก็เป็นอันว่าเราได้พักการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประมวล
 รัษฎากรนี้ไว้ก่อน

ต่อไปเป็นวาระเรื่องด่วนที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาระบบมาตรวิทยา

(นายจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ และนายสุรสิทธิ์ นิตวุฒิวรรักษ์ เป็นผู้เสนอ)
ร่างดังกล่าวทั้ง ๓ ฉบับเป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีลักษณะในทำนองเดียวกัน
ผมขออนุญาตกราบเรียนหาข้อต่อที่ประชุมว่าขออนุญาตนำร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ
มาพิจารณารวมกัน ถ้าท่านสมาชิกไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติ
ให้นำร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับมาพิจารณาในคราวเดียวกัน ขอเชิญรัฐมนตรีเสนอ
เชิญคณะรัฐมนตรีครับ

นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิก
ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมได้นำ
เสนอร่างพระราชบัญญัติพัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติโดยผ่านคณะรัฐมนตรี
ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ พ.ศ.

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ

เหตุผล เนื่องจากงานในด้านพัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่ง ประเทศไทยยังไม่มีองค์กรหลักรับผิดชอบดำเนินการ ทำให้การวัด การตรวจสอบ การทดสอบ การสอบเทียบเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มีความสำคัญต่อการผลิตและการควบคุมคุณภาพยังไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลอันเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ นอกจากนี้การแข่งขันในทางด้านการค้าระหว่างประเทศ กำลังทวีความรุนแรงมากขึ้น ทำให้ต้องจัดให้มีมาตรการในการสร้างระบบและมาตรฐานในการวัดปริมาณของประเทศให้เป็นที่ยอมรับจากนานาประเทศ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงต้องพัฒนาและส่งเสริมงานในด้านมาตรวิทยาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งในปัจจุบันกรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม และสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในงานด้านนี้ แต่เนื่องจากยังต้องผูกพันกับกฎ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ ไม่มีความเป็นอิสระและความคล่องตัวในการรับการถ่ายทอดความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว สมควรสนับสนุนให้มีการจัดตั้งหน่วยงานที่มีลักษณะการบริหาร เป็นอิสระมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักของประเทศ สำหรับงานด้านนี้ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม โดยมีกองทุนซึ่งประกอบด้วยทุนจากภาครัฐและแหล่งทุนอื่น ๆ เป็นทุนในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติขึ้น

เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้ได้เข้าสู่สภามาหลายครั้งแล้ว เมื่อสภาครั้งที่แล้วนี้ก็เข้าสู่สภาผ่านวาระ ๑ ไปแล้ว ขึ้นแปรญัตติเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผ่านเข้ามาวาระที่ ๒ วาระที่ ๓ แต่เมื่อเข้าสู่สภา เพราะฉะนั้นกฎหมายก็ตกไป ก็เป็นที่ยอมรับกันว่าประเทศที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจแล้วก็อุตสาหกรรมนั้นมีความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องมียุทธศาสตร์ซึ่งเป็นที่รองรับในการประกันคุณภาพของสินค้าที่เราผลิตออกไปสู่ตลาดโลก เพราะฉะนั้น กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีฯ เห็นว่าระบบมาตรวิทยานั้นเป็นระบบที่จำเป็นสำคัญที่เราจะต้องต่อสู้ในเชิงการค้าในยุคโลกาภิวัตน์ ในการเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมใหม่ ๆ เกิดขึ้นในประเทศ เพราะฉะนั้นเครื่องมือการผลิตทางอุตสาหกรรมนั้นเรายังไม่มีมาตรการหรือการควบคุมหรือการวัดที่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีฯ จึงจำเป็นต้องร่างพระราชบัญญัติขึ้นมาเพื่อเสนอให้ทางสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี นายโสภณ เพชรสว่าง
รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสมศักดิ์
เกียรติสุนนท์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : เชิญเจ้าของร่างฯ ท่านปรีชา มุสิกุล

นายปรีชา มุสิกุล (กำแพงเพชร) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม ปรีชา มุสิกุล พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดกำแพงเพชร ผมและคณะ
ซึ่งประกอบด้วยคุณไพฑูรย์ แก้วทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดพิจิตร
คุณพิษณุ พลไวย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดพิษณุโลก ได้ร่วมกันเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาระบบมาตรฐานวิชาชีพแห่งชาติ พ.ศ.

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาระบบมาตรฐานวิชาชีพแห่งชาติ
เหตุผล เนื่องจากงานในด้านพัฒนาระบบมาตรฐานวิชาชีพของ
ประเทศไทยยังไม่มีองค์กรหลักรับผิดชอบดำเนินการ ทำให้การวัด การทดสอบ
การสอบเทียบเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มีความสำคัญต่อการผลิตและการ
ควบคุมคุณภาพยังไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลอันเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ
นอกจากนี้การแข่งขันในทางการค้าระหว่างประเทศกำลังทวีมากขึ้น ทำให้ต้อง
จัดให้มีมาตรการในการสร้างระบบและมาตรฐานในการวัดปริมาณของประเทศ
ให้เป็นที่ยอมรับจากนานาประเทศ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงต้องพัฒนาและส่งเสริม
งานในด้านมาตรฐานวิชาชีพให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สมควรสนับสนุนให้มีการ
จัดตั้งหน่วยงานที่มีลักษณะการบริหารงานเป็นอิสระ มีบุคลากรที่มีความรู้
ความสามารถทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักของประเทศ สำหรับงานด้านนี้ภายใต้
การกำกับดูแลของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม โดยมี
กองทุนซึ่งประกอบด้วยทุนจากภาครัฐและแหล่งทุนอื่น ๆ เป็นทุนในการดำเนินงาน
เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ท่านประธานที่เคารพ โดยสรุปก็คือว่ากฎหมายฉบับนี้ต้องการที่จะ
ให้มีสถาบันซึ่งเป็นองค์กรที่เป็นอิสระ องค์กรนี้จะต้องเกี่ยวข้องกับเรื่องของ
มาตรฐานวิชาชีพซึ่งจะทำหน้าที่ ๒ ประการ ประการแรกก็คือพัฒนาในเรื่องของ
ระบบมาตรฐานวิชาชีพ และประการที่ ๒ ต้องการที่จะให้ทำงานเกี่ยวข้องกับเรื่องของ
มาตรฐานแห่งชาติเกี่ยวกับเรื่องมาตรฐานวิชาชีพ -----

เรื่องของมาตรวิทยานี้มาจากคำภาษาอังกฤษว่า เมธอดโลยี (Methodology) คือเป็นวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับเรื่องของการวัดปริมาณ หลายท่านก็สงสัยมาก เรื่องนี้ ไม่ค่อยจะเข้าใจกันนัก และมักจะไปสับสนกับเรื่องของการชั่ง ตวง วัด เรื่องของมาตรวิทยานี้เป็นเรื่องของวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการวัดปริมาณ การสอบเทียบ การวิเคราะห์ สิ่งเหล่านี้จะไปเกี่ยวข้องกับเรื่องของการที่จะผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ออกมา โดยเฉพาะขณะนี้ในเรื่องของอุตสาหกรรมนั้นเรามีการควบคุมคุณภาพของโรงงานอุตสาหกรรม คุณภาพของการผลิต ที่เรารู้จักกันว่า ไอ.เอส.โอ. 9000 (ISO 9000) เรื่องนี้เราจำเป็นต้องมีมาตรฐานที่จะให้อุปกรณ์หรือวัสดุต่าง ๆ ที่จะเป็เครื่องผลิตให้มีมาตรฐาน แต่ปรากฏว่าในขณะนี้ประเทศเรายังไม่มีมาตรฐานแห่งชาติ เรามีแต่เพียงมาตรฐานในการผลิต เราจำเป็นที่จะต้องแสดงให้ต่างชาติเขาเห็นว่าเรามีมาตรฐานที่สากลเขายอมรับ เมื่อจำเป็นจะต้องมีมาตรฐานที่สากลยอมรับเราจึงต้องมีองค์กรระดับชาติขึ้นมา และจะต้องมีมาตรฐานที่สากลเขายอมรับด้วย ผมก็ได้ผ่านเรื่องเหล่านี้มาพอสมควร ซึ่งขณะนี้ในกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ เองก็มีหน่วยงานนี้ หน่วยงานนี้ก็เป็ระดับกอง ซึ่งก็เป็หน่วยงานที่เพียงแต่มีมาตรฐานนำมาอ้างอิง แต่ไม่ใช่เป็มาตรฐานที่จะเป็มาตรฐานระดับชาติซึ่งสากลเขายอมรับ เพราะฉะนั้นการตั้งองค์กรนี้ขึ้นมา นั้น จุดประสงค์ก็เพื่อที่จะให้เป็นองค์กรระดับชาติ ให้สากลเขายอมรับ ซึ่งที่สากลเขายอมรับนั้นในประเทศต่าง ๆ ก็มีอยู่แล้วหลายประเทศ ที่เป็ที่ยอมรับกันทั่วโลกและเป็นจุดศูนย์กลางอยู่ ก็คือที่ประเทศฝรั่งเศส ที่เรารู้จักกันเป็ตัวย่อว่าสถาบัน บี.ไอ.พี.เอ็ม. (B.I.P.M.) ซึ่งเป็นภาษาฝรั่งเศส ผมคงจะไม่นำมาพูดในที่นี้ เพราะฉะนั้นการตั้งองค์กรนี้ขึ้นมา นั้นประโยชน์ที่จะได้รับก็คือว่า บริษัททั้งหลายที่เป็บริษัทเกี่ยวข้องกับการผลิต ซึ่งเมื่อก่อนนี้เมื่อจะอ้างอิงมาตรฐานอันใดก็ตาม ต้องนำเครื่องมือทั้งหลายไปสอบเทียบยังต่างประเทศ นำไปสอบเทียบอย่างประเทศที่เป็สากล ซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายปีหนึ่งนับเป็พันล้านบาท แต่ว่าเมื่อเรามีมาตรฐานแห่งชาติของเราแล้ว มีกฎหมายรองรับ สากลยอมรับ นั่นก็เป็สิ่งหนึ่งที่ทำให้บริษัททั้งหลายไม่จำเป็นจะต้องนำไปสอบเทียบเครื่องมือเหล่านี้กับในต่างประเทศสามารถจะสอบเทียบกับองค์กรสถาบันที่เราได้ตั้งขึ้นถูกต้องตามกฎหมายและเป็ที่ยอมรับของสากล เป็เรื่องที่เรสามารถจะแก้ปัญหาเงินที่รั่วไหล ซึ่งเป็นทางรั่วไหลอันหนึ่งที่ปีหนึ่ง ๆ เราต้องเสียไปเป็จำนวนมาก ผมจึงขอให้สภาแห่งนี้ได้โปรดพิจารณากฎหมายฉบับนี้

และขอเรียนว่าท่านรัฐมนตรีก็บอกแล้วว่าเราผ่านมาแล้ว ๒ ครั้ง สมัยแรก เป็นสมัยที่ส่งเข้ามาสมัยรัฐบาลท่านชวน หลีกภัย ครั้งที่ ๒ ส่งมาสมัยรัฐบาล ท่านบรรหาร ศิลปอาชา และครั้งนี้ก็เป็นครั้งที่ ๓ ซึ่งทั้ง ๒ ครั้งนั้นที่กฎหมายนี้ ไม่สามารถจะผ่านไปได้ก็เป็นวิกฤตการณ์ทางสภา คือมีการยุบสภาเสียก่อน และครั้งนี้ผมก็คาดว่าจะผ่านไปด้วยดี ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่สอง) : ได้รับแจ้งจากทางเจ้าหน้าที่ ได้จองห้อง ๒๑๕ - ๒๑๖ ให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไข ประมวลกฎหมายรัชฎากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ให้มีการประชุมในวันพรุ่งนี้ เวลา ๑๕.๐๐ น. ที่ห้อง ๒๑๕ - ๒๑๖ ขอเชิญเจ้าของร่าง คุณหมอจาตุรงค์ครับ

นายจาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายแพทย์จาตุรงค์ เพ็งนรพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคชาติไทย กระผมและท่าน ส.ส. สุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวิทย์ และคณะ ส.ส. พรรคชาติไทย ได้ร่วมกันเสนอ ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ พ.ศ. ขึ้นโดยมีหลักการ และเหตุผลดังนี้

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ

เหตุผล เนื่องจากงานในด้านพัฒนาระบบมาตรวิทยาของประเทศไทย ยังไม่มีองค์กรหลักรับผิดชอบดำเนินการ ทำให้การวัด การตรวจสอบ การทดสอบ การสอบเทียบเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มีความสำคัญต่อการผลิตและการควบคุมคุณภาพยังไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลอันเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ นอกจากนี้ การแข่งขันในทางการค้าระหว่างประเทศกำลังทวีมากขึ้นทำให้ต้องจัดให้มีมาตรการ ในการสร้างระบบและมาตรฐานในการวัดปริมาณของประเทศให้เป็นที่ยอมรับ จากนานาประเทศ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงต้องพัฒนาและส่งเสริมงานในด้าน มาตรวิทยาให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในปัจจุบันกรมวิทยาศาสตร์บริการ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม และสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบงานในด้านนี้ แต่เนื่องจากยังต้องผูกพันกับกฎ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ ไม่มี ความเป็นอิสระและความคล่องตัวในการรับการถ่ายทอดความก้าวหน้าทาง เทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว สมควรสนับสนุนให้มีการจัดตั้งหน่วยงาน ที่มีลักษณะการบริหารงานเป็นอิสระมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทำหน้าที่ เป็นหน่วยงานหลักของประเทศสำหรับงานด้านนี้ภายใต้การกำกับดูแลของ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม โดยมีกองทุนซึ่งประกอบด้วย ทุนจากภาครัฐและแหล่งทุนอื่น ๆ เป็นทุนในการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุ วัตถุประสงค์ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ท่านประธานครับเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นร่างพระราชบัญญัติที่สำคัญ และจำเป็นอย่างเร่งด่วนที่จำเป็นต้องผ่านสภา การเสนอครั้งนี้ไม่ได้ใช้เสนอครั้งแรก เป็นการเสนอครั้งที่ ๓ ครั้งแรกนั้น เสนอโดยรัฐบาลของ ฯพณฯ นายกฯ ชวน หลีกภัย และอยู่ในระหว่างรอ การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร แต่ต้องตกไปหลังจากมีการยุบสภา เมื่อ วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๓๘ ตามมาตรา ๑๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ครั้งที่ ๒ พอมายังยุคของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ท่านบรรหาร ศิลปอาชา
ทางรัฐบาลได้เร่งเสนอกฎหมายฉบับนี้ โดย ครม. ได้เสนอร่างเมื่อ
วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๓๘ และสภาผู้แทนราษฎรได้รับหลักการเมื่อวันที่ ๑๗
กรกฎาคม ๒๕๓๙ และมีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญเป็น
จำนวนทั้งสิ้น ๒๗ ท่าน โดยมี ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมเป็นประธานกรรมการ และผมเป็นกรรมการ
ร่วมอยู่ด้วย กรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้ว และนำกลับเข้ามาส่งยัง
ท่านประธานรัฐสภาในวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๓๙ กรรมการได้มีการกำหนด
แผนงานที่จะไปดูงานสถาบันที่เป็นหลักของโลก คือที่ฝรั่งเศส และที่อังกฤษ
โดยเฉพาะที่ปารีส ซึ่งศึกษาเจาะดูงานที่แลบอราทอรี เนชั่น เอสเอส
แอล.เอ็ม.อี. (Laboratory Nation Essay LME) และที่ลอนดอน มีการศึกษา
และเจาะดูงานกันที่ เนชั่นแนล ฟิสิกอล แลบอราทอรี เอ็น.พี.แอล.
(National Physical Laboratory NPL) แต่ก็ต้องตกไปเนื่องจากมี
เหตุการณ์ยุบสภาขึ้น ครี่นี้เป็นครั้งที่ ๓ ซึ่งเห็นว่าเราควรจะต้องเร่งตรา
ร่างพระราชบัญญัตินี้ ท่านประธานครับ เนื่องจากเรายังไม่มีสถาบันรองรับที่
เป็นมาตรฐาน เรายังมีแค่สถาบันรอง สถาบันปทุมธานี ทุติยภูมิ ซึ่งยังไม่สามารถ
ที่จะไปเปรียบเทียบกับสถาบันหลักแห่งชาติ ทางประเทศเรารวมทั้งพ่อค้า
นักธุรกิจ โรงงานอุตสาหกรรมได้รับเดือดร้อนหลายอย่าง ถูกต่างชาติกีดกัน
ถูกต่างประเทศให้เขาอ้างว่าเรายังไม่มีตัวที่เปรียบเทียบ จะต้องไปเปรียบเทียบกับ
ต่างประเทศที่มีสถาบันหลัก ทำให้เราต้องเสียเงินเสียทองปีละเป็น
พัน ๆ ล้านบาท ซึ่งผมถือว่าเป็นการสูญเสียอย่างมหาศาล -----

ตัวอย่างประเทศใกล้เคียง ๆ เราเนอะครับ ไม่ว่าจะเป็นสิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ ในเอเชียที่มีอยู่ ๓ - ๕ ประเทศแล้ว แต่ประเทศเรากียังไม่ได้มีระบบหรือสถาบันที่มาตรฐานนี้ ปัจจุบันนี้เราใช้ระบบไปเปรียบเทียบโดยใช้หลักของระบบที่เรียกว่า ไอ.เอส.โอ. ๙๐๐๐ ซึ่งเป็นการวัดเกี่ยวกับระบบของคุณภาพและ ไอ.เอส.โอ. ไกด์ ๒๕ (ISO guide ๒๕) ซึ่งเป็นระบบที่เปรียบเทียบมาตรฐานในเรื่องของเชิงปฏิบัติการ หรือห้องแล็บ (Lab) และ ไอ.เอส.โอ. ๑๕๐๐๐ เกี่ยวกับควบคุมของคุณภาพของสิ่งแวดล้อม ท่านประธานครับ กิจกรรมเรื่องของมาตรวิทยานี้ เริ่มต้นตั้งแต่ปี ๒๕๐๒ โดยมีกองฟิลิกส์และวิศวกรรมในสังกัดกรมวิทยาศาสตร์บริการ ซึ่งในขณะนั้นได้เป็นผู้พัฒนาและปฏิบัติการด้านวิทยาศาสตร์ควบคุมมาตลอด แต่ก็ได้เริ่มพัฒนาไปในระดับหนึ่งไม่เพียงพอ ต่อมาในปี ๒๕๑๖ กิจกรรมเรื่องของระบบมาตรวิทยาก็ได้รับการกระตุ้นหรือว่ามีความก้าวหน้ามากขึ้น โดยเราได้รับความร่วมมือจากประเทศสหรัฐอเมริกาคือ เอ็น.บี.เอส. (NBS) หรือเรียกว่า เนชั่นแนล บิวโร ออฟ แสตนดาร์ด (National Bureau of Standard) และปีถัด ๆ ไปเราก็ได้เริ่มมีการพัฒนาขึ้นมาเรื่อย ๆ ตั้งแต่ปี ๒๕๑๗ ปี ๒๕๒๘ และต่อมามีมติของรัฐมนตรีได้อนุมัติเงินก้อนหนึ่งเป็นงบผูกพันที่จะให้มีการจัดตั้งหรือว่ามีการเพิ่มงบประมาณให้เป็นเงินทั้งสิ้นถึง ๔๔,๗๘๐,๐๐๐ บาท และในปี ๒๕๓๓ - ๒๕๓๔ ได้อนุมัติเงินเพิ่มเติมเป็นจำนวนทั้งสิ้นถึง ๔๘,๑๘๓,๐๐๐ บาท ปัจจุบันเรามี ๒ หน่วยงานที่ดูแลหลักเนอะครับ คือเรื่องของกรมวิทยาศาสตร์บริการ โดยรับผิดชอบดูแลในเรื่องของการอนุญาตในเรื่องของด้านมวล ด้านความยาว ด้านแรง ด้านความดัน เสียง และวัสดุอ้างอิง และมีอีกหน่วยงานหนึ่งซึ่งเรื่องของสถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจภายใต้การดูแลของกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ได้ดูแลในเรื่องของปฐมนิเทศและระดับรองเรื่องทางด้านไฟฟ้า ไม่ว่าจะเป็นกระแสตรง กระแสสลับ ดี.ซี. (DC) เอ.ซี. (AC) เรื่องของรังสี ตั้งแต่อุลตราไวโอเลต (Ultraviolet) จนถึงอินฟราเรด (Infrared) เรื่องของแรงดัน เรื่องของอุณหภูมิ ซึ่งทั้ง ๒ นั้นถ้าสามารถมารวมเป็นสถาบันเดียวกันได้ก็จะเป็นสิ่งที่ดีที่สุด นอกจากนั้นเรายังมีระบบซึ่งเรียกว่าในระบบของมาตรวิทยานี้ เรามีระบบสากลที่เป็นที่ยอมรับคือมีเป็น ๔ ระดับ ระดับแรกก็คือว่าเป็นสากลที่เราได้เห็นว่ามีเหมือนต่างประเทศ เรียกว่าระดับสากลที่ยอมรับกันทั่วโลก เช่นประเทศฝรั่งเศส มีองค์กรที่เรียกว่า บี.ไอ.พี.เอ็ม. ซึ่งเป็นภาษาฝรั่งเศส

แล้วก็ระบบที่ ๒ คือระบบมาตรฐานขั้นต้น ไพรมารี แสตนด์ดาร์ด (Primary standard) ซึ่งเมืองไทยเรากำลังมีอยู่เป็นหน่วยงานระดับชาติ และระดับที่ ๓ คือระดับมาตรฐานอ้างอิงเป็นห้องปฏิบัติการซึ่งต่ำกว่าระดับชาติ ระดับที่ ๔ คือระดับมาตรฐานการใช้งาน ซึ่งอยู่ในโรงงานอุตสาหกรรม และห้องปฏิบัติการเท่านั้น ท่านประธานครับ ตัวอย่างง่าย ๆ ในเรื่องของการวัดในเรื่องของความยาว ๑ เมตร ตามพระราชบัญญัติซึ่ง ตวง วัด พ.ศ. ๒๕๖๖ ของกระทรวงพาณิชย์ ยอมให้มีความผิดพลาด ๐.๒ เพอร์เซ็นต์ แต่ทางของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ยอมให้มีความผิดพลาดแค่ ๐.๐๐๐๑ เพอร์เซ็นต์ ต่างกันมหาศาล หรือแม้กระทั่ง การชั่งน้ำหนัก น้ำหนัก ๕๐ กิโลกรัม นั้น กระทรวงพาณิชย์ยอมให้ผิดพลาดแค่ ๐.๐๒ เพอร์เซ็นต์ แต่กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ยอมให้ผิดพลาดถึง ๐.๐๐๐๑ เพอร์เซ็นต์ ซึ่งต่างกันมาก เพราะฉะนั้นผมเห็นว่า เราควรจะต้องเร่ง ในการตราพระราชบัญญัติและให้มีการรวมสถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติขึ้น ต่างประเทศในแถบเอเชีย นั้น ขนาดว่าอยู่ประเทศใกล้ ๆ อินโดนีเซียก็มีแล้ว มาเลเซียก็มีแล้ว สิงคโปร์ก็มีแล้ว ฟิลิปปินส์ก็มีแล้ว ดังนั้นผมเห็นว่าเป็นช่วงเวลา ที่สมควรที่ เราจะต้องมีการตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้น-----

มีการรวมของสถาบันต่าง ๆ เพื่อมาเป็นองค์กรที่ทำงานได้อิสระคล่องตัว ไม่ขึ้นกับของกฎหมายแรงงานหรือรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ สามารถทำงานได้อย่างเต็มที่ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มีมาตราทั้งสิ้น ๒๗ มาตรา ซึ่งผมคิดว่า ผมก็ขอความกรุณาท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ร่วมกันพิจารณาให้สนับสนุน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ ขอกราบขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : เชิญคุณพิณครับ

นายพิณ พลไวย์ (พิณโลก) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ ผม พิณ ประชาธิปัตย์ จังหวัดพิณโลก กระผมเป็นผู้หนึ่งที่ร่วมเสนอ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กับนายแพทย์ปรีชา มุสิกกุล และ ท่านไพฑูรย์ แก้วทอง ท่านประธานที่เคารพ ที่จริงกฎหมายฉบับนี้น่าจะเป็นกฎหมายที่ผ่านสภาและก็นำมาใช้ และก็ตั้งสถาบันที่ดำเนินงานในเรื่องนี้มานานแล้วนะครับ แต่ว่าปัญหาหลายประการเหมือนอย่างที่เราเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปแล้วว่า ปัญหาการเปลี่ยนแปลงรัฐบาล ปัญหาการยุบสภาทำให้กฎหมายฉบับนี้ต้องล่าช้าออกไป ท่านประธานที่เคารพครับ ที่จริงแล้วตั้งแต่กฎหมายฉบับนี้นั้นผมกราบเรียนว่า แนวความคิดของรัฐบาลในปี ๒๕๒๘ นั้นก็เพื่อจะหาหน่วยงานที่รับผิดชอบ สังกัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ เพื่อมาช่วยเหลือมาตรการส่งเสริมการส่งออก เพราะว่าในขณะนั้นเราคงพอจะทราบกันอยู่แล้วว่า มีปัญหาในเรื่องของการกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็น ไอ.เอส.โอ ๙๐๐๐ หรือขณะนี้ ไอ.เอส.โอ. ๑๔๐๐๐ ก็ตาม จะเห็นได้ว่าเป็นมาตรการระหว่างประเทศ ซึ่งมีขีดจำกัดให้ประเทศต่าง ๆ ต้องดำเนินการและก็เอาสิ่งเหล่านี้มาสกัดกันกัน ทางด้านการค้า เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ หน่วยงานนี้ที่เราจะตั้งขึ้นตาม พระราชบัญญัติฉบับนี้จะมาช่วยกันแก้ไขปัญหาดังนี้ได้ เหมือนที่ท่านเพื่อนสมาชิก ได้อภิปรายไปว่า ในปัจจุบันเราไม่มีหน่วยงานหรือสถาบันหลักที่จะดำเนินการ สอบเทียบหรือวัดมวล หรือค่าต่าง ๆ ให้เป็นมาตรฐานที่ยอมรับของทั่วโลก ถึงในปัจจุบันจะมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ อยู่แล้ว ๒ หน่วยงานก็คือ กรมวิทยาศาสตร์บริการ รวมทั้งสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทยซึ่งดูแลกันอยู่ แต่ว่าก็เป็นหน่วยงานเล็ก ๆ ในกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ เท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นถ้ากฎหมายฉบับนี้ผ่านสภา แล้วก็ได้มีการตั้งสถาบันซึ่งดูแลด้านนี้โดยตรง ผมเชื่อแน่ว่าจะช่วยให้ ความสามารถในการส่งออกของประเทศไทยนั้นดีขึ้น ทำให้เป็นที่ยอมรับของ

๑๓๔

- สผ ๑๒/๒๕๕๐ (ส. ๑)

ศิริพร ๖๑/๒

ต่างประเทศ ท่านประธานในขณะนั้นเราคงจะเห็นว่า การที่จะเทียบ
มาตรฐานของสินค้าเวลาเราส่งไปขายต่างประเทศนั้นเราต้องไปเทียบจาก
ประเทศฝรั่งเศส ต้องส่งไปเทียบจากอังกฤษ ส่งไปเทียบจากอเมริกา
แล้วก็เขาจะออกใบเซอร์ติฟิเคต (Certificate) ให้ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่ง
รับรองทางด้านคุณภาพที่เราจะเอาไปเผยแพร่ทั่วโลกให้เขายอมรับ แต่ว่า
ถ้าประเทศไทยของเรามีหน่วยงานซึ่งรับผิดชอบทางด้านนี้เองเราก็จะสามารถ
เทียบมาตรฐานได้ของเราเอง อันที่หนึ่ง -----

- ๖๒/๑

อันที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพครับ ในประเทศของเราเองตาม โรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ หรือแม้แต่ในหน่วยราชการของเราเองไม่มี มาตรฐานในการที่จะวัดหรือสอบเทียบเครื่องมือวัดต่าง ๆ ภายในประเทศ แต่ถ้าหน่วยงานนั้นขึ้นมาจะเป็นตัวกลางในการประสานงานของภาคราชการ เอกชนหรือแม้แต่โรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่จะสอบเทียบหรือปรับตั้ง เครื่องมือวัดภายในประเทศให้ได้ทั่วถึง ท่านประธานที่เคารพครับ สถาบัน ที่เราจะตั้งขึ้นตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นสถาบันที่เรียกว่า องค์กรอิสระ แต่ว่าอยู่ภายใต้การบริหารราชการของกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีฯ สิ่งที่เราจำเป็นต้องเป็นองค์กรอิสระก็เพื่อความคล่องตัวในการบริหารงาน ท่านประธานครับ เพราะว่าในระบบราชการยังมีปัจจัยหลายอย่างที่ไม่เกื้อหนุน ที่ให้การบริหารงานในลักษณะอย่างนี้นั้นคล่องตัว เพราะฉะนั้นแล้วในกฎหมาย ที่ผมเสนอขึ้นก็คืออยากจะให้เป็นองค์กรอิสระ ซึ่งบริหารราชการเหมือนเอกชน ถ้าเปรียบเทียบกับในกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ในปัจจุบันก็เหมือนอย่างเนคเทค (NECTEC) เป็นต้นนะครับ ซึ่งข้าราชการหรือพนักงานที่อยู่ในสถาบันเหล่านั้นนั้น ไม่ถือว่าเป็นราชการก็ใช้จ้างเอาและมีอัตราเงินเดือนสูง เพราะฉะนั้น ท่านประธานครับ เรื่องอัตราสมองไหลไปอยู่ภาคเอกชนหรือไปอยู่ในงานอื่น ก็จะแก้ไขปัญหาได้ ในขณะที่เดียวกันองค์กรหรือหน่วยงานนั้นจะใช้นักวิชาการ ที่จบทางด้านฟิสิกส์เป็นส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นแล้วในขณะนี้ท่านประธานครับ สาขาทางด้านฟิสิกส์ไม่มีคนเรียน ไม่มีคนเรียนเพราะว่าจบมาแล้วไม่รู้จะทำ อะไร แต่ว่าถ้าหน่วยงานนี้ได้จัดตั้งขึ้นมาคนก็จะสามารถมาเรียนทางสาขา ฟิสิกส์มากยิ่งขึ้น ท่านประธานที่เคารพครับ นอกจากนี้แล้วหน่วยงานนี้จะช่วย ในการพัฒนาและวิจัยพร้อมทั้งเก็บอุปกรณ์สำหรับสอบเทียบต่าง ๆ ซึ่งในขณะนี้ ในกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ โดยกรมวิทยาศาสตร์บริการและสถาบันวิจัย วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทยมีเก็บไว้อยู่แล้วครับ แต่เก็บไว้นั้น อาจจะไม่มีงบประมาณที่จะดูแลเพียงพอ รวมทั้งเครื่องมือเครื่องมือต่าง ๆ ยังไม่เจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับต่างประเทศ อย่างเช่น ที่เพื่อนสมาชิกยกตัวอย่าง อย่างฝรั่งเศสเป็นต้น ยังไม่ทัดเทียมเขา ถ้าหน่วยงานนี้มีขึ้นมาถึงงบประมาณ หรือว่าหารายได้อีกอย่างอื่นได้จะได้มาพัฒนาตรงนี้ เครื่องไม้เครื่องมือก็จะได้ ทันสมัย แล้วก็ต่างประเทศก็ยอมรับมากยิ่งขึ้น ท่านประธานครับ ผมจึงใคร่กราบ ขอวิงวอนท่านเพื่อนสมาชิกทุกท่านได้สนับสนุนร่างกฎหมายฉบับนี้ให้ผ่านสภาไป

แล้วก็จะได้ประกาศใช้รวมทั้งตั้งหน่วยงานซึ่งรับผิดชอบนี้โดยตรงต่อไป

ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ไม่มีท่านใดอภิปรายผมขอปิดการอภิปรายเลยนะครับ ขอมติเลยครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นจำนวนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ไม่มีนะครับ ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นควรรับหลักการนะครับ
ขอเชิญท่านสมาชิกเสนอคณะกรรมการมาพิจารณาครับ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม) : ท่านประธานสภาที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ๒๗ ที่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ไม่มีผู้เสนอเป็นอย่างอื่นนะครับ ถือว่าที่ประชุมมีมติเสนอ คณะกรรมาธิการวิสามัญจำนวนเท่าไรท่านรัฐมนตรี

นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม) : ๒๗ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ๒๗ ท่านนะครับ ขอเชิญท่านรัฐมนตรีเสนอรายชื่อเลขครับ ๕ ท่าน

นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม) : รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมาธิการวิสามัญ ๕ ที่นั่ง
๑. นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ ๒. นายเฉลิมชัย ห่อนาค ๓. นายจักริน วงศ์กุลฤดี ๔. นางรวงทอง พันพาไพร ๕. ร้อยโท วิรัช พันธะผล
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ขอบคุณครับ ความหวังใหม่ ๗ ท่านครับ

นางกิงกาญจน์ ณ เชียงใหม่ (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน กิงกาญจน์ ณ เชียงใหม่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติพัฒนาระบบมาตรฐานวิชาแห่งชาติ ตามสัดส่วนของพรรคความหวังใหม่ดังต่อไปนี้ ๑. นายศุภสิทธิ์ เตชะตานนท์ ๒. นายทศพร มูลศาสตร์สาทร ๓. นายชัย กาญจนาคิริกุล ๔. นายเกษม รุ่งธนเกียรติ ๕. นายเจริญ จรรย์โกมล ๖. พลอากาศเอก จรุง วุฒิกาญจน์ ๗. นายศิลป์ชัย นัยปรี ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ประชาธิปัตย์ ๗ ท่านครับ

นายจตุ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จตุ ไกรฤกษ์ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดพิษณุโลก ขอเสนอกรรมาธิการ

๗. ท่านดั่งนี้ได้รับ ๑. นายปรีชา มุสิกกุล ๒. นายพิษณุ พลไวย ๓. ดอกเตอร์บุญมาก ศิริเนาวกุล ๔. นายสมชาย สุนทรวัฒน์ ๕. ดอกเตอร์สืบแสง พรหมบุญ ๖. นายธีระ สลักเพชร ๗. นายธีระจิตต์ สถิโรตมวงศ์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ชำติพัฒนา ๓ ท่าน เชิญครับ

นายวิเชษฐ์ เกษมทองศรี (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม วิเชษฐ์ เกษมทองศรี ราชบุรี ชำติพัฒนา ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญในสัดส่วนของชำติพัฒนา ดังนี้ ๑. นายรักษ์ ด้านกุล ๒. นายกฤษฎาง แก้วโสภา ๓. พลเรือโท วิชา วิภัติภูมิประเทศ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ชำติไทย ๒ ท่านเชิญครับ

นายสุรสิทธิ์ นิตวุฒิวรวัชร (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุรสิทธิ์ นิตวุฒิวรวัชร ชำติไทย ชลบุรี สัดส่วนของพรรคชำติไทย ขอเสนอ นายจาตุรงค์ เฟื่องรพัฒน์ และนายจำนงค์ โพธิสาโร ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ กิจสังคม ๑ ท่านครับ เชิญครับ

นายปิยะ อังกนิทน์ (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ผมปิยะ อังกนิทน์ เพชรบุรี พรรคกิจสังคม ขอเสนอ นายประมวณศิลป์ โภคสวัสดิ์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) : ถูกต้องนะครับ ประชำกรไทย ๑ ท่านครับ เชิญครับ

นายฉลอง เรือวแรง (นนทบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมฉลอง เรือวแรง ผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี พรรคประชำกรไทย ขอเสนอ อาจารย์สมบัติ เปี่ยมบริบูรณ์ เป็นกรรมาธิการ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา

๑๓๕

สผ ๑๒/๒๕๕๐ (ส. ๑)

สภากรณ์ ๒๓/๓

คนที่สอง) : ถูกต้องนะครับ พรรคเอกภาพ เสรีธรรม มวลชน พลังธรรม
พรรคไท ๑ ท่านครับ เชิญครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ ขอเสนอ
นายไชยา สะสมทรัพย์ ส.ส. นครปฐม เป็นคณะกรรมการวิสามัญ
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ถูกต้องนะครับ เชิญท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร อ่านรายชื่อครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติพัฒนาระบบมาตรวิทยาแห่งชาติ พ.ศ.

๑. นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ ๒. นายเฉลิมชัย ห่อนาค ๓. นายจักริน
วงศ์กุลฤดี ๔. นางรวงทอง พันพาไพร ๕. ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล
๖. นายศุภสิทธิ์ เตชะตานนท์ ๗. นายทศพร มุลศาสตร์สาทร ๘. นายธัญ
การวัฒนาศิริกุล ๙. นายเกษม รุ่งธนเกียรติ ๑๐. นายเจริญ จรรย์โกมล
๑๑. พลอากาศเอก จรุญ วุฒิกาญจน์ ๑๒. นายศิลป์ชัย นัยปรี ๑๓. นายปรีชา
มุสิกกุล ๑๔. นายพิษณุ พลไวย ๑๕. นายบุญมาก ศิริเนาวกุล ๑๖. นายสมชาย
สุนทรวัฒน์ ๑๗. นายสืบแสง พรหมบุญ ๑๘. นายธีระ สลักเพชร
๑๙. นายธีระจิตต์ สถิโรตมวงศ์ ๒๐. พลเรือโท โรช วิภัติภูมิประเทศ
๒๑. นายรักษ์ ด่านกุล ๒๒. นายกฤษณาง แถวโสภา ๒๓. นายจาตุรงค์
เพ็ญรพัฒน์ ๒๔. นายจำนงค์ โพธิสาโร ๒๕. นายประมวลศักดิ์ โภคสวัสดิ์
๒๖. นายสมบัติ เปี่ยมบริบูรณ์ ๒๗. นายไชยา สะสมทรัพย์

นายปิยะ อังกินันทน์ (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
ประมวลศิลป์ โภคสวัสดิ์ นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ขอระยะเวลา เชิญท่านรัฐมนตรี

นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม) : ขอเสนอแปรญัตติภายใน ๗ วัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ๗ วันนะครับ ไม่มีท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่น จะใช้ร่างใดเป็นหลัก
เชิญท่านรัฐมนตรี

นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม) : รัฐบาลขอเสนอของรัฐบาลเป็นหลัก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ร่างของรัฐบาลเป็นหลักนะครับ จบการพิจารณา

ต่อไปจะเป็นระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณา
เสร็จแล้ว

๕.๑ ร่างพระราชบัญญัติการรังนกอีแอ่น พ.ศ. ซึ่ง
คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ขอเชิญคณะกรรมการ เชิญท่านรัฐมนตรี

นายสุวิทย์ คุณกิตติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม สุวิทย์ คุณกิตติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
ผมใคร่ขอเสนอเลื่อนระเบียบวาระ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่
เป็นธรรม พ.ศ. ขึ้นมาพิจารณาก่อน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : ที่ประชุมไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น เชิญท่านจุติ

นายจุติ ไกรฤกษ์ (พิษณุโลก) : ท่านประธาน กระผม จุติ
ไกรฤกษ์ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลก กระผมขอหารือท่านประธานว่า
เดิมที่เราพูดกันแล้วว่า เราจะไปกันตามระเบียบวาระ และทุกคนที่จะเข้าตาม
ระเบียบวาระก็เตรียมตัวที่จะมาเสนออภิปรายกันตอนนี้อยู่แล้ว กระผมไม่ทราบว่า
ท่านประธานจะวินิจฉัยเรื่องนี้อย่างไร ผมไม่อยากให้โหวต เพราะว่าไม่เต็ม
องค์ประชุม โหวตคงโหวตไม่ได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่สอง) : จริง ๆ ไม่อยากให้บรรยากาศของเราซึ่งดีมาโดยแต่ต้น ก็ขอฟัง
ความเห็นทางท่านซึ่งขัยสักนิดหนึ่ง

นายชิงชัย มงคลธรรม (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชิงชัย มงคลธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดกาฬสินธุ์ ความหวังใหม่ สืบเนื่องเมื่อคืนนี้ได้มีการหารือ ได้ตกลงกันเป็น
เบื้องต้น เนื่องจากว่าเราได้พิจารณากันมายาวนาน ได้มีหลายฝ่ายเห็นว่าน่าจะ
ปิดการประชุมเมื่อมีร่างพระราชบัญญัติที่เราถกกันมายาวนานนั้นได้ผ่านไป แต่ใน
ขณะเดียวกันทางสมาชิกทั้ง ๒ ฝ่าย คือท่านรัฐมนตรีสุวิทย์ และต้องขอประทาน
ที่ต้องเอ่ยนาม สมาชิกทางฝ่ายค้านคือคุณสุวัชร พะลัง และท่านประยุทธ์ ศิริพานิชย์
ได้ไปหารือกันที่หลังบัลลังก์ท่าน ก็ได้ตกลงกันว่าอยากจะขอเลื่อนระเบียบวาระขึ้นมา
พิจารณาก่อน คือของท่านสุวิทย์ คุณกิตติ และตามด้วยร่างพระราชบัญญัติรังนกอีแอ่น
พ.ศ. ที่ตกลงกันตรงนั้น เพราะฉะนั้นผมพูดตามความจริงก่อน หลังจาก
ที่ตกลงกันแล้วผมก็ได้มีข้อหารือไปที่ท่านประธานว่า เพื่อให้การดำเนินการประชุม
เราดำเนินต่อไปขอให้ได้พิจารณาตามที่ได้ตกลงกัน ผมไม่ทราบว่าหลังจากนั้นแล้ว
ได้มีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นเป็นภายหลัง ซึ่งทั้งหมดนี้ก็สุดแท้แต่ท่านประธานและ
ที่ประชุมแห่งนี้จะพิจารณาร่วมกัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาคนที่สอง) : เชิญคุณสุวโรช

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์
ผมต้องขอกราบเรียนต่อท่านประธานครับว่า ท่านประธานวิป (Whip) ของ
รัฐบาลพูดจริง แต่พูดจริงบางส่วน คือจริงไม่หมดครับ เพราะวก่อนหน้านั้น
ซึ่งว่ากันตามระเบียบวาระแล้วต้องเป็นเรื่องของรังนกอีแอ่นเข้า แต่เนื่องจาก
ท่านรัฐมนตรีสุวิทย์ครับ ท่านไปประสานงานในห้องกาแฟเมื่อสักครู่นี้กับท่านวิป
ของพรรคฝ่ายค้านแล้วก็ขอร้องผม ว่าให้ผมชะลออาการรังนกอีแอ่นและจะเอา
ข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรมของท่านเข้ามาก่อน และท่านก็เป็นผู้มาขอร้องไม่ใช่เป็นเรื่อง
ที่ผมเป็นอย่างนั้น ก็ปรากฏว่าเมื่อเป็นอย่างนั้นผมก็บอกว่า ถ้าจะเอาอย่างนั้น
ก็เป็นไปตามที่ท่านประธานวิปของรัฐบาลชี้แจง แต่เมื่อพูดคุยกันแล้วปรากฏว่า
การอภิปรายในบางครั้งท่านประธาน สมาชิกก็มีสิทธิเสรีภาพในการที่จะแสดง
ความคิดเห็นตามร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ ซึ่งเมื่อมานั่งฟังแล้วแต่ละคนก็อยากจะ
อภิปรายแสดงความคิดเห็น ซึ่งเป็นสิทธิโดยชอบธรรมของเพื่อนสมาชิก เพราะฉะนั้น
เมื่อสักครู่นี้ท่านรัฐมนตรีสุวิทย์ก็มาหารือกันตรงนั้นว่า เพื่อที่จะให้เป็นไปตาม
ระเบียบวาระทั้งหมดในการประชุมครั้งต่อไปในวันพุธก็เอาอาการรังนกอีแอ่นขึ้นมาก่อน
วันนี้ก็จะยุติการอภิปรายไว้เพียงแค่นี้ ปิดประชุมแค่นี้ จะเสนอปิด แต่ผมก็ไม่ทราบว่า
อะไรเกิดขึ้น อยู่ ๆ ท่านประธานบอกว่า เอาอาการรังนกอีแอ่นขึ้นก่อน ท่านรัฐมนตรี
สุวิทย์ก็ไปเสนอข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรมอีก ซึ่งตรงนี้แหละครับผมคิดว่าอยากจะ
กราบเรียนต่อท่านรัฐมนตรีครับว่า ต้องให้ชัดเจนครับ ไม่ใช่ท่านขึ้นไปข้างบน
แล้วท่านก็เปลี่ยนเอง เวลาอยู่ข้างล่างท่านก็ยอมรับ แต่พอขึ้นข้างบนท่านเปลี่ยน
อีกอย่างหนึ่ง ขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาคนที่สอง) : เชิญท่านสุวิทย์

นายสุวิทย์ คุณกิตติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :
ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุวิทย์ คุณกิตติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
จริง ๆ แล้วที่ท่านชิงชัยพูดก็ถูกทั้งหมด ไม่ใช่ว่าถูกครึ่งเดียว ที่ท่านสุวโรชพูด
ก็ถูกทั้งหมด เพราะว่าเมื่อสักครู่นี้ได้ไปปรึกษาหารือกันข้างล่างแล้วทางวิป
ของทางทั้ง ๒ ฝ่าย ตอนแรกตกลงกันว่าจะยุติการพิจารณาไว้หลังจาก
ร่างพระราชบัญญัติพัฒนาระบบมาตรฐานวิชาชีพแห่งชาติ พ.ศ. จบไปแล้ว

ก็เลยมีการหารือกัน แต่ปรากฏว่าการหารือกันทางวิปของฝ่ายค้านเองก็เห็นว่า
 ในเมื่อได้ตกลงกันไว้อย่างไรก็ควรจะต้องปฏิบัติตามนั้น เพราะฉะนั้นผมคิดว่า
 ถ้าจะปฏิบัติตามที่ได้ตกลงกันไว้ก็คือว่าจะยุติการพิจารณาไว้แต่เพียงเท่านี้
 พอสมควรแก่เวลา ผมก็คิดว่าผมเองก็ไม่ขัดข้องครับท่านประธาน เพราะว่า
 เป็นข้อตกลงที่ได้ตกลงกันไว้แล้วว่าจะยุติการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
 ไว้ในขณะนี้ แล้วก็เนื่องจากว่าสมาชิกที่ได้อภิปรายกันมาทั้งวันก็เหน็ดเหนื่อย
 พอสมควรแล้ว เพราะฉะนั้นผมก็เห็นว่าปฏิบัติตามมติวิปน่าจะจะเป็นสิ่งที่ถูกต้อง
 นะครับท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
 สภาคนที่สอง) : ผมหารือที่ประชุมคณะครับ ถ้าจะขอเลื่อนระเบียบวาระใน
 ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรมขึ้นมาพิจารณาก่อน ท่านจурินทร์
 เชิญครับ

นายจурินทร์ ลิขณวิศิษฐ์ (พังงา) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม จुरินทร์ ลิขณวิศิษฐ์ จังหวัดพังงา พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ
 ที่จริงเรามีกลไกในการทำงานร่วมกันอยู่เหมือนที่ผมได้เรียนย้ำเสมอในที่ประชุมนี้
 นั่นก็คือว่าเราได้มีคณะกรรมการประสานงานทั้งในส่วนของพรรคร่วมรัฐบาล
 และก็พรรคร่วมฝ่ายค้าน ซึ่งท่านรองฯ โสภณ เป็นประธาน และเราก็ได้
 หารือกันและก็ตกลงกันว่าให้เป็นไปตามระเบียบวาระการประชุม -----

เพราะฉะนั้นถ้าทุกอย่างดำเนินการไปตามนั้นปัญหาก็จะไม่มี แต่ว่าเมื่อสักครู่นี้
ที่เกิดความสับสนขึ้นมา ก็เพราะว่า ได้มีความพยายามที่จะประสานงานเพื่อขอ
หยิบยกกฎหมายบางฉบับขึ้นมาก่อนอีก ซึ่งไม่เป็นที่ตกลงยุติ เพราะเกิดปัญหา
ก็คือว่า เมื่อข้ามกฎหมายฉบับอื่นไป ผู้เสนอกฎหมายที่อยู่ในวาระก่อน ๆ
ก็ไม่เห็นด้วย เพราะกฎหมายทุกฉบับล้วนสำคัญทั้งสิ้น ไม่มีฉบับไหนสำคัญ
มากไปกว่าฉบับอื่น ๆ เพราะฉะนั้นเจ้าของกฎหมายฉบับที่อยู่ก่อนหน้านี้
ก็ไม่เห็นด้วย แล้วก็ไม่ได้ตกลง เพราะคิดว่าถ้าสมมติว่าต้องข้ามก็ควร
เป็นไปตามระเบียบวาระ เนื่องจากเราไม่ได้ตกลงกันในที่ประชุมกรรมการ
ประสานงานด้วย ในที่สุดล่าสุดสุดท้ายก็เลยเป็นอันยุติว่าให้เป็นไปตามนั้น
แต่ว่าเมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้นมาในขั้นนี้ ถึงขั้นท่านรัฐมนตรีได้ขอหยิบยกกฎหมาย
ขึ้นมาก่อน ถ้าเป็นอย่างนั้นก็ไม่เป็นไปตามที่ได้พูดกันไว้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่า
ควรให้เป็นไปตามที่ตกลงกันไว้ แล้วงานก็จะราบรื่นครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :

ขอท่านรัฐมนตรีสุวิทย์

นายสุวิทย์ คุณกิตติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

ท่านประธานที่เคารพ ผม สุวิทย์ คุณกิตติ ผมไม่ขัดข้องครับท่านประธาน
เพราะว่าตกลงกันไว้อย่างไรก็เป็นไปตามนั้น ผมเข้าใจ แล้วก็เคารพข้อตกลง
ของทั้ง ๒ ฝ่ายดีว่าจะยุติการประชุมไว้แต่เพียงเท่านี้ เพราะฉะนั้นก็ตกลงกัน
ตามนั้น ก็คงไม่มีปัญหาครับท่านประธาน เป็นความผิดของผมเองที่พยายามจะ
เอากฎหมายขึ้นมาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :

ตกลงท่านสุวิทย์ จะขอถอนไหมครับ

นายสุวิทย์ คุณกิตติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

ผมถอนได้ครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :

ถอนใช่ไหมครับ

นายสุวิทย์ คุณกิตติ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :

ถ้าอย่างนั้นขออนุญาตพิจารณาไปตามระเบียบวาระครับ

นายชิงชัย มงคลธรรม (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ผมขอชี้แจงนิดหนึ่งได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่สอง) :
เชิญครับ

นายชิงชัย มงคลธรรม (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
คือในขณะที่มีการพูดคุยกันอยู่ที่หลังบัลลังก์ท่าน ก็มีท่านรัฐมนตรี ท่านส่วโรช
ท่านประยุทธ์ แล้วมีท่านอดีตรอยุ่ด้วย ก็หาหรือกันว่า ผมย้ำว่า แน่ใจนะครับว่า
ตกลงกันมาแล้ว ผมเคารพในทุกท่าน แต่ผมย้ำถึง ๓ หนว่า แน่ใจว่าตกลงกันมาแล้ว
เพราะผมมีหน้าที่ที่จะทำหน้าที่ในการประสานกัน คือ ๑. ผมไม่ใช่คุยกันกับทางฝ่ายนี้
แต่ด้วยความเคารพแล้วก็ให้เกียรติกัน เขาถามมาแน่ว่าจะครับว่าตกลงกันมาแล้ว
อย่างนั้น จะได้เรียนท่านประธานให้ได้ทราบ แล้วก็ดำเนินการไปตามข้อตกลง
เมื่อเป็นเช่นนั้น ผมลงมานั่งอยู่ตรงนี้ ผมเห็นเกิดการพูดคุยกันอยู่มุนั้น ผมก็ยังสงสัย
อยู่ว่าอาจจะไม่เป็นไปตามนั้นก็ได้กระมัง แล้วก็ไม่เป็นไปอย่างนั้น เพราะฉะนั้น
เมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว ผมต้องขออภัยว่า ขอความกรุณาว่าอย่าได้คิดว่าผมนั้น
ไปทำอะไรที่ละเมิดกฎ หรือข้อตกลงระหว่างกรรมการประสานงานด้วยกัน
ไม่ใช่อย่างนั้น ก็อยากชี้แจงให้ท่านประธานได้ทราบ ขอขอบคุณมากครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา
ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เนื่องจากเราได้มีการประสานงาน
กันในเบื้องต้นแล้วว่า หลังจากที่ได้พิจารณาเรื่องด่วน เรื่องร่าง พ.ร.บ.
ประมวลรัษฎากรไปแล้ว จะขอนำเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว
๒ เรื่องขึ้นมาพิจารณาก่อน แล้วก็ว่าตามระเบียบวาระ ผมเข้าใจว่าอย่างนั้น
ผมจึงขอหารือจากท่านสมาชิกว่า อยากจะขอความกรุณาจากสมาชิกว่า เพื่อให้
เรื่องที่กรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ๒ เรื่องจะได้จบ ส่งไปให้วุฒิสภา
พิจารณาได้ แล้วเนื่องจากวุฒิสภาก็ไม่ได้ประชุมมาหลายสัปดาห์ เพราะ
ไม่มีกฎหมายที่สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเสร็จแล้วส่งไป เพราะฉะนั้นผมจึงขอ
หารือจากที่ประชุมว่า ถ้าจะกรุณาให้นำระเบียบวาระที่ ๔ คือเรื่องที่
คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ๒ เรื่อง คือร่างพระราชบัญญัติอากร
รังนกอีกอัน กับร่างพระราชบัญญัติ... ขึ้นมาพิจารณาตามที่ได้ตกลงกันเบื้องต้น
ถ้าไม่มีความเห็นอย่างอื่นก็อยากจะพิจารณา ๒ เรื่องนี้ก่อน แล้วเรื่องอื่น

ก็ว่าไปตามระเบียบวาระที่ได้ตกลงกันมา ถ้าไม่มีความเห็นอย่างอื่น ก็ถือว่า
เรามาพิจารณาระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๕.๑ ร่างพระราชบัญญัติอากรรังนกอีแอ่น พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ขอเชิญคณะกรรมการพิจารณา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประธานคณะกรรมการมาธิการมีอะไร
ชี้แจงครับ

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (ประธานคณะกรรมการ) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม จาตุรนต์ ฉายแสง ในฐานะประธานคณะกรรมการ
วิสามัญ เรื่องที่จะเรียนชี้แจงต่อท่านประธานก็คงมีโดยสรุปย่อ ๆ เท่านั้น คือ
ในประเด็นสำคัญที่คณะกรรมการได้มีการพิจารณากัน และได้มีการแก้ไขไป
ในเรื่องสำคัญก็คือในมาตรา ๑๓ ได้มีการแก้เรื่องการห้ามเก็บรังนกบนเกาะ
ก็มีการเพิ่มเติมว่า ในที่สาธารณะสมบัติของแผ่นดิน เข้าไป เว้นแต่ ผู้รับสัมปทาน
ในมาตรา ๑๔ ทวิ ให้ผู้รับสัมปทานต้องมีสำนักงานใหญ่หรือสำนักงานตัวแทน
ประจำในจังหวัดที่ได้รับสัมปทาน ก็เพื่อให้ไปดูแลมีผู้ที่ไปดูแลกิจการนี้ หรือ
สามารถรับฟังข้อร้องเรียน ปัญหาต่าง ๆ ได้ ได้มีการแก้ไขหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการ
การจัดสรรเงินอุดหนุนจากเดิมที่กำหนดว่า ให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น
ซึ่งอยู่ในพื้นที่ที่มีการจัดเก็บรังนก ให้เป็นในกรณีที่เกินจาก ๓ ล้านบาท ก็ให้
มีการแบ่งระหว่างองค์กรปกครองท้องถิ่น พื้นที่ที่มีการจัดเก็บรังนกกับองค์กร
ปกครองท้องถิ่น นอกพื้นที่ที่มีการจัดเก็บรังนก นอกจากนั้นแล้วมีการแก้ไขเพิ่มเติม
ในส่วนที่เป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการจัดสรร ซึ่งในเรื่องนี้เป็นการแก้ไข
เพื่อให้เพิ่มบทบาทขององค์กรปกครองท้องถิ่นเข้าไป ผมคิดว่าในประเด็นสำคัญ ๆ
ที่จะเรียนชี้แจงต่อท่านประธานก็คงมีโดยย่อเพียงเท่านี้ ส่วนว่าถ้าหากว่าท่าน
สมาชิกมีข้อสงสัยในระหว่างพิจารณาเรียงมาตราไป คณะกรรมการก็พร้อม
ที่จะชี้แจงต่อไป ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติการ
รังนกอีแอ่น พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข
มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นางอัญชลี วานิช เทพบุตร (ภูกี้ต) : มาตรา ๔ อยู่ณะคะท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ มาตรา ๔

นางอัญชลี วานิช เทพบุตร (ภูกี้ต) : เรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ดิฉัน อัญชลี วานิช เทพบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดภูเก็ต

พรรคประชาธิปไตย เหตุที่ดิฉันต้องขอสงวนคำแปรญัตติไว้ในมาตรา ๕ ก็
 สืบเนื่องมาจากที่เราได้มีการประชุมสภาไปเมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ที่ผ่านมา
 ซึ่งในขณะนั้นคุณสุวโรช พะลัง ขอภัยที่เอ่ยนาม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดชุมพร ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติอากรรังนกอีกอันเข้าสู่สภา และ
 พร้อม ๆ กันนั้นทางรัฐบาลเองก็ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเข้าสู่สภา
 เช่นกัน สำหรับสาระได้มีความแตกต่างกันอยู่ในบางมาตรา และในมาตรา ๕ นี้
 ในร่างซึ่งคุณสุวโรชได้เสนอสู่สภานั้นได้บัญญัติให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
 ในท้องที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดพัทลุง
 จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดสตูล และ
 จังหวัดตราด ส่วนในร่างของรัฐบาลเองนั้น ได้ตัดจังหวัดภูเก็ตออกไป ในขณะที่
 มีการอภิปรายอยู่นั้น มีท่านสมาชิกได้เรียนถามท่านรัฐมนตรีในขณะนั้นว่า
 เพราะเหตุอะไรร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลจึงได้ตัดจังหวัดภูเก็ตออกไป
 แล้วหลังจากนั้น มีการเสนอให้มีการปิดอภิปราย ท่านรัฐมนตรีได้ลุกขึ้นชี้แจงแล้ว
 ในที่สุดก็ได้ตอบคำถามไว้ว่า เหตุที่ต้องตัดจังหวัดภูเก็ตออกไปเนื่องจากที่จังหวัด
 ภูเก็ตไม่มีการเก็บอากรรังนกอีกอัน แล้วไม่มีนกอี้อัน ซึ่งเป็นข้อเท็จจริง
 อย่างไรนั้น ผมเองไม่สามารถยืนยันด้วยตัวเองได้ ท่านสมาชิกจากจังหวัดภูเก็ต
 อาจจะเข้าใจผิดที่มากกว่าผม-----

ถึงตรงนี้เมื่อท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงในสภาแล้ว ดิฉันเองได้ลุกขึ้นประท้วงใช้สิทธิพาดพิง ขออนุญาตท่านประธานได้อภิปราย เพื่อจะได้ชี้แจงข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในพื้นที่ แต่ในวันนั้นท่านประธานเองกับใช้ดุลยพินิจไม่อนุญาตให้ดิฉันอภิปราย เนื่องจาก บอกว่าได้มีการปิดการอภิปรายไปแล้ว ดิฉันขอใช้สิทธิพาดพิงในวันนั้น ไม่ใช่ใช้ว่า ใช้สิทธิขอการอภิปราย เมื่อเป็นอย่างนี้ท่านประธาน หลังจากที่มีการปิดประชุม ไปแล้วนั้น มีประชาชนได้โทรศัพท์เข้ามาถามดิฉันมากวันนั้นว่าเกิดอะไรขึ้น ในสภาผู้แทนราษฎร ทำไมท่านประธานถึงไม่อนุญาตให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในพื้นที่ได้เป็นคนชี้แจง ทั้ง ๆ ที่รัฐมนตรีก็ได้เอ่ยพาดพิงมาถึงแล้ว และ

อีกประเด็นหนึ่งเขาก็ไม่เข้าใจว่า อยู่ ๆ ทำไมถึงต้องตัดจังหวัดภูเก็ต ออกไปจากร่างพระราชบัญญัติในมาตรา ๕ นี้ด้วย ดิฉันขอเรียนชี้แจงว่า จังหวัดภูเก็ตเองนั้นเคยเก็บภาษีอากรรังนกก็แน่นอนส่งส่วนกลางโดยตลอด เนื่องจากว่าผู้ที่ได้รับสัมปทานจากจังหวัดกระบี่หรือว่าจังหวัดตรัง หรือว่า จังหวัดพังงาเองนั้น บางรายมีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดภูเก็ตบ้าง ทำกิจการหลัก อยู่ภูเก็ตบ้าง จึงให้ทางสรรพากรจังหวัดภูเก็ตเป็นผู้เก็บภาษีดังกล่าวส่งส่วนกลาง แต่เกาะแก่งต่าง ๆ ของจังหวัดภูเก็ตจริง ๆ แล้วนั้น มีนกก็แน่นอนไม่มากพอที่จะ ทำรังนก แล้วก็เปิดให้ประมูลทำสัมปทานได้ นี่เป็นข้อเท็จจริงทั้งหมดที่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นถ้าในวันนั้น ท่านประธานจะกรุณาอนุญาตให้ดิฉันได้ชี้แจงข้อเท็จจริง เพียงแค่นี้ ดิฉันคงจะไม่ต้องขอสงวนคำแปรญัตติ แล้วคงจะไม่ต้องใช้เวลาของสภา ให้มากมายไปเช่นที่เกิดขึ้น ดิฉันอยากจะให้ประชาชนได้รับรู้ข้อเท็จจริงทั้งหมด ที่เกิดขึ้น แล้วก็รับรู้เรื่องราวที่ต่อเนื่องกันด้วย ดิฉันไม่ปรารถนาที่จะต่อล้อต่อเถียง กับท่านประธานในวันนั้น เพราะว่าดิฉันให้เกียรติท่านประธาน แล้วเคารพใน ดุลยพินิจของท่านประธาน แต่ดิฉันอยากจะเรียนขอรับรองว่า ในคราวหน้าท่านประธาน กรุณาให้เกียรติแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แล้วกรุณาอย่าใช้ดุลยพินิจที่รวบรัด เช่นนั้นเลยค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตกลงว่าคุณอัญชลียังติดใจไหม
คำแปรญัตติ

นางอัญชลี วานิช เทพบุตร (ภูเก็ต) : คำแปรญัตติ ดิฉันไม่ติดใจ
ดิฉันติดใจเพียงต้องการชี้แจงข้อเท็จจริงทั้งหมดที่เกิดขึ้นให้ทุกคนได้รับทราบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ต่อครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๖ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอัญชลี

นางอัญชลี วานิช เทพบุตร (ภูเก็ต) : มาตรา ๖ ดิฉันเองได้เรียน
ในที่ประชุมแล้วว่าไม่ได้สงวน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณกฤเทพครับ

ร้อยโท กฤเทพ ไสกระจำง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม กฤเทพ ไสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ
พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ ในมาตรา ๖ ท่านกรรมาธิการได้ไปแก้
จากร่างของรัฐบาลโดยมีการแก้ไขในหลายจุดที่คิดว่า ถ้าจะขอความกรุณาให้
พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งจากการที่เราได้พิจารณากันแล้วเห็นว่าจำนวนของ
กรรมการที่ได้กำหนดไว้ให้สภาจังหวัดเป็นผู้เสนอชื่อจำนวน ๕ ท่านนั้น เราขอให้
สลับกับท้องถิ่นท้องถิ่นจะเป็นผู้เสนอ โดยให้ท้องถิ่นท้องถิ่นเสนอชื่อ
จำนวน ๕ คน แล้วให้สภาจังหวัดเสนอชื่อ ๒ ชื่อ เราคิดว่าตรงนี้จะเป็นการให้
ความสำคัญกับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นมากกว่า คือ อบต. นะครับ
เพราะฉะนั้นตรงนี้อาจจะปรึกษาท่านกรรมาธิการว่าจะพอรับข้อพิจารณาตรงนี้
ได้หรือไม่ ขอฝากท่านประธานผ่านไปยังกรรมาธิการครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมาธิการครับ

นายนิพนธ์ อินทรสมบัติ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นิพนธ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง
พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะกรรมาธิการครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านสมาชิก
ในมาตรา ๖ ที่มีการแปรญัตติโดยคณะกรรมาธิการได้เพิ่มจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิขึ้น
จากเดิมของรัฐบาล ๓ คน และเพิ่มเป็น ๖ คน ซึ่งในจำนวน ๖ คน
ของผู้ทรงคุณวุฒินั้น คณะกรรมาธิการได้แบ่งเป็น ๒ ประเภทด้วยกัน ผู้ทรงคุณวุฒิ
ประเภทแรกเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะผู้บริหารท้องถิ่น ที่มีการจัดเก็บรังนกเป็นผู้เสนอ
จำนวน ๒ คน อีกประเภทหนึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่สภาจังหวัดเป็นผู้เสนอรวม ๔ คน
คณะกรรมาธิการมีเหตุผลดังที่จะกราบเรียนต่อไปนี้ ท่านประธาน ในมาตรา ๖ นั้น
ถ้าเราดูแล้วคณะกรรมาธิการเห็นว่ายังมิได้เป็นการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง
เนื่องจากเดิมร่างของรัฐบาลนั้น รวมทั้งร่างของพรรคประชาธิปัตย์ เราได้มา

พิจารณารวมกันว่า คณะกรรมการในมาตรา ๖ นั้น ส่วนใหญ่แล้วได้เปลี่ยน
ไปเป็นคณะกรรมการที่มาจากส่วนราชการ ไม่ว่าจะเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด
สรรพากรจังหวัด หัวหน้าตำรวจจังหวัด-----

ทั้งหมดนี้เมื่อเรามีเจตนาที่จะกระจายอำนาจการคลังไปสู่ท้องถิ่น เราก็ควร
จะกระจายผู้ทรงคุณวุฒิ ทำให้เป็นผู้ที่อยู่ในท้องถิ่นด้วย อย่างไรก็ตามในจำนวน
คณะกรรมการตามมาตรา ๖ นี้ คณะกรรมการมีอำนาจต่อไปในมาตรา ๗
ก็คือคณะกรรมการมีอำนาจในการจัดเก็บและจัดสรรเงินจากอากรรังนก
ผมกราบเรียนท่านประธานผ่านไปถึงท่านสมาชิกว่า เราพิจารณากันว่าผู้ที่มี
ความรู้ในเรื่องของท้องถิ่นได้ดีที่สุดทั้งจังหวัดนั้นน่าจะเป็นสภาจังหวัด ซึ่ง
เป็นองค์กรที่ใหญ่ที่สุดในระดับท้องถิ่นในจังหวัดนั้น ๆ ส่วนผู้ทรงคุณวุฒิที่มา
จากส่วนราชการในท้องถิ่นที่มีรังนกนั้นเราก็มีอยู่แล้วจำนวน ๒ ท่านด้วยกัน
แต่ทำไมคณะกรรมการถึงกำหนดว่าให้สภาจังหวัดเป็นผู้เสนอจำนวน
๕ ท่าน ทั้งนี้ก็เพราะคณะกรรมการนั้นมีความอำนาจในการจัดสรร ซึ่งเราเห็นว่า
สภาจังหวัดน่าจะรู้ปัญหาของจังหวัดได้ดีที่สุด ก็เลยมีผู้ทรงคุณวุฒิจาก
สภาจังหวัดมากที่สุด คือจำนวน ๕ ท่าน นั่นคือเหตุผลที่คณะกรรมการ
ได้แปรญัติเพิ่มเติมขึ้นมา ขอกราบขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณอดิศร

นายอดิศร เพียงเกษ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและนวัตกรรม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม อดิศร เพียงเกษ
ผมขออนุญาตถามทางกรรมาธิการนิดหนึ่งว่า ในมาตรา ๖ นี้ที่ตัดผู้แทน
กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม ออกมีเหตุผลเป็นประการใด เพราะ
กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ จะช่วยท่านนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คณะกรรมาธิการ

นายจาตุรนต์ ฉายแสง (ประธานคณะกรรมการ) :

ท่านประธานที่เคารพ ผมขออนุญาตตอบข้อซักถามของท่านสมาชิกซึ่งอาจจะ
ต้องเชื่อมโยงไปในเรื่องอื่นบ้าง ก็คือคณะกรรมการเห็นว่าในส่วนที่จะ
ต้องไปดูแลเรื่องทางด้านปัญหาทรัพยากรธรรมชาติด้านอื่น ๆ นั้น ป่าไม้จังหวัด
น่าจะมีความสอดคล้องมากกว่า เพราะว่าในกรณีนั้นจะต้องอยู่ตามเขา
มีเกี่ยวข้องกับป่าไม้ เพราะฉะนั้นจึงได้ให้ใช้ป่าไม้จังหวัดเข้าไป และในส่วน
ของผู้แทนกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมนั้น เดิมได้มีการพิจารณากันว่า
ถ้ามีตัวแทนด้านสิ่งแวดล้อมควรจะเป็นผู้แทนกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมดี

หรือจะเป็นผู้แทนสำนักนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมดีกว่ากัน แต่ว่าเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่าหน่วยงานดังกล่าวนี้ยังไม่มีตัวแทนประจำในแต่ละจังหวัด และ

อีกประการหนึ่งก็คือเห็นว่า ปัญหาสิ่งแวดล้อม หรือปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติในกรณีนี้ น่าจะเป็นป่าไม้จังหวัดน่าจะสอดคล้องกว่า ส่วนการที่ท่านจะเพิ่มผู้แทนที่เป็นข้าราชการภูมิภาคก็ดี ข้าราชการจากส่วนกลางก็ดี เข้าไปมากนัก ก็เกรงว่าจะทำให้โครงสร้างของคณะกรรมการประกอบด้วยตัวแทนของข้าราชการส่วนภูมิภาคและส่วนกลางมากเกินไป ซึ่งอาจจะไม่ตรงกับเจตนารมณ์ในการตั้งคณะกรรมการ หรือการโอนรายได้ในส่วนนี้ไปให้แก่ท้องถิ่น ผมขออนุญาตเพิ่มเติมจากที่ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงไปแล้ว อีกเล็กน้อยก็คือ ในส่วนที่ให้มีผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะผู้บริหารท้องถิ่นที่มีการจัดเก็บรังนกในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น เสนอจำนวน ๒ คน และให้สภาจังหวัด เสนอ ๔ คนนั้น เนื่องจากได้เห็นว่าเขตราชการส่วนท้องถิ่นที่มีการจัดเก็บรังนกนั้น ก็จะมีตัวแทนในฐานะที่เป็นตัวแทนจากท้องถิ่นโดยตรง ไม่ใช่เป็นเรื่องของผู้ทรงคุณวุฒิ อยู่ในส่วนที่เรียกว่าหัวหน้าคณะผู้บริหารท้องถิ่นที่มีการจัดเก็บรังนกอยู่ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น เช่น ถ้าในจังหวัดหนึ่งมีเขต อบต. ที่มีการจัดเก็บรังนก ๑๐ แห่ง ก็จะมีหัวหน้าคณะผู้บริหารท้องถิ่น ๑๐ คนเข้ามาอยู่ในคณะกรรมการนี้อยู่แล้ว เวลาตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งในกฎหมายเดิมให้ผู้ว่าราชการจังหวัดตั้งได้เองเลย ก็เลยเปลี่ยนมาเป็นให้ท้องถิ่นเสนอ โดยให้ส่วนที่มาจากผู้บริหารท้องถิ่นเสนอได้น้อยกว่าในส่วนของสภาจังหวัด ด้วยเหตุผลนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณกฤเทพ

ร้อยโท กฤเทพ ไสกระจำง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน

ที่เคารพ กระผม กฤเทพ ไสกระจำง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ ต้องกราบขอบคมท่านประธานที่ได้ให้โอกาสได้ซักถาม ท่านกรรมาธิการเพิ่มเติม ในจุดนี้ได้มีหลายคนที่ได้ตั้งข้อสังเกตว่า เมื่อท่านอ้างเหตุผลว่าจะมีการกระจายอำนาจให้ผู้บริหารส่วนท้องถิ่นได้มีส่วนในการจัดเก็บ หรือว่าดูแลทรัพยากรธรรมชาติของเขาตรงนั้นมากขึ้น การที่กำหนด

จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิให้เขาเสนอได้น้อยกว่าสภาจังหวัดนั้น น่าจะเป็นสัดส่วนที่ไม่เหมาะสม เพราะเรายังไม่ทราบเลยว่าสภาจังหวัดนั้นคืออะไร ในตอนนี้เรายังไม่แน่ใจด้วยซ้ำว่า จะมีกฎหมายออกมาในลักษณะอย่างนั้นหรือไม่ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็เลยมีการตั้งข้อสังเกต และดูเหมือนว่าได้มีการประสานในระดับหนึ่งว่าอยากจะให้มีการปรับสัดส่วนตรงนี้จาก ๔ ที่สภาจังหวัดไปเป็น ๔ ที่คณะผู้บริหารท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้เสนอ -----

กระผมก็ไม่แน่ใจว่าการประสานตรงนั้นบรรลุถึงตรงไหน เราไม่อยากใช้เสียงในการมาลงคะแนนกันเพื่อให้เป็นไปตามร่างกรรมาธิการหรือของรัฐบาล เพราะในมาตรา ๖ นี้ ท่านก็ได้ไปแก้ในหลายจุดที่เราได้รับได้และคิดว่ามีเหตุผลดีมาก ก็มีประเด็นตรงที่กระผมได้นำเรียนตรงนี้เองที่สมาชิกหลายคนได้ศึกษาแล้วพิจารณาด้วยร่วมกันว่าน่าจะขอต่อรองกับกรรมาธิการ แต่ถ้าการต่อรองตรงนั้นไม่บรรลุผล กระผมก็คงไม่สามารถที่จะมีความเห็นอะไรเพิ่มเติมได้ แต่อยากจะเรียนท่านประธานผ่านไปยังกรรมาธิการให้ทราบว่าสมาชิกจำนวนหนึ่งที่เห็นว่าน่าจะใช้สัดส่วนกลับกันตรงนี้ ก็ขอฝากกรรมาธิการพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ถ้าท่านไม่ตัดสินใจก็คงบังคับท่านไม่ได้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุรชาติ

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุรชาติ ชำนาญศิลป์ อุดรธานี เสรีธรรม ท่านประธานครับ อุดรธานี ผมก็ไม่มีรังนกอีกแน่นอน แต่ผมเห็นใจผู้บริหารส่วนท้องถิ่น คือองค์การบริหารส่วนตำบล ปัจจุบันรัฐได้ยกฐานะองค์การบริหารส่วนตำบลถือว่าเป็นราชการส่วนท้องถิ่นที่แข็งแกร่งและใหญ่ที่สุด ผมคิดว่าอนาคตข้างหน้าจะใหญ่กว่าสภาจังหวัดอีกด้วย เพราะฉะนั้นในสัดส่วนตัวนี้ ผมอยากจะทำให้พี่น้องในส่วนท้องถิ่นจริง ๆ มีโอกาสเข้าไปเป็นคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ส่วนสภาจังหวัดเดี๋ยวนี้เพิ่งเสนอกฎหมายยังไม่ทันเข้าสภาผู้แทนเราเลย เดี๋ยวนี้สภาจังหวัดนั่งตบยุงเล่นเฉย ๆ ไม่มีอำนาจอะไรเลยต่อไปอนาคตหมด เพราะพื้นที่การกำกับดูแลในส่วนภูมิภาคหรือส่วนท้องถิ่นของเรา ท่านประธานลองคิด หมู่บ้าน ตำบล อบต. หมดแล้ว สุขาภิบาล เทศบาลหมดและ ส.จ. จะไปอยู่จุดไหน ผมคิดว่ากฎหมายเสนอต่อสภาต้องยุบสภาจังหวัดด้วยซ้ำ เพราะไม่มีเหตุอันควรที่จะดูแลพื้นที่อีกต่อไปแล้ว ฉะนั้นที่ต่อรองหมายความว่า ผมอยากให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นหรือราชการส่วนท้องถิ่นมีสัดส่วนมากกว่าสภาจังหวัด เพราะเหตุว่าสภาท้องถิ่นเรานี้ องค์การบริหารจังหวัดก็ท้องถิ่นเหมือนกัน ตอนนี้อยู่แล้วจิ๋วนิดเดียวไม่ใหญ่โตอะไร ฉะนั้นผมอยากจะทำกรรมาธิการด้วยความเคารพว่า ให้สัดส่วนท้องถิ่นสัก ๔ ท่าน และสภาจังหวัดสัก ๒ ก็ไม่ได้เสียหายอะไร สัดส่วนท้องถิ่นรับสัมปทานก็เรียบร้อยหมดวาระไปแล้ว อย่างนี้เป็นต้น อันนี้คือสัดส่วนที่ถูกต้อง ผมต้องการให้ท่านพี่น้องกรรมการ อบต. ทั้งหลายได้มีโอกาสในการจัดสรรงบประมาณเพราะเป็นรายได้ของเขาอยู่แล้ว ถ้าไปมองรายได้สัดส่วน ๓ ล้านบาท รายได้ของเขาอยู่แล้ว ฉะนั้นต้องให้เขามีบทบาทให้มากที่สุด

จึงจะใช้ได้นะครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณทศพรครับ

นายทศพร เสรีรักษ์ (แพร่) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม ทศพร เสรีรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทย จังหวัดแพร่ ที่แพร่ก็ไม่มีรังนกเหมือนกัน แต่ผมก็ยังอดห่วงไม่ได้ เพราะว่ารังนกก็อยู่กับ ทรัพยากรธรรมชาติ เรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งที่มีความสำคัญน่าจะคงไว้ ผู้แทนจากกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ผู้แทนเพียงคนเดียวคงไม่ทำให้ สัดส่วนของคณะกรรมการ ซึ่งมีจากท้องถิ่นเป็นส่วนใหญ่แล้วเสียไป แต่จะมี ประโยชน์ในแง่ที่จะได้คอยช่วยดูแลหรือคอยให้คำปรึกษาหรือว่าติดต่อกับส่วนกลาง จากกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ จากการศึกษาที่จะได้ช่วยดูแลกันในเรื่องสิ่งแวดล้อมด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับข้างหลัง

นายวรวิจน์ เอื้ออภิญญกุล (แพร่) : เรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ กระผม นายวรวิจน์ เอื้ออภิญญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดแพร่ พรรคชาติไทย ท่านประธานครับ ผมยังมีความเห็นคล้ายกับท่าน สมาชิกหลายท่านว่า ตัวแทนที่มาจากท้องถิ่นจำนวน ๕ ท่านน่าจะเหมาะสมแล้ว ซึ่งสภาจังหวัดต้องเรียนว่ายังเป็นผู้ที่ห่างไกลกับท้องถิ่นตรงนั้นมาก สภาจังหวัด อาจจะมาจากอำเภอใดก็ได้ และสภาจังหวัดอาจมาจากผู้ซึ่งมีอาชีพที่ใกล้เคียง กับอาชีพประมงหารายได้จากทรัพยากรธรรมชาติก็ได้ เพราะฉะนั้นผมเห็นควร ว่าอย่างไรก็ตามจะไม่มีใครเข้าใจท้องถิ่น ณ จุดนั้นดีเท่าผู้ที่มาจากท้องถิ่นเอง ผมคิดว่าจะน่าจะเป็นหน้าที่ของท้องถิ่นตรงนั้นที่จะทำหน้าที่คัดเลือกผู้มีประสบการณ์ เพื่อรักษาผลประโยชน์ของท้องถิ่นตรงนั้นให้ดีที่สุด -----

ผมอยากกราบเรียนเพื่อน ๆ สมาชิกทุกท่านนะครับว่า เราน่าจะให้การตัดสินใจลงไปยังที่ท้องถิ่น เราน่าจะให้การตัดสินใจลงไปยังที่คนที่อยู่ตรงจุดที่มีทรัพยากรนั้นจริง ๆ ผมขอกราบเรียนท่านสมาชิกโปรดพิจารณาในประเด็นนี้ด้วย ผมยังมีความเห็นว่า น่าจะกลับกันให้มาจากท้องถิ่น ๔ ท่าน และจากสภาจังหวัด ๒ ท่าน

ขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการครับ

นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ศิริศักดิ์ อ่อนละมัย ประชาธิปัตย์ ชุมพร ในฐานะกรรมการ ผมอยากจะเรียนให้ท่านสมาชิกได้เข้าใจถึงมาตรา ๖ ที่เราได้มีการหารือกันในที่ประชุมค่อนข้างจะกว้างขวาง และก็มีความคิดที่คล้าย ๆ กับท่านสมาชิกทั้งหลาย แต่ว่าจริง ๆ แล้ว ผมอยากจะให้ท่านได้ดูถ้อยคำในมาตรา ๖ ที่เราได้บัญญัติเกี่ยวกับหัวหน้าคณะผู้บริหารท้องถิ่นที่มีการจัดเก็บรั้งนกออยู่ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ผมอยากจะให้ท่านได้เห็นภาพจากข้อเท็จจริงว่า รั้งนกอเอนที่ให้มีกำเนิดเกิดขึ้นในประเทศไทยนั้นก็มีอยู่ไม่กี่จังหวัด และจังหวัดหลัก ๆ ก็จะมีอยู่ประมาณ ๓ จังหวัดเท่านั้น คือจังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี และจังหวัดพัทลุง เพราะฉะนั้นเราก็ได้มีการพูดคุยในชั้นกรรมการว่า ผมยกตัวอย่าง อย่างจังหวัดชุมพรหัวหน้าคณะผู้บริหารท้องถิ่นซึ่งมาจากการเลือกตั้งแล้วถือว่าเป็นองค์กรท้องถิ่นที่มาจากประชาชน ก็จะมีรั้งนกอเอนที่จะขึ้นอยู่กับ ๔ องค์การบริหารส่วนตำบล คือ ๔ อบต. เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้เราก็เห็นว่า ถ้าไปเปรียบเทียบกับจังหวัดพัทลุงก็มีลักษณะที่ใกล้เคียงกัน เพราะฉะนั้นเรามองว่าถ้าเราไปได้หัวหน้าคณะผู้บริหารท้องถิ่นจำนวน ๔ ท่าน จาก ๔ องค์กร แล้วก็มารวมเข้ากับผู้บริหารท้องถิ่นที่มีการจัดเก็บรั้งนกอในเขตราชการส่วนท้องถิ่นนั้นเสนอขึ้นมาอีกจำนวน ๒ ท่านก็จะรวมเป็น ๖ ท่าน และในขณะเดียวกันที่ทางสภาจังหวัดเสนอมาจำนวน ๔ ท่านก็ไม่ได้หมายความว่า จะเป็นสมาชิกสภาจังหวัดในเขตนั้น ๆ หรือจะเป็นสมาชิกสภาจังหวัดจากเขตหนึ่งเขตใดก็ตามที่ไม่มีความรอบรู้เกี่ยวกับการจัดเก็บรั้งนกอ เพราะฉะนั้นทางสภาจังหวัดเอง เราก็มีความเข้าใจว่าเขาคงจะหาผู้ที่มีความรู้ความสามารถโดยตรงที่จะเข้ามาดูแลในเรื่องดังกล่าว เพราะฉะนั้นทางกรรมการก็ได้มีความเห็นส่วนใหญ่ว่า สัดส่วนนั้นก็คงจะเป็นไปด้วยความชอบธรรม แล้วตรงกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เนื่องจากมาตรานี้มีการแก้ไข และไม่มีผู้แปรญัตติ เพราะฉะนั้นจึงจะขอถามว่า ยังจะเห็นด้วยกับร่างเดิมหรือเห็นด้วยกับที่กรรมการแก้ไข

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นด้วยกับร่างเดิม
โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เพราะฉะนั้นเห็นด้วยกับที่
กรรมาธิการแก้ไข เพราะเนื่องจากไม่มีผู้แปรญัตติ ผ่านไปครับ ท่านเลขาธิการ
สภาผู้แทนราษฎร ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
ดิฉัน ลลิตา ฤกษ์สำราญ ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร ในมาตรา ๘ ที่คณะกรรมการ
ได้แก้ไขโดยเพิ่มเติมในเรื่องของการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ
๔ ปี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ กรรมการได้
เพิ่มข้อความว่า แต่ต้องไม่เกิน ๒ วาระติดต่อกัน ตรงนี้ดิฉันอยากจะขอเรียนถาม
คณะกรรมการนะคะ คือตัวดิฉันเองไม่เห็นด้วย เนื่องจากว่า ในเรื่องการแต่งตั้ง
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒินี้ ในร่างเดิมของรัฐบาลคืออยู่แล้ว การที่ไปกำหนดว่าจะไม่ได้
แต่ต้องไม่เกิน ๒ วาระติดต่อกัน นั้นหมายความว่า เป็นได้ไม่เกิน ๘ ปี -----

ดิฉันเองอยากจะสอบถามเหตุผลของคณะกรรมการนี้ เนื่องจากว่าความจริงนั้น ตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒินั้น โดยหลักทั่ว ๆ ไปไม่ว่าคณะกรรมการชุดใด เราต้องการกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ความสามารถในสาขานั้น ๆ เข้ามา ให้ความคิดเห็นได้อยู่แล้ว แล้วโดยเรื่องของระยะเวลาเขาไม่ใช้กับผู้ทรงคุณวุฒิ แต่ส่วนใหญ่จะกำหนดเอาไว้ว่าไม่เกิน ๒ วาระติดต่อกันนั้นมักจะใช้ในเรื่องของ คณะผู้บริหาร ซึ่งตัวผู้บริหารนั้นเราไม่อยากจะอยู่ในตำแหน่งนาน ๆ เนื่องจากว่า เป็นตำแหน่งที่สามารถให้คุณให้โทษกับผู้ใต้บังคับบัญชาได้ เพราะฉะนั้นในเรื่อง ของคณะกรรมการชุดใดก็ตาม ถ้าเป็นผู้บริหารแล้วก็ต้องมีการแต่งตั้งขึ้นนั้น โดยหลักทั่ว ๆ ไปไม่ยอมให้อยู่เกิน ๒ วาระติดต่อกัน แต่ว่าในเรื่องของคณะกรรมการ ที่จะให้มาจัดเก็บอากรรั้งนกก็แน่นอน ตัวดิฉันเองเห็นว่า กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในเรื่องนี้ คงจะไม่มีมากนัก และที่สำคัญที่สุดเลยก็คือว่า คณะกรรมการชุดนี้ตัวคณะกรรมการ ซึ่งมาโดยตำแหน่งจะหมุนเวียนไปอยู่แล้วโดยอัตโนมัติ ไม่ว่าจะเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด คงจะไม่มีผู้ว่าราชการจังหวัดท่านใดที่จะอยู่ในจังหวัดนั้นได้ถึง ๘ ปี ป่าไม้จังหวัด ก็หมุนเวียนไป สรรพากรจังหวัดก็หมุนเวียนไป หัวหน้าตำรวจภูธรจังหวัดก็หมุนเวียน อัยการก็หมุนเวียน แต่มีอยู่ส่วนหนึ่งที่จะได้รับการเสนอชื่อตามที่กรรมการแก้ไข ก็คือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งจะต้องมีความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์เกี่ยวกับ รั้งนก คือดิฉันเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ แต่เราน่าจะต้องการคนที่มีความรู้ ความสามารถจริง ๆ ให้เป็นผู้ที่ให้ข้อคิดเห็นในเรื่องนี้อยู่ในคณะกรรมการอยู่ เพราะฉะนั้นจึงไม่เห็นด้วยกับการที่กรรมการได้แก้ไขเพิ่มเติมลงไปว่า ต้องไม่ เกิน ๒ วาระติดต่อกัน ดิฉันอยากจะให้คณะกรรมการได้พิจารณาอย่างรอบคอบ เพราะว่าร่างเดิมของรัฐบาลก็ได้อยู่แล้ว แล้วการที่จะไปหาคนที่มีความรู้ความสามารถ ประสบการณ์เกี่ยวกับรั้งนกในประเทศไทย ดิฉันคิดว่าคงมีไม่มากนัก และยิ่งถ้าได้คน ที่มีความรู้มาก ๆ อยู่ในคณะกรรมการ ให้ข้อคิดเห็นกับคณะกรรมการซึ่งมาโดย ตำแหน่งนี้ก็น่าจะเป็นสิ่งที่ดี และที่สำคัญที่สุดอีกประการหนึ่ง เหตุผลนั้นก็คือว่า ผู้เสนอชื่อนั้นอาจจะไม่ใช่คนเดิม เพราะว่าการที่กรรมการได้แก้ไขให้คณะผู้บริหาร ท้องถิ่นเป็นคนเสนอ ๒ คน และให้สภาจังหวัดหรือ ส.จ. เสนออีก ๔ คน ส.จ. หรือคณะผู้บริหารก็จะเลือกตั้งมาจากในแต่ละจังหวัดอยู่แล้ว และถ้าเกิดมีความเห็นว่า ผู้ทรงคุณวุฒิคนเดิมซึ่งเคยเป็นกรรมการในชุดนี้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และจะ เสนอต่ออีกได้นั้น ดิฉันเห็นว่าเป็นเหตุผลที่สมควร ดิฉันอยากจะขอให้กรรมการ ได้ทบทวนว่า ไม่ควรที่จะเพิ่มเติมตรงที่ว่า ๒ วาระติดต่อกัน เพราะโดยปกติแล้ว ทุก ๆ ที่เลขนะคะ อยากจะให้ท่านประธานได้ฝากผ่านไปยังคณะกรรมการว่า

ไม่มีชุดใดที่มีกฎข้อบังคับว่า ห้ามผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการอยู่ในคณะนั้น ๆ เกิน
๒ วาระติดต่อกัน เพราะฉะนั้นอยากจะขอทราบเหตุผลด้วย และถ้าเป็นไปได้
อยากจะขอให้ตัดทิ้ง แล้วใช้อย่างเดิมดีกว่า ขอบพระคุณค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการมาธิการครับ

นายจตุรนต์ ฉายแสง (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ในขณะที่พิจารณามีประเด็นในมาตรา ๖ ซึ่งยังไม่ลงตัวว่าจะใช้โครงสร้าง
กรรมการอย่างไร ก็ได้แขวนมาตรา ๖ ไว้ และได้พิจารณาต่อไป ในระหว่างที่
พิจารณามาตรา ๘ นั้น ตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘ ยังอยู่ในอำนาจ
แต่งตั้งของผู้ว่าราชการจังหวัด ก็มีกรรมการที่เป็นห่วงว่า ผู้ทรงคุณวุฒินี้ ในกรณี
นี้อาจจะไม่ใช่ว่าผู้เชี่ยวชาญเรื่องรังนกเท่านั้น แต่ว่าจะต้องมีประสบการณ์เกี่ยวกับ
เรื่องของรังนก ซึ่งจะต้องไปเกี่ยวข้องกับการจัดสรรผลประโยชน์ คิดว่าน่าจะจำกัด
วาระไว้ แต่ถ้าจะพิจารณาในแง่ว่า ผู้ทรงคุณวุฒิเหล่านี้ก็จะมาจากการตั้งของ
คณะผู้บริหารท้องถิ่นและสภาจังหวัด ซึ่งมาจากการเลือกตั้งอยู่แล้ว จะให้ตัดข้อความ
ส่วนที่เพิ่มเติมนี้ออก หมายความว่า ไม่จำกัดว่า เกิน ๒ วาระหรือไม่ คณะกรรมการ
ก็ไม่ขัดข้อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมาธิการไม่ขัดข้อง
 นะครับ ที่จะตัดคำที่ท่านดอกเตอร์ลลิตาได้แสดงความเห็นไว้ครับ เชิญครับ
 ท่านพิเชษฐ ครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (กระบี่) : ท่านประธานที่เคารพ
 ผม พิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ประชาธิปัตย์ จากจังหวัดกระบี่ครับ ด้วยความเคารพ
 ในความเห็นของท่านสภาสตรีผู้ทรงเกียรติเมื่อกี้นะครับ แต่ว่าบังเอิญว่า
 จังหวัดผมกับจังหวัดที่มีรังนกด้วย และเห็นในสถานกาณ์หลาย ๆ อย่างที่มัน
 เกิดขึ้นในท้องถิ่น เวลารังนกมีราคาสูงไม่น่าเชื่อครับ กิโลกรัมละถึงแสนกว่าบาท
 รังนกสด ๆ กิโลกรัมละ ๘๐,๐๐๐ กว่าบาท เป็นแหล่งก่อให้เกิดอาชญากรรม
 เป็นแหล่งก่อให้เกิดอิทธิพลท้องถิ่น เป็นแหล่งก่อให้เกิดการวิ่งเต้นและอิทธิพล
 ที่ร้ายกาจหลาย ๆ พื้นที่ เพราะฉะนั้นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต่าง ๆ ใน มาตรา ๘
 นี้ จะมีอำนาจตามมาตรา ๗ ด้วย อำนาจตามมาตรา ๗ ก็คือ อำนาจในการให้
 หรือเพิกถอนสัมปทานรังนก อำนาจในการจัดเก็บและจัดสรร อำนาจในการ
 ให้คำแนะนำ ตลอดจนตาม (๔) ก็คือ การสอดส่องดูแล (๕) รวมถึงกำหนด
 หลักเกณฑ์วิธีการต่าง ๆ เพราะฉะนั้นท่านประธานเชื่อเถอะครับว่าคณะกรรมการ
 เกิดขึ้นชุดหนึ่ง มีผู้ประมุขได้สัมปทานไปคณะหนึ่ง เพียงแค่ปีสองปีครับ
 คณะกรรมการหลาย ๆ คนนี้ จะอยู่ภายใต้อิทธิพลที่ไม่พึงประสงค์หลายเรื่อง
 หลายอย่าง เพราะถ้าปล่อยให้ผู้ทรงคุณวุฒิเหล่านี้เข้าไปผูกพันกับกิจกรรมถึง
 ๘ ปี ต่อไปยากหรือครับที่ใครจะไปประมูลแข่งขันได้ ไม่ว่าประมูลด้วยการ
 กำหนดราคากี่ดี ประมูลด้วยวิธีการที่จะต้องต่อสู้กับอิทธิพลที่ซ่อนเร้นในรูปแบบ
 ต่าง ๆ ก็ดี เพราะฉะนั้นผมเข้าใจว่าผู้ร่างกฎหมายคงจะคำนึงถึงจุดเหล่านี้
 เพราะสภาพที่เป็นอยู่แท้จริงในท้องถิ่นทุกแห่งที่ปรากฏอยู่ เพราะฉะนั้นโดย
 หลักการแล้ว ถึงแม้จะเป็นติดต่อกัน ๒ ครั้ง ๒ วาระ ถ้าหากว่าวันไปสัก
 ครั้งหนึ่ง สักวาระหนึ่ง คนเหล่านี้ก็ยังมีสิทธิ์ที่จะกลับมาอีกในภายหลัง ถ้ามี
 ความเหมาะสมตามสมควรก็ค่อยแต่งตั้งกลับมาได้ แต่ถ้าหากว่าไม่มีข้อนี้
 จำกัดนะครับ ผมเกรงว่าผู้ทรงคุณวุฒิเช่นนี้จะดักดานอยู่ในคณะกรรมการไปอีก
 นาน และอิทธิพลจะยิ่งฝังลึกเข้าไปทุกที เดียวนี้ประมูลสัมปทานรังนก ในจังหวัด
 หนึ่ง ๆ เพียงแค่ปีสองปีนะครับ ๕๐ ล้านบาท ๖๐ ล้านบาท รวมทั้งกิจการที่มัน
 กำลังขยายคืบคลานออกไป รวมทั้งบางแห่งนะครับ ท่านประธานครับ ใช้
 เกาะรังนกเป็นเขตอิทธิพลไปประกอบกิจการที่ไม่พึงประสงค์หลาย ๆ เรื่อง
 แม้กระทั่งในเรื่องของเขื่อนอื่น ๆ ก็เคยมีปรากฏขึ้นด้วย ผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้

จำเป็นที่จะต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วน และไม่ควรที่จะให้ใครมีอำนาจครอบงำ
ในธุรกิจเช่นนี้นานจนเกินไป ๒ วาระติดต่อกัน เหมาะสมแล้วครับ ท่านประธาน
ครับ ด้วยความเคารพคุณลลิตาครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ ท่านดอกเตอร์ลลิตาครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพ บังเอิญกรุงเทพมหานครไม่มีรังนกอีกแล้ว ซึ่งมีราคาสูงเหมือนอย่าง
จังหวัดกระบี่ คือในเรื่องความเห็นอันนี้ที่ตัวดิฉันเห็นว่า ไม่จำเป็นที่จะต้อง
กำหนดว่า ต้องไม่เกิน ๒ วาระติดต่อกันนั้น เนื่องจากได้เห็นในตัวผู้ทรงคุณวุฒิ
นั้นมาจากการเสนอของคณะผู้บริหารท้องถิ่นกับมาจากสภาจังหวัด และตัว ส.จ.
นั้นก็มาจากการเลือกตั้ง คนที่มาจากการเลือกตั้งจะอยู่กันได้ถึง ๘ ปีนี้ ดิฉัน
คิดว่าคนค่อนข้างจะยาก แล้วก็การที่จะไปวิ่งเต้นที่จะให้มีอิทธิพลตัวนี้ ดิฉันคิดว่า
มันเป็นอำนาจที่มันง่ายเท ผู้ที่มาจากประชาชนก็จะเป็นผู้เสนอผู้ทรงคุณวุฒิ แต่
ถ้าเมื่อกี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งโดยตรงอันเดิมดิฉันเห็นด้วยนะคะว่า
อาจจะเกิดการครอบงำและควรจะกำหนดวาระอันนี้ไว้ และตัวดิฉันเองมี
ความมั่นใจนะคะว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ทางด้านนี้น่าจะเป็นผู้ที่เราอยากจะได้
คนที่มีความรู้จริง ๆ อยู่ในคณะกรรมการ อำนาจตัวนี้คงจะไม่สามารถจะให้ได้
ได้จากตัวผู้ทรงคุณวุฒิอย่างที่ท่านผู้มีเกียรติจากจังหวัดกระบี่ได้มีความห่วงใย

เพราะว่าเรายังมีคณะกรรมการคนอื่น ๆ ประกอบอยู่ในคณะกรรมการชุดนี้ด้วย แล้วก็หมุนเวียน ผู้ว่าราชการจังหวัดก็หมุนเวียนกันมา ปาไม้ก็หมุนเวียนกันมา ข้าราชการประจำ ผู้ทรงคุณวุฒินั้นก็จะเป็นผู้ที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องของวังนกโดยตรง ดิฉันคิดว่ากฎหมายถ้าเราเปิดกว้างเอาไว้ เรามีข้าราชการประจำ ผู้ซึ่งมีความรู้ทางด้านการจัดเก็บภาษีอยู่ เป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการแล้ว เราก็น่าจะเปิดโอกาสให้ประชาชนที่เขามีความรู้จริง ๆ เข้ามาอยู่ในคณะกรรมการนี้ได้ โดยที่ไม่น่าจะจำกัดแต่เพียงอย่างเดียว ดิฉันจึงได้ขอเสนอว่าไม่ควรจะกำหนด เพราะว่าร่างเดิมของรัฐบาลก็ไม่มีอยู่แล้ว และถึงแม้จะแก้มาตรา ๖ จากเดิมให้มาสอดคล้องกับมาตรา ๘ ดิฉันก็ยังเห็นอยู่ในความเห็น เช่นเดิมว่า ผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวกับวังนกหาได้ยาก ไม่ใช่ว่ามีได้มาก ๆ เพราะฉะนั้นบุคคลเหล่านี้เป็นบุคคลที่เราน่าจะเอาเข้ามาอยู่ในคณะกรรมการ แล้วการที่จะมาสร้างอิทธิพลอะไรมากมาย ดิฉันดูจากมาตรา ๗ ที่ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ไม่ว่าจะมีอะไรที่จะเป็นที่น่าหวาดวิตก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการจัดเก็บและการจัดสรรเงินอากร เพราะว่า เป็นองค์ประกอบหนึ่งของคณะกรรมการเท่านั้น แล้วการเสนอชื่อนั้น ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอ ๒ คน สภาจังหวัดเสนอ ๔ คน สภาจังหวัดก็มี เทอม (Term) มีวาระ คณะผู้บริหารท้องถิ่นก็มีวาระ เปลี่ยนวาระแล้วอาจจะเสนอคนใหม่ อาจจะไม่ได้ครบ ๒ วาระติดต่อกันก็ได้ เพราะฉะนั้นจึงมีความเห็นว่ามันน่าจะเปิดกว้างเอาไว้

ขอบคุณค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณพิเชษฐอีกสักครั้งครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (กระบี่) : ท่านประธานครับ ผมพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ประชาธิปัตย์ จากจังหวัดกระบี่ ด้วยความเคารพ ในความเห็น ไม่อยากที่จะให้เป็นข้อโต้เถียงอะไรขึ้นมา แต่ผมเรียนจากประสบการณ์ที่เคยประสบมา ประการแรกก็คือว่า ในเมื่อกรรมการจากสาขาอื่น ไม่ว่าผู้ว่าราชการจังหวัด หรือปาไม้จังหวัด หรืออัยการจังหวัด ล้วนแล้วแต่เป็นตำแหน่งที่หมุนเวียนไม่มีใครอยู่ถึง ๘ ปีหรอกครับ ข้าราชการตำแหน่งต่าง ๆ เหล่านั้น แต่ตำแหน่งคนที่อยู่ในท้องถิ่น ท่านประธานจะเคยได้ยินไหมครับว่า ประธานสภาจังหวัด ๑๗ สมัย ประธานสภาจังหวัด ๑๕ สมัย เยอะแยะมากไปเลย และอิทธิพลท้องถิ่นเหล่านี้ ถ้าบางแห่งได้คนดีก็ดีไป บางแห่งที่ถ้าหากว่า ได้คนที่ไม่สู้จะดีนัก ความที่ไม่สู้จะดีนักก็ขยายอิทธิพลกว้างขึ้นไปทุกวัน ๆ ถ้าขยาย

ไปในเรื่องอื่นไม่สู้กระไรนักหรอกครับ แต่เรากำลังขยายไปในสิ่งที่เกี่ยวกับ
ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรของธรรมชาติที่มีราคาสูงมากเหลือเกิน และใน
ท้องถิ่น ผมรู้ว่าประมุลรังนกแต่ละครั้งฆ่ากันตายเท่าไร ก่อนที่จะมีเรื่องเท่าไร
ต้องจัดคนของตนเองแทรกซึมไปอยู่ในตำแหน่งหรือหน้าที่ที่ให้คุณให้โทษอย่างไร
แค่ไหน วึ่งเดินข้าราชการที่จะมีสิทธิอนุมัติเท่าไร ในการที่ประกวดราคา การ
ประมูลเดิม แม้กระทั่งจะอยู่ที่กรมสรรพากรก็ตาม แต่สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่อง
การวิ่งเต้นกันมโหฬารเหลือเกิน เพราะฉะนั้นเวลานี้ ท่านประธานเชื่อไหมครับ
ถ้าหากว่ามีการกำหนดตำแหน่งกันไปอยู่ถึง ๘ ปีอย่างนี้ วึ่งเดินเป็นกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการปีละเท่าไร เขาก็จะยอมเสียกัน ถ้าหากว่ามีอำนาจ
กว้างขวาง ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อน
สิ่งเหล่านี้แตกต่างกันในแต่ละภูมิภาคแต่ละพื้นที่ไม่เหมือนกัน บางจังหวัดก็คงจะดี
บางจังหวัดก็ยังมีสิ่งเหล่านี้อยู่ ในเมื่อเราเขียนกฎหมายเพื่อปฏิบัติกันทั่วประเทศ
ตรงนี้ต้องระมัดระวัง ผมคิดว่าการที่จะให้มีอายุไม่เกิน ๒ คราวติดต่อกัน ไม่มี
อะไรเสียหายครับ ถ้าคนเหล่านั้นดี วันไปสักสมัยหนึ่งโอกาสหน้าก็มีโอกาสที่จะ
กลับมาอีก แต่ถ้าคนเหล่านั้นเกิดมีปัญหาขึ้นมาจริง ๆ แล้วเราสามารถมีอิทธิพล
ที่ฝังรกรากเอาไว้ว่าทุกครั้งทุกงวดเขาจะต้องได้นั้นล่ะครับ เพราะฉะนั้น ๘ ปี
๑๒ ปี ๑๕ ปี ๑๖ ปีไปเรื่อยเป็นสิ่งที่น่าเป็นห่วงเหลือเกินกับท้องถิ่น ท่านประธานครับ
ด้วยความตรงไปตรงมา ด้วยความคิดที่สุจริต ผมขอประทานกราบเรียนเป็นข้อมูลไว้
แค่นี้ ขอบพระคุณครับท่านประธาน ในจังหวัดผมเกาะรังนกเยอะ จังหวัดข้างเคียง
ฝั่งอันดามันรังนกทั้งนั้น ผมรู้ดีครับว่าแต่ละปีวิ่งเต้นกันแค่ไหน แม้กระทั่งช่วงที่ผม
ไปอยู่ที่กระทรวงการคลังเพียงแคปี ๒ เดือนเท่านั้น อิทธิพลจากผู้ที่มุ่งหวังในเรื่อง
รังนกจนฆ่ากันตายไปแล้วเท่าไร ตรงนี้พึงระมัดระวังอย่างยิ่ง ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสาทิพย์ครับ

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม
สาทิพย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์
ผมขออนุญาตที่จะได้แสดงความคิดเห็นสนับสนุนแนวความคิดของคณะกรรมการธิการ
คณะนี้ รวมทั้งท่านสมาชิกซึ่งได้แสดงความคิดเห็นเพ็งนึ่งลงไปสักครู่ ต่อกรณีนี้
ในมาตรา ๘ คณะกรรมการธิการได้บัญญัติกฎหมายเพิ่มเติมให้เป็น คณะกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ ดำรงตำแหน่งคราวละ ๕ ปี แล้วในวรรคท้ายที่เติมมาเห็นว่า แต่ต้อง
ไม่เกิน ๒ วรรคติดต่อกัน ผมเข้าใจว่าที่คณะกรรมการธิการคณะนี้ได้บัญญัติในส่วนนี้
ขึ้นมานั้น คงเป็นเจตนารมณ์ที่ตรงกันกับพวกเราที่อยู่ในสภาแห่งนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
สมาชิกซึ่งเพ็งนึ่งลงไปสักครู่ โดยข้อเท็จจริงของกฎหมายฉบับนี้ก็คือว่าเป็นการ
เปลี่ยนแปลงการจัดสรรประโยชน์อันเกิดขึ้นจากการเก็บรังนกอีแอ่น ซึ่งเป็นมูลค่า
จำนวนมหาศาล คณะกรรมการที่จะเกิดขึ้นที่มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๗ นั้น เป็น
คณะกรรมการซึ่งจะต้องมากำหนดตามอำนาจหน้าที่ ไม่ว่าจะเป็นการให้และเพิกถอน
สัมปทานเก็บรังนกก็ดี จัดเก็บและจัดสรรเงินอากรรังนกก็ดี ตลอดจนไปกระทั่งถึง
ใน (๕) คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งจะมาเป็นคณะกรรมการในคณะนี้นั้นก็ควรที่จะ
มีวาระแห่งการดำรงคงอยู่ ๒ วรรคติดต่อกันนั้นก็น่าจะเพียงพอแล้ว การติดต่อกัน
มากเกินไปนั้นไปอีก เป็นความเห็นแบบเดียวกับที่ท่านสมาชิกจากกระบี่ได้เสนอ
ก็คืออาจจะเป็นการสร้างอิทธิพลบางสิ่งบางอย่างให้เกิดขึ้นได้ ผมเข้าใจดีว่าที่
เพื่อนสมาชิกได้เสนอนั้น ถ้าเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการ
ไม่ว่าจะเป็นงานวิชาการในคณะกรรมการคณะใดก็ตาม การมีผู้ทรงคุณวุฒิติดต่อกัน
๒ วรรคนั้นอาจจะทำให้คนดีคนเก่งบางคนไม่ได้เป็นก็ได้ แต่คณะกรรมการคณะนี้
ไม่ใช่เป็นเรื่องวิชาการ แต่เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับประโยชน์จำนวนมหาศาล ดังนั้น
การที่กรรมการธิการเพิ่มเติมเป็นว่าไม่เกิน ๒ วรรคติดต่อกันนั้นน่าจะถูกต้องแล้ว
และสมตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่อยากให้การกระจายจัดสรรอำนาจประโยชน์
ต่าง ๆ ในเรื่องนี้เป็นไปโดยถูกต้องและบริสุทธิ์ ผมจึงเรียนท่านประธานว่า
ผมสนับสนุนแนวความคิดกรรมการที่เพิ่มในส่วนนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญอาจารย์ลลิตาครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
ดิฉัน ลลิตา ฤกษ์สำราญ ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร คือในเรื่องนี้ตัวดิฉันเอง
ต้องยอมรับว่า ไม่มีความรู้ในเรื่องของรังนกอีแอ่น เพียงแต่มองดูในเรื่องของ
องค์ประกอบที่จะเข้ามาทำหน้าที่ในเรื่องนี้ตามมาตรา ๖ กับมาตรา ๗ สิ่งที่ท่าน

กรรมการธิการท่านผู้มีเกียรติจากจังหวัดตรังได้พูดไปเมื่อกี้ว่า สิ่งที่ดีฉันเสนอมานั้น ผู้ทรงคุณวุฒิจะเป็นเรื่องของวิชาการ ดิฉันคิดว่าคงจะเป็นเรื่องเข้าใจผิด เพราะว่า กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่ว่าจะเป็นของที่ไหนก็ตามคงจะไม่ใช้มาให้แต่ความรู้ ในเรื่องของวิชาการแต่เพียงอย่างเดียว ยกตัวอย่าง ผู้ทรงคุณวุฒิของมหาวิทยาลัย ก็มีอำนาจมากมาย การโปรดเกล้าฯ ตำแหน่งต่าง ๆ การเลื่อนขั้นเงินเดือน การพิจารณาอนุมัติอะไรมากมาย แต่ว่าบังเอิญเรื่องนี้ดิฉันยอมรับว่าประสบการณ์ ในเรื่องนี้อาจจะน้อยกว่าผู้มีเกียรติซึ่งมีประสบการณ์โดยตรงในพื้นที่ของตัวเอง อย่างเช่น จังหวัดกระบี่และจังหวัดตรัง เพราะฉะนั้นเมื่อท่านเห็นด้วยกับการที่ กรรมการธิการแก้ไข แล้วตัวดิฉันเองนั้นให้ความเห็นไปว่าไม่น่าจะเป็นห่วง อย่างที่คิดว่าจะมีอิทธิพล แต่ท่านก็ยืนยัน เพราะฉะนั้นดิฉันขอถอนค่ะ ให้เป็นไปตาม กรรมการธิการ ขอขอบคุณค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๘ เป็นไปตามที่คณะกรรมการธิการ แก้ไข ไม่มีผู้ติดใจนะครับ เชิญเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ต่อมาตรา ๙ ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๙ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ ทวิ คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๑๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ และ มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข และมีผู้ขอแปรญัตติ สงวนคำแปรญัตติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อเลขครับ ท่านเลขาธิการ
สภาผู้แทนราษฎร

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๑ มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ มีการ
แก้ไข มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ มีการแก้ไข
มาตรา ๒๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ มีการแก้ไข - มาตรา ๒๙ ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๓๐ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๓๐
มาตรา ๓๑ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒
ต่อไปนี่ก็เป็นการพิจารณาเรียงลำดับมาตรา เพื่อเป็นการสรุปร่างอีกครั้งหนึ่ง
จะมีการแก้ไขถ้อยคำที่ไหนบ้างครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีการแก้ไข ก็ถือว่าจบการ
พิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปผมก็จะขอลาถามมติจากที่ประชุมในวาระที่ ๓ ต่อไป
ว่าจะให้ความเห็นชอบกับกฎหมายฉบับนี้หรือไม่ครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่ประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นว่าสมควรให้
ความเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นชอบเป็นเอกฉันท์นะครับ ขอขอบคุณ
คณะกรรมการธิการมากครับ

ต่อไปพิจารณาเรื่องที่คณะกรรมการธิการพิจารณาเสร็จแล้วในระเบียบ
วาระ ๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน
ฉบับที่ ๓๕ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการ
พิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านประธานคณะกรรมการ

แถลงครับ

ศาสตราจารย์มารุต บุณนาค (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
ผมไม่ใช้ประธานคณะกรรมการครับ บังเอิญท่านประธานคณะกรรมการและ
ท่านรองประธานติดภารกิจไม่ได้อยู่ในห้องประชุมนี้ ผมขอแถลงแทนในฐานะ
กรรมการ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติครับ มีมาตรา ๒ วรรคสอง
และ มาตรา ๔ ที่คณะกรรมการขอเพิ่มเติม นอกนั้นไม่มีผู้แปรญัตติครับ สักแต่
ที่ประชุมจะพิจารณาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านจักรพันธ์ครับ กรรมการ

นายจักรพันธ์ ขมจินดา (กรุงเทพมหานคร) : ผู้ช่วยกรรมการครับ
ท่านประธานครับ ผมจะขอท้วงติงที่กรรมการแก้ไขไว้ในมาตรา ๒ ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวว่าไปตามมาตรา เชิญท่าน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติ
หน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกคำสั่ง
ของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๓๔ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙
พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณจักรพันธ์ครับ

นายจักรพันธ์ ยมจินดา (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม จักพันธ์ ยมจินดา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดียวครับคุณจักรพันธ์ กรรมธิการจะขอ
ชี้แจงก่อนนิดหนึ่งครับ

ศาสตราจารย์มารุต บุญนาค (กรรมธิการ) : ท่านประธานครับ
ผมขอชี้แจงคือมาตรา ๒ วรรคสอง ขอดัดออก และขอเอาไว้เป็นข้อสังเกตของ
คณะกรรมการธิการต่อรัฐบาลครับ

นายจักรพันธ์ ยมจินดา (กรุงเทพมหานคร) : ถ้ากรรมธิการตัดออก
ไม่ติดใจครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมธิการตัดออกแล้วนะครับ เชิญ
ต่อไปครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติ
หน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔
คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณกุเทพครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำว (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ
ขออนุญาตนิดหนึ่งครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผม กุเทพ ไสกระจำว สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ เข้าใจว่าวันนี้เราใช้
เวลามาพอสมควรแล้ว แต่มีประเด็นที่อยากจะตั้งข้อสังเกตหรือว่าเรียนถาม
กรรมธิการนิดหนึ่งว่า มาตรา ๔ เมื่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เราไปยกเลิก
คำสั่งของคณะปฏิรูปฯ เมื่อยกเลิกก็คือยกเลิกไป เพราะฉะนั้นการที่บัญญัติมาตรา ๔
ขึ้นมาให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ก็ไม่น่า
จำเป็น เพราะเข้าใจว่าท่านเพิ่มมาตรา ๔ เข้ามานี้เพื่อสอดคล้องกับวรรคสอง
ของมาตรา ๒ เมื่อท่านได้ถอนมาตรา ๒ แล้วก็ควรจะตัดถอนมาตรา ๔ ด้วย
ใช่หรือเปล่าครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคณะกรรมการธิการครับ

ศาสตราจารย์มารุต บุญนาค (กรรมธิการ) : ผมไม่ได้เข้าประชุม
ในเรื่องที่เดิมนะครับ ส่วนตัวผมไม่เห็นด้วย ขอดัดครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการธิการขอดัดนะครับ ตัดทั้ง
มาตราหรือเปล่าครับ

ศาสตราจารย์มารุต บุญนาค (กรรมธิการ) : ทั้งมาตราครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตัดทั้งมาตรา ๕ นะครับ คุณกฤเทพ
ไม่ตั้งใจแล้วนะครับ ก็เป็นอันว่าจบการพิจารณาทั้งร่าง เชิญคุณจักรพันธ์ครับ

นายจักรพันธ์ ยมจินดา (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ
เผอิญเมื่อสักครู่นี้ยืนท่านประธานมาพูดบอกว่า จะคงข้อสังเกตตามวรรคสอง
มาตรา ๒ เอาไว้ กระผมไม่เห็นด้วยนะครับ

ศาสตราจารย์มารุต บุณาค (กรรมาธิการ) : เพื่อให้เรื่องเสร็จ
เร็วไม่เห็นด้วยก็ตัดไปเลยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตัดข้อสังเกตไปด้วยเลยนะครับ
ตอนนี้เป็นการพิจารณาทั้งร่างจะมีท่านผู้ใดขอเพิ่มเติมแก้ไขถ้อยคำบ้างครับ
(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เพราะฉะนั้นก็จะ
เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ จะถามว่าจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ
ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นสมควรให้
ความเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบครับ กรุณา
ยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีครับ ให้ความเห็นชอบเป็น
เอกฉันท์ ขอบคุณคณะกรรมการครับ ท่านสมาชิกครับ เมื่อตอนที่พิจารณา
ตอนแรกเราได้ตั้งคณะกรรมการพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ในมาตรา ๓
และมาตรา ๕ ซึ่งได้กำหนดให้พิจารณาเสร็จภายใน ๗ วัน เพราะฉะนั้น
เพื่อให้คณะกรรมการสามารถพิจารณาได้ทัน ทางเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
จึงขออนัดประชุมเลข ในวันพฤหัสบดีที่ ๓๐ คือในวันพรุ่งนี้ เวลา ๑๕.๐๐ น.
ณ ห้องกรรมาธิการ หมายเลข ๒๑๕ - ๒๑๖ ชั้น ๒ ของอาคารรัฐสภา
วันนี้เราได้พิจารณามาพอสมควรแล้ว ขอบิดประชุมครับ